

สสสสสสสสสส

ฉบับที่ 16 กุมภาพันธ์ 2545 ISSN 1513-105X

MISS MASA

อาคีรพาราชาสุดี

โคลง ๔

กลเกิดกุดั่นแก้ว	กลางสยาม
loy เลื่อนคงเคียงคำ	เขตด้าว
ศรีสรรพโรจน์พิราม	มณีรุ่ง
ขวัญราชนรุ่คือนฤทัย	พิลาศไทรราชินี
ตรีโลกจนจบแล้ว	ฤาหา
เสมอปืนขัตติยา	ยกยิ่ง
สิงมาลลิบล่องมา	บรรจบ
เนลิมพรรษชนม์พรึง	เพริศล้ำงามพระวัย

กาพย์ yanī ๑๑

มิ่งอัญมณีสรวง
ขวัญราชนรุ่ววัญราชัย
ทรงโน้มพร่างเพียงเพชร ลุوارเจ็ดทศพรษ
พรึงเพริศจิริยาวัตต
ทรงกอบคุณากิจ
ศิลปาชีพชำนาญ
เสด็จ ณ ที่ได
รองบาทราชินี
เย้มสรวลเพียงโสมส่อง นาภาผ่องทุกคืนวัน
นิลเนตรเมตตาనั้น
กรุณาธิคุณมวล
ระลึกพระคุณครอง
ชະลดดวงประทับไทย
ชนชื่นชมโสมนัล
โลกสรรเรวัญกุถุการ
ผลลัพธ์ทุกสถาน
เกินประมาณประมวลมี
ราชญรุ่อดใจถ่ายพลี
เนลิมเครือล่องสันต์
นภากผ่องทุกคืนวัน
ประหนึ่งพันชوالทอง
นับมิถ้วนทุกครรลอง
เกินร้อยกรองกานท์กี

โคลง ๕

ขอเดชาไตรรัตน์คุ้ม	ทรงครี
โลกชื่นชมพระบารมี	ยิ่งลำ
ทรงเสวยสุขทวี	พูนเพิ่ม
พระชันษ์ยืนยงค้ำ	คู่หล้าฟ้าสยาม

ด้วยเกล้าด้วยกระหม่อม

ข้าพระพุทธเจ้า นางสาวดวงใจ รัวบริเชา
ประพันธ์ในนามหนังสือวิทยสารัญญารมย์

ภาพพระราชทาน

หนังสือ “วิทยุสารน้อมยิ้ม” ISSN 1513-105X
ปีที่ 4 ฉบับที่ 16 : กรกฎาคม-กันยายน 2545

ที่ปรึกษา :

รัชกิจ มนัสทัด

อศร ปกรณ์ตรี

บรรisan บุนนาค

ผู้อำนวยการ :

สการ สุทธิประดิษฐ์

บรรณาธิการ :

ประภัสสร เลวิกุล

ผู้ช่วยบรรณาธิการ :

สุวรรณ พองสมุทร

คณะกรรมการ :

สุเมธ จุลชาติ อนินทิตา วัชรคิริยารมณ์

ธรรมะ มารมภัสสี เบญจวรรณ พุ่งลัดดา

กนกेच แண้อย วรกร วรรณประลักษณ์

กลมล้วน ลอกหรัตน์ บัญชา มีโภครี

สุรศักดิ์ จิรพันธ์

คอมพิวเตอร์: วัลทนี พานิชกุล

รูปเล่ม: ทูดีอทส

พิมพ์ที่: ภาพพิมพ์ โทร. 0-2433-8586

หนังสือ “วิทยุสารน้อมยิ้ม” รายสามเดือน

จัดทำโดย :

สถานีวิทยุสารน้อมยิ้ม กองวิทยุกระจายเสียง

กรมสารนิเทศ กระทรวงการต่างประเทศ

ถนนศรีอยุธยา เขตพญาไท กทม. 10400

โทร. 0-2643-5094

ผู้สนใจสามารถติดต่อขอรับหนังสือและส่งข้อเรียนมาให้พิจารณาได้ตามที่อยู่ข้างต้น

ทรงส่งเสริมการศึกษา...เพื่อชีวิตที่ดีกว่าของราชบูรณะ	7
ระลึกถึงกรมหมื่นราธิปองค์ประพันธ์ / ธรรมเกียรติ กันอวิ	25
สถานะความล้มเหลวระหว่างไทยกับชาติดีฯ / มะกะตา มะ	32
15 กุญแจ สู่...การแก้ปัญหาได้เยี่ยมจริงๆ	42
กว่าจะมาเป็นวรรณคดี เรื่อง สามก๊ก / ทองแคน นาถจำนำ	48
7 กลยุทธ์ก้าวกระโดด / วิทวัส รุ่งเรืองผล	57
ตายแล้วยังราย	63
อาจินต์ ปัญจพรรค์ / ประภัสสร เลวิกุล	71
รักษาโรคอ้วนอย่างไรให้ผล (จากประสบการณ์จริง) / ปราณี โมทยกุล	89
คำในภาษาอังกฤษที่คนไทยใช้ผิดมากที่สุด / แอนดรูว์ มีก์ส	94
ไปไหว้พระบาทใหม่จี / สุวรรณ พองสมุทร	107
‘ต่อหัวเสือ’ เพชณชาตมีทั้งคุณ-โทษอนันต์ / พนารัตน์ เสรีทวีกุล	137
เรื่องยุ่งๆ ของ...ยุงลาย / ดร.สุวิกา แสงธาราทิพย์	140
ยูเนสโกเข็นบัญชีมรดกโลกอีก 9 แห่ง	148
บทเพลงพระราชนิพนธ์ในพระบาทสมเด็จพระปรมเกล้าเจ้าอยู่หัว	158
เคลเซี่ยมกับโรคกระดูกพรุน	167
อัญมณีแห่งชีวิต จาก “ศพ” สู่ “เพชร”	187
ความเชื่อ-ค่านิยม นำสู่การทำลายล้างเพ้าพันธุ์ ‘ลิน’	171
สวนรณనีนาถ	176
การประชุมผู้นำเอเชีย-ยุโรป ครั้งที่ 4	198

ทีมายุโก ใหทุ มหาราชินี
ขอทรงพระเจริญยิ่งยืนนาน

จากจดหมายและไปรษณีย์บัตรแจ้งผลการรับฟังที่มีมาจากการทุกสารทิศทั่วประเทศ รวมทั้งจากแฟนๆ รายการในประเทศไทยเพื่อนบ้าน และพี่น้องไทยที่ไปทำงานในต่างแดน ทำให้ทราบว่าวิทยุสร่ายรูมย์ ยังคงได้รับการต้อนรับจากผู้ฟังอย่างอบอุ่น ใช้แต่เพียงเท่านั้น นักเรียนที่อยู่ในชนบทห่างไกลหลายต่อหลายคน แจ้งมาว่าวิทยุสร่ายรูมย์ได้กลายเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาของพวากເ夷ာໄປแล้ว โดยคุณครูในโรงเรียนต่างๆ ได้นำข่าว สารคดี และความรู้ที่รับฟังจากการถ่ายทอดสด ไปเผยแพร่แก่ลูกคิชช์ลูกหา ครูอาจารย์บางท่านได้แนะนำให้นักเรียนและผู้ปกครองฟังสถานีวิทยุแห่งนี้ รวมทั้งมีการบันทึกเทปรายการไปเปิดให้นักเรียนฟัง นอกจากนี้ เรื่องราวดีๆ น่าสนใจจากหนังสือวิทยุสร่ายรูมย์ก็ยังเป็นประโยชน์แก่เด็กๆ นักเรียนในการทำกิจกรรม หรือจัดนิทรรศการ

ข่าวคราวดังกล่าวที่ท่านกรุณาแจ้งเข้ามา ล้วนแต่เป็นกำลังใจและพลังสำคัญให้ผู้จัดรายการ และผู้ทำหนังสือวิทยุสร่ายรูมย์ทุกคน มีเรื่องราวที่จะทำงานให้ดียิ่งขึ้น มากยิ่งขึ้น และหนักยิ่งขึ้น เพื่อสนองตอบความสนใจและการต้อนรับที่ท่านได้ให้แก่เรา

ด้วยความปรารถนาดี

(นายสการ สุทธิประดิษฐ์)

นายสถานี

สารคดีเที่ยงพระเกี้ยรติ

ทรงส่งเสริมการศึกษา เพื่อชีวิตที่ดีกว่าของราชภูมิ

นับตั้งแต่วันที่สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถทรงเข้าพิธีบรมราชาภิเษกสมรสกับพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เรียกว่าไม่มีวันไหนเลยที่สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถไม่ทรงตระหนักรายการของพระองค์

สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถตามเล็ດฯ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงเยี่ยมเยียนพสกนิกรชาวไทยไปทั่วทุกสารทิศ ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาทรงปฏิบัติหน้าที่ในการเป็นแม่ของแผ่นดิน ได้อย่างสมบูรณ์ ทรงทุ่มเทพระราชกรณีย์อย่างเต็มที่ในการบำบัดทุกข์ บำรุงสุขให้กับราษฎรชาวไทยโดยมิตรภาพหวั่นไหวอยู่ท้องแม่แต่น้อย สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ เล็ດฯ ยังทุกหนทุกแห่งไม่ว่าไกลหรือหุบกันดารเพียงใด เพื่อไปช่วยเหลือปั้นเป่าทุกข์ให้กับราษฎรอันเป็นที่รักของพระองค์

ทุกครั้งที่สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ โดย เสด็จฯ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงอภิเษยมราชภูรในภูมิภาค ต่างๆ เพื่อทดสอบความเป็นอยู่ของพสกนิกรอย่างใกล้ชิด ทุก ครั้งทรงหาหนทางในการช่วยเหลือชาวไร่ชาวนาเกษตรกรผู้ยากไร้เสมอ และทุกครั้งทรงมีพระราชปฏิสันถารตามโถึงสารทุกชั้นดิบของ ประชาชนเสมอ และรับฟังปัญหารือเรื่องเดือดร้อนต่างๆ ของประชาชน ด้วยพระองค์เอง ตลอดจนพระราชทานเครื่องอุปโภคบริโภค อุปกรณ์ การเรียนแก่นักเรียนและประชาชน รวมถึงจัดหน่วยแพทย์เคลื่อนที่ ออกตรวจรักษาแก่ผู้เจ็บป่วยโดยมิตร邦แบ่งเชื้อชาติหรือศาสนาแต่ อย่างใด

ด้วยเหตุนี้สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ จึงทรง เป็นเสมือนหนึ่งศูนย์รวมใจของคนไทยทุกคน ทรงเป็นมิ่งขวัญของ ปวงชนชาวไทย ซึ่งทุกคนต่างสำนึกราชภูมิคุณเป็นลั่นพัน อย่างหาที่สุดมิได้ และระลึกอยู่เสมอว่า ทางใดที่สามารถทำให้พระแม่ เจ้าเป็นสุขได้ จะรับทำในทันที

สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ทรงปฏิบัติพระราช กิจกรรมอย่างหลากหลายด้าน ที่เป็นประโยชน์และมีคุณค่ามหาศาล ต่อพสกนิกรชาวไทยไม่ว่าจะเป็นการลงเริ่มอาชีพ ด้านสาธารณสุข วัฒนธรรม ลิ้งแวดล้อม ฯลฯ รวมถึงเรื่องของการศึกษา ซึ่งทรงเน้น ย้ำอยู่เสมอ และให้ความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะทรงเชื่อว่าการศึกษา เป็นอนาคตของชาติและเป็นแสงสว่างของชีวิต ดังนั้นในยามที่เสด็จฯ ออกเยี่ยมเยียนราชภูร และทรงพบเห็นราชภูรเป็นจำนวนมากใน ท้องถิ่นทุรกันดาร ห่างไกลความเจริญ มีความเป็นอยู่อย่างลำบาก

ยกแคน ลุานะยากจนไม่มีเงินที่จะส่งเลี้ยงบุตรหลานให้เรียนหนังสือ บางรายจำต้องออกจากโรงเรียนกลางคืนเพื่อมาช่วยพ่อแม่ทำงานหากิน รับจ้างทั่วไปบ้าง หากเงินมาเลี้ยงปากเลี้ยงท้องเพื่อความอยู่รอด ก็ ทรงช่วยเหลือเสมอ เพราะทรงตระหนักรู้ว่าการที่เด็กเหล่านี้เติบโต ขึ้นมาโดยที่ไม่มีความรู้ ไม่ได้รับการศึกษา การจะไปประกอบอาชีพ ยังเพื่อสร้างคุณภาพที่ดีกว่าเดิมก็เป็นเรื่องยาก

สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ จึงทรงสนพระทัย อย่างยิ่งในการช่วยเหลือ และแก้ไขปัญหาให้กับผู้ด้อยโอกาสทาง การศึกษา โดยทรงลั่นเริ่มการศึกษาทุกวิถีทางให้เยาวชนได้รับการ ศึกษาที่ดีที่สุดเท่าที่จะทรงสามารถกระทำได้ โดยยามใดที่เสด็จฯ เยี่ยมเยียนพสกนิกร และทรงพบครอบครัวที่ยากจน ขาดที่ทำมาหากิน มีลูกมาก จะทรงพิจารณาหาอาชีพที่เหมาะสมให้กับพ่อแม่ และ พระราชทานการศึกษาแก่ลูก หากเด็กคนใดมีผลการเรียนที่ดี มี ความมานะพยายามและอยากรู้เรียนต่อจริงๆ แต่พ่อแม่ไม่สามารถ ลั่นเรียได้ สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ จะทรงลั่นให้เรียน ตามความสามารถของเด็ก หากเด็กคนใดโตเกินกว่าจะเข้าเรียนร่วม กับเด็กคนอื่นได้ จะทรงลั่นเริ่มให้เรียนวิชาอาชีพตามแต่จะสนใจ

ความใส่พระทัยและเห็นความสำคัญในเรื่องการศึกษาของ สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ เป็นที่ประจักษ์มาช้านาน ดังปรากฏในพระราชินพธ์ของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยาม บรมราชกุมารี จากหนังสือ “สมเด็จแม่กับการศึกษา” ตอนหนึ่งว่า “เป็นที่รู้กันว่าสมเด็จแม่โปรดการเป็นครูตั้งแต่ยังทรงพระเยาว์ โดย เล่นเป็นครูนักเรียน เรียกเด็กๆ ในบ้านมาสอนหนังสือ ตั้งแต่ข้าพเจ้า

เล็กๆ ก็ได้เป็นนักเรียนของท่านเหมือนกัน ที่เรียนอยู่ก้มีหlaysวิชาภาษาอังกฤษทรงสอนเอง ให้อ่านหนังสือและจดคัพพ์ที่ไม่ทราบลงในสมุด พระราชทานสมุดให้จด บางทีก็จดพระราชทานด้วย สมุดเล่มนั้นยังอยู่จนทุกวันนี้ ข้าพเจ้าชอบให้มีการสอบ เพราะว่าถ้าท่องคำศัพท์ได้ จะได้รับพระราชทานเงินบำบัด

เมื่อข้าพเจ้าอายุได้ 6-7 ขวบ สมเด็จแม่ทรงสอนให้อ่านวรรณคดีต่างๆ จำได้ว่าที่ง่ายและสนุกหมายสำคัญรับการเริ่มต้นก็คือเรื่องพระอภัยมนี ต่อด้วยเรื่องอื่นๆ ได้แก่ เรื่องอิเหนาและรามเกียรตี เป็นต้น เรื่องอิเหนาเป็นเรื่องที่โปรดมาก ทรงให้ข้าพเจ้าอ่าน คัดบทกลอนต่างๆ ให้ ทำให้ข้าพเจ้าท่องได้หลายตอน ทรงมีวิธีการสอนแปลงๆ เช่น อ่านอิเหนาตอน “เห็นดอกปahnันสำคัญผิด เหมือนวันพีลิขิตด้วยน้ำ” ท่านสอนว่าดอกรปahnันคือดอกลำเจียง กลีบใหญ่และแข็งพอที่จะเขียนหนังสือได้ ให้เก็บมาลงเขียนกลอน แต่เราเขียนไม่ได้พระตัดเล็บสั้น ก็ให้หาไม้เขียน สมเด็จแม่ทรงจำเก่ง บทเพลงแปลงๆ ที่ทรงจำได้ตั้งแต่ยังทรงพระเยาว์ บทกลอนที่ทรงเล่าว่าเด็จตาท่องให้ฟัง ก็มาสอนเราต่ออีก”

สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ทรงอบรมความรู้ต่างๆ และทรงสอนให้พระโอรสพระธิดาทุกพระองค์ใส่พระทัยกับการศึกษา จนทุกพระองค์เจริญพระชนม์ขึ้นมาด้วยความเพียบพร้อม ทรงมีความรู้มากมายในการนำไปช่วยเหลือพอกนิกรผู้ยากไร้ และสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ก็โปรดให้ราษฎรชาวไทยมีการศึกษา กันถ้วนทั่วทุกคน จึงทรงมีพระราชดำริให้สอนหนังสือแก่ชาวบ้านด้วยวิธีประทยัด ใช้วิธีนั่งสอนกันตามต้นไม้ ศาลา หาดทราย

ซึ่งเป็นที่ที่อาคารปลดโลภร่องเย็นสบาย โดยการสอนให้สอดแทรกความรู้ต่างๆ เข้าไปให้มีความหลากหลาย แต่ทรงเน้นด้านจริยศึกษา ประวัติของพระพุทธเจ้า การเป็นพลเมืองดีของลังคม ความขยันหมั่นเพียร รักชาติและถินกำเนิด

นอกจากนี้ยังทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานหนังสือที่มีประโยชน์เกี่ยวกับศาสนา ความรู้เรื่องเมืองไทย เช่น โบราณสถาน ที่สำคัญ หรือแม้แต่หนังสือนิยาย แต่ต้องเป็นนิยายที่ก่อให้เกิดความรู้ความคิด ฯลฯ และเมื่อสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ เสด็จฯ ไปเยี่ยมชาวเขาในท้องถิ่นทุรกันดาร หากที่นั่นมีโรงเรียน ก็โปรดที่เสด็จฯ ทอดพระเนตรการเรียนการสอนของโรงเรียนนั้นๆ เสมอ และพระราชทานคำแนะนำในด้านต่างๆ แก่ครูและนักเรียน

ในปี 2515 สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ โดยเสด็จฯ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงเยี่ยมชมห่วงทหารที่ปฏิบัติการณ์ภูวน้อย อ.นาแก จ.นครพนม ทั้งสองพระองค์ทรงมีพระราชประสงค์ให้หน่วยงานกองทัพภาคที่ 2 มีโอกาสช่วยเหลือประชาชน ในด้านการศึกษาตามสมควร จึงทรงมีพระราชดำริให้ทหารกองทัพภาคที่ 2 สร้างโรงเรียนขึ้นในพื้นที่รับผิดชอบ โดยทรงสนับสนุนเรื่องวัสดุการก่อสร้างในบางส่วน เพื่อสนับสนุนของประชาชน พร้อมกับเจ้าหน้าที่ฝ่ายการปกครอง และศึกษาธิการจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จนในที่สุดโรงเรียนจากพระราชดำริจึงได้ถือกำเนิดขึ้น คือโรงเรียนร่มเกล้า บ้านหนองแคน ต.ดงหลวง อ.นาแก จ.นครพนม เป็นโรงเรียนระดับประถมศึกษา และโรงเรียนร่มเกล้า บ้านโคก

ต.ต่องโขน อ.เมือง จ.สกลนคร เป็นโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา

สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ยังทรงริเริ่มโครงการห้องสมุดสารพัดประโยชน์ขึ้นในหลายหมู่บ้าน โดยใช้ชื่อว่า คลาร์วนใจ โดยอยู่ในวัดหรือใกล้วัด ภายในศาลมีหนังสือความรู้ และสาระบันเทิงต่างๆ มากมาย ที่ช่วยให้ชาวบ้านมีความรู้มากขึ้น จึงนับเป็นพระมหากรุณาธิคุณอย่างยิ่งที่ทรงมีต่อพสกนิกรตามหมู่บ้าน ที่ห่างไกลความเจริญ และประชาชนที่ไม่มีโอกาสเดินทางไปแสวงหาความรู้อีกด้วย

อีกหนึ่งโครงการที่สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ พระราชทานพระราชดำริคือโครงการคิลปอาชีพพิเศษ เป็นการศึกษาด้านวิชาชีพเพื่อช่วยเหลือเกษตรกรไทยที่ยากจนให้ได้รับการศึกษา และฝึกฝนอาชีพเพื่อให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ด้วยทรงเป็นห่วงว่าผลิตผลของชาวไร่ชานนาขึ้นอยู่กับดินฟ้าอากาศซึ่งไม่แน่นอน น่าที่จะมีอาชีพมาเสริมรายได้ครอบครัวเกษตรกรบ้าง จึงพระราชทานพระราชทรัพย์ส่วนพระองค์เพื่อส่งเสริมอาชีพราษฎร์ ต่อมามีมูลนิธิศรัทธาและข้าราชการบริหารทุกขอให้จัดตั้งมูลนิธิ โดยรวบรวมเงินขึ้นทุกเหล้า ถาวรทำให้เกิดมูลนิธิส่งเสริมคิลปอาชีพพิเศษขึ้นเมื่อวันที่ 21 กรกฎาคม 2519 รับผิดชอบดำเนินงานตามโครงการคิลปอาชีพพิเศษ

สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถทรงเลือกลูกชาวไร่ชานนาจากครอบครัวที่ยากจนมีลูกหลายคน แต่ไม่ใช่แรงงานสำคัญของครอบครัวมาฝึกงานคิลปอาชีพ และทรงกำหนดให้แต่ละคนฝึกอาชีพต่างๆ กันตามสภาพครอบครัวและสภาพท้องถิ่น เพื่อว่าเมื่อฝึกเสร็จแล้วจะได้กลับไปประกอบอาชีพในท้องถิ่นได้ งานคิลปอาชีพพิเศษ

ได้ขยายวงกว้างออกไปตามภูมิภาคต่างๆ ทั่วประเทศ แม้แต่ในส่วนจิตรลดา ก็โปรดเกล้าฯ ให้สร้างอาคารขึ้นเพื่อใช้เป็นที่ฝึกสอนนักเรียนคิลปอาชีพ ทั้งชายและหญิงในวิชาคิลปหัตถกรรมชั้นสูง โครงการคิลปอาชีพพิเศษที่สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถทรงริเริ่มนี้นี้ไม่เพียงแต่จะเป็นการฝึกความรู้ความชำนาญในเรื่องวิชาชีพและส่งเสริมรายได้ให้กับครอบครัวเท่านั้น ยังเป็นการลีบทดสอบนุรักษ์คิลปหัตถกรรมไทยเอาไว้อีกด้วย

ด้วยพระราชปณิธานอันแน่วแน่ที่ว่า ทุกชีสุขของราษฎรคือทุกชีสุขของพระองค์ ทำให้ทรงบำเพ็ญพระราชกรณียกิจเพื่อประโยชน์สุขของประชาชนชาวไทยอย่างมิตรหมัดเนื่อย พสกนิกรชาวไทยต่างสำนึกราษฎร์ที่ดีในพระมหากรุณาธิคุณของพระองค์เป็นล้นพ้น จึงขอน้อมใจถวายพระราช

ขอให้ทรงมีพระพลานามัยสมบูรณ์แข็งแรง สถิตเป็นมิ่งขวัญของปวงชนชาวไทยตลอดกาลนานเทอญ.

จาก เดลินิวส์ วันจันทร์ที่ 12 สิงหาคม 2545

ទំនើប "អាលុយស បាសាជូវេ"

คณะกรรมการหม่อนไหมระหว่างประเทศ (International Sericultural Commission หรือ ISC) ได้ขอพระราชทานพระบรมราชานุญาตทูลเกล้าทูลกระหม่อมถวายรางวัล หลุยส์ปีแอสเตอร์ แด่สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ในฐานะที่พระองค์ทรงเป็นผู้ที่ได้มีการศึกษาพัฒนาและทำคุณประโยชน์ต่อวงการหม่อนไหมไปสู่ประเทศไทยต่างๆ ทั่วโลก โดยรางวัลดังกล่าวได้ทูลเกล้าฯ ถวายในระหว่างการประชุมไหมโลกครั้งที่ 19 เมื่อวันที่ 21-25 กันยายน 2545 ที่กรุงเทพฯ ทั้งนี้ รางวัลหลุยส์ ปีแอสเตอร์ จัดตั้งขึ้นโดย International Sericultural Commission (ISC) เมื่อปี ค.ศ. 1974 (2517) โดยรางวัลดังกล่าวจะมอบให้แก่นักวิทยาศาสตร์นักวิจัย และบุคคลที่ได้ทำการศึกษา ค้นคว้า วิจัย พัฒนาหม่อนไหมทั้งทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี เศรษฐศาสตร์ และการตลาด บุคคลผู้ที่จะมีคุณสมบัติเพื่อการพิจารณาปรับรางวัลดังกล่าวนั้นจะต้องเป็นบุคคลที่ได้มีการศึกษาพัฒนาและทำคุณประโยชน์ต่อวงการหม่อนไหมไปสู่ประเทศไทยต่างๆ ทั่วโลก ไม่น้อยกว่า 10 ปี และการพิจารณา รางวัลหลุยส์ ปีแอสเตอร์ จะมีขึ้นทุกๆ 3 ปี รางวัลเป็นเหรียญเกียรติคุณพร้อมใบประกาศเกียรติคุณ (medal and diploma)

สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ทรงรับมอบเหรียญรางวัล หลุยส์ ปาลเตอร์ ซึ่งคณบดีกรรมการมหาดิษฐ์การหน้อนไหมระหว่างประเทศ ทูลเกล้าฯ ถวาย ในฐานะที่ทรงศึกษา พัฒนาและทำคุณประโยชน์ชั้นต่อรองการไหม และเหรียญ รางวัลบรัสเซล ยูเรก้า 2001 จากราชอาณาจักรเบลเยียม ซึ่งเป็นรางวัลสิ่ง ประดิษฐ์จากนิติธรรมคุณ บรัสเซล ยูเรก้า 2001

ກາພ : ທວິ່ງຍ ເຈວັນນາ ຈາກກຽມທະຫຼຽກ

ประมวลพระราชกรณ์

ในโอกาสที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อม
ให้เสด็จพระราชดำเนินแทนพระองค์ พร้อมด้วยสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ
สยามบรมราชกุมารี เยือนสาธารณรัฐประชาชนจีนอย่างเป็นทางการ
ตามคำกราบบังคมทูลเชิญของประธานาธิบดีแห่งสาธารณรัฐประชาชนจีนและภริยา
ระหว่างวันที่ ๑๖ ถึงวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๗

(ภาพพระราชทาน)

เสด็จพระราชดำเนินทรงตรวจแก่กองทหารเกียรติยศ ณ มหาศาลาประชาชน
กรุงปักกิ่ง

ประธานาธิบดี จาง เจร์ หมิน ถวายเลี้ยงพระกระยาหารค่ำอย่างเป็นทางการ
ณ อาคาร พาง เพย ที่ยววน กรุงปักกิ่ง

ในงานที่ประธานาธิบดี จาง เจร์ หมิน ถวายเลี้ยงพระกระยาหารค่ำอย่างเป็นทางการ

พระราชนัดรัตน์ กรุงปักกิ่ง

ทรงฉายกับมาดามเฉียน เจี้้ง อิง รองประธานสภาที่ปรึกษาประชาชนแห่งชาติจีน

เมืองไคฟง

กำแพงเมืองจีน กรุงปักกิ่ง

ເມືອງໄກພັງ

ສະລິບຖີ່ ກຽມກົມນໍນາຣາຮີປພົກສປຣະພັນຮ

ຮສບເກຍຣຕີ ກົນອຣ

ຄນທີ່ເຮັດວຽກສັນຕະລົງຄາສຕ່າງ ຫຼືອຝັກຊະກາສຕ່າງ ເມື່ອຈະເຂົ້າ
ຖື່ງພຣະນາມກຣມຂອງເຈົ້ານາຍສອງພຣະອົງກໍ ທີ່ເປັນພຣະບົດາແລະພຣະໂວຣສ
ຊື່ມີຄວາມລະມ້າຍກັນ ແກ້ກ່າວກັນຕຽງເຈົ້ານາຍສອງພຣະອົງກໍ ບາງທີ່ເກີດຄວາມ
ລັບສນ ຂາດຄວາມມັນໃຈຖື່ງຄວາມຄູກຕ້ອງ ຮະຫວ່າງ “ນາຮີປພົກສປຣະພັນຮ”
ກັບ “ນາຮີປປຣະພັນຮພົກສ” ວ່າໄຄຣເປັນພົກສປຣະພັນຮ

ความจริงพระบิดาพระอุรัสผู้ทรงมีพระนามกرمว่าราธิป
เหมือนกัน ต่างกันในเรียงคำพะนາມต่อไปลับกันนั้น ในส้ายตาผู้เขียน
เห็นว่าท่านทรงเป็นผู้ประพันธ์สำคัญอย่างยิ่งทั้งสองพระองค์ นราธิป
องค์พระบิดาทรงเป็นกวีสำคัญ ทรงการละคร กระทิ่งมีพระนิพนธ์
เรื่องหนึ่งเกิดปัญหาดีความ เพราะสมเด็จฯ กรมหลวงราชบุรีดิเรกฤทธิ์
เคลือบแคลงพระทัยหาว่าแต่งขึ้นเพื่อล้อท่าน คือพระนิพนธ์เรื่อง
พญาataka (เล็ดลในกรมา บิดาแห่งกูหมายไทย ประสูติปีระกา) ส่วน
นราธิปผู้เป็นพระอุรัสแม้จะมิได้ทรงเป็นกวีตามเล็ดลพระบิดา แต่ก็
ทรงเป็นพงศ์ประพันธ์ในการนิพนธ์บทความบหวิการณ์ ซึ่งจะกล่าวถึง
ลำดับต่อไป

ชีวิตของผู้เขียนเมื่อวัยเด็ก พอจะคุยอย่างเบ่งๆ ลักษณะอยู่
ว่ามีโอกาสได้แต่เด็ก เจ้าชายระดับกรมหมื่นถึงสองพระองค์อย่างสม่ำ
เสมอ หากเป็นการดำเนินการจอดทิวขวดำ เช่น ผ่านรายการข่าวไทยทีวี
ช่องสี (บางคนเรียกเป็นอย่างอื่น เป็นต้นว่าไทยเทวี เนื่องจากมีผู้หญิง
มากกว่าผู้ชาย) ครั้นโดยขึ้นจังค์อยมีโอกาสได้ใกล้ชิดขึ้นบ้าง เมื่อเล็ดล
ในกรมา ได้เล็ดลเป็นองค์ป้าสูกแลดงความรู้ประทาน ณ ที่ประชุม
บางแห่ง เจ้าชายทรงกรมชั้นกรมหมื่นทั้งสองพระองค์ตามที่เอ่ย
ถึงนั้น คือ กรมหมื่นราธิปพงศ์ประพันธ์ (รองนายกรัฐมนตรีใน
รัฐบาลจอมพลน้อม กิตติชล) พระองค์หนึ่ง ส่วนอีกพระองค์หนึ่ง
คือ กรมหมื่นพิทยาลาภพถดิยากรประนานองค์มณฑรีขณะนั้น หรือ
พระองค์เจ้าราชนีนิวัติ (อดีตเสนาบดีกระทรวงธรรมการสมัยก่อน
อภิวัฒน์การปกครอง 2475)

การเล่าเรื่องผู้เขียนในวัยเด็กเช่นนี้มิใช่เพราจะเริบเล็บstan

แปลงปรัชญาปฏิรูปการศึกษาที่เด็กเป็นศูนย์กลาง ดังนั้น เมื่อเขียน
หนังสือเลยพolyยีดotaตmaเป็นศูนย์กลาง หากกล่าวถึงเพื่อให้เกิด^ก
การคาดคะเนเรื่องเวลาและฉกทางลังคอม ดูจากภายนอกผู้เขียนรู้สึก
ว่าเล็ดลในกรมสองพระองค์มีพระนิยมต่างกัน ดังที่รู้สึกว่าเล็ดลใน
กรมหมื่นราธิปฯ เป็นผังในทางกิริยาท่าทาง ทรงฉลองพระองค์
แต่งสูท และไม่เพียงเท่านั้น เวลาประทับมักไข่หัวห้างเสมอ (สมัยนั้นเด็กๆ
จะถูกสอนไม่ให้ไข่หัวห้าง โดยเฉพาะต่อหน้าผู้ใหญ่หรือในที่สาธารณะ)

ขณะที่เล็ดลในกรมา ประชานองค์มณฑรี ถ้าไม่มีครอบออก
ว่าทรงเป็นนักเรียนอังกฤษมาก่อน ย่อมยากจะเดา เพราทรง
โลงกระเบน สวมฉลองพระองค์ราชปะแตนเสมอ เป็นเรื่องแปลกตา
ของผู้เขียนอีกเช่นกัน

เรื่องที่ตั้งใจเขียนคราวนี้ ต้องการเขียนถึงเล็ดลในกรมเพียง
พระองค์เดียว แม้จะมีความเคราะห์ต่อทั้งสองพระองค์และได้ความรู้
จากที่ประทานไว้ (แบบครุพักลักษณะ) เล็ดลในกรมที่ขอเขียนด้วยความ
ระลึกถึงคือ พลดรี พระเจ้าวรวงศ์เธอ กรมหมื่นราธิปพงศ์ประพันธ์

นอกจากจะมีผู้อ่านถึงพระองค์ท่านแทนพระนามเต็มว่าเล็ดล
ในกรมา และ การใช้ “พระองค์วรวงศ์” ยังเป็นอีกพระนามหนึ่งที่คุ้นหู
โดยเฉพาะเมื่อพูดถึงคัพท์บัญญัติจำนวนมากที่ทรงบัญญัติขึ้น เรียก
กันว่า “คัพท์พระองค์วรวงศ์” ขณะที่คัพท์บัญญัติในวิชาการศึกษาที่
ม.ล.บุญเหลือ เทพยสุวรรณ เป็นกำลังสำคัญบัญญัติขึ้น แทนที่จะ
เรียกคัพท์ ม.ล.บุญเหลือ กลับมีผู้เรียกเป็น “คัพท์วังจันทรเกษม” ซึ่ง
หมายถึงกระทรวงศึกษาธิการที่เคยเป็นวังจันทรเกษม

คัพท์พระองค์วรวงศ์เป็นการสะท้อนพระอัจฉริยภาพทาง

ภาษา อันเป็นที่ยอมรับ ล้วนคุณประการอื่นๆ ทางภาษาและวรรณคดี เสเด็จในกรุงฯ เดย์ทรงเป็นอาจารย์พิเศษบรรยายความรู้ประทานที่ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาฯ ครั้นราชการงานเมืองมากขึ้นจนไม่อาจ เสเด็จไปสอนได้ ก็ทรงแนะนำให้ ดร.วิทย์ ศิริวิจัยานนท์ เป็นผู้สอนแทน จึงเป็นที่มาของหนังสือ “วรรณคดีและวรรณคดีวิจารณ์” อันเป็น พื้นฐานความรู้วรรณคดีตะวันตกที่บรรยายคราวนั้น ขณะที่การเรียน วรรณคดีไทยประล้านการวิจารณ์แบบตะวันตก ประชญ์ไหญ์พระยา อนุมานราชธนเป็นผู้บรรยาย ซึ่งเป็นที่มาของหนังสือน่าศึกษาอย่าง สำคัญของเสฉี้ยรโ哥เศค คือ “ศึกษาวรรณคดีในแง่วรรณคิลป์”

เสเด็จในกรุงฯ ทรงทุ่มเททำงานให้แก่แผ่นดิน แม้จะทรงงาน ร่วมกับรัฐบาลเผด็จการ หากถือว่าท่านรับใช้ชาติมากกว่ารับใช้บุคคล ราชการสำคัญปราภูใน การต่างประเทศ พร้อมกันนั้นนาอราย ประเทศไทยได้ยอมรับประวัติศาสตร์ของพระองค์ด้วย ไม่เพียงทำให้ ประเทศไทยมีสถานะทางการทูตสูงขึ้น เช่น จากตำแหน่งทูตเติมของ เรายิ่ง “อัครราชทูต” ได้ยกระดับเสมอภาคชาติสำคัญฯ เป็น “เอก อัครราชทูต” ประสบการณ์และความชำนาญการด้านต่างประเทศ ของพระองค์ ดูจะเริ่มจากการศึกษาในมหาวิทยาลัย และเพิ่มพูนขึ้น จากทรงราชการสมัยสมบูรณ์ภูมิทิธิราชย์ ที่สูงสุดขณะนั้นด้วย ตำแหน่งปลัดทูลฉลองของกระทรวงการต่างประเทศ ถ้าไม่เปลี่ยน แปลงการปกครอง 2475 คาดว่าคงไม่พ้นการเจริญในราชการถึงขึ้น เสนาบทีกระทรวงการต่างประเทศ ภายหลังการเปลี่ยนแปลงการ ปกครองแล้ว มิได้ทรงถือขัตติยมานะแล้วรังเกียจคณะราชภูร์ที่ อกวัฒน์การปกครอง ทรงถือชาติอยู่เห็นอื่นใด จึงทรงราชการต่อมา

กระทั้งเป็นรองนายกรัฐมนตรีฝ่ายต่างประเทศเป็นตำแหน่งสุดท้าย

อันที่จริง เสเด็จในกรุงฯ เดย์ทรงงานเป็นกรรมการหลายคณะ ขององค์การสหประชาชาติและตำแหน่งที่ท่านเป็นเกียรติยศแก่ พระองค์และชาวไทย คือ ประธานสมัชชาสหประชาชาติ โดยมติ เอกอัจฉริยะจากคณะที่ปรึกษาที่ประชุมสหประชาชาติ ทรงงานใน ตำแหน่งสำคัญระหว่าง พ.ศ. 2499-2500

สำหรับพระเดชพระคุณที่เกี่ยวเนื่องทางการศึกษาอันควร ก้าวถึงอีกเล็กน้อย คือ เวลาที่คุณทั่วไปนึกถึงพระองค์ท่านทรงงาน ด้านการศึกษามักจะจดจำในทางวรรณคดีและอักษรศาสตร์ที่ทรง เป็นอาจารย์พิเศษที่จุฬาฯ รวมทั้งทรงเป็นนายกราชบัณฑิตยสถาน แท้ที่จริง เสเด็จในกรุงยังทรงเป็นอาจารย์พิเศษวิชากฎหมายระหว่าง ประเทศของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และเมื่อคุณบริญญาkittimศักดิ์ ระดับดุษฎีบัณฑิต ที่มหาวิทยาลัยต่างประเทศได้ถวายนักลับเป็นไป ในทางกฎหมาย เช่น ดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์ทางกฎหมายแห่งจาก ออกซ์ฟอร์ด ดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์ทางกฎหมายจากมหาวิทยาลัย โคลัมเบีย มหาวิทยาลัยนิวยอร์กและมหาวิทยาลัยแพร์ลีติกินลัน เป็นต้น

ยังกว่านั้น พระสถานะหนึ่งของเสเด็จในกรุงฯ ทางการศึกษา ทรงเป็นผู้บริหารการศึกษาด้วย กล่าวคือทรงเป็นอธิการบดีมหา วิทยาลัยธรรมศาสตร์ (23 ธันวาคม 2506 - 1 เมษายน 2514) เช่น ระหว่างนั้น ทรงวางแผนเบียบบริหารมหาวิทยาลัยใหม่ในรูปคณะ กรรมการ เช่น มีคณะกรรมการฝ่ายวิชาการ ให้ ดร.ป่วย อึ้งภากรณ์ เป็นประธาน และเนื่องจากเคยทรงงานหนังสือพิมพ์กับเป็นเจ้าของ

หนังสือพิมพ์ประชาชาติหลัง 2475 เมื่อเล็ต์จมาเป็นอธิการบดีธรรมศาสตร์ที่มหาวิทยาลัยมีสาขาวิชาสารศาสตร์ แต่สังกัดคณะสังคมศาสตร์ ดังนั้น เพื่อวางรากฐานให้เติบโตเป็นคณะวิชาเฉพาะของตนต่อไป จึงแยกออกจากคณะสังคมศาสตร์ มีฐานะเบื้องต้นเป็นแผนกวิชาสร้างปี พลางๆ ก่อน นับเป็นการลุ้นเริ่มวิชาชีพสื่อสารมวลชนอย่างมาก

พระเมตตาคุณต่อวิชาชีพหนังสือพิมพ์นี้ เล็ต์จในกรุงฯ ยังอาศัย “บารมี” ของพระองค์ตามควรในเวลาวิกฤตของสื่อ เช่น เมื่อยุคสุภาษี ธนารักษ์ เป็นยุคميدทางปัญญาและหนังสือพิมพ์ถูกลิดรอนลิทธิเสรีภาพ โดยเหตุนี้ร้าวๆ ปลายปี 2505 มูลนิธิการหนังสือพิมพ์แห่งประเทศไทย อันมีเล็ต์จในกรมเป็นองค์ประธานด้วยความดำรงของอาจารย์ ดร.เกษม ศิริสัมพันธ์ ผู้เป็นอาจารย์หนุ่มไฟแรงขณะนั้น ได้ผลักดันให้มูลนิธิจัดสมนานเรื่องลิทธิเสรีภาพของสื่อ จะว่าไปก็เป็นการท้าทายหรือเลี่ยงต่อเผด็จการจะไม่พอใจ ทว่าด้วยการใช้วิธีละมุนละมومในเรื่องราวที่อ่อนไหว อาจารย์ ดร.เกษม ได้ฝ่าเล็ต์จในกรม และทรงรับเป็นองค์ป้ำสูกเพื่อป้ำสูกสถานนำเสนอ แล้ววาระนั้นได้มีพระดำริเสนอแนะเป็นครั้งแรกต่อการที่หนังสือพิมพ์จะคุยกันเอง ยามที่เล็ต์จในกรมเป็นอธิการบดีธรรมศาสตร์ เป็นระยะหัวเลี้ยวหัวต่อสำคัญของการปฏิรูปมหาวิทยาลัยแห่งท่าพระจันทร์ ไม่เพียงการเปลี่ยนสถานภาพมหาวิทยาลัยเปิดกว้างเป็นมหาวิทยาลัยปิดยังบังคับเรียนวิชาคิลปศาสตร์ เพื่อให้รับรู้เรื่องสังคมภาษาและปรัชญามากไปกว่าการเรียนวิชาเฉพาะสาขอย่างแอบๆ แต่ความไม่ลงตัวทำให้บัณฑิตธรรมศาสตร์ต้องเรียน 5 ปี จึงสำเร็จการศึกษา มีใช่ 4

ปีเหมือนที่อื่น จึงเกิดการประท้วง

นักศึกษาคนหนึ่งขณะนั้น แต่เป็นข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ของกระทรวงพาณิชย์ในเวลาต่อมา (2544) ซึ่งว่า ศุภกิจ นิมมานนารเทฟ ได้ร่วมขบวนการที่ชูว่าจะเดินขบวน ถ้าไม่ลดการเรียนคิลปศาสตร์ให้เหลือ 1 ปี เล่าถึงโอกาสเข้าฝ่ายแบบชูกันเงิน เล็ต์จในกรมมีรับลั่งว่า “ฉันเป็นผู้ใหญ่มากนะ ฉันแก่แล้ว ฉันไม่ถือว่าที่เรอพูดมาทั้งหมดเป็นการชูฉัน”

ครับ ไม่ทรงฟังการเรียกร้อง ครั้นนักศึกษาเหล่านั้นพร้อมใจกันทำหนังสือกราบบุกร้องเรียน จึงทรงรับพิจารณาและในที่สุดโปรดให้เรียนคิลปศาสตร์ปีเดียว

ท่านผู้บัญญัติศัพท์ “ประชาธิปไตย” ทรงแสดงวิถีทางแห่งประชาธิปไตยอย่างสมควรแก่การเรียนวิชาอารยธรรม ตามหลักสูตรคิลปศาสตร์นั้นเอง.

จาก สารปฏิรูป กันยายน 2544

สถานะความสัมพันธ์ระหว่าง ไทย กับ ชาวอุดีอาระเบีย

มา:ดา บ.*

1. นับตั้งแต่ประเทศไทยและชาอุดีอาระเบียได้สถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตระหว่างกัน และประเทศไทยได้แต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาทางการทูตแห่งแรกในประเทศไทยอุดีอาระเบีย และภูมิภาคตะวันออกกลาง ที่เมืองเจดดาห์เมื่อปี พ.ศ. 2496 บรรยายกาศแห่งความสัมพันธ์เป็นไปด้วยดีมาโดยตลอด อาทิ ในระยะแรกของความสัมพันธ์อันดีระหว่างสองประเทศเริ่มจากชนชาวไทยที่มีภูมิลำเนาในจังหวัดปัตตานีของไทยไปตั้งรกรากในเมืองเมกกะห์เพื่อศึกษาศาสนา จนเป็นที่รู้จักของชาวพื้นเมืองในนามชาวปัตตานีจนถึงทุกวันนี้ ในช่วงแรกของการพบน้ำมันในชาอุดีอาระเบีย ได้มีแรงงานไทยจำนวนมาก

* กงสุลใหญ่ ณ เมืองเจดดาห์

ประมาณ 280,000 คน ไปทำงานในซาอุดีอาระเบีย ผู้มีแรงงานไทยจึงเป็นที่รู้จักของชาวชาอุดีฯ จนถึงทุกวันนี้เช่นกัน ในระหว่างสงครามอ่าว (Gulf War) ระหว่างพันธมิตรกับอิรัก รัฐบาลไทยได้จัดส่งคณะหน่วยแพทย์พร้อมด้วยบุคลากรจำนวน 50 นายไปบริการด้านการแพทย์แก่คนชาอุดีฯ ในภาระการณ์สงครามดังกล่าว คณะแพทย์ไทยได้รับพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์จากสมเด็จพระราชาธิบดีฟ้าอัจฉริยะแห่งชาอุดีอาระเบียทั่วหน้ากัน โดย พล.อ.อ.ลิทธิ เศวตคิลा เป็นผู้ทำพิธีมอบเครื่องราชอิสริยาภรณ์ดังกล่าวให้แก่คณะแพทย์ไทยที่กรุงเทพฯ จนกระทั่งถึงเมื่อ พ.ศ. 2532 ได้เกิดเหตุการณ์คดีฆาตกรรมนักการทูตชาอุดีฯ 4 คน และนักธุรกิจ 1 คน ความสัมพันธ์อันดีระหว่างกันจึงหยุดชะงักกัน กล่าวคือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นดังกล่าว ฝ่ายชาอุดีฯ ได้ลดสถานะความสัมพันธ์ทางการทูตระหว่างไทยกับชาอุดีฯ จากอุปถุติอาวุโสลงมาเป็นอุปถุติที่มีอาวุโสน้อยกว่าคือลดลงเหลือระดับเลขานุการเอกเท่านั้น ทั้งนี้ เนื่องจากฝ่ายชาอุดีฯ ไม่พอใจฝ่ายไทยที่ไม่สามารถจับกุมผู้กระทำผิดมาดำเนินคดีตามกฎหมายได้ ฝ่ายชาอุดีฯ ยังคงยืนยันและยังไม่เปลี่ยนแปลงจากท่าทีเดิม คือเรียกร้องให้ฝ่ายไทยจับกุมผู้กระทำผิดมาดำเนินคดีตามกฎหมายต่อไป ทั้งนี้เนื่องจากชาอุดีฯ ถือว่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนับเป็นเรื่องที่ละเอียดอ่อนของชาอุดีฯ เป็นอย่างมาก

รัฐบาลไทยโดยเฉพาะอย่างยิ่งรัฐบาลที่นำโดย ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีทักษิณ ชินวัตร ได้เล็งเห็นความสำคัญและผลประโยชน์ของไทยในการปรับปรุงความสัมพันธ์กับฝ่ายชาอุดีฯ และ

เพื่อเป็นการแสดงออกถึงความจริงใจของฝ่ายไทย จึงได้แต่งตั้งคณะกรรมการแห่งชาติ โดยมีฯพณฯ นายพงศ์เทพ เทพกาญจนฯ รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี เป็นประธาน จากผลการสืบสวนเบื้องต้นของคณะกรรมการดังกล่าวปรากฏว่า ยังไม่สามารถระบุได้ว่า ใครเป็นผู้กระทำผิดหรือเป็นผู้โดยยื่นเบื้องหลัง จึงได้แต่งตั้งคณะกรรมการอีกชุดจากสำนักงานตำรวจแห่งชาติ หรือ Task force อีนๆ เพื่อสืบหาผู้กระทำผิดต่อไป อย่างไรก็ตี สำหรับคดีเพชรฯ นั้น ฝ่ายไทยสามารถจับผู้กระทำผิดนำไปดำเนินคดีและลงโทษตามกฎหมายแล้ว นับเป็นที่น่าเชื่อมอย่างยิ่ง ในส่วนของคดีฆาตกรรมฯ และคดีเพชรฯ ฝ่ายไทยเห็นว่า ไม่มีข้อสรุปว่าเป็นคดีเดียวกัน ซึ่งตรงกันข้ามกับฝ่ายชาติฯ ซึ่งเห็นว่า คดีฆาตกรรมฯ และคดีเพชรฯ เป็นคดีเดียวกัน หรือคดีฆาตกรรมฯ เป็นคดีต่อเนื่องจากคดีเพชรฯ เนื่องจากความเห็นแตกต่างกันของฝ่ายไทยดังกล่าว ปัญหาระหว่างสองประเทศจึงยึดเยื่อต่อไป อย่างไรก็ตี มีแนวโน้มว่าฝ่ายไทยใกล้จะได้ข้อสรุปว่า ใครคือผู้กระทำผิด หรือเป็นผู้โดยยื่นเบื้องหลัง ซึ่งในที่สุดก็อาจจะนำไปสู่ข้อสรุปที่ว่าคดีเพชรชาติฯ และคดีฆาตกรรม เป็นคดีเดียวกัน และเมื่อถึงเวลานั้น ก็จะทราบได้ว่า ใครคือผู้กระทำผิด และจะได้ดำเนินการลับกุมเพื่อนำมาดำเนินคดีต่อไป หลังจากนั้น ลักษณะความล้มเหลวนี้ระหว่างไทยกับชาติฯ จะกลับไปสู่ภาวะปกติโดยเร็ว

2. สำหรับความล้มเหลวนี้ด้านการค้าระหว่างกันนั้น ไทยเลี้ยงประยุทธ์ด้วยการค้าชาติฯ มาโดยตลอด ถึงแม้ว่าแต่ละฝ่ายต่างก็เพิ่มปริมาณการซื้อสินค้าซึ่งกันและกันมากขึ้นก็ตาม โดยการที่ฝ่ายไทยจะประชาลัมพันธ์สินค้าไทยต่อฝ่ายชาติฯ หรือตลาดชาติฯ อย่างเป็น

รูปธรรมและได้ผลมีช่องทางเดียวคือ ในรูปการแสดงสินค้าร่วมกับฝ่ายชาติฯ ตามคำเชิญของฝ่ายชาติฯ ปัจจุบันเท่านั้น โดยสื่อสาร แบบจำลอง ลินค้าสำคัญที่ไทยส่งออกไปชาติฯ ได้แก่ เสื้อผ้าสำเร็จรูป อาหารทะเลระป่อง อุปกรณ์ ยานพาหนะและส่วนประกอบ ผ้าฝ้าย ข้าว ตู้เย็น เครื่องปรับอากาศและส่วนประกอบ เครื่องซักผ้า เครื่องซักแห้ง น้ำตาลทราย ผลไม้ระป่อง ส่วนสินค้านำเข้าที่สำคัญจากชาติฯ ได้แก่ น้ำมันดิบ เคมีภัณฑ์ น้ำมันหล่อลื่น/น้ำมันเบรก ปุ๋ย เยื่อกระดาษ ผลิตภัณฑ์โลหะ

มูลค่าการค้าระหว่างไทย - ชาติฯ มูลค่า/หน่วย : ล้านเหรียญสหรัฐฯ

รายการ	2538	2539	2540	2541	2542	2543	2544
มูลค่าการค้า	1,142.9	1,079.2	1,260.7	886.4	991.7	1,465.31	1,691.7
สินค้าออกไทย	569.8	406.7	400.0	352.0	333.1	299.9	344.6
สินค้าเข้าจากชาติฯ	572.2	618.5	860.7	534.4	658.6	1,165.41	1,347
ดุลการค้า (ติดลบ)	-2.6	-157.8	-460.7	-182.7	-325.5	-865.5	-1002.5

3. ด้านแรงงาน อันเนื่องจากคดีฆาตกรรมนักการทูตและนักธุรกิจชาติฯ เมื่อ 12 ปีก่อน ชาติฯ จึงงดการออกวีซ่าทำงานให้แก่แรงงานไทยประกอบกับรัฐบาลเมียนมาร์ที่จะว่าจ้างแรงงานชาติฯ แทนแรงงานต่างด้าว ฉะนั้น ตลาดแรงงานของไทยในชาติฯ จึงลดความสำคัญลง ยกเว้นแรงงานไทยที่มีฝีมือ (skilled labor) อย่างไรก็ตาม ความต้องการแรงงานไทยของบริษัทชาติฯ และต่างชาติยัง

คงมีอยู่ต่อไปทั้งนี้เนื่องจากเชื่อในฝีมือและความมุ่งมั่นของแรงงานไทย ในปัจจุบันมีคนไทยพำนักอยู่ในประเทศไทยอีก 30,000 คน ซึ่งส่วนใหญ่พำนักอยู่ในเมืองเมกะกรุง และเมืองเจดดาห์ประมาณ แห่งละ 15,000 และ 5,000 คน ตามลำดับ

4. กิจการอัจฉริยะและอุ่นเราร์เป็นภาพพจน์หนึ่งของไทย ผู้แสวงบุญชาวไทยเดินทางไปประกอบพิธีอัจฉริยะและอุ่นเราร์ณ ประเทศไทยอุดดีฯ ในปี 2541 และ 2544 ประมาณปีละจำนวน 6,500 คน แต่ ในช่วงที่ประเทศไทยมีฐานะเศรษฐกิจดีมีคนไทยไปประกอบพิธีดังกล่าว จำนวนมากที่สุดคือ 27,000 คน ปัญหาของผู้ประกอบการอัจฉริยะและ ผู้แสวงบุญชาวไทยคือไม่ปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ท้องถิ่นและพำนักอยู่กิน เพื่อทำงานอย่างผิดกฎหมายตามลำดับ

เนื่องจากภาพพจน์ในด้านลบของไทยเกี่ยวกับอัจฉริยะ ได้แก่ การหลอกหลวงกันเองและหลอกผ้ายชาอุดดีฯ อาทิ เช่น บางบริษัทหรือ ผู้ประกอบการอัจฉริยะบางรายแสวงหาผลประโยชน์จากผู้แสวงบุญที่ เดินทางไปประกอบพิธีอัจฉริยะในประเทศไทยอุดดีฯ อาระเบีย โดยออกตั๋ว โดยสารเครื่องบินเที่ยวเดียว (ขาไป) ไม่ชำระค่าธรรมเนียมเข้าเมือง และค่าพาหนะให้แก่ผ้ายชาอุดดีฯ เมื่อวันเดินทางไปถึง เช่าบ้านในที่ที่ ไม่เหมาะสม หรือไม่ปฏิบัติตามระเบียบการเช่าบ้านที่ผ้ายชาอุดดีฯ กำหนด ไม่โดยสารพาหนะตามที่ผ้ายชาอุดดีฯ กำหนด นอกจากนั้น ผู้ประกอบการฯ ไม่ปฏิบัติตามลัญญาที่ทำไว้กับคู่ลัญญาซึ่งเป็นเอกชน ชาอุดดีฯ ในการจัดส่งผู้แสวงบุญที่เดินทางไปประกอบพิธีอุ่นเราร์ เช่น ไม่จ่ายค่าที่พัก ค่าอาหารและพาหนะให้แก่คู่ลัญญา เป็นต้น ยิ่งกว่านั้นยัง หลอกผ้ายชาอุดดีฯ โดยจัดส่งผู้แสวงบุญไปทำงานอย่างผิดกฎหมาย

ในรูปผู้แสวงบุญ หรือจัดส่งหญิงโสเภณีในรูปผู้แสวงบุญ เป็นต้น จึง ควรที่จะปรับปรุงแก้ไขกิจการอัจฉริยะของไทยให้เป็นระบบ หรือตั้งองค์กร อิสระสำหรับบริหารกิจการอัจฉริยะของไทยอย่างแท้จริงในลักษณะให้มี สำนักงานบริหารของตนเอง รวมทั้งอำนาจบริหารบุคคลและการเงิน มีอำนาจในการแต่งตั้งประธานและกรรมการขององค์กรเอง ตลอดจน แต่งตั้งหัวหน้าคณะไปประชุมกับผ้ายชาอุดดีฯ ในเรื่องกิจการอัจฉริยะด้วย เพื่อให้มีประสิทธิภาพในการดำเนินการและบริหารกิจการอัจฉริยะของไทย กำหนดมาตรการป้องกันมิให้ผู้ประกอบกิจการอัจฉริยะไทยผ้าฝืนกฎหมาย ของผ้ายชาอุดดีฯ และไม่ให้ผู้แสวงบุญไปทำงานและอยู่กินกำหนด ที่ทางการอนุญาต

นอกราช ใจกลางเมือง ได้ตั้งองค์กรอัจฉริยะอิสระ ขอให้ใช้ ประโยชน์องค์กรที่มีอยู่ของไทย เช่น คณะกรรมการกลางอิสลาม แห่งประเทศไทย หรือคณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัด เป็นองค์กร บริหารกิจการอัจฉริยะ โดยให้ทางรัฐบาลหรือคณะกรรมการล่งเสริม กิจการอัจฉริยะสนับสนุนจัดสรรงบประมาณจำนวนมากหนึ่งให้คณะกรรมการ อิสลามดังกล่าวบริหารกิจการอัจฉริยะเองต่อไป ทั้งนี้ เนื่องจากคณะกรรมการอิสลามดังกล่าวมีความพร้อมในด้านบุคลากรที่มีประสบการณ์ ด้านอัจฉริยะและอิสลามอีกทั้งยังมีสำนักงานทั่วลุ่มน้ำและล้วนภูมิภาค สำหรับหน้าที่ของคณะกรรมการล่งเสริมกิจการอัจฉริย์นั้นให้มีหน้าที่ดูแล หรือควบคุมคณะกรรมการอิสลามให้ปฏิบัติตามนโยบายของทาง ราชการ เป็นต้น นอกจากจะเป็นการลดภาระด้านบริหารของรัฐแล้ว ยังจะเป็นการสร้างภาพพจน์ที่ดีต่อรัฐด้วย ทั้งนี้ สาธารณรัฐประชาชน จีนได้ใช้ประโยชน์องค์กรดังกล่าวสำหรับกิจการอัจฉริยะของจีนทั้งประเทศ

โดยทางรัฐได้จัดสรรงบประมาณจำนวนหนึ่งให้องค์กรดังกล่าวเพื่อใช้บริหารกิจการชั้นย่อย

5. ยุทธศาสตร์ของไทยต่อประเทศชาติอาระเบีย ผลกระทบจากคดีชาติกรรมนักการทูตและนักธุรกิจชาติฯ ส่งผลให้ไม่มีการติดต่ออย่างเป็นทางการระหว่างกัน ไม่มีการแลกเปลี่ยนการเยือนระดับสูง ฝ่ายชาติฯ ได้รับปัจจัยเข้าประเทศลำหรับแรงงานไทยและไม่อนุญาตให้คนชาติฯ หรือนักธุรกิจเดินทางมาประเทศไทย ยกเว้นจะได้รับอนุญาตเป็นรายๆ ไป การบินไทยหยุดบินไปชาติฯ เนื่องจากไม่มีผู้โดยสารหรือแรงงานไทย และลดระดับความล้มเหลวทางการทูตระหว่างกันจากระดับอุปถั顿្តาโนลีสเป็นอุปถั顿្តที่มีอาวุโสน้อยกว่า

สำหรับการดำเนินการยุทธศาสตร์ด้านเศรษฐกิจของไทยต่อชาติอาระเบียนนั้น มีช่องทางที่ฝ่ายชาติฯ เปิดอยู่ให้แก่ฝ่ายไทยได้แก่ งานแสดงลินคำในชาติฯ ซึ่งฝ่ายชาติฯ เป็นเจ้าภาพ ซึ่งพ่อค้านักธุรกิจไทยได้เข้าร่วมงานแสดงลินคำหลายครั้งแล้วนับตั้งแต่ปี 2541 เป็นต้นมา ประสบความสำเร็จด้วยดี คือ สินค้าไทยเป็นที่รู้จักในตลาดชาติฯ และคนชาติฯ นิยมซื้อสินค้าไทย เพื่อปลูกฝังความนิยมต่อประเทศไทยและลินคำไทย ไทยอาจเชิญนักธุรกิจชาติฯ และผู้ลีอื่นๆ ชาวชาติฯ เยือนไทยโดยเป็นแขกของกระทรวงฯ หรือหน่วยราชการอื่น หรือหอการค้าหรือบริษัทธุรกิจอื่นของไทย อาจถือโอกาสการเยือนไทยประชาสัมพันธ์และเยี่ยมชมศูนย์อาหารยาลาลที่จังหวัดปัตตานีด้วย นอกจากนั้น ช่องทางอื่นได้แก่เข้าร่วมงานภาคฤดูร้อน (Summer Festival) ที่เมืองเจดดาห์ ซึ่งฝ่ายชาติฯ ได้จัดงานดังกล่าวทุกปี เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวภายในประเทศและจะมี

งานแสดงนานาชาติต่างประเทศ เช่น ในปี 2545 ไทยได้ส่งนักกระโดดร่มไปร่วมแสดงในงานด้วย และช่องทางอีกช่องหนึ่งได้แก่ การส่งเสริมการลงทุนธุรกิจตลาดอาหารไทย ภัตตาคารไทย และผลไม้ไทย เช่น มะขาม และมะม่วงเขียวหวาน ซึ่งเป็นที่นิยมในชาติอาระเบีย นอกเหนือนั้น ยังมีอีกหนึ่งช่องทางคือ ช่องทางชั้นย่อยและอุ่นเคราะห์ซึ่งเป็นช่องทางที่เปิดสำหรับประเทศไทยอยู่แล้ว ให้ประเทศไทยใช้ประโยชน์จากช่องทางดังกล่าว ยิ่งกว่านั้น ยุทธศาสตร์ที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งคือ การกำหนดยุทธศาสตร์นโยบายต่างประเทศของไทยต่อภูมิภาคตะวันออกกลาง กล่าวคือ ไทยจะต้องให้ความสำคัญต่อภูมิภาค สถานการณ์ของภูมิภาคและรักษาผลประโยชน์ของไทยในภูมิภาค รวมทั้งสร้างมิตรกับประเทศในภูมิภาค ดังนั้น จะเห็นได้ว่าช่องทางต่างๆ ที่ได้กล่าวมาข้างต้นนี้ จะเป็นเสมือนสะพานเชื่อมความล้มเหลวระหว่างสองประเทศต่อไป

7. ข้อสรุป

ปัญหาความล้มเหลวระหว่างไทยกับชาติฯ ดังกล่าวข้างต้น นับเป็นอุปสรรคสำคัญในการดำเนินการยุทธศาสตร์ของไทยต่อประเทศชาติอาระเบีย ฉะนั้น การเร่งปรับปรุงความล้มเหลวให้กลับคืนดีสู่ภาวะปกติจึงเป็นเรื่องสำคัญเพื่อเป็นลู่ทางหนึ่งในการดำเนินการยุทธศาสตร์ของไทยและการขยายธุรกิจการค้าให้ได้ผลเต็มที่ หากจะใช้วิธีและช่องทางการทูตปกติก็จะพบแต่ทางตัน ไทยอาจใช้ช่องทางการเมืองระดับสูงโดยเชิญบุคคลสำคัญฝ่ายชาติฯ อาทิ เช่น รองนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการ ข้าราชการระดับสูง บุคคลในราชวงศ์ Abdul Aziz Al-Saud หรือนักธุรกิจชั้นนำ เป็นต้น

มาเยือนประเทศไทยในฐานะแขกของรัฐบาล นอกจากนั้น ไทยอาจ จะใช้ช่องทางการทูตโดยผ่านองค์การระหว่างประเทศที่ประเทศไทย เป็นสมาชิกหรือผู้ลังเกตการณ์อยู่ให้เป็นประโยชน์ เช่น องค์การสหประชาชาติ องค์การการค้าโลก (WTO) และองค์การการประชุม อิสลาม (OIC) หรืออาจจะใช้ช่องทางของภาคเอกชนและศาสนา เช่น ยัจย์และอุ่มเราะห์ หรือใช้ศักยภาพที่ไทยมีอยู่ เช่น องค์กรอิสลาม และสมาคมอิสลาม เป็นต้น นอกจากนั้น ให้ใช้ประโยชน์จากโอกาส หรือวันสำคัญของชาอดีตฯ เช่น วันชาติ เทศกาลการ์ศรีสุด朵 หรือ การลิ้นชีวิตของบุคคลในราชวงศ์ Abdul Aziz Al-Saud หรือบุคคล สำคัญอื่นๆ ของชาอดีตฯ โดยให้มีสารแสดงความยินดีหรือเลี้ยงตาม แต่โอกาสจาก ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี หรือ ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงการต่างประเทศ เป็นต้น โดยฝ่ายไทยจะต้องเป็นฝ่ายรุก หรือริเริ่มก่อน

สำหรับชาอดีตอาระเบียนนี้ จะเป็นอย่างไรก็ตาม ประเทศไทย จะไม่มีทางเลือกอย่างอื่นนอกจากจะคงรักษาความลับพันธ์ไว้ เนื่องจาก ชาอดีตอาระเบียเป็นหัวใจของภูมิภาคโลกอาหรับและประเทศไทยอิสลาม เป็นสถานที่ประกอบพิธียัจย์และอุ่มเราะห์ ไม่ว่าจะเกิดเหตุการณ์อะไร ก็ตาม คนไทยส่วนหนึ่งที่นับถือศาสนาอิสลามจะต้องเดินทางไป ชาอดีตอาระเบียเพื่อประกอบพิธียัจย์และอุ่มเราะห์ซึ่งเป็นส่วนหนึ่ง ของหลักการอิสลาม นอกจากนั้น ชาอดีตฯ ยังเป็นศูนย์กลาง การเมืองและการเงินอิสลาม โดยเป็นที่ตั้งของสำนักงานใหญ่ องค์การการประชุมอิสลาม- OIC และธนาคารพัฒนาอิสลาม - IDB ที่นครเจดดาห์ เป็น Economic House of Region เป็นแหล่ง

สำรองน้ำมันดิบมากที่สุดในโลก หรือ 1/4 ของน้ำมันสำรองที่มีอยู่ในโลก (261 พันล้านบาร์เรล) แคร์สธรรมชาติ (210 พันล้านคิวบิกฟิต) ซึ่งเป็นจำนวนมหาศาล ในปัจจุบันชาอดีตฯ ผลิตทองคำออกสู่ตลาด ประมาณ 8 ตัน/ปี และยังคันพบแหล่งทองคำใหม่อีกหลายแห่ง ทรัพยากรธรรมชาติตั้งกล่าวเป็นหลักประกันความมั่งคั่งทางเศรษฐกิจของชาอดีตฯ ไปอีกนาน นอกจากนั้น ชาอดีตฯ ยังเป็นที่ ประดิษฐานพินดำศักดิ์สิทธิ์ “กะบะห์” ในมหวิหารฮาราม อันเป็น สถานที่ประกอบพิธียัจย์และอุ่มเราะห์ จึงได้มีชาวมุสลิมจากทุกมุมโลกเดินทางไปประกอบพิธีดังกล่าว ณ นครเมกกะห์ ประเทศไทย ชาอดีตอาระเบีย ปีละนับล้านคน โดยเหตุนี้ บทบาทของชาอดีตอาระเบีย จึงมีอิทธิพลต่อภูมิภาคนี้ โลกอาหารและประเทศไทยอิสลามทั้งมวล.

สิงหาคม 2545

15 กฎฯ

สู่..การแพ้ปัญหาได้ยี่มาริษา

เมื่อคุณมีอาการต่างๆ เช่น ปวดหลัง, ปวดศีรษะ, อ่อนล้าทั้งร่างกายและความคิด, นอนไม่หลับ, เหนื่อยง่าย, หงุดหงิด, กังวลใจ, ความจำและสมารถไม่ดี, ปวดหรือเกร็งกล้ามเนื้อบริเวณท้ายทอยหลัง หรือไหล่, อารมณ์ไม่คงที่, หัวใจเต้นเร็ว, หายใจลำบาก, หายใจลำบาก, อาการมาค้างจากการดื่มน้ำเหล้า, สูบบุหรี่มากผิดปกติ, อ่อนเพลียจากการเดินทาง, เป็นโรคกระเพาะ, มีปัญหาเกี่ยวกับความรู้สึกทางเพศ เหล่านี้เป็นอาการที่แสดงให้เห็นว่าคุณไม่อยู่ในสภาวะพร้อมที่จะแก้ปัญหาต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้มีผลกระบทดองหน้าที่การทำงานและชีวิตส่วนตัวได้ ทุกๆ ปัญหามีทางแก้ไขขอเพียงเราเตรียมร่างกายและสมองให้อยู่ในสภาวะพร้อมที่จะแก้ปัญหาได้ยี่มาริษา เท่านั้น

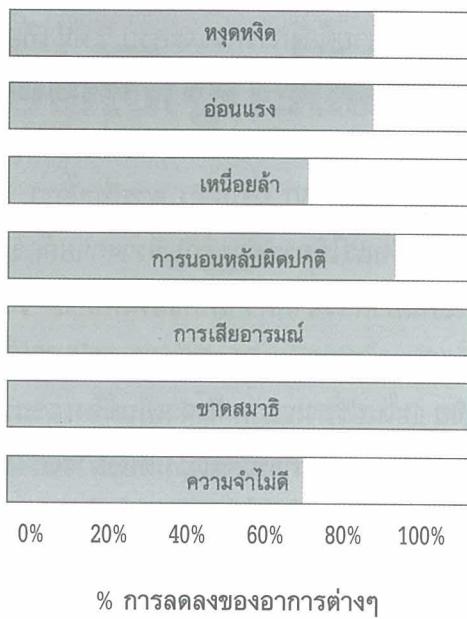
15 กฎฯ สู่การแก้ปัญหาได้ยี่มาริษา

อาหารร่างกาย ร่างกายคนเราประกอบด้วยเซลล์เล็กๆ มากมาย อาหารที่ร่างกายต้องการครองครับ 5 หมู่ เพื่อการทำหน้าที่ของเซลล์ต่างๆ ได้อย่างสมบูรณ์ อาหารที่สมดุลประกอบด้วย ผักผลไม้ 30-35%, เนื้อสัตว์ 15-20%, แป้ง 40%, น้ำตาล 10% นอกจากนี้ควรได้รับอาหารที่มีกากใย 50 กรัม/วัน ควรดื่มน้ำ 1 ลิตร/วัน และควรได้รับวิตามินเกลือแร่ให้ครบถ้วนตามที่ร่างกายต้องการใน 1 วัน ด้วย ในสภาวะที่มีอาการจากความเครียดเหล่านี้ ร่างกายจะขาดวิตามินต่างๆ โดยเฉพาะวิตามิน B1, B2, B3, B5, B6, ไบโอดิน (B8), B12 และวิตามิน C ในปริมาณมาก จึงจำเป็นต้องเสริมวิตามินเหล่านี้ในปริมาณที่สูงคือ 10-50 เท่าของความต้องการใน 1 วัน จะเห็นว่าการเสริมด้วยวิตามินรวมต่ำงทั่วๆ ไป อาจไม่เพียงพอ เนื่องจากวิตามินรวมนั้นจะมีปริมาณวิตามินที่ไม่สูงพอ ไม่สามารถชดเชยการขาดของร่างกายได้ จึงไม่ช่วยบรรเทาอาการเท่าที่ควร จึงจำเป็นต้องเลือกตัวรับที่มีวิตามินบีซินิดต่างๆ และซีในปริมาณที่สูงพอ

จาก Journal of Clinical Research, 1998; 1: 303-315.
พบว่า ในผู้ป่วย 307 คน ที่ได้รับการประกอบที่มีวิตามินบีซินิดต่างๆ ในปริมาณสูง (ปี 1, ปี 2, ปี 3, ปี 5, ปี 6, ไบโอดิน และ ปี 12) วิตามินซี, แคลเซียม และแมกนีเซียม วันละ 1 เม็ดฟู่ละลายน้ำเป็นเวลา 28 วัน สามารถลดอาการต่างๆ จากอาการเครียดได้เป็นอย่างดี

กราฟแสดง % การลดลงของการต่างๆ
 หลังจากใช้สารประกอบวิตามินบีรวม,
 วิตามินซี, แคลเซียม และแมกนีเซียม เม็ดฟู่ละลายน้ำวันละ 1 เม็ด
 เป็นเวลา 28 วัน ในผู้ป่วย 307 คน

ควรออกกำลังกายให้พอเพียง คือ ออกกำลังกายแบบมีจังหวะและต่อเนื่องกัน 30 นาที 3 ครั้งต่ออาทิตย์ นอกจากรจะช่วยให้สุขภาพดีแล้ว ยังช่วยป้องกันและรักษาอาการเครียดอีกด้วย

ควรสูดหายใจลึกจะช่วยให้เกิดการผ่อนคลาย ช่วยให้ปอดและหัวใจทำงานได้ดีขึ้น สมองและระบบประสาทจะสงบ ช่วยให้บรรเทาอาการต่างๆ จากความเครียดได้

ควรผ่อนคลายทั้งร่างกายและจิตใจ เช่น การฝึกสมาธิ

ควรเรียนรู้สิ่งที่ทำให้คุณเกิดอาการต่างๆ เหล่านี้ และพยายามลด, หลีกเลี่ยง หรือเพิ่มความพนahanต่อสิ่งเหล่านั้น จะทำให้คุณสงบและทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

ควรสร้างทัศนคติที่ดีต่อชีวิตและยอมรับในตัวเอง จะช่วยให้คุณสามารถควบคุมสถานการณ์และปัญหาต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ไฟหัวความรู้ ความฉลาด เพื่อสร้างความมั่นใจให้ตนเอง

ควรยอมรับการเปลี่ยนแปลง รู้จักยืดหยุ่นและปรับตัวจะทำให้รับมือกับสถานการณ์ได้ดีขึ้น

การจัดสรรเวลาอย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงเวลาส่วนตัวของคุณด้วย

หากคุณรู้สึกว่ากำลังทุกข์ทรมานกับการทำงานที่หนักมาก เกินไป ควรจัดสรรเวลาให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น รู้จักปฏิเสธและรู้จักกระจายงานให้กับผู้อื่นบ้าง

รู้จักระงับความโกรธเวลาไม่ได้ดังใจ พยายามหาทางเลือกอื่นๆ ที่เหมาะสมกว่า ที่ดีกว่า

ควรเลิกพฤติกรรมที่ทำให้เกิดความเครียด เช่น ไม่วางแผนล่วงหน้า อุยในสภาวะเร่งด่วนตลอดเวลา การทำงานหลายๆ อย่างพร้อมกัน ลดความเชื่อมั่นในตัวเองลงบ้าง

ฝึกใช้สมองทั้ง 2 ด้าน โดยสมองด้านซ้ายจะฝึกให้มีเหตุผล เป็นขั้นตอน การพูด การกระทำที่มีพื้นฐานจากเหตุผล ส่วนด้านขวาจะควบคุมเกี่ยวกับอารมณ์ ความรู้สึก ความคิดสร้างสรรค์ ความถันดัดด้านตรี ในงานส่วนใหญ่จะใช้สมองซึ่งก็ซ้ำมากกว่า ดังนั้นควรฝึกใช้สมองซึ่งก็ซ้ำมากขึ้น เพื่อให้ชีวิตมีสีสันบ้าง

ลดความวิตกกังวลซึ่งจะก่อให้เกิดอาการต่างๆ ตามมา พยายามจินตนาการถึงสิ่งที่ดีๆ แทนสิ่งที่ทำให้เกิดความวิตกกังวล

ฝึกให้มีความกระตือรือร้น อารมณ์ขันและหัวเราะบ้าง นอกจากจะช่วยลดอาการเครียดแล้ว ยังช่วยในการติดต่อสื่อสารกับบุคคลอื่นๆ ดีขึ้น ช่วยให้แก่ปัญหาได้ดีขึ้นและประสบความสำเร็จได้.

กว่าจะมาเป็นวรรณคดี เรื่อง สามก๊ก

กอวไกเกบ นาคจันทร์

มหากายอิงประวัติศาสตร์เรื่อง “สามก๊ก” ที่ชาวไทยและชาวอะโรมีนๆ ทั่วโลกรู้จักกันแพร่หลายนั้น เป็นผลงานที่คิลปินมากมายพยายามทำน้ำเสียงสื่อสารจากข้อมูลประวัติศาสตร์สืบเนื่องกันต่อๆ มา ข้อมูลประวัติศาสตร์สามก๊กที่สำคัญได้มาจากจดหมายเหตุประวัติศาสตร์หลายเล่ม เช่น ชานก๊วจือ ให้วันชู ยันจันชุนชิว จือจ้อทางเจียน สืบเชื้อชันอวี เป็นต้น

จากข้อมูลประวัติศาสตร์ผนวกเข้ากับตำนานชาวบ้าน ก็ได้เป็นวรรณกรรม

วรรณกรรมสามก๊กเริ่มแรกแพร่หลายในรูปแบบการ “เล่านิทาน” คิลปินนักเล่านิทานเล่าเรื่องเพื่อเลี้ยงชีพ ดังนั้นจึงต้องมีคิลประสร้างเรื่องให้สนุกสนานชวนติดตาม

ต่อมาก็มีการนำมาเขียนเป็นอุปกร “จื้ว” เรื่องสามก๊กตอนที่สนุกสนานถูกนำมาทำเป็นบทจิ้วแพร่หลายมากหลายตอน วรรณกรรมสามก๊กที่เป็นฉบับสมบูรณ์เล่มแรกคือ “ชานก๊วจือจ้อหัว” เขียนในยุคราชวงศ์หยวน ต่อมา “หลัวกวนจง” (หลอ กวนตง) คนยุคราชวงศ์หยวนต่อเนื่องกับราชวงศ์หมิงจึงปรับปรุง ปรุงแต่ง คัดเลือก ต่อเติม สร้างสรรค์เป็นนิยายเรื่องยาวดำเนินเรื่องสามก๊กตั้งแต่ต้นจนจบให้ชื่อว่า “ชานก๊วจือทางสุเหียยนอี้” แบ่งเป็น 240 ตอน

“ชานก๊วจือทางสุเหียยนอี้” ของหลัวกวนจง นับว่าเป็นวรรณกรรมที่เยี่ยมยอดอยู่แล้ว

แต่ต่อมาก็มีบันพิตคิดปรับปรุงทำร่างขัดเกลาเสียใหม่อีก ซึ่งฉบับที่ปรับปรุงใหม่นี้เอง เป็นฉบับที่แพร่หลายกันอยู่ทุกวันนี้ ในชื่อ “ชานก๊วเหียยนอี้”

บันพิตสองคนที่ปรับปรุงเรื่อง “ชานก๊วจือทางสุเหียยนอี้” ของหลัวกวนจง ให้กลายเป็น “ชานก๊วเหียยนอี้” คือ เหมาหุน กับเหมาจังกัง ส่องพ่อลูก

ชานก๊วจือจ้อหัว

เรื่องราว “สามก๊ก” ที่เป็นนิทานชาวบ้าน รวมรวมเป็นเล่มครั้งแรกใช้ชื่อว่า “ชานก๊วจือจ้อหัว” ฉบับที่ตีพิมพ์ (ด้วยแม่พิมพ์แกะไม้) ในยุคราชวงศ์หยวนช่วง “จือจ้อศก” (ค.ศ. 1321-1323) พบในหอสมุดหลวงของญี่ปุ่น

เรื่องราวใน “ชานก๊วจือจ้อหัว” เริ่มด้วยบทเกริ่นนำ เป็น

เรื่องของ “ซือหม่าลจง” (สุมาตง) ลงไปตัดสินคดีที่ค้างค้างมาตั้งแต่ยุคเล่าปัংผ้าอ่องในนราก (เรื่องตอนนี้มีแปลเป็นไทยแล้ว ใช้ชื่อว่า “สามก๊กอิ่น”) ซือหม่าลจงสามารถตัดสินคดีความจัดการให้คู่冤าตแคน และผู้ที่มีหนี้กรรมตอกัน ไปเกิดใหม่ชดใช้กรรมที่ทำไว้ โดยบุคคลเหล่านั้นต่างก็ไปเกิดเป็นบุคคลต่างๆ ในยุคสามก๊ก

ดังนั้นบทบาทต่างๆ ของตัวละครสามก๊ก จึงมีที่มาจากการ “กรรมเก่า” เป็นการใช้หนี้กรรมที่ตนสร้างไว้เมื่อชาติที่แล้ว (ในยุคใช้ชื่อนั้น)

จากนั้น “ชานกั่วจือผิงหัว” ก็เริ่มเรื่องด้วยเหตุการณ์ที่ “ชุนเสวี่ยจิว” ได้ “เทียนชู-คัมภีร์สวรรค์” เกิดภูภูโพกผ้าเหลือง และจบถึงตอนจูกัดเหลียงตายที่ทุ่งอู่จังหยวน

“ชานกั่วจือผิงหัว” จึงนับว่าได้เริ่มวางแผนเค้าโครงวรรณกรรมเรื่องสามก๊กให้สมบูรณ์เป็นเล่มแรก

แม้ว่าเนื้อเรื่องจะมีภาพที่ผิดจากข้อเท็จจริงทางประวัติศาสตร์มากๆ และสำนวนก็เป็นแบบ “นักเล่านิทาน” แต่เรื่อง “ชานกั่วจือผิงหัว” ก็มีความสำคัญ เพราะเป็นต้นเค้าของเรื่อง “ชานกั่วจือทองสูเหยียนอี้” ที่หลักฐานจงเขียนในสมัยต่อมา

หลักฐาน

แม้ว่าหลักฐานจะได้สร้างสรรค์งานวรรณกรรมที่ยิ่งใหญ่ไว้ก็ตาม แต่ประวัติชีวิตของเขาก็ไม่ชัดเจน (ส่วนใหญ่จะกล่าวเป็นต้นๆ ไป) เช่น เรื่องบ้านเกิดของเขามีข้อมูลไม่ตรงกัน บ้างว่าเกิดที่เมืองตงผิง มนฑลชานตง บ้างว่าเมืองไห่หยวน มนฑลชานชี บ้างว่า

เมืองหางโจว มนฑลเจ้อเจียง

หลักฐานนักเขียนผู้ยิ่งใหญ่ยุคปฏิวัติประชาธิปไตย คันคัว ข้อมูลได้ว่า หลักฐานจงมีชีวิตอยู่ในช่วงระหว่าง ค.ศ. 1330-1400 นักวิชาการรุ่นต่อมาระบุได้แบบลงอีกว่า เกิดในช่วงประมาณ ค.ศ. 1315-1318 ตายในช่วงประมาณ ค.ศ. 1385-1388

ผลงานนิยายอิงประวัติศาสตร์เรื่องสามก๊กของหลักฐานจงนับเป็นรูปแบบใหม่ ก้าวพ้นรูปแบบการเล่านิทานประวัติศาสตร์แบบดั้งเดิม สร้างภาพตัวละครแบบวรรณกรรมได้เป็นที่ประทับใจผู้อ่าน

แต่ก็อย่างที่เขียนเล่าว่าข้างต้นแล้วว่า นิยายอิงประวัติศาสตร์ “สามก๊ก” ที่แพร่หลายอยู่ในปัจจุบันได้ผ่านการปรับปรุงซ้ำๆ แก้ไข ปรุงแต่งของราชภัฏคนอื่นอีก

แล้วต้นฉบับที่หลักฐานจงเขียนขึ้นครั้งแรกนั้นเป็นอย่างไร กันแน่เล่า

ชานกั่วจือจั่วและชานกั่วจือทองสูเหยียนอี้

นิยายอิงประวัติศาสตร์เรื่องสามก๊กที่เชื่อกันว่าเป็นสำนวนของหลักฐานจง มีต้นฉบับตัวพิมพ์ เม้มะที่เก่าที่สุดคือฉบับที่ใช้ชื่อว่า “ชานกั่วจือทองสูเหยียนอี้” หรือเรียก กันทั่วไปว่า “ฉบับเจี้ยซิง” พิมพ์เมื่อ ค.ศ. 1522 แบ่งเป็น 240 ตอน

นักวิชาการส่วนหนึ่งเชื่อว่า “ชานกั่วจือทองสูเหยียนอี้” ฉบับนี้ แหล่งใกล้เคียงกับเรื่องที่หลักฐานจงเขียนไว้มากที่สุด

แต่นั่นก็ยังไม่แน่ เพราะยังมีวรรณกรรมสามก๊กอีกเรื่องหนึ่ง ที่แม้ว่าเราจะพบฉบับพิมพ์ที่ไม่เก่าเท่า “ฉบับเจี้ยซิง” แต่สำนวนภาษา

ดูเก่ากว่า นั่นคือฉบับที่ใช้ชื่อว่า “ชานกัวจื้อจ้วน”

เรื่อง “ชานกัวจื้อจ้วน” มีฉบับพิมพ์ที่เก่าแก่ที่สุดคือ ฉบับที่ “หลิวหลงเตียนเฉียวชานถาง” พิมพ์เมื่อ ค.ศ. 1592 เรื่อง “ชานกัวจื้อจ้วน” มีเนื้อหาหลายตอนไม่ตรงกับ “ชานกัวจื้อทงสุเหยียนอี้” สำวนภาษาที่ยังไม่เป็น “ภาษาเขียน” เทากับฉบับเจี้ยซึ่ง

ฉบับจื้อจ้วนนี้ไม่เป็นที่แพร่หลาย และแต่ก่อนนักวิชาการไม่ค่อยเห็นความสำคัญ แต่ภายหลังได้พิจารณาใหม่ว่า ฉบับจื้อจ้วน น่าจะเก่าแก่และเป็นต้นฉบับของฉบับเจี้ยซึ่งอีกที ดังนั้นฉบับจื้อจ้วน จึงน่าจะใกล้เคียงกับลีงที่หลักกวนจงเขียนขึ้นมากที่สุด

ฉบับหลักปัจจุบัน

หลังจากมีฉบับเจี้ยซึ่งแล้วต่อมา ก็มีผู้ปรับปรุงฉบับเจี้ยซึ่งอีกครั้ง ผู้ปรับปรุงและเขียนคำบรรยายคือ “เย่เจ้ว” ชาวเมืองอู่ซี แต่เย่เจ้วอ้างชื่อผู้เขียนคำบรรยายว่า “หลีจ้วอุ่” เป็นผู้เขียน ฉบับนี้ใช้ชื่อว่า “หลีจ้วอุ่เชียนเชิงพิพิชชานกัวจื้อ” เรียกย่อๆ ว่า ฉบับ “หลีพิงเป็น”

酵子溫 เนื้อเรื่องเดิมสองตอนเป็นหนึ่งบท สามกึกฉบับหลีพิงเป็นจึงกลายเป็น 120 บท (เท่ากับปัจจุบัน)

คำวิจารณ์และบรรยาย ส่วนใหญ่เน้นวิจารณ์ทางด้านการเมือง จริยธรรมและแนวคิดของตัวละคร ไม่มีการวิจารณ์ถึงเรื่องวรรณคิลป์

และที่สำคัญฉบับหลีพิงเป็นนี้วิพากษ์ขึ้นเบื้องไว้อย่างแรง เลี้ยด้วย

ชานกัวเหยียนอี้

ต่อมาเหนาหลุน เหมาจังกัง สองพ่อลูก ได้ชำระ ดัดแปลง เขียนคำบรรยายใหม่อีกครั้งโดยยึดฉบับหลีพิงเป็นเป็นตัวตั้ง

เหมาจังกังยังคงแบ่งเนื้อเรื่องเป็น 120 บท ตามแบบของ เย่อจัว เพิ่มเติมคำวิจารณ์ด้านวรรณคิลป์

และที่สำคัญคือเปลี่ยนแปลงสำวนภาษาดัดแปลงบทกวี ประกอบเรื่อง และบทบาทของตัวละคร

เหมาจังกังชูประเด็น “เจี้งถ่ง” - การลีบทอดลั่นตติวงศ์ที่ ถูกต้อง เป็นแนวคิดหลักของเรื่อง ดังนั้นจึงต้องแก้ไขบทบาทของตัวละครให้สอดคล้องกับหลักจริยธรรมนั้น

นอกจากนั้น ยังใช้ชื่อ “jin leing thinn” (กิมเลี้ยถาง) เขียน บทนำอีกด้วย (ดูตำนานสามกึกฉบับเจ้าพระยาพระคลัง)

ปัจจุบันนักวิชาการจินประกาศແนชัดแล้วว่าบทนำชื่นนั้น ไม่ใช่ข้อเขียนของจินเลิงทัน จินเลิงทันไม่เกี่ยวข้องอะไรกับ “ชานกัวเหยียนอี้”

“ชานกัวเหยียนอี้” ที่เหมาจังกังปรับปรุง มีคุณภาพด้าน วรรณคิลป์สูงขึ้นจึงได้รับความนิยมสูงสุด และเป็นฉบับที่แพร่หลาย ชีคงทั่วๆ ไปอ่านกันอยู่ แต่อย่างไรก็ตามในช่วงหลังๆ มาเนี้ นัก วิชาการได้กลับไปตรวจสอบเปรียบเทียบ “ชานกัวจื้อทงสุเหยียนอี้” ฉบับดั้งเดิมของหลักกวนจงกับ “ชานกัวเหยียนอี้” ที่เหมาหลุน เหมา จังกังปรับปรุง ตรวจไปตรวจมา ก็ปรากฏว่าเกิดความเห็นแตกต่างกัน บ้างก็ว่าฉบับเดิมของหลักกวนจงมีคุณภาพดีกว่าฉบับที่เหมาจังกังแก้ เสียอีก บ้างก็ว่าเหมาจังกังแก้ไขให้ดีขึ้นจริงๆ

ต่างฝ่ายต่างมีเหตุผล

แต่ก็พอสรุปได้ว่า สิ่งที่HEMAจังกังแก้ไขนั้นมีทั้งที่ทำให้เกิดขึ้นคือเกิดผลด้านบวกและมีทั้งที่ทำให้เลวลงคือเกิดผลด้านลบ

HEMAจังก้าจะรับทราบข้อมูลเรื่องนี้ที่นักวิชาการชาวจีนเขากันคว้ากันไว้สักเล็กน้อย

HEMAลุน HEMAจังกังสองพ่อหลานนี้เป็นคนในยุคราชวงศ์ชิง HEMAลุนผู้พ่อน่าจะเกิดเมื่อ พ.ศ. 2158 HEMAจังกัน่าจะเกิดเมื่อ พ.ศ. 2182 ทั้งคู่เป็นบันพิดหู (ปัญญาชนของจีน) มีความรู้ดี แต่ก็ไม่ได้รับราชการ และมีชีวิตที่ยากจน

ช่วงเวลาที่สองพ่อหลูกดำเนินการแก้ไขปรับปรุงเรื่อง “ชานก้าจังก์สูเหียยนอี้” ของหลัวกวนจง คาดว่า่น่าจะอยู่ในระหว่าง พ.ศ. 2207-2209 (รัชกาลพระเจ้าคังซีอ่องเต้)

สิ่งที่HEMAจังกังปรับปรุงไปสรุปอย่างกว้างๆ คือ ปรับปรุง การวางแผนการเดินเรื่อง จัดเนื้อหาแบ่งเป็น 120 บท (เดิมมี 240 ตอน) ขัดเกลาภาษา ปรับปรุงท่าที่และคำพูดของตัวละคร (กระทั้งเปลี่ยนแก้บทบาทบางตอนเลยก็มี)

จุดที่HEMAจังกังได้รับการยกย่องชมเชยคือ การจัดวางโครงสร้าง วางแผนจาก การตัดจาก การวางแผนของเรื่อง จุดนี้ทำให้ “ชานก้าจังก์สูเหียยนอี้” กล้ายเป็นนิยายสำหรับอ่านที่เป็นอมตะถึงทุกวันนี้ก็ยังอ่านสนุกไม่เบื่อเย้อยีดยาดแบบนิยายโบราณ

แต่ท่าว่าHEMAจังกังก็ถูกตำหนิหลายจุดเหมือนกัน

ที่เด่นชัดที่สุดคือการที่HEMAจังกังไปเปลี่ยนแก้บทบาทและคำพูดบางตอนของตัวละคร

HEMAลุน HEMAจังกังยึดมั่นในแนวคิด “เจี้ঁถঁ” คือการสืบสายสัมภพตัววงศ์ที่ถูกต้อง HEMAลุน HEMAจังกังจึงต้องอุบัติขึ้นอย่างเต็มที่ ที่มีการวิจารณ์กันว่าเรื่องสามก๊กนี้ บิดเบือนประวัติศาสตร์ เข้าข้างเล่าปี่ เขียนให้ฝ่ายเล่าปี่เป็นฝ่ายธรรมะ ฝ่ายโจโฉเป็นฝ่ายมารนั้น จุดสำคัญก็มาจากการลิ่งที่HEMAจังกังไปเปลี่ยนแก้นั้นเอง

นักวิชาการจีนบอกว่า เรื่อง “ชานก้าจังก์สูเหียยนอี้” ฉบับดั้งเดิมของหลัวกวนจง มีได้อุบัติขึ้นหรือลำเอียงเขียนช่วยฝ่ายเล่าปี่ ขนาดนี้ HEMAจังกังนี้แหละ มาแก้ไข เขียนช่วยฝ่ายเล่าปี่เสียจนน่าเกลียด นี่คือด้านลบ ที่เกิดจากฝีมือHEMAจังกัง

หนิงชีหยวน วิพากษ์ข้อผิดพลาดของHEMAจังกังไว้สามจุด คือ

1. HEMAจังกังดัดแปลงภาพลักษณะของตัวละครให้เปลี่ยนไปจากฉบับเดิมของหลัวกวนจงอย่างจงใจ เพราะความยึดมั่นในแนวคิด “เจี้ঁถঁ” เป็นการนำเอาแนวความคิดของตนเองยัดสู่ตัวละคร ขณะที่บทบาทของตัวละครในฉบับดั้งเดิมของหลัวกวนจงนั้นค่อนข้างที่จะเที่ยงตรงตามข้อมูลประวัติศาสตร์

2. HEMAจังกังแก้ไขล้อค疤ภาษามากไป สำนวนภาษาที่หลัวกวนจงใช้นั้นเป็นสำนวนภาษาพูดมากกว่าภาษาเขียน และสำนวนพูดของตัวละครแต่ละตัวค่อนข้างจะมีลักษณะเด่นจำเพาะของตน นอกจากนั้นแล้วก็ยังเป็นสำนวนภาษาในยุคราชวงศ์หยวนอีกด้วย

HEMAจังกังมากแก้ไขให้มีลักษณะใกล้เป็นภาษาเขียนมากขึ้นบางคันก็ยกย่องว่าด้วยเหตุนี้แหล่งสามก๊กจึงกล้ายเป็นวรรณกรรม

อุ่นตัว เพื่อภาษาฯวิจิตรไฟเราะ แต่พากที่ไม่ชอบก็ว่าเป็นการทำลาย
เอกสารลักษณ์ทางสำนวนภาษาของตัวละครและทำลาย “ยุคสมัย” ของ
ผู้เขียนเรื่อง (คือการยกเป็นสำนวนภาษาอยุคราชวงศ์ชิง แทนที่จะเป็น
สำนวนภาษาอยุคราชวงศ์หยวน)

3. รายละเอียดหอยลิ้งที่นำมาจังกังเปลี่ยนแก่ผิดพลาด
ได้แก่ชื่อตำแหน่งของนาง ชื่อสถานที่

ฉบับดังเดิมของหลักกวนจงใช้ซึ่อตា 매亨งชุนนางและสถานที่ค่อนข้างจะตรงกับข้อเท็จจริงในประวัติศาสตร์ยุคสามก๊ก แต่HEMA จึงกังกลับแก้ไขใช้ตามสมัยนิยม (ราชวงศ์ชิง) ทำให้ลับสนวุ่นวาย และหนิงซีหยวนยังย้ำอีกว่า “ชานกัวเหยี่ยนอี้” ฉบับของHEMA จึงกังนั้นได้เปลี่ยน “โภมหน้า” และแนวคิด “สมจริง” ในเรื่องเดิมๆ คงหลักกวนจงไปอย่างลื้นเชิง

ใครอยากรู้ว่า “สามก๊ก” ตามแนวคิดของหลัวกวนจง เป็นอย่างไร ก็ต้องกลับไปหาฉบับโบราณมาอ่านกัน

เพราະລັບທີ່ແພ່ໜາຍກັນອຸ່ງທຸກວັນນີ້ນັ້ນເປັນສາມກົກຂອງ
ເໜາກລຸນ ກັບເໜາຈຳກັງ.

7 ນາຍຸນສໍາຫວະກະຊ:^{ໄດ້}

ວົງວັດ ຮຸ່ນເຮືອນວາ

ผู้บริหารและเจ้าของธุรกิจเกือบทุกคนมีความตั้งใจที่จะสร้างธุรกิจของตนให้เติบโตขึ้นเรื่อยๆ ธุรกิจขนาดเล็กก็อยากกล้ายเป็นธุรกิจขนาดกลาง ธุรกิจขนาดกลางก็อยากเป็นธุรกิจขนาดใหญ่และกล้ายเป็นบริษัทมหาชน ซึ่งความต้องการนี้มีกิจการจำนวนไม่มากนักที่ทำได้ และถ้ามองลึกลงไปจะพบว่า บริษัทที่ก้าวมาเป็นบริษัทขนาดใหญ่ที่ทุกคนรู้จักได้นั้น บางบริษัทใช้เวลาหลายสิบปี แต่บางบริษัทกลับใช้เวลาเพียงไม่ถึง 10 ปีในการเติบโตจากกิจการขนาดย่อม

การ ‘ปฏิรูป’ทางการตลาด เป็นหนึ่งในแนวทางการเดิบโตรแบบก้าวกระโดดของบริษัทเหล่านั้น

การปฏิรูปติดตามการตลาด เป็นแนวคิดของการสร้างความเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ สำหรับนโยบายและกลยุทธ์ของธุรกิจ ไม่ใช่การเปลี่ยนแปลงแบบค่อยเป็นค่อยไปที่บริษัททั่วไปทำอยู่ จะว่าไปแล้ว แนวคิดนี้ก็คล้ายกับการ Re-engineering องค์กรที่เคยนิยมกันเมื่อ 10 ปีก่อน แต่หากกล่าวในยุคปัจจุบัน ก็คือ ‘คิดใหม่ทำใหม่’ ประโยคยอดอิทธิของ พ.ต.ท. ทักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี หัวหน้าพรรคไทยรักไทย นั่นเอง

สูตรสำเร็จที่นำมาใช้เป็นแนวทางการปฏิรูปติดตาม มีอยู่ด้วยกัน 7 ข้อ ดังนี้

1 เป็นผู้นำการเปลี่ยนระบบตลาดที่เป็นอยู่ในธุรกิจนั้น
วิธีนี้เป็นวิธีที่หลายบริษัทใช้แล้วประสบความสำเร็จ โดยมีทั้งบริษัทที่เป็นผู้นำตลาดอยู่แล้ว เป็นผู้ปฏิรูปเพื่อสร้างมาตรฐานใหม่ ในตลาด ตลอดจนบริษัทขนาดเล็กที่ใช้วิธีนี้เป็นส่วนปริบอร์ดในการก้าวกระโดดมาเป็นบริษัทชั้นนำหน้าในธุรกิจ

ตัวอย่างก็คือ บริษัทโทเทล เอ็คเซิล คอมมูนิเคชั่น จำกัด (มหาชน) ผู้ให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ DTAC ก็ทำการปฏิรูปติดตาม โทรศัพท์เคลื่อนที่ด้วยการเปลี่ยนระบบวิธีการคิดค่าบริการจากมาตรฐานเดิมมีหลายอัตรา มาเป็นอัตราเดียวกันทั่วประเทศ และคิดค่าบริการเป็นวินาทีตามที่ใช้จริง รวมทั้งการประกาศลดล้อกรหัส EMEI จนกลายเป็นความกดดันให้ผู้นำตลาดอย่างบริษัทแอดวานซ์ อินโฟร์ เซอร์วิส จำกัด (มหาชน) หรือ AIS ต้องยอมปลดรหัส EMEI

ตาม ทำให้ธุรกิจโทรศัพท์เคลื่อนที่บ้านเรามีรูปแบบธุรกิจไปเป็นการแยกกิจการจำหน่ายตัวเครื่องลูกข่ายออกจากบริการให้บริการโทรศัพท์อย่างชัดเจน

2 เริ่มทำการโฆษณาประชาสัมพันธ์อย่างจริงจัง

มีบริษัทขนาดเล็กกึ่งกลางเป็นจำนวนมากในบ้านเราปฏิรูปด้วยการใช้การโฆษณาประชาสัมพันธ์ คือ การเปลี่ยนความคิดของผู้บริหารที่มองการโฆษณาเป็นค่าใช้จ่าย ให้เป็นการมองว่าโฆษณาคือการลงทุนสำหรับสร้างตราสินค้าเพื่อการขยายตัวอย่างก้าวกระโดด

ตัวอย่างการลงทุนด้านโฆษณาเพื่อนำไปสู่การขยายตัวอย่างก้าวกระโดด คือ ปลากระป่อง Select Tuna ที่เมื่อ 4-5 ปีก่อน แทบไม่มีลูกค้ารู้จัก แต่จากการโฆษณาอย่างต่อเนื่องและพยายามมีความโดดเด่นจนเป็นที่กล่าวถึงในกลุ่มลูกค้า (เช่น โฆษณาชุดที่มีหญิงสาวยืนแขนกว้างท้องในลิฟต์) ทำให้ยอดขายเพิ่มขึ้นมาก และมีศักยภาพที่จะนำลินค้าอื่นๆ ในหมวดอาหารอุ่นมาจำหน่ายภายใต้ชื่อเดียวกัน

3 เสนอสิ่งแผลกใหม่ให้แก่ตลาด

เป็นการปฏิรูปในลักษณะที่สร้างความแตกต่างแบบฉีกแนวไปจากคู่แข่ง ด้วยการปฏิรูปตัวสินค้าและบริการหรือวิธีการส่งเสริมการตลาด เช่น ในธุรกิจสายการบิน Virgin Atlantic Airways ของอังกฤษ สายการบินเล็กๆ ที่ถือได้ว่า เป็นผู้ที่ปฏิรูปบริการการบินจนสายการบินใหญ่ๆ หลายแห่งต้องลองเลียนแบบ เช่น การไม่มีเชื้อ

First Class แต่เรียกเป็นชั้น Upper Class ซึ่งมีความระดับเดียวกับ Business Class แต่มีบริการที่ดีกว่า First Class ของหลาย ๆ สายการบิน อาทิ ที่นั่งแบบปรับนอนได้ พร้อมแจกลิ๊คคลุมให้ลีสบายให้ใส่นอน, มีบาร์และเลาจน์ให้ใช้แบบพอดuct, มีเจ้าหน้าที่เสริมสวยประจำเครื่องเพื่อให้บริการนวดหน้า ต้นคอ แต่งเล็บ นวดน้ำมันหอม มีรถลิมูซีนและลิมูไบค์ (มอเตอร์ไซค์ซื้อปะเบอร์พร้อมคนขับ) ไว้บริการรับ-ส่งจากสนามบินทั้งต้นทางและปลายทาง เป็นต้น ส่วนในห้องผู้โดยสารชั้นประดับก็มีเมนูอาหารให้เลือกถึง 3 รายการ แทนที่จะมีแค่ 2 รายการ เช่นเดียวกับสายการบินทั่วไป รวมทั้ง Virgin ยังเป็นสายการบินแรกที่มีจอดีวีล่วงตัวไว้ให้บริการผู้โดยสารทุกท่านนั่งเป็นรายแรก

4 ทรัพยากรัฐวิสาหกิจที่มีศักยภาพ

เป็นอีกแนวทางหนึ่งในการขยายกิจการแบบก้าวกระโดด โดยอาศัยความชำนาญหรือศักยภาพของผู้ร่วมทุนมาสนับสนุน เช่น เครือเจริญโภคภัณฑ์เคยประสบความสำเร็จแบบก้าวกระโดดในธุรกิจค้าปลีกด้วยการซื้อแฟรนไชส์ของ 7-Eleven เข้ามาดำเนินธุรกิจในไทย และร่วมทุนกับทาง Makro ดำเนินธุรกิจค้าส่งในเมืองไทย โดยใช้เวลาเพียงไม่กี่ปี ก้าวขึ้นมาอยู่ในชั้นแนวหน้าของธุรกิจค้าปลีก

5 เปลี่ยนการบริหารจากระบบครอบครัวเป็นแบบมืออาชีพ

เป็นการนำผู้บริหารมืออาชีพเข้ามาแทนที่ทีมบริหารแบบ

ครอบครัว โดยให้สำนักงานบริหารตัดสินใจอย่างเต็มที่ วิธีนี้ นอกจากจะได้ทีมบริหารที่มีประสิทธิภาพแล้ว ความสามารถเข้ามาพัฒนาบริษัทแล้ว ยังทำให้ภาพลักษณ์ของบริษัทเปลี่ยนเป็นองค์กรสมัยใหม่มากขึ้น เช่น ค่ายแกรมมี่ ที่ช่วง 1-2 ปีที่ผ่านมา ได้มีการจ้างมืออาชีพทางการตลาดอย่าง อภิรักษ์ โกษะโยธิน เข้ามาเป็นประธานกรรมการบริหาร โดยอภิรักษ์ก็นำทีมนักการตลาดมืออาชีพเข้ามาเสริมในระดับรองๆ ลงมาอีกหลายคน จากการปรับเปลี่ยนครั้งนี้ทำให้ภาพลักษณ์แกรมมี่ดูเป็นองค์กรทันสมัยขึ้น และมีกลยุทธ์ทางการตลาดใหม่ๆ pragmat ออกแบบมาให้เห็นอย่างต่อเนื่อง รวมถึงการขยายตัวออกไปในธุรกิจอื่นๆ อีกหลายแขนง ซึ่งถือได้ว่าเป็นการก้าวกระโดดอีกจุดหนึ่งของแกรมมี่

6 ขยายสายธุรกิจใหม่ที่เป็นเรื่องชง

ในหลายองค์กรที่มีการก้าวกระโดดของการขยายตัวทางธุรกิจ อยู่ที่การขยายไปทำธุรกิจใหม่หรือกลุ่มผลิตภัณฑ์ใหม่ที่เป็นเรื่องใหม่ในการทำรายได้ให้บริษัท เช่น กลุ่มชิโนคอร์ป ก่อนที่จะกลายเป็นเครือบริษัทระดับหมื่นล้านได้ ก็เกิดจากจุดก้าวกระโดดจากธุรกิจตัวแทนจำหน่ายคอมพิวเตอร์ขยายสายธุรกิจมาเป็นผู้ให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ในปี 2529 ซึ่งกลายมาเป็นธุรกิจหลักที่ทำเงินมหาศาลให้ทางบริษัท

7 การเข้าตลาดหลักทรัพย์

ประโยชน์ที่ได้รับโดยตรงจากการนำบริษัทเข้าจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์คือ การระดมเงินทุนที่ไม่ต้องมีภาระดอกเบี้ยอย่างการกู้ธนาคาร แต่เมื่อวิเคราะห์ในเชิงการตลาดแล้วการนำบริษัท

เข้าตลาดหลักทรัพย์ถือได้ว่า เป็นการปฏิวัติทางการตลาดในรูปแบบหนึ่ง เพราะเป็นการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีและทำให้ผู้บริโภคในวงกว้างรู้จักบริษัท โดยเฉพาะอย่างยิ่งบริษัทที่อยู่ในธุรกิจอุตสาหกรรมซึ่งโดยปกติไม่ค่อยได้ทำการโฆษณาประชาสัมพันธ์องค์กรให้ผู้บริโภครู้จักนั้น การเข้าตลาดถือเป็นการก้าวกระโดดในการสร้างชื่อเสียงของบริษัท

เมื่อมีเงินลงทุนเข้ามาหมุนเวียนมากขึ้น บริษัทมีภาพลักษณ์ดีขึ้น รวมทั้งเปิดโอกาสให้บริษัทและบุคคลอื่นเข้ามาซื้อหุ้นได้ตามกลไกตลาด ทำให้บริษัทมีความพร้อมที่จะเติบโตอย่างก้าวกระโดดในด้านอื่นๆ มากขึ้น เช่น เมเจอร์ซีเนเพล็กซ์ ที่เพิ่งนำบริษัทเข้าตลาดหลักทรัพย์เมื่อเร็วๆ นี้ ก็จะสามารถร่วมในการนำไปขยายสาขาของบริษัทให้มากกว่าคู่แข่ง ซึ่งจะนำมาสู่การเพิ่มอำนาจต่อรองกับบริษัทผู้จำหน่ายภาพยนตร์ ตลอดจนอาจนำไปสู่การขยายธุรกิจข้างเคียงอย่างเช่น การผลิตภาพยนตร์หรือปรับปรุงโรงภาพยนตร์เดิมให้เป็นระบบดิจิทัลสำหรับรองรับรูปแบบภาพยนตร์ยุคดิจิทัลที่กำลังจะเกิดขึ้นในอนาคต

แนวทางปฏิบัติการตลาดถือได้ว่า เป็นอีกหนทางหนึ่งของเจ้าของกิจการและผู้บริหารที่อยากสร้างธุรกิจให้เติบใหญ่แบบก้าวกระโดด

อย่างไรก็ตาม ต้องเลือกเอาว่า จะโตแบบ Slow but sure หรือ High Risk High Return

จาก ECONNEWS ปีที่ 12 ฉบับที่ 423 กรกฎาคม 2545

ตายแล้วยังรวย

ทุกๆ ปี คุณผู้อ่านคงเห็นการจัดอันดับเศรษฐี มหาเศรษฐี ว่าใครมีเงินเท่าไหร่ ริดชาวบ้านมาได้มากน้อยขนาดไหน แต่รายชื่อต่อไปนี้ไม่เหมือนใคร เพราะพวกเขาก็คือคนรวย-ทั้งที่ตายไปแล้ว

หนังสือพิมพ์เดอะซัน เป็นผู้จัดอันดับรายได้ของเศรษฐีในลุ่มเหล่านี้ ซึ่งแต่ละปียังทำมาหากำไรมากกว่าคนเป็นหลายร้อยเท่า

1. เอลวิส เพรสลีย์

เข้ายาเมื่ออายุ 42 ปีนี้จะครบ 25 ปีพอดี พร้อมๆ กับที่คาดกันว่าเป็นนัก Jongnor กองของเขามีรายได้ถึง 500 ล้านปอนด์* โดยเฉพาะปีนี้ เป็นปีที่เอลวิสทำเงินมากที่สุด เมื่อในปีจ่าย 40 ล้านปอนด์เพื่อนำเพลง A Little Less Conversation ไปใช้ในโฆษณาฟุตบอลโลก ที่นำแสดงโดย เอริก คันโน่น่า แผ่นซิงเกิลเพลงนี้ยังทะยานขึ้น

* อัตราแลกเปลี่ยน 65 บาท ต่อ 1 ปอนด์

อันดับ 1 ในชาร์ตเพลงอังกฤษ ทำให้เขาเป็นนักร้องที่มีเพลงฮิตติดอันดับสูงสุดมากกว่า The Beatles เลียอึก

กลุ่มฝั่งคเพลวิลที่เมมฟิส รัฐเทเนเนสซี ก็คือขุมทรัพย์คนเป็นแต่ละปีจะมีไฟนๆ กว่า 6 แสนคนไปเที่ยวชม และจ่ายเงินคนละ 11 ปอนด์เป็นค่าทัวร์ นั่นทำให้ Elvis Presley Enterprises บริษัทที่แยกมาดำเนินการด้านกลุ่มคเพลต่างหากมีรายได้ปีละมากกว่า 50 ล้านปอนด์

พริลซิลลา และลิชา มารี เมียและลูกสาวของเขาก็อู่รับผลประโยชน์ส่วนใหญ่ ลิชาซึ่งเป็นเจ้าของกลุ่มคเพ ทำเงินปีละ 6 ล้านปอนด์จากหนังสือประจำปีขณะที่ร้านขายของที่ระลึกและของเล่นขายได้ปีละ 3 ล้านปอนด์ วันที่ 16 สิงหาคม นี้ ที่ครอบครองวันตายเอลวิล เจพาแฟนซารอังกฤษก็คาดว่าจะมีคนเดินทางไปไว้อาลัยเข้าถึง 5,000 คน

แต่นั่นยังเป็นค่าที่ปล่อยรับคิลปินผู้ขายเพลงได้กว่าพันล้านแผ่น เจพาทศวรรษที่ผ่านมา เพลงเก่าๆ ของเอลวิลขายได้ถึง 50 ล้านแผ่นทั่วโลก ทำให้เขารัตโดยใน Top 40 คิลปินเพลงที่ขายดีที่สุดครอบครัวของเขายังได้ปรอร์เช่นต์ทุกครั้งที่มีการเปิดแผ่นทางวิทยุ และได้เงินมากยิ่งกว่าเมื่อนำไปใช้โฆษณาทีวี

2. มาเรลิน มอนโร

เมื่อเธอตายในปี ค.ศ. 1962 เธอทิ้งเงินไว้เพียง 1 ล้านปอนด์เท่านั้น แต่คาดกันว่าปีนี้ กองมรดกของเธอจะทำเงินมากกว่า 20 ล้านปอนด์

เธอทำพินัยกรรมยกทรัพย์สิทธิในภาพลักษณ์ของเธอให้กับลี สถาลเบิร์ก ประธานารย์สอนการแสดง แอลมาเรียน คริล จิตแพทย์ประจำตัว ทั้งคู่ต่าตามมาเรลินไปเรียบร้อยแล้ว แต่ลูกหลานรับและ

ภาพของมาเรลินถูกใช้อย่างแพร่หลายทั่วไป-แพชั่นของชาเนล โอมานาแรบเนช์ โอมานาคอมพิวเตอร์ Gateaway การเกงลีวายล์ เครื่องประดับมิกิโมโต นอกจากนี้ยังไปติดอยู่ในเครื่องสล็อตแมชชีน 2000 เครื่องในลาสเวกัส แต่ละปีเธอจะทำเงินจากค่าลิขสิทธิ์ได้ราว 2 ล้านปอนด์ แต่ปีนี้พิเศษกว่า เพราะวันที่ 5 สิงหาคม ครบรอบวันตาย 40 ปีของเธอ

มิเชล พินน์ ผู้ก่อตั้งมาเรลินแฟนคลับในอังกฤษ กล่าวว่า หนังสือของเธอพิมพ์ออกขายใหม่อีกครั้ง พอกซ์ทำดีวีดีรวมผลงานหนัง 10 เรื่องของเธอเป็นที่ระลึก นอกจากนี้ยังมีตุ๊กตามาเรลิน และของที่ระลึกมากมายออกขาย “ผู้คนคิดว่าเธอเป็นสาวผอมบalonด์ ไร้สมอง แต่เธอ มีอะไรมากกว่านั้น”

3. ชาร์ล บูลช์

ผู้ดัดการ์ตูน Peanuts ตายเมื่อปี ค.ศ. 2000 แต่ตัวการ์ตูน Snoopy ของเขามีมีวันตาย และยังตีพิมพ์อยู่ในหนังสือพิมพ์ กว่า 2,400 ฉบับ นานกว่า 52 ปี รายได้จากการค่าลิขสิทธิ์ ที่รวมถึงทีวี สินค้า ของที่ระลึก ทำเงินให้กองมรดกของชูลซ์ปีละ 15 ล้านปอนด์ ขณะที่เกมคอมพิวเตอร์ใหม่ๆ ที่มีสนูปี้ ชาร์ลี บราวน์ และตัวการ์ตูนอื่นๆ ใน Peanuts เป็นตัวนำ กิจกรรมอุบัติเหตุ

4. ຈອກນິຍາມ

The Beatles ຜູ້ສຸກຍິງຕາຍເນື່ອປີ ຄ.ສ. 1980 ຍັງທຳເຈີນໄດ້ປະລາວາ 14 ລ້ານປອນດໍ ລ່າສຸດອັລັບໜ້າຮັບຮົມພລງານຂອງ The Beatles ທີ່ເຊື່ອວ່າ “1” ກົມ່ວນແປ່ງໃຫ້ໂຍໂກ ໂອນະ ຮາວ 7 ລ້ານປອນດໍ ເທົ່າກັບເຕົກເທົກອີກ 3 ດົນ ໂດຍພັບປຸງຂອງເລັນອນແລະປົກເທີລ໌ຢັງຂາຍໄດ້ປະລາກກວ່າ 10 ລ້ານແຜ່ນ

ພັບປຸງຂອງເລັນອນເຂົ້ານ່ວມກັບພອລ ແມ່ນກາຣຕົນຍີ້ລື້ບົດທີ່ມີຄວາມຮັບຮົມພລງານຂອງເລັນອນແພ່ນເລີຍງ ລື້ບົດທີ່ຈະແປ່ງ 4 ສ່ວນເທົ່າກັນ

5. ອົວດອຣ ກົເຊລ “Dr. Seuss”

ນັກເຂົ້ານ່ວມສືອເດັກຜູ້ຕາຍເນື່ອປີ ຄ.ສ. 1991 ຕອນອາຍຸໄດ້ 87 ປີ ແຕ່ທີ່ພັບປຸງຂອງເລັນອນໄວ້ 47 ເລີ່ມ ຊຶ່ງໜັງສືອເຊື້ອຍ່າງ The Cat in the Hat ຍັງຂາຍໄດ້ເປັນລ້ານາ ເລີ່ມທົ່ວໂລກ ປີທີ່ແລ້ວ ຍູນເວຼວ່ຽນແຈລົກ໌ຊື້ລື້ບົດທີ່ How The Grinch Stole Christmas ໄປໃຫ້ມີ ແກ້ວມະນີ ແລະດັນນຳໂດຍຈ່າຍຕົກໃຫ້ທາຍາຫຂອງກົເຊລຮາວ 7 ລ້ານປອນດໍ ແລະຍັງມີ່ວນແປ່ງຮາຍໄດ້ອີກ 5%

6. ຈົມນີ ເຮນດຣິກເບ

ກ່ອນເຂົາຕາຍໃນປີ ຄ.ສ. 1970 ເນື່ອອາຍຸ 27 ອັຈໝວຍກີຕົກກົວຜູ້ນີ້ ອັກແຜ່ນເລີຍງມາເພີ່ມ 4 ອັບປຸ້ມ ແຕ່ຫັ້ງຈາກເຂົາຕາຍເລີຍງເຮັດວຽກຮ້ອງຈາກແພນາ ທົ່ວໂລກກົວໃຫ້ອັບປຸ້ມຂອງເຂົາມີມາກກວ່າ 1 ໂໂລແລ້ວ

ທີ່ປ່ານຂຶ້ນຄົດຕອນຍັງມີສົງຕອບຢູ່ອັບປຸ້ມຂອງເຂົນດຣິກ໌ຂາຍໄດ້ໄໝເຖິງ 10 ລ້ານແຜ່ນ ແຕ່ປ່າຈຸບັນພົງຂອງເຂາຍໄດ້ເຖິງປີລະ 3-4 ລ້ານແຜ່ນ ຄຸດກັນວ່າກອງມຽດກອງເຂົນດຣິກ໌ມີທັງພົງລື້ນກວ່າ 260 ລ້ານປອນດໍ

7. ບົວ ມາຣ່ເລຍ

ຕົນຕໍານານເຮັກເກີ້ ຕາຍເນື່ອອາຍຸໄດ້ 36 ຈາກໂຮຄສມອງບວມ 3 ປີຫັ້ງຈາກເຂາຕາຍ ອັບປຸ້ມ Legend ຊຶ່ງອົກຂາຍໃນປີ ຄ.ສ. 1984 ທຳສົດເປັນອັບປຸ້ມທີ່ຂາຍດີທີ່ສຸດໃນເກາະອັກຄຸ່ງຈົນຄົງທຸກວັນນີ້ ຮາຍໄດ້ປ່າຈຸບັນຂອງກອງມຽດກ່ວນໃໝ່ມາຈາກພັບປຸງ ແຕ່ກົມ່ວນ 15% ຈາກລື້ນຄ້າອື່ນໆ

8. ແອນດີ ວອຣໂໂລ

ຄືລົບິນລໍາສັນຍ ຜູ້ມີທີ່ພລອຍ່າງມາກຕ່ອຄືລປະສັນຍໃໝ່ກາພເຂົ້ານຂອງເຂົາຕາຍທ່າງໄດ້ປະລາກກວ່າ 5 ລ້ານປອນດໍ ມູນນິຫີແອນດີ້ວ່ອຣໂໂລ ເພື່ອກາຮຸຄລ ມີລົງຄູລື້ບົດທີ່ກັບລິນຄ້າຮາວ 40 ຊົນທົ່ວໂລກ ຕັ້ງແຕ່ກະເປົາໄປຈຸນສິງປະລິກິນ ເນື່ອປລາຍປີທີ່ແລ້ວ ມູນນິຫີເປິ່ງເຫັນລົງຄູກັບເອຍັນເຊີ້ເພື່ອພັດນາກພລັກຜົນຂອງວ່ອຣໂໂລໃນດ້ານກາຮຸຄ້າ ຊຶ່ງຄາດວ່າຈະເພີ່ມຮາຍໄດ້ໃຫ້ເປັນປະລາກກວ່າ 10 ລ້ານປອນດໍ

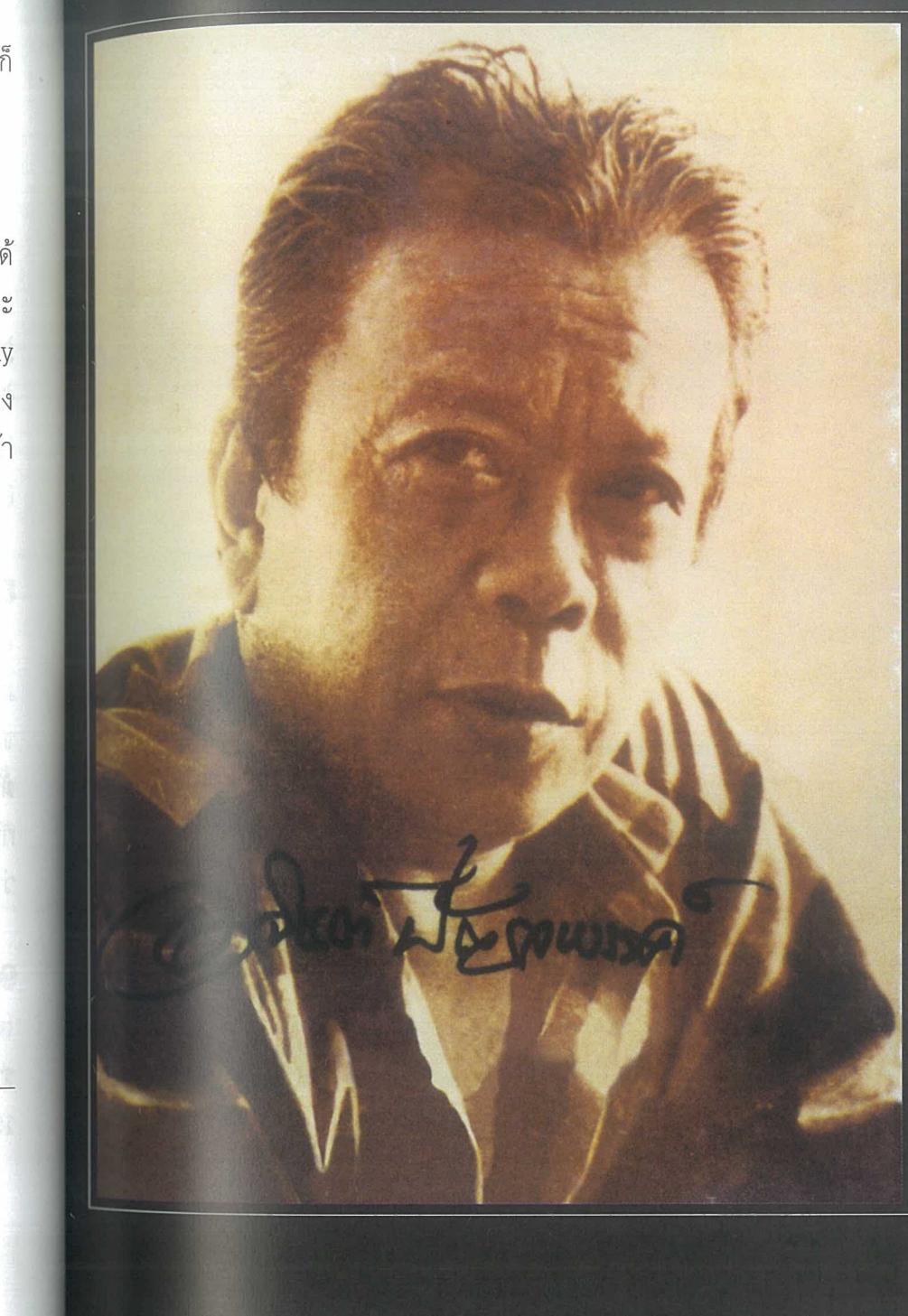
9. ເຈ.ອາຣ. ໂກລເຄີຍ

ຄ່າລື້ບົດທີ່ຈາກໜັງສືອຊຸດ The Lord of the Rings ຍັງທຳຮາຍໄດ້ໃຫ້ທາຍາຫຂອງໂທລເຄີຍນຳເສັນອ ພັບປຸງຈາກເຂົາຕາຍໃນປີ ຄ.ສ. 1973 ເນື່ອອາຍຸໄດ້ 81 ປີ ເນື່ອໜັງສືອສ້າງເປັນໜັງເຊີດ ກົມ່ວນອນວ່າຈະ

ขายได้มากขึ้น ซึ่งก่อนที่จะมีหนังออกฉาย หนังลือของโอลเดียนก์ขายได้ปีละร่วม 10 ล้านปอนด์อยู่แล้ว

10. แฟรงก์ ซินเนเตรา

4 ปีหลังจากเขาย้ายเมื่ออายุได้ 82 ปี ซิเนตรายังทำเงินได้ปีละ 3.5 ล้านปอนด์ทุกปี รายได้ส่วนใหญ่มาจากการขายเพลงและใช้เพลงของเขาร่วมในการโฆษณา โดยเฉพาะเพลงดังๆ อย่าง Come Fly With Me และ New York, New York ปีที่แล้วยอดขายเพลงของเขายังคงยืนยันขึ้น เมื่อเพลง Duet ที่เขาร้องคู่กับเชลิน ดิอ่อน ได้เข้าชิงรางวัลแกรมมี่ทั้งที่เจ้าของตายนั้นแล้ว.

จาก ไทยโพสต์

ອາຈີນຕໍ່ປະງາພຣຄ

ອາຈີນຕໍ່ປະງາພຣຄ ຈາກແມືອທີຣ໌...ສໍາໄລກວຽກນຸ້ມ

ປະກສສສ ແລວກ

ສຸຂພາພຂອງພີເປັນຍັງໄໃນບ້າງຄົບ

ອາຈີນຕໍ່າ ໄມຕ້ອງຫ່ວຍຄົບ ພມຍັງອອກເດີນທຸກເຊົາ ໝມອລັ່ງໃຫ້ອອກ
ກຳລັງທຸກວັນ ອອກກຳລັງກີ້ວິການເດີນ

ປີນີ້ພີ້ອ້າຍຸເທິ່ງໄຫວ່ແລ້ວຄົບ

ອາຈີນຕໍ່າ ປີນີ້ 75 ຄຮັບ ພມເກີດ ພ.ສ. 2470 ປີກະຣຕ່າຍ

ຄໍາພູດເສີງພີ້ອາຈີນຕໍ່ຄງຈະມີທີ່ວ້ອນຫຼັກໆ ອູ່ 3 - 4 ເຮື່ອງກີ້ວ ແມ່ງອັງແວ
ທີ່ວິຊ່ອງ 4 ພ້າເມືອງໄທຍ ພົກເກີດບຸກໂອເລື້ອງທ້າແກ້ວແລະເຮື່ອງລັ້ນສໄຕລໍ
ຂອງອາຈີນຕໍ່ ບໍ່ມີຈິພຣຄ ເຮື່ອງແຮກກີ້ວແມ່ງອັງແວກ່ອນຄົບ

อาจินต์ฯ ชีวิตผมที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับเหมืองแร่ เพราะว่าผมรีไทร์จากวิศวะ ผมสามารถน่วงว่าผมขาดเรียนเพราผมกำลังเป็นหนุ่ม ตอนผมเข้าจุฬา ผมอายุ 16 ผมเข้าโรงเรียนเตรียมได้ตอนอายุ 14 พอดีเข้าได้ถ้าสอบเตรียม 1 เตรียม 2 ได้ชั้นเลยไม่ต้องสอบอีก พอดีได้แล้วผมกำลังหนุ่มเต็มตัว ผมก็สูบบุหรี่ ไว้ผมพยายามควบคุมอยู่ อุญวันเดียวผมไม่ได้เข้าฟังเล็กเชอร์แคลคูลัสกับโคงดิเนต 2 วิชานะจะเป็นวิชาคำนวนซึ้งสูง ที่จริงตอนสอบปี 2 ผมท้อปคำนวน ผมได้ 99 มันขาดไปไม่เต็มร้อย เพราะว่ามีรอยลบอันหนึ่ง พ้อขึ้นเทอมใหม่ แทนที่จะเรียนได้ดี ผมก็เริ่มเป็นหนุ่มเต็มตัว มีเงินก็ไปดูหนังกับเพื่อน ก็ไม่ได้เข้าเรียนวิชาแคลคูลัสซึ่งมองเดียวต่อไม่ติดเลย ติว ก็ไม่ติด พอดียุคนั้นมันเป็นยุคทองของ ‘อิศรา อมันตกุล’ กับ ‘เลนีย์ เลาวพงศ์’ อิศราเขียนเรื่อง ‘นักบุญคนบาป’ ‘เลนีย์ เลาวพงศ์’ เขียนเรื่อง ‘ไม่มีข่าวคือข่าวดี’ หรือ ‘ชัยชนะของคนแพ้’ ผมอ่านแล้วตัดสินใจได้ว่า ผมเป็นนักเขียนดีกว่า ผมจะยกตัวอย่างประโยคที่มีอานุภาพแก่ชีวิตของผม ที่ทำให้ผมคิดว่าต้องเป็นนักเขียนให้ได้คือเรื่องของพี่ ‘เลนีย์ เลาวพงศ์’ ซึ่งเรื่อง ‘นักดนตรีแห่งทางการสุก’ เป็นเรื่องลั่นขนาดยาวลงในหนังสือนิกรวันอาทิตย์ซึ่งคุณสุก้า ลิริมานนท์ เป็นบรรณาธิการ ตอนนั้นผมอายุ 16-17 นะอะ ผมจะท่องประโยคที่ว่าดลใจผมให้ฟัง นั่นคือ พระเอกเป็นชาวบ้านแต่ชอบดนตรี เข้าได้ยิน “เสียงความลับ เข้าใจ” ไม่ต้องเสียงกระดูกลับหลังของชานาลัน เมื่อแบกข้าว” ต่อไปประโยคหนึ่งเขาว่า “เสียงปลาอูบเหยื่อในลำประดง เหมือนเสียงลิงของหล่นจากมืออันลับเทาของโน้มยผู้รีเริ่มโน้มย” มันจับใจผมเลย ผมก็อ่านมาทุกคนนะอะที่เกงๆ แต่ประโยคนี้มันสวย

แล้วก็ฝ่ายของ ‘อิศรา อมันตกุล’ ในปีใกล้ๆ กัน ซึ่งเรื่องว่า ‘การันต์สุรากันต์ คนโลกกลาง’ ลงในนิกรวันอาทิตย์หลายฉบับเหมือนกัน ก็มีบทหนึ่งตอนกลางเรื่องว่า “เป็นคืนแรมแก่เดือนแฟ่ลงหม่น แท็กซี่ของสิงคโปร์ยกคอลีอั้นบังหู เพราะหน้าแล้วดึงหมากแก้ปัลส์” ผมก็มองเห็นภาพเลย เป็นคืนแรมแก่เดือนแฟ่ลงหม่น มันมีทั้งกลบทันราวกับกวาง อิศราตอนนั้นดังมากมีจำนวนมาก อิศราเข้าเยียนเรื่อง ‘วีรบุรุษในหนังล่า’ เป็นเรื่องลั่นขนาดพอกเกตบุ๊ค 2 นักประพันธ์ใหญ่ทำให้เผยแพร่ให้โลกโดย ที่นี่ผมก็เขียนแล้วก็ลงตั้งกร้าหมด เพราะเรา มันชอบอย่างเดียวไม่มีวัตถุใดที่จะไปเล่นผู้อ่าน อย่างเช่น ‘มาลัย ชูพินิจ’ เขานำลิ่วไปแล้ว อิศรากำลังนำอยู่ แม้แต่ ‘รพีพร’ ตอนนั้นใช้สุวัฒน์ วรดิลก ยังไม่ใช่ ‘รพีพร’ ก็มี ‘สาปสาวและกลินชัวร์’ ชัวร์ ก็คือชัวร์ เดอ ปารี เป็นน้ำหอมของฝรั่งเศสนะ ‘สาปสาวและกลินชัวร์’ เรื่องเป็นอย่างนี้มีสาวคนหนึ่งไปที่สะพานพระพุทธยอดฟ้าโดยน้ำตาย พระเอกเดินมาทันก็คัวผอมแต่ตัวตนน้ำไปปอยผมก็หลุดติดมือ ตำรวจนำมาเก็บกับกว่าคนโดยน้ำ ตำรวจนายไม่เชื่อ เขาก็บอกว่านี้ไปปอยผมยังอยู่ ดมดูก็มีกลินชัวร์ เดอ ปารี นั่นคือ ‘สาปสาวและกลินชัวร์’ ของ ‘รพีพร’ ซึ่งกินใจผมเหมือนกัน แต่ว่าอิศรากับเลนีย์กำลังนำ และแก่กว่า ‘รพีพร’ ราว 4-5 ปี ‘รพีพร’ เขากะกว่าผม 4 ปี แต่ว่า ‘เลนีย์ เลาวพงศ์’ แก่กว่าผม 9 ปี ‘รพีพร’ มาดังสุดชิดในยุคคละครัวที่ สมัย นั้นซึ่งอันกประพันธ์ที่ตัวโตกว่าซึ่งอัลครักษ์คือ ‘อิงออร์’ กับ ‘รพีพร’ ระยะนั้นผมก็เป็นหนุ่มเต็มตัวก็ได้ตั้งคิกก์ไปดูหนังดูละคร เพราผมชอบในคิลปะประเกทนี้

พอผมรีไทร์ผมก็มาทำงานที่กระทรวงมหาดไทยเป็นเล่มเยียน

คุณพ่อฝากรให้ทำ คุณพ่อผมเป็นข้าหลวง ผมได้ใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ สมัยโบราณเป็นครั้งแรกเข้าเช่ามาจากพิลิปปินส์ ผมก็ประจำเครื่อง ตัวหนึ่งที่ดูแลเรื่องความลับพันธ์ระหว่างคนในครอบครัว ผมก็ไม่ค่อย เอาใจใส่ ที่นั่นรับคนประมาณ 400 คน เป็นพวงจบ ม. 6 เป็นลูก นายอำเภอเป็นลูกข้าหลวง ที่ติดงานหรือไม่มีงานทำก็ฝากเข้ามา ผม ทำปี 2490 พอทำเสร็จก็ติดงาน ผมก็พยายามไปเรียนธรรมศาสตร์ มันมี 14 วิชาเรื่องเนี้ย ผมตกไป 6 วิชา ก็ต้องป คุณพ่อผมมาจากปักษ์ใต้ คุณพ่อผมเป็นข้าหลวงพังงา ก็เห็นผมจะเลี้ยงคนไม่มีงานทำแล้ว ก็เอามาไปฝากรเหมือนแต่ที่จังหวัดพังงา เนี่ยเริ่มต้นเหมือนแร่ ทั้งๆ ที่เขาให้เงินน้อย อยากจะไล่ออกแต่ไม่กล้าไล่ เพราะเหตุว่าคุณพ่อเป็น ข้าหลวง ไม่กล้าไล่หรอก เขาเลี้ยงไว้อย่างนั้น ให้วันละ 6 บาท น้อยกว่าข้อทานอีก ข้อทานได้ 20 - 30 บาท และได้น้อยกว่าลูกเจ้า ที่เป็นช่างกลึง เข้าได้ 8 บาท ผมได้ 6 บาท ที่นี่คุณพ่อ ก็แรมวันละ 5 บาท เป็นค่าเล่าเรียนงาน วันละ 5 นิ่ค่าข้าว 2 มื้อไง ส่วน 6 บาท ใช้กินกาแฟตอนเช้า เพื่อนผมที่เข้าวิศวะพร้อมกันตั้งแต่เตรียม 1 เตรียม 2 จนกระทั่งเข้าจบปริญญา เขาก็ไปทำงานกันได้วันละ 60 บาท ก็เดือนละ 1,800 ผมได้วันละ 6 บาทเพราไร่ทร์ พนักงานจะบ ปริญญาทุกคน ผู้คนเดียวเป็นกุลิอุ่นเหมือนแร่ รับเงินต้องพิมพ์มือ เข้าไม่ให้เซ็นซื้อ ผมไม่มีอะไรที่สู้สัพนองได้เลย แม้แต่คุณพ่อของผมก็ จะธรรมศาสตร์บัณฑิต ผู้ต้องอดทนทำงานเล่นโลหิตฟอยข้างในคอแตก บั้วน้ำลายเป็นเลือด คุณพ่อให้ไปหาหมอในจังหวัด กินยาดูดเดียว หายเพราไม่ได้เป็นวัณโรคแต่เพราเปงกำลังมาก ค้อนมันหนักเกิน กำลัง ผมเอา 24 เท่านั้นในวัย 26-27 ปี ผมก็จะเอารถให้ได้แต่ผมก็

อาจินต์ ปัญจวรรค จากเมือง...สู่โลกวรรณกรรม

ประภัสสร เลิศกุล

สุขภาพของพี่เป็นยังไงบ้างครับ

อาจินต์ฯ ไม่ต้องห่วงครับ ผมยังออกเดินทางทุกเช้า หมอบสั่งให้ออก กำลังทุกวัน ออกกำลังก็คือการเดิน

ปั้นพื่อยุ่งเท่าไหร่แล้วครับ

อาจินต์ฯ ปั้น 75 ครับ ผมเกิด พ.ศ. 2470 ปีกระต่าย

ถ้าพูดถึงพี่อาจินต์คงจะมีหัวข้อหลักๆ อยู่ 3 - 4 เรื่องก็คือ เหมืองแร่ ที่วิช่อง 4 สำเมืองไทย พอกเก็ตบุ๊คโอลิ่ย์ท้าแก้วและเรื่องลั้นลไตล์ ของอาจินต์ บัญจพรรค เรื่องแรกคือเหมืองแร่ก่อนครับ

อาจินต์ฯ ชีวิตผมที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับเมืองแร่ เพราะว่าผมรีไทร์จากวิศวะ ผมสารภาพนะว่าผมขาดเรียนเพราผมกำลังเป็นหนุ่มตอนผมเข้ามาอุปถัมภ์ ผมอายุ 16 ผมเข้าโรงเรียนเตรียมได้ตอนอายุ 14 พอดีเข้าได้ถ้าสอบเตรียม 1 เตรียม 2 ได้ขึ้นเลยไม่ต้องสอบอีก พอดีเข้าได้แล้วผมกำลังหนุ่มเต็มตัว ผมก็สูบบุหรี่ ไว้ผมยาวแบบควบอยู่ มีอยู่วันเดียวผมไม่ได้เข้าฟังเล็กเชอร์แคลคูลัสกับโคออดิเนต 2 วิชาจะจะเป็นวิชาคำนวนชั้นสูง ที่จริงตอนสอบปี 2 ผมหืดปอดคำนวน ผมได้ 99 นั้นขาดไปไม่เต็มร้อยเพราะว่ามีรอยลบอันหนึ่ง พ้อขึ้นเทอมใหม่ แทนที่จะเรียนได้ดี ผมก็เริ่มเป็นหนุ่มเต็มตัว มีเจนก์ไปดูหนังกับเพื่อน ก็ไม่ได้เข้าเรียนวิชาแคลคูลัสชั่วโมงเดียวต่อไม่ติดเลย ติว ก็ไม่ติด พอดีบุคันนั้นมันเป็นบุคคลของ ‘อิศรา อัมันตกุล’ กับ ‘เลนีย์ เสาพงศ์’ อิศราเขียนเรื่อง ‘นักบุญคนบาป’ ‘เลนีย์ เสาพงศ์’ เขียนเรื่อง ‘ไม่มีฆ่าคือฆ่าดี’ หรือ ‘ชัยชนะของคนแพ้’ ผมอ่านแล้วตัดสินใจได้ว่าผมเป็นนักเขียนดีกว่า ผมจะยกตัวอย่างประโยคที่มีอานุภาพแก่ชีวิตของผม ที่ทำให้ผมคิดว่าต้องเป็นนักเขียนให้ได้คือเรื่องของพี่ ‘เลนีย์ เสาพงศ์’ ชื่อเรื่อง ‘นักดนตรีแห่งทาการาลูกะ’ เป็นเรื่องลั้นขนาด ยาลงในหนังสือนิกรัตนอาทิตย์ซึ่งคุณสุราลีริมานนท์ เป็นบรรณาธิการตอนนั้นผมอายุ 16-17 นะจะ พอมจะท่องประโยคที่ว่าด้วยใจผมให้ฟัง นะครับ พระเอกเป็นชาวบ้านแต่ชอบดนตรี เข้าได้ยิน “เลียง Crowley สลัดเขากะรบทบคอไม่ดึงเลียงกระดูกสันหลังของชوانาลั่นเมื่อแบกข้าว” ต่อไปประโยคหนึ่งเขาว่า “เลียงปลาอูบเหยื่อในลำประโถ เหมือนเลียงลิงของหล่อนจากมืออันลั่นเทาของขโมยผู้รีเริ่มขโมย” มันจับใจผมเลย ผมก่ออ่านมาทุกคนนะจะที่เก่งๆ แต่ประโยคนี้มันสวย

แล้วก็ฝ่ายของ ‘อิศรา อัมันตกุล’ ในปีใกล้ๆ กัน ชื่อเรื่องว่า ‘การันต์สุรากันต์ คนโลกหลวง’ ลงในนิกรัตนอาทิตย์หลายบทจบเหมือนกัน ก็มีบทหนึ่งตอนกลางเรื่องว่า “เป็นคืนแรกแก่เดือนแผ่นแสงหม่น แท็กซี่ของสิงคโปร์ยกคอกเลือดขึ้นบังหู เพราะหน้าแล้วดึงหัวกางกั่ง” ผมก้มมองเห็นภาพเลย เป็นคืนแรกแก่เดือนแผ่นแสงหม่น มันมีทั้งกลบทมันรวมกับกีวี อิศราตอนนั้นดังมากมีจำนวนมาก อิศราเขียนเรื่อง ‘รีบูรุษในหนังล่า’ เป็นเรื่องลั้นขนาดพอกเก็ตบุ๊ค 2 นักประพันธ์ใหญ่ทำให้พมหลงให้แลก ที่นี่มีมกเขียนแล้วก็ลงทะกร้าห์หมด เพราะเรา มันชอบอย่างเดียวไม่มีวัตถุใดที่จะไปเสนอกู้อ่าน อย่างเช่น ‘มาลัย ชุมพินิจ’ เขานำลิ่วไปแล้ว อิศรากำลังนำอยู่ แม้แต่ ‘รพีพร’ ตอนนั้นใช้ล้วมัณี วรดิลก ยังไม่ใช่ ‘รพีพร’ ก็มี ‘สถาปัตยและกลินชัวร์’ ชัวร์ ก็คือชัวร์ เดอ ปารี เป็นน้ำห้อมของฝรั่งเศสนะ ‘สถาปัตยและกลินชัวร์’ เรื่องเป็นอย่างนี้มีสาวคนหนึ่งไปที่ละพานพระพุทธยอดฟ้าโดยเด่นตามะ พระเอกเดินมาทันก็คิวพมแต่ตัวกันน้ำไปปอยมกหลุดติดมือ ตำรวจนามาเขากับอกว่าคนเดดน้ำ ตำรวจนี้เชือ เขากับอกว่านี้ไปปอยพมยังอยู่ ดมดูก็มีกลินชัวร์ เดอ ปารี นั่นคือ ‘สถาปัตยและกลินชัวร์’ ของ ‘รพีพร’ ซึ่งกินใจผมเหมือนกัน แต่ว่าอิศรา กับเลนีย์กำลังน้ำ และแก่ กว่า ‘รพีพร’ ราว 4-5 ปี ‘รพีพร’ เขากะก่าวพม 4 ปี แต่ว่า ‘เลนีย์ เสาพงศ์’ แก่กว่าพม 9 ปี ‘รพีพร’ มาดังสุดขึ้นในบุคละครัวที่ สมัยนั้นชื่อนักประพันธ์ที่ตัวโตกว่าชื่อละครก็คือ ‘อิงอร์’ กับ ‘รพีพร’ ระยะนั้นผมก็เป็นหนุ่มเต็มตัวก็ได้ตั้งค์ก์ไปดูหนังดูละคร เพราพมชอบในคิลปะประเทานี้

พอพมรีไทร์ผมก็มาทำงานที่กรุงเทพมหานครไทยเป็นเล่มียิน

คุณพ่อฝากรให้ทำ คุณพ่อผมเป็นข้าหลวง ผมได้ใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ สมัยโบราณเป็นครั้งแรกเข้าเช่ามาจากพิลิปปินส์ ผมก็ประจำเครื่อง ตัวหนึ่งที่ดูแลเรื่องความลับพันธ์ระหว่างคนในครอบครัว ผมก็ไม่ค่อย เอาใจใส่ ที่นั่นรับคนประมาณ 400 คน เป็นพวจบ. ม. 6 เป็นลูก นายอำเภอเป็นลูกข้าหลวง ที่ติดงานหรือไม่มีงานทำก็ฝากเข้ามา ผมทำปี 2490 พอทำเสร็จก็ติดงาน ผมก็พยายามไปเรียนธรรมศาสตร์ มันมี 14 วิชาเรียนเนี้ย ผมตกไป 6 วิชา ก็ต้องป คุณพ่อผมมาจากปักษ์ใต้ คุณพ่อผมเป็นข้าหลวงพังงา ก็เห็นผมจะเลี้ยงคนไม่มีงานทำแล้ว ก็เอานะไปฝากเมืองแร่ที่จังหวัดพังงา เนี้ยเริ่มต้นเหมืองแร่ ทั้งๆ ที่เขาให้เงินน้อย อย่างจะໄล้ออกแต่ไม่กล้าໄล้อ gerade เหตุว่าคุณพ่อเป็น ข้าหลวง ไม่กล้าໄล้อrogok เขาเลี้ยงไว้อย่างนั้น ให้วันละ 6 บาท น้อยกว่าการทำงานอีก ขอทานได้ 20 - 30 บาท และได้น้อยกว่าลูกเจ้า ที่เป็นช่างกลึง เข้าได้ 8 บาท ผมได้ 6 บาท ที่นี่คุณพ่อ ก็แรมวันละ 5 บาท เป็นค่าเล่าเรียนงาน วันละ 5 นิ่ค่าข้าว 2 มื้อไง ส่วน 6 บาท ใช้กินกาแฟตอนเช้า เพื่อนผมที่เข้าวิศวะพร้อมกันตั้งแต่เตรียม 1 เตรียม 2 จนกระทั่งเข้าจบปริญญา เข้าก็ไปทำงานกันได้วันละ 60 บาท ก็เดือนละ 1,800 ผมได้วันละ 6 บาทเพราาร์ทีร์ พื่น้องผมจบ ปริญญาทุกคน ผมคนเดียวเป็นกุลิอุยเหมืองแร่ รับเงินต้องพิมพ์มือ เข้าไม่ให้เซ็นซื้อ ผมไม่มีอะไรที่สู้พื้นทองได้เลย แม้แต่คุณพ่อของผมก็ จะธรรมศาสตร์บัณฑิต ผมต้องอดทนทำงานล้านโลหิตฟอยข้างในคอแตก บวนน้ำลายเป็นเลือด คุณพ่อให้ไปหาหมoin จังหวัด กินยาชุดเดียว หาย เพราะไม่ได้เป็นวัณโรคแต่เพราabe กำลังมาก ค้อนมันหนักเกิน กำลัง ผมอوا 24 เท่านั้นในวัย 26-27 ปี ผมก็จะเอาดีให้ได้แต่ผมก็

ยังนึกการประพันธ์อุย ผมก็นึกถึง ‘อิศรา อัมนาตกุล’ แกเขียน เรื่องกับตันเรือเล็กๆ ตระเวณในอ่าวไทยขึ้นตามเมืองท่าต่างๆ พาลูกน้องไปกินเหล้า ขายของ และซกต่อยกับพวกบันบกแล้วผมก็ นึกถึงนายผม มิลเตอร์แซม แกชื่อแซมเป็นคนออลเตอร์เลีย แกเป็นพระเอกในใจผมเลย แกสูง 6 ฟุต ใบหน้าโภคาก ผมก็นึกถึงพิอิศรา แกพากนตระเวณตามอ่าวไทย นายผมเป็นคนใจดี นายผมมาแทน กับตันเรือของพิอิศราแล้วผมเป็นลูกเรือ มีพากกรรมการ มีเหตุการณ์มีอะไรขึ้นมา หนึ่งแต่งเองโดยใช้โลเคชั่นที่นั่น สองเรื่องมันจบอย่างโก้ โดยที่เราก็คิดไม่ถึงแล้วก็มาขำวดท้ายเป็นเรื่องลั้นชะเนี้ย เหตุเกิด เรื่องลั้นเหมืองแร่ เอาแค่นี้ก่อน

เรื่องลั้นเรื่องแรกของพิทีเกียวกับเหมืองแร่ได้รับการลงพิมพ์ที่ไหน ครับ

อาจินต์ฯ ผมกลับมาจากเหมืองแร่ ผมอุย 4 ปีเต็ม กลับมาก็มา เตะผู้ในกรุงเทพฯ พี่ลาวผม ชื่อ บัญจพรร์ กำลังเป็นบรรณาธิการ หนังสือโฆษณาสารรายเดือนของกรมประชาลัมพันธ์ซึ่งสมัยก่อนชื่อ กรมโฆษณาการ แกลงสารพุ สามว่ามีอะไรจากบ้านนอกบ้าง ผมก็เขียนเรื่อง ‘ผิดตัวแรก’ ลงในโฆษณาสารรายเดือน ค่าเรื่อง 40 บาท ผิดตัวแรกเรื่องมีว่าพมนอนอยู่คนเดียวในบ้านพักได้ยินเสียงคนเดิน ตอนดึก นึกในใจว่าผิดเล่นงานผมชะแล้ว ผมก็เข็งใจเปิดไฟฉายดูในบ้านประจำตำแหน่งหัวหน้างาน ดูว่าใครมาเดินข้างห้องที่เรานอนก็ ไปเจอเขียดตัวหนึ่งมันโดดกับพื้นแล้วชนฝ่าแล้วมันก็หยุดก็เหมือนคนเดินเป็นจังหวะ มันโดดอีกตึ่งๆ ตามท้องเรื่องที่ผมเขียน เราจะจับ

เขี้ยดทึ้งตีใหมเนี่ย ถ้าทึ้งไปแล้วมีเลียงเดินอีกเราก็ตาย ตกลงเก็บไว้ ผิดตัวแรกก็จบเป็นเรื่องแรกเลย แล้วต่อมาผมก็เขียนต่างๆ นานา สิ่งทุกเล่มในกรุงเทพฯ สำนักพิมพ์ไหน เป็นรายวัน รายลัปดาห์ ผมส่งหมด ลงตัวกร้าหมดทุกเรื่อง เป็นเวลาที่อยู่ในกรุงเทพฯ 2 ปีที่กลับจากเมืองแรร์ กลับมาปี 2496 ผ่านไปปี 2492 พอกลับปี 2497 คุณประษัยดศ.นากนนท์ รับเรื่องของผมไปลงสยามรัฐลัปดาห์วิจารณ์ฉบับปัลูน ถูกซีฟ์ได้ขึ้นปกเลย เรื่องนั้นชื่อ ‘ลัญญาต่อหน้าเหล้า’ ทำให้ผมไม่อดตาย เพราะว่าพอเรื่องนี้ลง คุณจำนำง รังสิกุล ทำงานอยู่ที่ไทย ทีวีช่อง 4 เป็นหัวหน้าฝ่ายจัดรายการ แก้อ่านเรื่องของผม แกก์ เรียกผมเข้าไปทำงานด้วย แกเคยลัมภาษณ์ผมแล้ว ภาษาอังกฤษผมใช้ไม่ได้ แกจะให้ผมแปลข่าว ผมแปลไม่ได้ แกก์ให้ผมเป็นคนเขียนบทประจำสถานีทำให้ผมมีเงินเดือน 800 ต่อเดือน

ผมเป็นคนที่หนึ่งเลยในแผนกฝ่ายจัดรายการ คุณจำนำงเป็นหัวหน้าใหญ่และมีคนในกองวิทยุกระจายเสียงต่างประเทศซึ่งเขาเรียนจบอักษรศาสตร์บัณฑิต ผู้หญิงหลายคนเป็นอาจารย์ เขาทำงานในกองกระจายเสียงมาก่อน ไทยทีวีเข้าด้วยกันใหม่ เขายังคงภูมายใหม่ ที่แรกเขามาให้คนนอกเข้าห้อง ประชาชนห้ามอุกวิทยุ เพราะกลัวจะลั่งโคลดกับต่างประเทศ ตอนนี้เขายังคงภูมายใหม่เป็นภูมายเฉพาะไทยทีวี กรมประชาสัมพันธ์ดำเนินการโดยคุณผ่า ศรียานนท์ ท่านจอมพล บ. พิบูลลงคราม ให้คุณผ่าดำเนินการเรื่องนี้ให้เสร็จ คุณผ่าขอรื้อเงินแบงค์ชาติตั้งสำนักงานทีวีขึ้นมา ปีแรกก็ขาดทุนแต่วิทยุช่วยทีวีอยู่ พอก 2-3 ปี ทีวีต้องเลี้ยงวิทยุ

เป็นทีวีช่องแรกของประเทศไทยใช้ใหม่ครับ

อาจินต์ฯ ใช้ครับ เป็นทีวีช่องแรกเลย เราเปิดเมื่อวันที่ 24 มิถุนายน ต่อมาอีกปีเดียว กองทัพก็เปิดวันที่ 25 มกราคม เป็นวันกองทัพบก

ในส่วนของงานโทรทัศน์ทราบว่าพี่ได้ทำหลายอย่างด้วยกัน นอกจากเขียนบทแล้วยังมีโฆษณาและละครด้วย

อาจินต์ฯ ครับ ผมตั้งແນಗໂມຊານขึ้นมา แต่ก่อนเขากะเจ้าแต่ชื่อ ล้วนๆ ผมบอกว่าต้องทำนายเขานะเจ้าเงินเข้าสถานี ผมก็เปิดແນกบริการธุรกิจขึ้นมาให้คุณพิชัย วาสนาลั่ง เป็นหัวหน้าใหญ่ เพราะภาษาอังกฤษเขาดี เขางับสถาปัตย์ ผมจะทำข่าวภาษาไทย โครงเปิดร้านหรือโรงน้ำตาลที่ไหนคนเราไปคิดวันละ 500 บาทต่อทีม และมาออกทีวีคิดเท่าไหร่คิดไป เขาก็ตั้งหน่วยธุรกิจขึ้นมา อีกอย่างหนึ่ง ผมคิดคำโฆษณาด้วยขายให้แก่บริษัทต่างๆ พอวันสำคัญผมต้องแต่งกalonให้กับคนสำคัญ เช่น ในหลวง พระราชนี หรือเชื้อพระวงศ์ เพื่อเอาไปรำลึก ฝ่ายคิลป์ไทยเขาก็รำลึกรถวายพระพร

คำโมฆะที่พีคิดขึ้นในช่วงนั้นมีอะไรบ้างครับ

อาจินต์ฯ ผมชอบ “บ้านไหนไม่ทาสีเหมือนสตีรีไม่ทาปาก” “ยกเรือขึ้นคานคิดย่านจะหาลี” มันขึ้นใจผม แล้วก็ “แอ็คชั่นกำจัดรังเคดูแลทรงผม” มันหลายปีแล้วแต่ผมก็นำมาเขียนรวมไว้ในหนังสือชื่อ ‘ยกปากเหลี่ยม’ ผมถือว่าจอทีวีมันปากเหลี่ยมมันกินคิลป์ไม่รู้กี่

เรื่องต่อ กีเรื่อง นิยายบางเรื่องเล่นที่ 3-4 หน เช่น 'ดาวพระศุกร์' 'วนิดา' ของ 'วรรณสิริ' ซึ่งกล่อง (สิมัลลีย์) กับ สวี (พากพันธ์) เป็นพระเอกนางเอก

พื้นที่ในวงการโทรทัศน์กีบีครับ

อาจินต์ฯ ประมาณ 14 ปีครับ จนคุณจำนำงออกเพราะพื้นหน้าที่ตอนนั้นทางการจะเปิดทีวีช่องใหม่ คุณจำนำงไม่ไว้ใจ เพราเดรงว่า จะไม่ได้มาตรฐาน คุณจำนำงก็ถูกจำนำงผู้ใหญ่บีบให้ลาออกจาก พอกแก ออกเผยแพร่ก็ออกเหมือนกัน คนอื่นเข้าไม่รับชมเพราะพมไม่ได้เรียนช่าง แต่คุณจำนำงรับชมและสอนเผยแพร่อย่างที่ผ่านมาไว้ในเรื่อง 'ยกชั้น ปากเหลี่ยม' พอดรามาออกกึ่งหาเงินลงทุนทำหนังสือพิมพ์พ้าเมืองไทย ในปี 2512 ส่วนพ้อกเก็ตบุ๊คพมทำตั้งแต่อยู่ทีวี พอดรามาออกพ้อกเก็ตบุ๊ค เข้าก็รู้จักพม เพราะพมเป็นคนเขียนบททีวี พมขายถูก 5 บาทเท่านั้น โอลี้งขาย 6-10 บาท มีนักเขียนใหญ่หลายคน ของเราก็ขายได้ดี จนถูกลำนักพิมพ์ใหญ่เขมน่วรพมไปแย่งงานเขา แต่เขาก็ทำอะไร พมไม่ได้เพราะหนังสือเราถูกกว่า และนั่นคือต้นกำเนิดพ้าเมืองไทย พ้าเมืองไทยทำให้พมมีเพื่อนนักเขียนเยอะ

ชื่อพ้าเมืองไทยพีได้มาอย่างไรครับ

อาจินต์ฯ ตอนนั้นมีหนังที่เฉลิมกรุงเรื่อง 'ไซ่น่าสกาย' แปลเป็นไทย ว่า 'ใต้ฟันเหล็ก' ผังก์จำติดใจมาที่นี่ผังก์มาก่อนนิราศนรินทร์ซึ่งผ่านมาเขียนไว้ในบทนำพ้าเมืองไทยเล่ม 1 นิราศนรินทร์ท่านเขียนไว้ว่า พ้านี้ เขียนไม่หมดหรือความรักของท่าน เรากับก้าวว่าพ้าเมืองไทยยังมีที่

ว่างสำหรับนักเขียนไทย มันก็มาจาก 'ไซ่น่าสกาย' แต่ของเรามัน 'ไซแอมสกาย' และมันมีเที่ยนไตรยางค์ว่าพ้าคือพระเจ้าแผ่นดิน พ้า เมืองไทยเป็นของพระเจ้าแผ่นดิน ผังผักไฟอยู่ในรอยัลเพราะคุณพ่อ ผมอยู่กรุงทรงมหดใหญ่ พิชาัยผมกรรมตำราจ ผีสาวผมกรรม ประชาลัมพันธ์ เราขึ้นอยู่กับพระเจ้าแผ่นดินหมด

พ้าเมืองไทยมีอายุกี่ปีครับ

อาจินต์ฯ 19 ปี 6 เดือน ก่อตั้งปี '12 เลิกทำปี '31 ผมกำลังเขียน "เดอะ ไรซ์ แอนด์ ฟอล ออฟ พ้าเมืองไทย" ในมติชนสุดลัปดาห์

พุดถึงพ้าเมืองไทยก็มีวิสัยคำหนนึงที่ติดปากติดหูคนมากคือ ตะกร้ำ สร้างนักเขียนมาทุกๆ คุ

อาจินต์ฯ ไม่ใช่ครับ นั้นเป็นคำประՃาตัวพม ถ้าของพ้าเมืองไทยคือ "ทุกวันคุกร์นัดใครไว้ตามใจท่าน แต่ถ้าผ่านร้านหนังสือต้องซื้อห้า พ้าเมืองไทยรายลัปดาห์โดยอาจินต์"

นักเขียนใหม่คนแรกที่เริ่มที่พ้าเมืองไทยคือใครครับ

อาจินต์ฯ มีหลายรุ่นนะอย่างเช่น ทะนง แล่มจุพา เข้าเขียนหนังสือ ไม่เหมือนคนอื่น ยุคแรกเลยพอเปิดพ้าเมืองไทยก็มีประกวดเรื่องลั้น พมจะเล่าให้ฟังว่า 'ทำไม่ผิดลังให้รางวัลทั้ง 5 คนที่เข้ารอบ' เพรา เหตุว่าครั้งหนึ่งไทยทีวีประกวดลับแลกลอนสดมีคนแข่ง 2 คนคือ คุณจินตนา ปืนเฉลียว กับคุณภิญญ์ ศรีจำลอง ประกวดแต่งกลอน สดในกระดานดำ คุณจินตนาได้ที่ 1 ส่วนคุณภิญญ์ได้ที่ 2 ซึ่งไม่ได้

เกิดความนิยมกันเลยแต่เกิดความเป็นคัตtruกัน พอพมจัดประภาดอึก คนที่เข้ารอบมาพมกให้รางวัลเท่ากัน เพราะพวกเขาก็ได้เป็นเพื่อนกัน ถ้ามีคนได้รางวัลที่ 1 คนที่ได้รางวัลรองลงมาก็จะเกิดความอิจฉากัน ที่นี้พอพเมเห็นตัวอย่างอย่างนั้นแล้วตอนหลังพมกตั้งใจจะให้หึ้ง 5 คน เข้ารอบเลย แล้วเด็กรุ่นน้องก็ถามว่าทำไมให้คะแนนเท่ากันแล้ว คุณภาพเป็นยังไง ที่นี้พมกไม่ได้ตอบ แต่บอกว่าพมต้องการให้เป็น เพื่อนกัน อย่างเดานี้คุณวัฒน์ วรรณยางกูร รวมกลุ่มเพื่อนคือ คุณ ชาติ กอบจิตติ คุณมาลา คำจันทร์ คุณจำลอง ผึ้งชลจิตรา พมกไว้ดีนั่น แต่พมคิดว่าการรวมกลุ่มของพม 4 คนคือ คุณนพพร (บุญญาฤทธิ์) คุณรัตนะ เยาวประภาฯ 'รงค์ (วงศ์สวารค์) และตัวพม พมคิดว่ามัน เหมาะสม เพราะต่างคนต่างมีพาวเวอร์ ซึ่งกระทบให้หลังกันได้ ถ้าใคร จะรวมกลุ่มกันสามารถต้องมีสถานะเท่ากัน พวกพนัดเจอกัน ทุกวันที่บางขุนพรหม คุณมาลาอยู่เมืองเหนือ คุณชาติอยู่ปักช่อง คุณวัฒน์อยู่เมืองกาญจน์ฯ และคุณจำลองอยู่ปักช์ใต้ ซึ่งพวกเขาไม่ได้ เจอกันทุกวัน ทั้งรายได้และซื้อเสียงก็ไม่เท่ากัน 'รงค์กับคุณนพพร อยู่กับม.ร.ว.คึกฤทธิ์ (ปราโมช) รัตนาอยู่กับหมวดเจ้าประสบสุข (สุขสวัสดิ์) พมอยู่กับคุณจำลอง รังสิกุล คือ 4 คน กระทบให้หลังกันได้ เลย คุณจำลอง กับม.ร.ว.คึกฤทธิ์นิทกันมาก เพราะพวกเขากาชาเดียว กันคือภาษาไทยปราชญ์ และหม่อมเจ้าประสบสุขที่คุณ BBC รายการข่าวอังกฤษท่านก็ชื่นชมนี่ เจ้านายของเราแต่ละคนไม่เป็น รองกันแล้วเราแต่ละคนก็ไม่เป็นรองกัน เราจึงได้คบกันนานมี หนังสือที่เขียนด้วยกันทั้ง 4 คน

นักเขียนที่เกิดจากพ้าเมืองไทยคนที่ว่าไปจะนึกถึงพีคำพูน พูนทวี อภินันตร์ฯ ครับ เรื่องแรกเข้าเรียนเรื่อง 'หัวรักเทวลีก' พอพมอ่าน กนีกในใจว่าเรื่องนี้มันเป็นเรื่องลูกทุ่งนี่หว่าแล้วพมกเปลี่ยนชื่อใหม่เป็น 'นิทานลูกทุ่ง' แล้วพมกเขียนจดหมายไปถึงเข้าบอกว่า ให้ล่งเรื่องมา อีก ซึ่งก็เขียนดีด้วย เช่น 'เจ้าเข้าแม่เม่าย' ซึ่งคนก็นิยม แล้วยังมี 'ปล้นควายได้คุณ' คือไปปล้นควายแล้วเอาลูกสาวเขามาด้วย ที่นี้เข้า เอา nok โทษมาส่งบางขวางแล้วเขาก็จะหาพมแล้วแนะนำตัว พมก ถามว่า "คุณเป็นคนภาคไหน ภาคใต้หรือ" เข้าบอกว่า "ไม่ใช่ เข้า อยู่อีสาน" เข้าจบ ม. 6 ที่อีสานแล้วไปหากินทั่วประเทศ เข้าไปอยู่ ปักช์ใต้เป็นผู้คุ้มครอง พมกบอกว่า "ถ้าคุณอยู่อีสานลองเขียนเรื่อง อีสานดูซิ" พอเขากลับไปก็เขียนลงมาอีกเรื่องคือเรื่อง 'ลูกอีสาน' ซึ่งดีมาก ที่นี้เขามากรุ่งเทพฯเขาก็จะมาเยี่ยม พมกเลยให้เรื่อง 'บ้านเล็กในป่าใหญ่' ไปอ่าน ซึ่งเข้าอ่านแล้วเขาก็ชอบมาก สไตล์ ของเขาก็คือความซื่อ เสน่ห์ก็เกิดจากความซื่อ ซึ่งเป็นเสน่ห์ของคน อีสาน 'ลูกอีสาน' ได้รางวัลเพราะมันลือสารความเป็นชีวิตอย่างตรง ไปตรงมา ไม่ต้องดัดจริต

ครูนิมิต ภูมิศาสตร์ ก็เกิดจากพ้าเมืองไทยใช่ไหมครับ อภินันตร์ฯ ท่านเกี่ยวข้องกับพมนานานแล้ว ตอนพมทำหนังสือไทย โทรทัศน์รายเดือนเพื่อเชียร์กิจการวิทยุทีวีของเรา พมกเปิดประภาด 'คนสวยของฉัน' รายเดือน ครอเขียนมาก็ได้ ครอได้รางวัลพมให้ 100 บาท ก็มีคนเขียนมา พมกเลือกๆ แล้วตอนหลังก็มีครุบ้านนอก คนหนึ่งซื้อ นิมิต ภูมิศาสตร์ เขียนเรื่อง 'คนสวยของฉัน' ซึ่งเขียน

แปลกกว่าคนอื่น ซึ่งคนส่วนที่เข้าเยี่ยนนั้นคือแม่ของเขาร่อง ผู้มีเชิญมารับรางวัล 100 บาท ที่ทีวี มาแล้วก็ได้รู้จักเป็นครั้งแรกตั้งแต่ นั้นแก่กันไปประภาดเรื่องไปเป็นนักล่ารางวัลที่แก่เขียนได้รางวัลอยู่เรื่อย แกดังก่อนคำพูนเยอะแยะเลย อุยกันมาตั้งแต่ครั้งผอมทำไทย troth ก่อน พอมทำฟ้าเมืองไทยแก่ก์ตามมาเขียนอีก ต่อมาแก่ก์มาอยู่กรุงเทพฯ กระทรวงศึกษาธิการ เอาแก่มาแต่งหนังสือให้กับชั้นประถม ส่องคนกับ คำหมาย คนใด ซึ่งแต่งกันคนละเรื่อง แล้วแก่ก์ประஸบอุบัติเหตุทาง รถยนต์ตอนมารับผอมไปทำงาน แก่เป็นคนเก่าแก่ทำงานก่อนเพื่อนเลย

ยังมีนักเขียนที่เกิดที่ฟ้าเมืองไทยอีกคือ หยก บูรพา

อาจินต์ฯ หยก บูรพา เป็นผู้ช่วย บก. เลย บางครั้งเขียนบท บก. แทนผอม ซึ่งทายไม่ออกว่าใครเขียน มือเข้าถึง เขากำลังจริงๆ เขามีสติสำหรับเขางานในการแต่งเรื่องที่อาภูมิปัญญาไทยกับภูมิปัญญาจีน ปนกันในเรื่อง ‘อยู่กับกง’ แล้วก็ ‘กตัญญูพิศาล’ ใน ‘กตัญญูพิศาล’ นางเอกมารักพระเอกเพราบ้านมันถูกไฟไหม้ เพราะพระเอกเป็นคนจีน ไปช่วยได้แล้วเกิดรักกัน ผอมถือว่าเป็นสไตล์ที่หยก บูรพา เขาก็ได้ ทั้ง ภูมิปัญญาไทยและภูมิปัญญาจีนปนกันแล้วเข้าใจเขียนเรื่องคนจน ชาวจีน งานหนักเป็นเสน่ห์แก่ตัวละคร ‘อยู่กับกง’ เขาก็ทำละครทีวี หลายครั้ง

คนสุดท้ายคงจะเป็น ตี๋ ท่าอธิ

อาจินต์ฯ เขารียนฝึกหัดครุบ้านสมเด็จฯ แล้วเขาก็พาฝรั่งเที่ยววัด โพธิ์หาดังค์ใช้ เข้าดังมากก่อนจากชาวกรุง ในชื่อเชียงแสน ราชีจันทร์

ล้านวนเข้าสมาร์ท เพราะเข้าอ่านพื้อกเก็ตบุคฝรั่งทั้งนั้น ผมไปดูที่ บ้านเขามาแล้ว ฝรั่งทั้งนั้นไม่มีพื้อกเก็ตบุคไทยเลย เขาก็ได้แแนวมา จากฝรั่ง เรียนรู้วิธีการเขียนความฉับไว เดิมเขารู้ ‘ชูคักดี้ ราชีจันทร์’ แล้วเขามาเปลี่ยนเป็น ‘เชียงแสน ราชีจันทร์’ เพราะชื่อชูคักดี้ มัน ไม่โก้

นักเขียนหน้าใหม่ที่จะได้ลงในหนังสือฟ้าเมืองไทยพี่เลือกยังไงครับ อาจินต์ฯ ผมมี 3 ข้อคือ 1. ไม่ได้ลอกიคลิม่า 2. จริง 3. อ่านแล้ว จำได้ แม้ผ่านมาหลายปีก็ยังจำได้ อย่างเรื่องของมันส์ จรายรงค์ เช่น ‘ชาเก๊ะ’ อ่านแล้วจำได้ เพราะมันละเอียดใจอยู่เรื่อย เรื่องล้าน หนึ่งมัน ต้องจริง ส่องอ่านแล้วจำได้หลายปีก็ยังจำได้ นี่คือข้อสำคัญที่เราเลือก อย่างของวนิช (จรุกิจอนันต์) คือเรื่อง ‘เพื่อนเก่าบ้านเกิด’ ผมชม ตอบหน้าเขายาfully เรื่องนี้ตัดไม่ได้แม้แต่คำเดียวหรือเติมไม่ได้แม้แต่ คำเดียว เพราะมันลงตัวคืออ่านแล้วต้องจำได้ เช่น สามก๊ก เราก็จำได้ เป็นตอนๆ

จำเป็นไหมครับว่าคนเขียนต้องอยู่ในอาชีพนั้น

อาจินต์ฯ ไม่จำเป็นครับ แต่มันจะช่วยเพราบันจะเป็นไกด์ อย่าง ผอมเขียนเรื่องเหมืองแร่ผอมไม่ได้แต่งเรื่องเดินเรือ ซึ่งคนที่แต่งเรื่อง เดินเรือ คือคุณลิทธิชัย ราดาโนนติ เพราบเขายเดินเรือแล้วเขาก็รู้ ภาษาอังกฤษดี เลยมาแปลเรื่อง Tobacco Road และเรื่อง Call it Experience

เรื่องลั้นที่ลงในชาวกรุง สยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์ และพ้าเมืองไทย มีความแตกต่างกันอย่างไรครับ

อาจินตा ไม่แตกต่างหรอกครับเรื่องลั้นที่ดีมันลงตัวตามลั่ตอล์ที่เข้าสอนไว้ 3 ข้อคือ 1. ให้แห่งมุ่นใหม่หรือความหวังใหม่ของชีวิต 2. มาจากภายในไม่ใช่ความอยากรถอยนอก 3. รูปแบบกับเนื้อหามันไปด้วยกัน อย่างเช่น จิตร ภูมิคักดี เขายังแต่งกลอนหกมันถึงได้มีอำนาจถักกลอนแปดจะเป็นสุนทรภู่ กลอนหกมันจะมีพลังซึ่งเข้ากับข้อ 1 เลยที่ว่าให้ความหวังใหม่กับชีวิต ข้อ 2 ต้องออกมากจากภายในจึงเป็นอมตะ ข้อ 3 ก็คือรูปแบบกับเนื้อหาต้องไปด้วยกัน อย่างไหนควรจะเขียนเป็นเรื่องยาว อย่างไหนควรจะเขียนเป็นเรื่องลั้น อย่างไหนควรเขียนกลอนหก กลอนแปด หรือโคลงลี อย่างคุณซิต บุรุษต แต่ละอันที่แกะเลือกใช้มีความหมายทั้งนั้น

คนที่จะเริ่มนักเขียนพี่จะมีคำแนะนำยังไงบ้างครับ

อาจินต่า 1. อ่านจนอยากรถอย ผูกกีริมจากการอ่าน ผูกกีริมจนอยากรถอย ผูกอ่านเรื่องเชอร์ล็อกโฮล์ม อาราแซน ลูแปง ที่ถูก ก็ตอบว่า 1. ต้องอ่าน ถ้าไม่ได้อ่านคล้ายๆ ไม่ได้ดูมวยดีก็เป็นแชมป์ไม่ได้ แชมป์มวยต้องถ่ายวิดีโอมวยดีๆ ไปดูเพื่อดูวิธีสู้ อ่านเพื่อที่จะเข้าใจภาษาเข้าหัวเรา ภาษาที่มันเป็นแม่ไม่ของประพันธ์ เราเป็นนักประพันธ์ไทยต้องอ่านภาษาไทยให้คล่อง ไวยากรณ์อย่าให้ผิด คนตรวจปัญฟเข้าไม่แก่ไวยากรณ์เขากะเฉพาะตัวจะกดการันต์ ถ้าจะแก่ไวยากรณ์เรื่องของ ‘ไม่เมืองเดิม’ ต้องแก้หมด เพราะแก่ใช้คัพท์แบบท้องนาและมีคำเปลกๆ เช่น ‘แಡดรัมป์ไปค่อนทุ่ง’ เป็นวลีนัง ขึ้นต้น

บทที่ 1 เลย แล้วยังมี “ถึงฤทธิหน้าวลาจะขึ้นไหว้พระนอนจักรลีฟ” มันผิดไวยากรณ์นะแต่มันเป็นวรคทอง ขึ้นต้นของไม้เมืองเดิมนี้ขึ้นหนึ่ง ที่นี่ขึ้นต้นของหลุยล์ ลามูร์ ก็ไปอีกอย่างหนึ่งโดยเขาจะขึ้นต้นด้วยโลเคชัน “ห่างจากทางหลวงไปทางซ้าย 10 กิโล จะมีสำราญหนึ่ง” เป็นการเปิดเรื่องชนิดหนึ่ง เราเป็นนักเขียนควรจะรู้ด้วยว่าเขาเปิดด้วยโลเคชันที่นั้นที่นี่มีอะไรเกิดขึ้นแล้ว เดียวตัวละครถึงจะออก ‘ไม้เมืองเดิม’ เปิดเรื่องอย่างไฟแรงเป็นธรรมชาติ ของ พ. อินทปราลิต ก็เปิดว่า “รถวิ่งมาอย่างรวดเร็วเลี้ยงเบรคดังเอี้ยด นั่นคือครอบครัวของพล พัชราภรณ์ กำลังมาแล้ว” ต่างคนก็มีลักษณะประจำตัวของเขาก็เรียกว่าเป็นลั่ตอล์ และเขายืนบอยมากจนเป็นแบบแผน เป็นสูตรขึ้นมาเลย

เวลาเขียนเรื่องต้องให้ความสำคัญกับบทที่ 1 ใช้ไหมครับ

อาจินต่า นั่นสำคัญหนังสือเล่มละ 10 สถาค์ เขายิ่งว่า “ปั้งเลียงปีนดังขึ้น” แต่มันไม่ทำให้เรื่องนั้นเป็นอมตะ มันทำให้คนตาหากอยากรอ่าน เราก็มาดูเรื่องสามกีก ซึ่งเขามาไม่ได้ขึ้นอย่างนี้เข้าขึ้นว่า “ในแผ่นดินหนึ่ง เดียวเป็นสุข เดียวเป็นทุกข์” มันขึ้นเป็นปรัชญาเลยไม่ได้ขึ้นเป็นเสียงตีล้อโกะซึ่งเป็นฉบับเล่นจิ้ง ซึ่งก็น่าอ่านที่สุดเป็นปรัชญาของความจริงใจ ซึ่งก็เป็นพนัยความ ใครไปหากก่อนก็ช่วยคนนั้น ใจไปหากก่อนก็ช่วยใจ สำรวจไปหาที่หลังมันจะจับใจมาให้แต่มันลั่งกับสำรวจว่าอย่าไปรังแกใจนั้น ถ้ารังแกคราวนี้ถ้ามันหนีมาหาผม ผมจะซ่อนไม่ให้พบเลย ซึ่งก็เป็นยอดของนักเลง ตัวซึ่งก็เงาเข้าเชิญเป็นเจ้าแต่ยังไม่ได้เป็นต้องรอตามคิว มันหนีจาก

แผ่นดินใหญ่ แล้วก็ต้ายโดยความจงรักภักดี ห้องเต็ลั่งให้เขายาพิชไป กิน กลัวมันจะยิ่งใหญ่กว่า แต่ว่าที่จริงพระเจ้าแผ่นดินไม่ได้ลั่งแต่เป็น 野心ตย์ซึ่งโกร เอกความภักดีของซ้องกงเป็นเครื่องมือ ซ้องกงเป็นคนที่ ‘รพีพร’ นับถือมาก ผนบดีอีกซ้องกงกับโคเกก อาจารย์ประยูร อุลชาภะ แกล่อนผนุมเพราะแก่อ่านมาก แกอยู่น้อยกว่าพม 1 ปี แต่มีความเข้มข้นของคิลปะที่แกสือ ผมอ่านโคเกกซึ่งมันบอกถึงการเกิดของ สวรรค์ นรก ตามความเชื่อของจีน

ถ้าขอให้พี่แนะนำหนังสือซัก 5-6 เล่ม สำหรับคนที่อยากจะเป็นนักเขียน อาจินตๆ ได้สิครับ เล่นแรกคือ ‘แนวรับด้านตะวันตกเหตุการณ์ไม่เปลี่ยนแปลง’ แต่มันก็เปลี่ยนตามภาวะไปเรื่อย สำหรับนักเขียนหนุ่ม ที่พนมนิยมก็มีคุณสรุชัย จันทิมาธร วาณิช (จรุ่งกิจอนันต์) มาลา คำจันทร์ และวัฒน์ วรลักษณ์กูร ที่เขียนถึงต้นกล่าวว่า “ต้นกล่าวย ยืนไม่เลี้อเชื้ดแขนงราสีเขียวใบทอง” นี่ผอมชอบ ส่วนหนา (สรุชัย จันทิมาธร) บอกว่า “มานเขากลับบ้านเช่าที่เมืองนั่นที่ลงจากรถเมล์ แล้วเดินเข้าบ้านเข้าต้องเด็ดผักบุ้งไปกินทุกวันจนขี้เป็นสีเขียว มันไม่ อายแต่มันโก้ ไม่อยากในความจน มันสร้างคิลปะ เช่นเดียวกับสุวรรณี (สุคนธ) ซึ่งก็สร้างคิลปะเพราเรียนคิลปะมา สุวรรณีบอกว่า “ฉัน ไปเที่ยวเกาะสมุย จนนัยน์ตาฉันเป็นสีน้ำทะเล” เพราจะเข้าเรียน เรื่องสีมา ส่วนหนา ก็เอกความจนมาสร้างคิลป์ สุวรรณีเอกคิลปะใน การวางแผนมาสร้างคิลปะในการเขียน ส่วนเล่มที่สองที่คราวอ่านคือ ‘เมืองนิมิต’ ของ ม.ร.ว. นิมิตมงคล นาوارตัน ถ้าอ่านแล้วมันจะมี ความอยากรู้จะสู้ เรื่อง ‘แนวรับด้านตะวันตกเหตุการณ์ไม่เปลี่ยนแปลง’

เป็นเรื่องที่ไม่มีความด่างพร้อยและไม่มีปมด้อยเลย นักประพันธ์ใหญ่ ของเมืองไทยเรา อีกคนคือ ม.ล. ต้อย ชุมสาย แกเขียนเรื่องป่าดี มากจนกระทั่งคุณมาลัย ชูพินิจ ขอเขียนมั่ง แกเก่งมากแกใช้คำพูดที่ ลงกับเป็นนักลงบ่า อย่างเช่น ‘ผู้ใหญ่แหรักข้าพเจ้ายิ่งกว่าลูกเมีย’ ไม่เคยมีใครเขียน แม้แต่ฝรั่งก็ไม่เคยเขียน ส่วนคุณมาลัยเขียนเพรา เรียนประโยคยา ‘ป่าทั้งป่าเจียบกริบ’ นั้นไฟเราะ นักเขียนก็เลือกน นักวาย มันมีหลายประเภท เช่น Majority Majority นักวายเด็น มันมี Fighter กับ Boxer อย่างเช่นพี่ ‘เลนีย์ เสาพงศ์’ แกเป็น Boxer เพราจะ ต่อยสาย แต่พี่ ‘อิศรา อมันตกุล’ แกเป็น Fighter แกหมัดหนักใช้แค่ 3-4 คำ ‘เป็นคืนแรมแก่เดือนแผ่นหล่น’ ส่วน ‘ไม้เมืองเดิม’ ขึ้นต้น ก็ยังคงอยู่

แล้วตอนจบเรื่องละครรับ

อาจินตๆ มันมีหลายประเภทนะ กี เดอ โนปัลซัง เออมมิงเวร์ และ โอ. เอ็นรี มันจบคนละอย่าง ที่แรกเข้าต้องหักมุน ที่เหลือจากหักมุน คือ Detail เอกรายละเอียดแล้วให้ผู้อ่านคิดเอาเอง เออมมิงเวร์ก์ทำ อย่างนี้ໄว้หลายเรื่อง แต่กี เดอ โนปัลซังหักมุนแบบน่าตกใจ ส่วน โอ. เอ็นรีที่หลายคนบอกว่า “หักมุนมันโบราณ” อ่าน โอ. เอ็นรีให้ตลอดนะ มืออยู่เรื่องหนึ่งคือชายคนหนึ่งเดินออกจากบ้านไปเพราจะทะเลกับ เมียพอกมาถึงทางสามแพร่ง ครั้งแรกเลี้ยวซ้าย แล้วไปเจอบภิวัติ แล้วก็ตายด้วยปืนกระบอกหนึ่ง ขึ้นบทใหม่ชายคนหนึ่งทะเลกับ เมียเดินออกมากจากบ้าน คราวนี้เลี้ยวขวาไม่เจอบภิวัติแต่เจอร้าน ขายปืน แล้วเอาปืนมากิกับบ้าน ก็ทะเลกับเมียอีกครั้ง เอาปืน

กระบวนการนี้ยังด้วย เรื่องของโอ.เอนรี ว่าเข้าเยี่ยนเรื่องโบราณ ไม่ได้ เขาเยี่ยนยิ่งกว่าเด่นสนธยาอีกนั้น ส่วนเข้มมิงเวย์เยียนว่า เขาฟังรถไปกับเมียบันรถไฟในอเมริกา ที่นั่นก็มีผู้หญิงสูงอายุชาวอังกฤษ อีกคนหนึ่งก็นั่งอยู่ด้วย สองคนนี้จะหายากันมากพุดเป็นนัยแต่ หญิงชาวนี้กัวล่องคนนี้เขารักกัน และเข้มมิงเวย์ก็จะที่สถานีหนึ่ง ล่องสามีภรรยา ก็ลาหูงชราชาวอังกฤษ และก็จะโดยไม่บอกว่าจะ หายหรือไม่หาย แต่คำสอนทนาถ้าอ่านซ้ำถ้าจะเป็นเรา เราจะหาย ไม่หาย บางคนอ่านเข้าอาจจะบอกว่าเขามาไม่หายรอ ก แต่เรื่องก็จบ ที่ว่าลงที่สถานีนั้นแล้วก็ลังเครื่องตีมคนละแก้วแล้วก็จบ ไม่รู้หาย ไม่หาย คนอ่านต้องคิดเอง ก ดู โนปีลังให้ทั้งรายละเอียดและให้ ทั้งมุมจบที่มีเหตุผลด้วย คนสมัยใหม่ชอบดูถูก โอ.เอนรี ต้องอ่าน ของแก่ให้หลุ มันมีรายละเอียดหลายเรื่องที่แก่เขียนไว้ ก่อนที่จะว่า ต้องอ่านให้รู้เรื่องก่อน ที่คุณถามผมว่าตอนจบใครตีกว่ากัน เราย่าน ไปแล้วเราจะชอบเอง ว่าแบบไหน และเรามาพิจารณาว่าเราเขียน แบบไหนดี.

รักษา โรคอ้วน อย่างไรให้ได้พا

(ตามประสาการเน้าริช)

ปราษี ไนกยฤทธิ / สอท. ณ กรุงอังกฤษ

คำกล่าวที่ว่า “คุณเป็นอย่างที่คุณกิน” เป็นคำกล่าวที่ ไม่อาจปฏิเสธได้ หากคนอาจประสบกับภาวะ “โรคอ้วน” เนื่องจาก การบริโภคอย่างผิดวิธี และการใช้ชีวิตประจำวันอย่างไม่ถูกต้อง โรค อ้วนยังเป็นสาเหตุของการเกิดโรคอื่นๆ อีกมาก เป็นตนว่า โรคความ ดันโลหิตสูง โรคข้ออักเสบ โรคหัวใจขาดเลือด โรคหลอดเลือดสมอง โรคเบาหวาน ฯลฯ จึงไม่ควรละเลยที่จะสำรวจตัวเองว่ากำลังเป็น โรคอ้วนหรือไม่

วิธีการคำนวณโรคอ้วน แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ โรคอ้วนทั้งตัว (ในผู้ใหญ่อายุมากกว่า 20 ปี) ให้เอา น้ำหนักเป็นกิโลกรัมหารด้วยส่วนสูงเป็นเมตรยกกำลัง 2 ค่าปกติจะ เท่ากับ 20.0-24.99 กิโลกรัมต่อตารางเมตร ถ้าได้ค่าสูงกว่า 24.99 คือ ตั้งแต่ 25 ขึ้นไป จะดีว่าเป็นโรคอ้วนทั้งตัว

โรคอ้วนลงพุง คำนวนได้จากเลื่อนรอบเอว (ระดับสะโพก) หารด้วยเลื่อนรอบวงสะโพก (ส่วนที่สูงที่สุดของสะโพก) ค่าปกติที่ได้สำหรับผู้ชาย น้อยกว่า 1.0 สำหรับผู้หญิง น้อยกว่า 0.8 ถ้าได้ค่าสูงกว่านี้จัดว่าเป็นโรคอ้วนลงพุง

ผู้เขียนเคยประสบกับภาวะโรคอ้วนทั้งตัวมาแล้ว โดยมีน้ำหนักตัวส่วนเกินถึง 38 กิโลกรัม จนทำให้เป็นโรคความดันโลหิตสูง และโรคปอดข้อ ครั้งแรกเมื่อรู้ตัวว่าเป็นโรคความดันโลหิตสูงมีความกังวลมาก เพราะทราบว่าต้องกินยาไปตลอดชีวิต และยังเป็นสาเหตุของโรคอื่นๆ ที่จะตามมาอีกมาก จึงได้เริ่มเรียนรู้เกี่ยวกับโรคความดันโลหิตสูง โดยเริ่มจากการอ่านหนังสือเกี่ยวกับลุขภาพหล่ายเล่ม จนได้ข้อสรุปว่า โรคอ้วนเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดโรคความดันโลหิตสูง และอีกส่วนหนึ่งมาจากกรรมพันธุ์ด้วย ซึ่งทางกรรมพันธุ์นั้นมีเพียงร้อยละ 3 เท่านั้น ส่วนที่เหลืออีกร้อยละ 70 มาจากการปฏิบัติตัวของเราร่อง เมื่อทราบสาเหตุแล้ว จึงได้ทำการแก้ไข โดยเริ่มจากการออกกำลังกายด้วยวิธีแอโรบิก วันละ 45 นาที สปัดาท์ละ 3 วัน และในบางวันก็เล่นกีฬาประเภทแบดมินตัน พร้อมทั้งควบคุมอาหารประเภทคาร์บ มัน ซึ่งเป็นอันตรายต่อโรคความดันโลหิตสูง แต่ยังคงรับประทานอาหารครบถ้วน 3 มื้อ ในปริมาณเท่าเดิม ภายในระยะเวลาประมาณ 6 เดือน น้ำหนักตัวลดลง 7 กิโลกรัม หลังจากนั้นก็อยู่ตัวไม่ลดลงอีก แต่ก็สามารถควบคุมไม่ให้น้ำหนักเพิ่มขึ้นได้ โดยการออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ

ต่อมาอีกประมาณ 1 ปี ก็เกิดอาการปวดเข่าอย่างรุนแรงซึ่งตามปกติจะมีอาการปวดตามข้อต่างๆ อยู่บ้างแต่ก็ไม่มากนัก แต่

อาการปวดเข่ารุนแรงมาก ไม่สามารถนั่งยองๆ ได้ อุญةเฉยก็ยังลึกปวด ทำให้รู้สึกทรมานมาก ประกอบกับเป็นคนไม่ชอบทานยา เพราะกลัวผลข้างเคียงของยา จึงตัดสินใจตั้งแต่วันนั้นว่าจะต้องลดน้ำหนักตัวลงให้ได้ และเริ่มปฏิบัติทันที โดยการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม การบริโภค และการออกกำลังกาย

การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการบริโภค ลดการบริโภคแป้งน้ำตาล และไขมันลง หันมาบริโภคผัก ผลไม้ และปลา แทน โดยยังคงรับประทานอาหารครบถ้วน 3 มื้อ แต่ลดข้าวลงจากเดิม 1 ใน 3 ส่วนของที่เคยบริโภค และเพิ่มอาหารที่ปรุงจากผักเข้าไปแทน โดยเริ่มจากผักที่ชอบก่อน และเนื้อสัตว์ที่ใช้ก็คือ ปลา ทำอาหารตามที่ชอบเพียงแต่ระวังเรื่องการใช้น้ำมันพืชไม่ให้มากจนเกินไป โดยเฉลี่ยวันละไม่ควรเกิน 4 ช้อนโต๊ะ ตามปกติเป็นคนชอบทานปลามากอยู่แล้ว และทำอาหารเองทุกมื้อ จึงไม่มีอุปสรรคในการเลือกปรุงอาหาร และทานอีมทุกมื้อ ไม่ได้อุดอาหาร อีกทั้งไม่เคยใช้ผลิตภัณฑ์อาหารเสริมหรือผลิตภัณฑ์ลดความอ้วน เพียงแต่รับประทานอาหารครบถ้วน 5 หมู่ ตามที่ทราบกันอยู่แล้วว่ามีอะไรบ้าง

การออกกำลังกาย ใช้วิธีการเต้นแอโรบิกทุกวัน วันละ 45 นาที และเดินอีกวันละ 30 นาที

ผลปรากฏว่า น้ำหนักตัวลดลงล้าปดาท์ละ 2 กิโลกรัม เป็นเวลา 4 สปัดาท์ติดต่อกัน หลังจากนั้นก็เริ่มอยู่ตัว ต่อมามีนานผู้เขียนได้มีโอกาสชมรายการ “หนึ่งในพระราชนัดริ มูลนิธิอันนันท์มหิดล” ซึ่งนายแพทย์สุรจิต สุนทรธรรม กรรมการวิชาการ ราชวิทยาลัยอายุรแพทย์แห่งประเทศไทย มาอ�述รายการเกี่ยวกับเรื่อง

แนวทางการตรวจและการสร้างเสริมสุขภาพสำหรับประชาชนชาวไทย ซึ่งได้พุดถึงโรคอ้วนด้วย ทำให้รู้สึกสนใจมาก และทราบว่าท่านได้เขียนเรื่องราวดังกล่าวไว้ในหนังสือ “แนวทางการตรวจและการสร้างเสริมสุขภาพสำหรับประชาชนไทย” จึงได้ไปหามาอ่าน และก็ได้ประโยชน์จากหนังสือเล่มนี้มาก เขียนเรื่องโรคอ้วนไว้อย่างละเอียด พร้อมทั้งแนะนำเป้าหมายหลัก 3 ประการ คือ

1. ลดน้ำหนักตัวให้ได้พอดีสมควร ไม่ควรต่ำกว่าร้อยละ 10 ของน้ำหนักตัวที่เป็นอยู่
2. รักษาน้ำหนักตัวที่ลดลงแล้วให้ได้ตลอดไป
3. ป้องกันและลดอุบัติการณ์ความรุนแรงของโรคต่างๆ ที่เกิดขึ้นร่วมกับโรคอ้วน

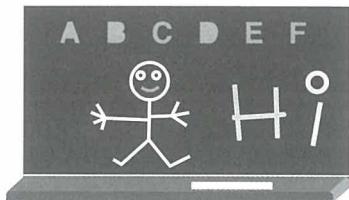
เมื่อได้อ่านแล้ว ก็มีความคิดที่จะลดน้ำหนักลงอีกจากเดิมที่ได้ลดลงแล้ว 15 กิโลกรัม แต่ยังคงเหลือน้ำหนักส่วนเกินอยู่อีก 23 กิโลกรัม จึงได้เริ่มลดการรับประทานข้าวลงอีก $\frac{1}{3}$ ส่วน (รวมเป็น 2 ใน 3 ส่วน) เท่ากับรับประทานข้าวเพียง 1 ใน 3 ส่วนของที่เคยรับประทานตามปกติ และเพิ่มปริมาณผัก ผลไม้ เข้ามานะน โดยยังคงออกกำลังกายเท่าเดิมอย่างสม่ำเสมอ ปรากฏว่า�้ำหนักตัวลดลงอีกประมาณ 1 กิโลกรัม เป็นเวลา 4 สัปดาห์ หลังจากนั้น ค่อยๆ ลดลงโดยเฉลี่ยเดือนละ 1 ถึง 2 กิโลกรัม จนถึงปัจจุบัน เป็นเวลาประมาณ 3 ปี น้ำหนักตัวลดลงทั้งสิ้น 34 กิโลกรัม ยังคงเหลือน้ำหนักส่วนเกินอยู่อีก 4 กิโลกรัม ซึ่งคาดว่าจะมีน้ำหนักตัวตามเกณฑ์ปกติในไม่ช้านี้ และที่สำคัญคือจะต้องระวังไม่ให้กลับมาเป็นโรคอ้วนอีก โดยต้องเตือนใจตัวเองอยู่เสมอถึงพิษภัยของโรคอ้วน

ซึ่งต้องใช้เวลาในการรักษาอย่างยาวนานแบบค่อยเป็นค่อยไป แต่ก็ให้ผลตอบแทนที่คุ้มค่า เพราะขณะนี้ไม่ต้องทนยาลดความดันโลหิต มาเป็นเวลาเกือบ 2 ปีแล้ว โดยอยู่ตรวจวัดความดันอยู่เสมอ ซึ่งก็อยู่ในเกณฑ์ปกติ แต่สำหรับโรคความดันโลหิตสูงนี้ ผู้เขียนได้รับประทานกระเทียมสดประมาณวันละ 10 กลีบ ควบคู่ไปกับการลดน้ำหนักด้วย สำหรับอาการปวดข้อเข่าก็ดีขึ้นมาก แต่ยังคงรู้สึกเจ็บอยู่บ้างเล็กๆ น้อยๆ ซึ่งไม่หายขาด อาจเป็นเพราะข้อเข่าเสื่อมเนื่องจากต้องรับน้ำหนักตัวส่วนเกินมาเป็นเวลานาน ทำให้บางครั้งอดเลียดายไม่ได้ว่า ถ้าเริ่มนั่นไล่กับสุขภาพก่อนที่จะเกิดอาการเจ็บป่วย ก็คงจะมีสุขภาพที่ดีกว่านี้

จากเรื่องราวทั้งหมดนี้ คงพอเป็นคำตอบได้ว่า การรักษาโรคอ้วนให้ได้ผลนั้น ประการสำคัญอยู่ที่ความตั้งใจจริงก่อน แล้วเริ่มนั่นปฏิบัติตามแนวทางที่ถูกต้องอย่างจริงจังในการใช้ชีวิตประจำวัน ในเรื่องการบริโภคอาหาร และการออกกำลังกาย หรือเล่นกีฬาที่เหมาะสมอยู่เสมอ อย่าปล่อยให้มีเวลาว่างมาก หากิจกรรมที่ชอบทำ และหากต้องไปร่วมงานเลี้ยงลังสรรค์ป่อง ก็พยายามหลีกเลี่ยงอาหารที่ทำให้อ้วน หรือให้กำลังใจตัวเองอยู่เสมอว่าจะต้องทำได้ เพียงเท่านี้ ก็จะประสบความสำเร็จได้ไม่ยาก.

คำในภาษาอังกฤษ ที่คนไทย ใช้พิดา มากที่สุด

แอนดรอย์ บีกส์

‘Oops!’ ผิดอีกแล้ว!” โดยแอนดรูว์ บีกส์ เป็นการจัดอันดับคำพิດ ที่คนไทยใช้บ่อยที่สุดเวลาพูดภาษาอังกฤษ โดยเริ่มจากอันดับที่ 40 ซึ่งเป็นคำพิດที่พบน้อยที่สุด ไล่มาเรื่อยๆ จนถึงอันดับที่ 1 คือคำที่คนไทยใช้พิດมากที่สุด ซึ่งหนังสือวิทยุสร่ายุรอมย์ได้ขออนุญาตผู้เขียน นำคำพิດที่พบมากที่สุด 3 อันดับแรก มาเล่นอต่อคุณผู้อ่าน

อันดับที่ 3

“I like you. You no same-same other boys.”

ท่า�ผู้อ่าน

เคยลังเกตบ้างไหมครับว่า ทุกครั้งที่มีข่าวเกิดขึ้นเกี่ยวกับนักการเมืองที่ทุจริต (แบบทุกวันใช่ไหมครับ ... เป็นอะไรกับนักการเมืองไทยเนี่ย) มักจะมีข้ออ้างว่า “ผมไม่ได้ทำ เป็นมือที่ 3” กล้ายเป็นว่าทัวประเทศตกอยู่ภายใต้อำนาจของกลุ่มนี้ดีที่ชอบทำลายลังคอม ผสมมีทุษฎีคล้ายๆ กันครับ เกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษ ผมแน่ใจว่ามีกลุ่มนี้เดือนกันที่แอบเดินทางไปทัวประเทศไทย จุดประสงค์ในการเดินทางคือเพื่อกระจายข้อมูลเกี่ยวกับภาษาอังกฤษที่ไม่ถูกต้อง ถ้าไม่เป็นเช่นนี้ ผมคิดสาเหตุอื่นไม่อกรเพื่อขออภัย เหตุการณ์ที่มีคำแบบ same-same แพร่หลายไปทัวประเทศครับ

จริงๆ แล้วนี่ เป็นประเด็นที่ผมอยากจะแก้เพื่อสุขภาพจิตของตัวเอง นั่นเป็นเพราะว่าทุกครั้งที่ผมได้ยินคนไทยพูดคำนี้ผมรู้สึกหงุดหงิดมาก นี่แหล่ะ...อิทธิพลอันมีดมหัศจรรย์ของ same-same ໄ้ครับ

เมื่อคนไทยอยากรู้ดูว่า สิ่งนั้นเหมือนกับสิ่งนี้มั้กจะใช้คำนี้ครับ เช่น สมมติว่าอยากรู้จะอธิบายว่า เพื่อนชื่อส้ม เชี้งหน้าตาเหมือนเพื่อนชื่อลำเจียง กรุณาอย่าพูด Somcheng same-same Lamjiak. เพราะมันผิด ยิ่งกว่านั้นอีก คือ มันทำให้ผมโกรธ และชาติต่างชาติที่

ໂກຮ້ໄມໃຊ້ລົງນ່າຮັກຍ່າງກະນິສີຍຄນໄທຍນະຄວບ ຄໍາພາມຄິດນານາ ດຳວ່າ same-same ນີ້ ອາຈາດໃຫ້ພມຮູ້ສຶກໄມ້ເດືອກຮາມນີ້ໃຊ້ພາຫຍາອັກຖະໄມ້ໃຊ້ພາຫຍາໄທ ແຕ່ເປັນພາຫາຂີ້ເກີຍຈາກກວ່າ ໄນເປັນໄວຮຽກ ເຮມາ ແກ້ປ່ອງຫາກັນດີກວ່າ

ກລວິທີໃນກາຮຸພຸດວ່າ ສິ່ງ 2 ອຢ່າງທີ່ລັກຊະນະເໜືອນກັນມີດັ່ງນີ້

1. ລົບດຳວ່າ same-same ອອກຈາກສມອງ
2. ທ່າຍໃຈລືກໆ ຍື້ມ ແລະກີໄປຫາອະໄວຮ່ອຍໆ ມາກີນ
3. ທ່ອງວັດຕ່ອໄປນີ້ໃຫ້ຂຶ້ນໃຈຄວບ ສືບ to be the same as ແຕ່ລະຂັ້ນຕອນຂ້າງຕັ້ນນີ້ມີຄໍາອີນຍາຍຄວບ
1. ໄນມີກຣັນໄດ້ ໃນພາຫຍາອັກຖະໜີ້ດຳວ່າ same-same

ຖຸກຕ້ອງ ໄນວ່າຈະເປັນພາຫຍາອັກຖະແບບອັກຖະຫຼືອມເຣິກິນຫຼືອມແນ້ມແນບ ອິນເດີຍກີຕາມ ນັ້ນຄົວສາເຫດຖຸທີ່ຄຸນຕ້ອງລົບທີ່ຄວບ

2. ຂ້ອ 2 ໄນຄ່ອຍເຖິງກັບດຳວ່າ same-same ນະຄວບ ເພີ່ງແຕ່ພົມເຊື່ອວ່າກາຮຸເຮົາພາຫຍາອັກຖະນັ້ນຄວດເຕັມໄປດ້ວຍກາຮຸເຮົາ ກາຮຸກ່ານ ກາຮຸກິນ ໄນຈັ້ງຈະເຮົາລື່ງທີ່ໜ່າເປົ້ອຍ່າງກຣີຍາ 3 ຜ່ອດີເອົາຢ່າງໄຮຄວບ

3. ຊຶ່ງໃຈຄວາມແລ້ວຄວບ to be the same as ແປລວ່າ ເໜືອນເມື່ອຍາກຈະເປົ້ອຍ່າຍເຖິງ 2 ອຢ່າງ ອຢ່າເພິ່ງທ້ອໄຈຄວບ ອຢ່າ ເພິ່ງບ່ນວ່າ ຄໍາເຍອະເຫຼືອເກີນແລະຈະຈຳໄດ້ຍ່າງໄຮ ກົນໄປໃຫ້ນະລີ ນອກ ຈາກນັ້ນໄມ້ເຫັນຍາກເລຍ ເພີ່ງ 5 ຄໍາທ່ານັ້ນ ຈັ້ນໃນກຣັນອັນລົ້ມເຫັນກັບ ນັ້ນລຳເຈີຍ 2 ສາວທີ່ໜ້າຕາຈີດພອງ ກັນ ຄວຣະພູດວ່າ

Somcheng looks / is the same as Lamjiak.

They're both plain.

ອີກ 2-3 ຕ້ວອຍ່າງນະຄວບ

Bangkok's the same as Manila - big, busy and crowded.

(ກຮູງເທິພາ ແໜືອນເມື່ອງມະນິລາຕຽງທີ່ທັ້ງ 2 ເມື່ອງ ໄຫຍຸ່ງໆ ແລະມີປະຊານຈຳນວນນາກ)

This street looks the same as the street I grew up in when I was a kid.

(ຄົນລາຍນີ້ດູເໜືອນຄົນທີ່ພົມໂຕຂຶ້ນມາສັນຍັບເດີກ)

ໃຊ້ the same (thing) as ເວລາເປົ້ອຍ່າຍເຖິງລັກຊະເໝາະ ຕ້ວອຍ່າງນີ້ຄວບ

This shirt is the same price as that one.

(ເລື້ອເຊື້ອຕ້ວນນີ້ຮາຄາທ່າກັບຕ້ວນນັ້ນ)

You have the same colour hair as my sister.

(ລື່ມອອງເຮົາເໜືອນລື່ມອອງນັ້ນສາວົມ)

ຟ້ງແລ້ວເວັນຫຼູກວ່າ Hair you same-same sister I ໃຊ້ໄໝມ ຄວບ

ຄ້າອຍາກຈະພູດວ່າ ເໜືອນຜົນເລຍ ໃຫ້ໃຊ້ (It's) the same as me! ໄນໃຊ້ Same me! ຫຼືອ Same-same me ພົມວ່າຫາກຈະພູດ ເໜືອນກັນໂດຍໄມ້ພູດຄື່ງ 2 ສິ່ງນັ້ນໃຫ້ໃຊ້ It's the same ຫຼືອ He's the same. She's the same ແລ້ວແຕ່ກຣັນ ເຊັ່ນ

How is this theory different? It's not. It's the same

(ทฤษฎีนี้แตกต่างกันอย่างไร ไม่ต่างกันหรอก เหมือนกัน)
มือกิจ忙得很ที่点多油加醬เสนอ นั่นคือ alike คำนี้เป็น adjective หมายถึง เหมือนกัน เช่น

Somcheng and Lamjiak are alike.

(ล้มเซ้งกับลำเจียงหน้าเหมือนกัน)

Thai pop songs are all alike.

(เพลงไทยแนวป็อบล้วนฟังแล้วเหมือนกันหมด)

สำหรับท่านผู้อ่านที่ชอบใช้จำนวนก็มีเหมือนกันครับ ถ้า
อยากรู้จะพูดถึง ลิ่ง 2 อย่างที่เข้ากันได้ดี ภาษาอังกฤษอาจใช้ to go
together like bread and butter คือ พวกร้าวต่างชาติเห็นว่า
ขนมปังกับเนยเป็นลิ่ง 2 อย่างซึ่งเข้ากันดี หรือมีจำนวนที่ว่า to go
together like two peas in a pod จำนวนนี้สนุกดีครับคือ pea
แปลว่า ถัวชนิดเดียวกันอย่างถัวลันเตา pod คือผักถัว 仁หากแปลตรงๆ
like two peas in a pod หมายถึง เหมือนถัวลันเตา 2 เม็ดที่อยู่ใน
ผักเดียวกัน คือ เข้ากันได้ดี หรือ มีลักษณะนิลัยใจคอเหมือนกัน...
หรือ same-same นั่นเอง เช่น

Somsri and Somchai are like two peas in a pod.
They both like somtam for breakfast, soklek for lunch and
KFC for dinner.

(ลงครีและลงชายเหมือนกิ่งทองใบหยก เข้าทั้งคู่ชอบ
ทานล้มตำแหน่งอาหารเช้า ชกเล็กตอนมื้อเที่ยง และ KFC ตอน
กลางคืน! โอ้โห! 2 คนนี้อินเตอร์เจิงๆ ครับ)

หวังว่าเขียนคงล้มนั้นนี่เสร็จแล้วจะได้ลดความหงุดหงิด

ภายในตัวผมอีกเยอะ ไม่มีใครยกพูดว่า Andrew same-same
monster ใช่ไหมครับ

สรุปว่า

ไม่มีคำว่า same-same ในภาษาอังกฤษ ใช้ the same
ติกว่า

อันดับที่ 2

“No have.”

ไม่ใช่เพียงแค่ว่า no have ไม่ได้ เพราะเป็นการแปลตรง
ตัวเกินไป มันเป็นน้ำเสียงที่ผู้พูดใช้ตอนออกเสียงด้วย เวลาเรารถาม
พนักงานขายตามห้างว่า มีสินค้าอะไรบางอย่างไหม ถ้าไม่มี คนขาย
มักตอบว่า “ไม่มี” แต่น้ำเสียงเขาน่ารำคาญมากใช่ไหมครับ เมื่อน
เพ่งตีนหรือความสนใจในการทำงานของเขามาดไปตั้งนาน “ไม่มี”
จะออกจากปากของคนขายแบบเฉื่อยชา ไร้พลัง ซึ่งความหมายแห่ง
คือ “ไม่มี และอย่ามาอยู่กับฉันตีกิ่ว”

อย่าเข้าใจผมผิดนะครับ ผมไม่อยากจะว่าพนักงานห้างว่า
ไม่ดี แต่ทุกครั้งที่ผมเข้าไปซื้ออะไรตามห้างใหญ่ๆ เกิดความรู้สึกชีวิต

เริ่มดำเนินอย่างช้าลงทุกครั้ง ลงจับเวลาที่พนักงานรับถุงเท้าราคา 39 บาท พร้อมเงิน 40 บาทที่คุณให้เข้าและເຮືອພຸດວ່າ “ຮອລັກຄູ່ນະຄະ” ເຊິ້ນຕີນອອກໄປແທນໄມ່ທ່ານພ້ອມຄວາມເງື່ອເທິກບົນກຳລັ້ງ ເດີນເລີ່ມຊົມດອກໄມ້ແຕ່ລະດອກທີ່ສ່ວນຫລວງ ຮ. 9 ເວລາມັນຜ່ານໄປເຍຂະແຕ່ຜ່ານໄປຢ່າງໜ້ານຳກຳ ກວ່າຈະໄດ້ຮັບສິນຄ້າພົມກີຕົວໂທອົກນິດນຶ່ງຕາມ ອຽນໝາດຕະລາງຈະໄມ່ສາມາຮັກໃສ່ຖຸງທ້າຄູ່ນັ້ນໄດ້ແລ້ວພະນັກເລິກ ເກີນໄປ ພົມເລີ່ຍກັບພັນກັງຈານຂາຍຕາມທ້າງອູ່ເສັມວ່າເຂົາໃໝ່ກາໝາໄທ ອູ່ຢ່າງໄມ່ສຸກຕົ້ນ ເນື່ອຈາກວ່າເຂົາບອກວ່າ “ຮອລັກຄູ່” ຜົ່ງໃນພລນານຸກຮມ ໄກສະບັບຮາຊບັນທຶນສັນນິຍາ ຂອງພົມຕີຄວາມຂອງຄຳວ່າ ຄຽງວ່າ ເວລາ ບັດເດືອຍວ່າ ພວກນັກຊື້ອອງຕາມທ້າງເປັນປະຈຳຈົດທ່ານຕີວ່າ ໄມມືອະໄຣ ບັດເດືອຍວ່າເກີນກັບພັນກັງຈານໄລຍ່

และพวกเราร้าบรดดีด้วยว่า คำว่า “ไม่มี” ไม่ได้มายความ
ว่า ลินค์ค่าที่คุณต้องการหมดแล้ว

ความหมายแห่งคือ

1. ไม่ทราบว่ามีหรือไม่ แต่เวลาหมันใกล้จะถึงพักเที่ยงก็เลย
ເຄີຍວ່າໄມ້ມີ

2. คงมีมั่งแต่ชี้เกียจเดินหา

3. มีแน่นอนแต่เพื่อนร่วมงานยังเล่าเรื่องที่เกิดขึ้นในบทละครน้ำเน่าทางช่อง 7 ที่หนูแพดเมื่อคืนให้ฟังไม่จบ

อย่างไรก็ตาม “ไม่มี” เมื่อแปลเป็นอังกฤษว่า No have ยิ่งน่ารำคาญ เพราะมันผิด เราไม่มีประโยชน์ค่าว่า No have หรือพูดอีกอย่างหนึ่งว่า No have “no have”!!!

ไม่มีวิธีง่ายๆ ที่จะแปลคำว่า ไม่มี มันขึ้นอยู่กับกาลเทศะครับ

ถ้าไม่มี แปลง่า ไม่มีสิ่งค้าเหลือ ให้ใช้

We don't have any (left).

ไม่มี (เหลือ) เช่น

Foreigner: Do you have any purple jackets?

ชาวต่างชาติ: คุณมีเลือดเจ๊กเก็ตสีม่วงไหม?

Somcheng: Sorry. We don't have any left.

ສົມເຊັ່ງ: ຂອໂທຍະກະ ໄນມີເຫຼືອກະ

รามกจะถามอย่างนั้นครับ เวลาจะซื้อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง คือ

Do you have any ... ตามด้วยลิงก์ที่เราต้องการในรูปพหุจาน์ ถึงแม้ว่าเราต้องการเพียงอันเดียว เช่น

Do you have any oranges?

Do you have any somtam?

Do you have any music tapes by Monsit?

ถ้าไม่มีตอบว่า

Sorry. We don't have any.

(ขอโทษครับ ไม่มี)

คำว่า We ในที่นี้แปลว่า ห้างสรรพสินค้า แต่ถ้าเป็นเรื่องนอกห้างใช้ I ก็ได้

Do you have any paper clips?

(คุณมีที่หนึบกระดาษไหม?)

Sorry. I don't have any.

(ไม่มีครับ)

บางคนใช้ There aren't any left. ก็ได้ เช่น

Male tourist: Do you have any black stockings?

นักท่องเที่ยว: คุณมีถุงน่องสีดำไหม?

Somcheng: Sorry. There aren't any left.

ສັນເຊົ້າ: ຂອໂທີ່ຂະ ໄນມີເໜືອຂະ

ສັນເຊົ້າໃຫ້ aren't เพราะລູກຄ້າໃຊ້ຄໍາຄາມໃນຮູບພຸພ່າຈົນ ຄົງ
ແນວ່າຕ້ອງການສິນຄ້າອັນເດືອກ ການຄາມໃນຮູບພຸພ່າຈົນນີ້ເວລາສື້ອຂອງເປັນ
ເພົ່າວ່າເປັນການຄາມແບບທົ່ວໄປ ນອກຈາກນີ້ເຮົາມີສໍາວັນດ້ວຍກັບ
ເຊັ່ນ We're all out. ມາຍຄົງ ສິນຄ້າໜົດ

I'd like to buy some black underwear.

(ຜມອຍກຈະຂໍ້ອກາງເກີງໃນສີດຳກັບ)

Sorry. We're all out.

(ຂອໂທີ່ກັບ ໝົດແລ້ວ)

To be out of (something) ໃຫ້ຄວາມໝາຍເດືອກກັນກັບ
ຄືອໝົດສົດຕົກ ເຊັ່ນ

Sorry. We're out of garlic.

(ໄມ້ມີກະເທິມເໜືອຂະ)

จะເຫັນວ່າມີສາກົນພັດວິວິທີທີ່ຈະບອກວ່າ ໄນມີ ແຕ່ໄມ້ມີເວີຣີເດືອກ
ສິ່ງສາມາດຮັດນຳມາໃຫ້ໃນທຸກການ ນີ້ແທລະກັບ ເລັ່ນທີ່ຂອງການຊາວັກຄຸ້ມ
ສຽງວ່າ

"Sorry, we don't have any." ພັ້ນແລ້ວດີມາກ "No have"
ພັ້ນແລ້ວເຫື່ອວເກີນໄປ.

ວັນຕັບກໍ 1

"Hey you! YOU! YOU!"

ເມື່ອປະມານ 8 ປີທີ່ແລ້ວພວມໄປເຫື່ອວັຈ້ງຫວັດນາຮາຊີມາ
ເພື່ອອະລອງສົງກຣານຕໍ່ ສູນກມາກກັບ ແຕ່ຂາກລັບໄມ່ເຄື່ອຍສູນກພະແຕ່ວ່າ
ຂັ້ນຮັກໄພສື່ງອັດແນ່ນໄມ້ມີທີ່ນ່ຳເລີຍ ໃນຄວາມເປັນຈິງໄມ້ມີທີ່ຍືນດ້ວຍ ແຕ່
ຄວາມພຍາຍາມອູ້ຍູ້ທີ່ໃຫ້ ທີ່ວ່າງກົງອູ້ທີ່ນັ້ນ ໄມເຄຍເຫັນຂບວນຮັກໄພເຕັມໄປ
ດ້ວຍຄົນເທົກກັບຂບວນວັນນັ້ນ ພົມຢືນເປັນເວລາປະມານ 3-4 ຊົ່ວໂມງ
ທ່ານກລາງໜາໄທຍ້ອ່ານັ້ນກັບກົງເຖິງເຖິງກົງເຖິງກົງເຖິງ

1 ຊົ່ວໂມງຈາກໂຄຮາຊແລະຮັກໄພຈອດລັກພັກໜຶ່ງ ຖ້າຈຳໄມ້ມີດ
ອູ້ແກວສີຄົ້ວ ມີຜູ້ໝາຍອາຮມົດດີຂັ້ນຂບວນທີ່ພົມຢືນອູ້ ເຂົ້າໆມີລູກໝາຍດ້ວຍ
ເວລາເຈອພມ ຝົ່ງຄົນເດືອກ ເຂົ້າກົໍມີໄລ່ພມແລະພູດກັບລູກໝາຍຕ້ວເລັກ
ຂອງເຂາວ່າ

“นี่นะลูก ดูลิ ฟรังง์”

พมกยิ่งกลับและพ่อพูดต่อ

“กับฟรังง์ต้องพูดภาษาอังกฤษนะ ต้องเก่งภาษาอังกฤษให้ได้”

พ่อพูดอย่างนี้พมกยิ่งชอบ ประทับใจที่พ่อให้ความสำคัญกับการศึกษาต่อลูก

“อย่างเวลาเจอฟรังง์ลูกต้องพูดว่าอะไร รู้ไหม ต้องสวัสดีเขายังไงนะ”

พ่อหายใจลึกและก็สอนลูกต่อโดยพูดว่า

“Hey you! You! You! HEY YOU! HEY YOU! You! You! HEY YOU HEY YOU YOU YOU!”

พ่อนั่น Moriroy ยิ่งสยามเต็มหน้า ผมกส่วนรอยยิ้มของสเตรเลีย แต่ขณะนั้นรอยยิ้มของสเตรเลียนั้นได้ถลายลงจากใบหน้าผม มันหยดลงบนพื้นของรถไฟนั้นและตกลงจากรถไฟ ในที่สุดยิ้มของสเตรเลีย ผมอยู่บนรถไฟແຄวะสีคริ้ว ขณะที่ผมคงอยู่ใกล้ชิด ความเครียดเข้ามาปรากฏตัวบนหน้าผมแทน

Hey you ... ตำราอยู่ไหนครับที่สอนคุณว่านี่คือวิธีที่ดีเพื่อที่จะเรียกความสนใจจากชาวต่างชาติ ถ้าอยู่ในตำแหน่งครุณ่า ส่งถึงผมครับ ผมรู้ว่าไม่มีเลยแต่ยังเป็นปริศนาลีกกลับที่ว่า ใครเป็นคนสอนคนไทยทั้งประเทศว่า Hey you สุภาพ

Hey you ไม่ใช่คำสุภาพครับ ยังไปกว่านั้นมันหมายความว่าใช้แล้วครับ หมายความและอาจจะอันตรายต่อสุขภาพของคุณ

สมมติว่าคุณกำลังเดินอยู่ข้างถนนโดยไม่ได้ยุ่งกับใครและทันใดคุณได้ยินเสียงคนหนึ่งเหมือนจะเป็นการเรียกความสนใจคุณ

คนนั้นเป็นคนแปลกหน้า และเขากำลังตะโกนให้คุณว่า

“ไอ้มึง ... มึงไว้ย มึง”

ขอโทษที่ผมต้องเขียนอย่างนี้แต่ความรู้สึกในใจท่านเมื่อได้ยินคำพูดจากคนแปลกหน้านั้นเท่ากับความรู้สึกในใจฟรังง์เมื่อได้ยินคนพูดว่า Hey you! สาเหตุเป็นเพราะว่า Hey you เมื่อมีคนแปลกหน้าเรียกเราเป็นการแสดงความไม่เป็นมิตร เป็นคำพูดจากคนที่หารืออยู่ You ในความหมายนี้ไม่ใช่คำสุภาพเหมือนคำว่า คุณ ในภาษาอังกฤษ และถ้าใช้กับฟรังง์จรร้อน เขาก็อาจจะเข้าใจผิดและหันมาซักคุณโดยไม่รู้ตัว

ย้ำครับ ห้ามเรียกฟรังง์โดยใช้ Hey you! เด็ดขาด ไม่มีกรณีใดๆ ที่มันพังดูดี

ชาวต่างชาติที่อยู่เมืองไทยนานแล้วให้อภัยคนไทยเรื่องนี้ ส่วนนักท่องเที่ยวที่เพิ่งจะมาส่วนใหญ่สามารถเดาได้ว่า ผู้พูดไม่ได้หารือเพราเขากำลังยิ้มอยู่และอังกฤษเป็นภาษาที่ 2 ของเข้า และเขาก็ไม่รู้ว่าเป็นคำทักษะที่แยกตัว ไม่ก็ผสมบอกว่าฟรังง์ส่วนใหญ่ ... ส่วนใหญ่ครับ ... แสดงว่าบังมีส่วนน้อยที่ไม่เข้าใจและก็กราทันที่นั่นแหลก เหตุผลที่ผมเป็นห่วงคุณ

ถึงแม้วันนี้ผมยังมีความรู้สึกไม่ดีตอนที่มีคนเรียกผมว่า You! You! ผมเพิ่งตื่นว่าผู้ชายคนหนึ่งเมื่อสักพักที่แล้วเกี่ยวกับเรื่องนี้ ผมอยู่ที่ปั้มน้ำมันและคนนั้นจำหน้าผมได้จากโทรศัพท์แต่เขามิ่งใจว่าเป็นผู้ชายหรือไม่ ตอนที่ผมเดินสวนทางเขาดูดูว่า You! You! ผมอดไม่ได้ ผมหันหน้ามาบอกเข้า (ด้วยรอยยิ้มของสเตรเลียก็ง่าย) ว่า “อย่าナンพี ถ้าเรียกฟรังง์อย่างนี้เราจะกราทัน”

ชาญคนนี้ถามว่า “จริงหรือ จันควรจะพูดว่าอะไร”

เป็นคำถามที่ดีมาก ผู้มีตัวเลือกให้ 3 ครับ คือ

1. “Excuse Me?”

แปลว่า ขอโทษครับ? เราถามในรูปคำถามก็เลยพยายามพูดคำนี้เหมือนกับว่ามีไม้จัตวาอยู่ข้างบน คำนี้สุภาพที่สุด ใช้ได้ในทุกรถถี ไม่มีใครจะเกิดความรู้สึกอยากจะซักหน้าคุณ

2. “Sir? Madam?”

ถามแบบไม่ได้จัตวาอีกแล้ว Sir สำหรับผู้ชาย Madam สำหรับผู้หญิงและภาษาไทยฝรั่ง (ซึ่งต้องแพ้ภาษาไทยด้านความสวยงามอยู่เสมอ)

3. “ขอโทษครับ หรือ คุณครับ”

คุณเป็นคนไทย นี่คือแผ่นดินไทย นักท่องเที่ยวามเมืองไทย เพื่อที่จะได้ประสบการณ์รวมถึงภาษาด้วย ถ้าคุณไทยใช้ ขอโทษครับ ในรูปการเรียกความสนใจชาวต่างชาติทุกคน ผู้ว่าอีกไม่นาน นักท่องเที่ยวสามารถเดาความหมายได้แล้ว

พูดขอโทษ ... คุณครับ ... ร้องเพลงคุณลำไยก์ได้ถ้าคุณคิดว่าฝรั่งคนนั้นที่คุณต้องการจะเรียกหันหน้ามาทางคุณ พูดอะไรก็ได้ยกเว้น Hey you เท่านั้นเองครับ.

สรุปว่า

Excuse me? ปลอดภัยกว่า *Hey you!*

จาก Oops! ผิดอีกแล้ว! (2545)

ประโยชน์: บทใหม่ๆ?

สุวรรณ พ่ออบูรพา

“เมืองไทยเป็นเมืองพระพุทธศาสนา”

“ผู้ใดได้มานมัสการสมโภชน์พระพุทธบาท
ย่องจักประสบความรุ่งเรืองและได้รับสิริมงคลนั้น
ก็เมื่อพวกราได้พร้อมกันมากระทำปูชนียกรรมต่อพระพุทธบาทดังนี้
ก็เท่ากับได้ช่วยกันทำความสิริมงคลให้บังเกิดแก่ประเทศชาติ”

พระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
ในโอกาสเสด็จพระราชดำเนินไปทรงประกอบพิธียกพระฉุลมงคล
เหนืออพุ่มข้าวบิณฑ์ ยอดพระมหาปฏิมาพุทธบาท จังหวัดลพบุรี
วันอาทิตย์ที่ ๔ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๔๕

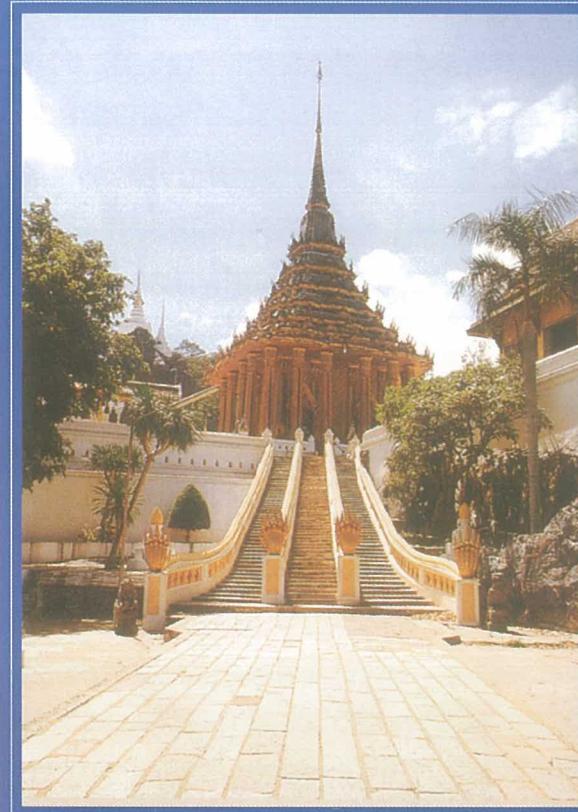
หลักฐานที่เป็นลายลักษณ์อักษรที่แสดงความเชื่อเกี่ยวกับรอยพระพุทธบาท คือปุณโณวาทสูตร ในอรรถกถาของพระสูตตันต์ ปีนูก มัชมินนิกาย ซึ่งกล่าวว่าพระพุทธเจ้าได้ประทับรอยพระพุทธบาท โดยเจตนาไว้ 2 แห่งคือบนฝ่าแม่น้ำ้นமமதா ตามคำขอของพระยานาค ที่อาคัยอยู่ในแม่น้ำ้นັ້ນ และอีกครั้งหนึ่งบนภูเขาล้อพันธ์¹ เพื่อประทานแก่กาชาดผู้เปลี่ยนมาบถือพระพุทธศาสนา

คัมภีร์มหาวงศ์ของลังกากล่าวว่า พระพุทธองค์ได้ประทับรอยพระบาทเป็นแห่งที่ 3 บนภูเขาสูมภูภู² เพื่อประทานแก่เหล่าเทพเจ้าประจำท้องถิ่น และวิญญาณธรรมชาติที่พิทักษ์รักษาภาระลังกา

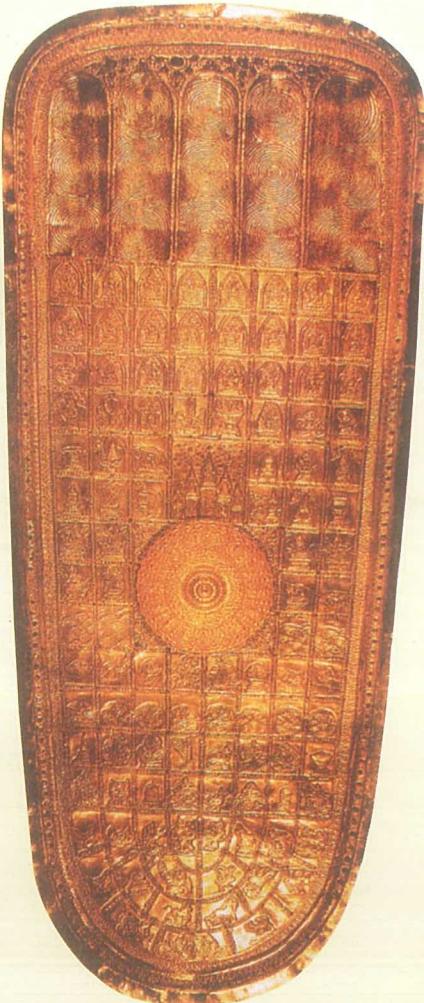
วรรณกรรมบาลีรุ่นหลังในประเทศไทยเพิ่มสถานที่ที่พระพุทธองค์ได้ประทับรอยพระบาทประทานไว้ให้แก่โลก เป็น 5 แห่ง ได้แก่ สุวัณณมาลิก สุวัณณบรรพต สุมนภูภู โยนกบูร และแม่น้ำ้นமமதா³

ตำนานพื้นเมืองในประเทศไทย ลาว และกัมพูชา ต่างก็อ้างว่าพระพุทธองค์ได้เคยเสด็จมาเยือนประเทศไทยของตน และได้ประทับรอยพระบาทไว้หลายแห่ง เพื่อเป็นลิริมมงคลและเพื่อเป็นเครื่องเตือนใจแก่ชาวพุทธในดินแดนนั้นๆ

คติความเชื่อเรื่องรอยเท้าหรือฝ่าเท้าว่าเป็นรูปรอยที่ประทับในโลก โดยการปรากฏกายของเทพเจ้าหรือผู้คักดีลิทธิ์ หรือว่าเป็นเครื่องหมายที่บรรพบุรุษทิ้งไว้เพื่อเป็นแนวทางการประพฤติปฏิบัติ ของคนรุ่นหลัง เป็นความเชื่อสากล ในอารยธรรมอินเดียโบราณ รอยเท้าหรือการย่างก้าวซึ่งทำให้เกิดรอยเท้านั้น นอกจากจะหมายถึง การปรากฏอยู่เป็นนิรันดร์ของเทพเจ้า และ/หรือปูชนียบุคคลแล้ว ยังเป็นเครื่องหมายแห่งชัยชนะ และความมีอำนาจเหนือสถานที่และ

มณฑปพระพุทธบาท สระบูรี

ลายมงคล 108 หรือลายอัภิสิริมงคล ล้วนมีความหมายถึงความมีสภาวะครอบจักรวาลของพระพุทธเจ้า และพระบารมีอันคุ้มครอง และให้ลิริมมงคลต่อผู้ที่ยึดถือพระองค์เป็นที่พึ่ง (ภาพลายเล้นรอยพระพุทธบาทบนแผ่นพระบูชาที่สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวบรมโกศโปรดเกล้าฯ ให้จำลองลงไปถวายกษัตริย์คริสตังกา)

บุคคลในสถานที่นั้นๆ ด้วย ดังเช่นที่เมืองคยา ในตำบลคยาศิริ ซึ่งอยู่ไม่ไกลจากตำบลพุทธคยาที่พระพุทธองค์ตรัสรู้ บนเนินเขามีคิลา คำคล้ายรูปคนนอน บนคิลามีรอยเหมือนรอยเท้าคนอยู่ร้อยหนึ่ง ซึ่งตำนานอธิบายว่า เดิมมีกษัตริย์ตนหนึ่ง เที่ยวธงความสวยงามลงสู่ชุมชนชาวເเมือง ร้อนถึงพระวิชณุ (พระนารายณ์) ต้องเสด็จลงมาปราบทางเหยียบยกษัตริย์ตนนั้น ตัดศีรษะ แล้วบันดาลให้ตัวยกษัตริย์และรอยพระบาทกล้ายเป็นคิลาปราภกอยู่ รอยนี้เรียกว่า “วิชณุบาท” เป็นที่ผู้ถือศาสนาราหมณ์นับถือว่าเป็นสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ มีคนไปบูชาเป็นเนื่องนิตย์มาจนบัดนี้

ในกรณีขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ตามพุทธประวัติกล่าวว่า เมื่อประลุตดันน์ ได้ย่างก้าวพระบาท 7 ก้าว ซึ่งมีนัยถึงการประกาศอำนาจลิทธิ์ขาดของพระพุทธองค์ในทิศทั้ง 7 ที่ประกอบขึ้นเป็นจักรวาล

นอกจากที่มีเรื่องเล่าในพุทธประวัติแล้ว ชาวพุทธในทุกท้องถิ่นและทุกสัมคมีความเชื่อว่าพระพุทธองค์ได้เสด็จไปทุกแห่งในโลกเพื่อประกาศพระพุทธศาสนา และลั่งสอนเวไนยลัตต์ให้ประพฤติธรรม ทุกแห่งนั้น พระพุทธองค์ได้ทรงทิ้งรอยพระบาทไว้ให้ปรากฏเป็นตราประทับยืนยันชัยชนะของพระพุทธองค์และพระธรรมที่มีเหนือความเชื่อดังเดิมของท้องถิ่นนั้นๆ รวมทั้งเป็นลัญลักษณ์ประกาศความยืนยันของพระพุทธศาสนาในดินแดนนั้นๆ

รอยต่างๆ หลายต่อหลายรอยที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติบันภูเขา หิน หรือพื้นที่อื่นๆ มีผู้เชื่อว่าคือรอยพระบาทที่พระพุทธองค์ได้ประทับเหยียบไว้ เมื่อเสด็จมาเยังสถานที่นั้น ซึ่งรอยประทับเหล่านี้จัด

อยู่ในพุทธเจดีย์⁴ (ลิ่งที่ควรเคารพบูชาตามคติในพระพุทธศาสนา) ประเกทบริโภคเจดีย์ ซึ่งได้แก่สถานที่พระพุทธองค์เคยประทับ และวัตถุที่พระองค์ได้เคยใช้สอยหรือสัมผัส เช่น ต้นโพธิ์ตรสร้าง โพธิ์บลังก์ นาตร ไม้เท้า เครื่องบวชฯ ต่างๆ

รูปรอยที่เชื่อว่าคือพระพุทธบาทเป็นปูชนียสถานที่ชาวพุทธได้กราบไหว้บูชามาเป็นเวลานานถึง 2,000 ปีแล้ว อาจกล่าวได้ว่า รองจากพระพุทธรูป และพระลัญจกรเจดีย์แล้ว รอยพระพุทธบาทดูเหมือนจะเป็นรูปลัญจกรเจดีย์แทนพระพุทธองค์ ที่ชาวพุทธบูชา กันอย่างแพร่หลายทั้งในอดีตและปัจจุบัน

นอกจากรอยที่ถือว่าเป็นรอยพระบาทของพระพุทธเจ้าที่แท้จริงนี้แล้ว ก็ยังมีรูปรอยที่มนุษย์ได้จัดทำขึ้นเพื่อเลียนแบบรอยพระบาทที่เชื่อกันว่าพระพุทธเจ้าได้ประทับไว้ รอยพระบาทจำลองเหล่านี้อาจจัดเป็น “บริโภคเจดีย์โดยสมมติ” คือรอยพระบาทที่มนุษย์ทำขึ้นโดยเจตนาสมมติให้เป็นรอยพระบาทอันแท้จริงของพระพุทธเจ้าที่ใกล้เคียงกับรอยพระบาทที่ถือว่าเป็นรอยพระบาท ที่แสดงถึงฝ่าพระบาทของพระพุทธเจ้า รูปพระบาทนี้จัดเป็นปูชนียวัตถุแบบ “อุทเทสกเจดีย์” คือลิ่งที่สร้างขึ้นเป็นลัญจกรเจดีย์แทนพระพุทธเจ้า หรือเป็นที่ระลึกถึงพระพุทธเจ้า

คติการนับถือรอยพระพุทธบาทซึ่งถือกันว่าเป็นมหาเจดีย์ สถานนั้น สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระยาดำรงราชานุภาพ พระบิดาแห่งประวัติศาสตร์และโบราณคดีไทย ทรงนิพนธ์ไว้ว่ามีคติที่มาจาก 2 แห่งด้วยกัน คือจากมัชฌิมประเทศ (อินเดีย) และลังกาทวีป (ศรีลังกา)

ในประเทศไทยเดิมสมัยพุทธกาล ไม่มีคติการทำรูปเทเพเจ้าหรือบุคคลสำคัญเป็นรูปบูรณะ เพราะเกรงว่าจะเป็นการลบหลู่และไม่ให้ความเคารพ รูปเคราะห์แทนพระพุทธองค์จึงไม่ปรากฏขึ้น เมื่อครั้งที่พระพุทธองค์ยังทรงดำรงพระชนม์ชีพอยู่นั้น บรรดาพุทธบริษัททั้งหลายยึดถือพระองค์เป็นสրณะ แต่เมื่อพระพุทธองค์จวนจะเสด็จดับขันธปรินิพพานนั้น เหล่าสาวกไม่มีลิ่งได้ที่เป็นลิ่งเคราะห์แทนพระพุทธองค์ พระพุทธองค์จึงได้มีพุทธภูมิให้พระสงฆ์นับถือพระธรรมวินัยเป็นครูสั่งสอน ดังปรากฏในมหานิพพานสูตรปริวรรตว่า “.....กAlan เมื่อตถาคตปรินิพพานแล้ว อันว่าพระประยิคติธรรมทั้ง 84,000 พระธรรมขันธ์นี้ จักเป็นครูสั่งสอนท่านทั้งปวงแทนองค์ตถาคต” ตามพุทธประวัติกล่าวว่าขณะที่พระพุทธองค์ใกล้เสด็จดับขันธปรินิพพานพระอานันท์เกราะ พุทธอุปถัมภ์ลาก ทูลบรรยายว่า แต่ก่อนพุทธบริษัทได้เคยใกล้ชิด และเห็นพระผู้มีพระภาคเจ้าอยู่เนื่องนิตย์ ครั้นเมื่อพระองค์เสด็จเข้าสู่ปรินิพพานแล้ว ไม่เห็นพระองค์ จะพากันว้าเหว่และโศกคตุรพระพุทธองค์จึงประทานอนุญาตให้ใช้ลังเวชนียสถาน 4 แห่งแทนพระองค์ สำหรับพุทธบริษัทเหล่าใดที่ไม่เครื่องพระพุทธองค์ ให้ปลงธรรมลังเวช ณ สถานที่ดังกล่าว ซึ่งได้แก่

1. สถานที่ประสูติ ณ ลุมพินีวัน แขวงเมืองกบิลพัสดุ ปัจจุบันอยู่ในตำบลลุมพินเด ประเทศไทย
2. สถานที่ตรสร้างอนุสรณ์มามลังโพธิญาณ ณ โพธิพุกษ์มงคล แขวงเมืองคยา ปัจจุบันอยู่ในตำบลพุทธคยา รัฐพิหาร ประเทศไทย
3. สถานที่ประทานปฐมนเทศนาแก่กิกขุปัญจวัคคី ณ ป่า

อิลิปตนมถุทายวัน แขวงเมืองพาราณสี ปัจจุบันอยู่ในเมืองสารนาถ
รัชพิหาร ประเทศอินเดีย

4. สถานที่เลื่อนดับขันธปรินิพพาน ระหว่างต้นสาลະคູ ของ
สาลาโนทยานของกษัตริย์มัลละ แขวงเมืองกุลินราชา ปัจจุบันอยู่ใน
กาเชีย ประเทศเนปาล

จะเห็นได้ว่า แต่เดิมพระพุทธองค์ก็ไม่มีพระประลังค์ที่จะให้
มีรูปเคารพไว้บูชา ออาจจะ เพราะทรงเห็นว่าไม่มีพระเพณีนิยม หรือ
ทรงเห็นว่าอาภิสูชานั้นมีอานิสงส์น้อยกว่าปฏิบัติบูชา จึงมีพุทธภิกษา^ก
ให้ยึดถือหลักธรรมคำลั่งสอนเป็นตัวแทนพระองค์ หากพุทธสาวก
ประลังค์จะเห็นพระองค์ก็ให้ไปปลงธรรมลังเวช ณ ลังเวชนียสถาน
ทั้ง 4 แห่งข้างต้นแทน เพื่อไม่ให้สาวกติดอยู่กับตัวตน ดังนั้นจึงถือว่า
พระธรรมคำลั่งสอนของพระพุทธองค์และลังเวชนียสถาน 4 แห่ง^๕
เป็นเหมือนลัญลักษณ์แทนองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าโดย
พระพุทธานุญาตเป็นปฐม

ในช่วงเวลาประมาณ 300 ปี หลังจากที่พระพุทธองค์
ดับขันธปรินิพพานแล้ว ไม่พบหลักฐานทางด้านศิลปวัตถุที่ถือว่าเป็น
รูปเคารพหรือรูปลัญลักษณ์แทนพระพุทธเจ้า สันนิษฐานว่าที่เป็น
เช่นนี้ เพราะว่าชาวพุทธยังคงมีคติความเชื่อว่า พระพุทธองค์นั้น ไม่มี
ผู้ใดหรือลิงใดจะเล慕อเหมือนได้ ตามคำบาลีที่ใช้ในพระไตรปิฎกกว่า
อบูปภูมิ “ไม่มีปฏิมาอย่างอื่นที่เท่าเทียม” นอกจากนี้ ยังเชื่อกันว่า
การหลงติดในรูปเคารพเป็นความอับปัญญา

มาถึงสมัยพระเจ้าโศกมหาราช (พ.ศ. 270-307) แห่ง^๖
ราชวงศ์โมริยะ ทรงปกครองอินเดีย ทรงเลื่อมใสในพระพุทธศาสนา

อย่างมาก โปรดให้สร้างศาสนสถานและศิลปวัตถุเนื่องในพระพุทธ
ศาสนานานวนมาก แต่ก็ยังคงไม่ปรากฏหลักฐานการสร้างรูปเคารพ
แทนพระพุทธเจ้าที่เป็นรูปมนุษย์ คงทำเป็นลัญลักษณ์แทน ดังหลักฐาน
ของสูปัญจี ที่ทรงให้สร้างขึ้นเพื่อบรรจุพระบรมสารีริกธาตุใน
สถานที่พระพุทธเจ้าดับขันธปรินิพพาน ลักษณะสูปเป็นรูปกลม
เหมือนขันหรือโคล่าว ซึ่งหมายถึงกองถ่านที่ถาวรเพลิงพระพุทธ
สรีระ เหนือขึ้นไปทำเป็นพุทธอาสน์สีเหลี่ยมตั้งไว้แทนพระพุทธองค์
และมีฉัตรปักเป็นยอดแสดงถึงความเป็นราชสกุล ที่ฐานมีลานประ
ทักษิณรอบสูป มีภาพลักษณ์ขนาดเล็กเป็นรูปลัญลักษณ์ต่างๆ เพื่อ
เป็นที่ระลึกถึง หรือเป็นเครื่องหมายแทนพระพุทธองค์ เช่น ธรรมจักร
ตันโพธิ ประกอบเล่าเรื่องพุทธประวัติที่บริเวณเลาและรั้วล้อมรอบ
สูป (ลัณณิษฐานว่าภาพลักษณ์เหล่านี้จะเกิดขึ้นในสมัยหลัง คือ
ในราชพุทธศตวรรษที่ 4-5)

ลัญลักษณ์แทนพระพุทธองค์ที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งที่นิยม^๗
ทำกันมากและพบหลักฐานสมัยแรกที่สูปัญจิก็คือ “รอยพระพุทธ
บาท” ประกอบภาพเล่าเรื่องพุทธประวัติ หรือประกอบภาพเล่าเรื่อง
อื่นๆ เช่น ภาพรอยพระพุทธบาท 7 รอยประกอบภาพพระนางลิริ
มามายา พุทธมารดา ประทับยืนเหนี่ยว กิ่งสาลະในตอนประสูติ ซึ่ง
เป็นลัญลักษณ์แทนพระลิรตตะราชกุมาร ภาพรอยพระพุทธบาท
ประกอบม้ากัณฐะทรงเครื่องในปางเสด็จออกมหาภิเนชกรรมณ์ ซึ่ง
หมายถึงกิริยาที่ทรงดำเนินออกจากพระราชมณฑียร ภาพรอย
พระพุทธบาทอยู่บนแท่นใต้ต้นพระคริมหาโพธิ ซึ่งหมายถึงการ
เลื่อนมาถึงสถานที่ตรัสรู้ เป็นต้น

ลัตนนิชชูฐานว่าการบูชารูปและรอยพระพุทธบาทนั้นคงจะเกิดขึ้นในสมัยพระเจ้าโกรกมหาราช และมีการบูชาสืบท่อมาจนกระทั้งพุทธศาสนานี้เลื่อมไปจากประเทศอินเดีย หลักฐานการบูชา_rúp พระพุทธบาทนี้มีพอบอยู่ในคิลปะอินเดียมัตต์พุทธศตวรรษที่ 5 รูปที่พบล้วนใหญ่เชื่อว่ามีเจตนาทำเป็นรูปจำลองของฝ่าพระบาทสำหรับเคราพบูชาแทนพระพุทธเจ้า ซึ่งสอดคล้องกับประเพณีของอินเดียที่กระทำการบูชาคนที่พึงเคราพบูชาที่เท้า หรือโดยการแตะต้องละอองเท้าของบุคคลผู้นั้น

หลักฐานการทำรูปพระบาทในยุคแรกๆ ที่มุชย์ทำขึ้นเพื่อสมมุติให้เป็นรอยพระบาทที่พระพุทธเจ้าประทับไว้ พบรที่ตำบลติราธบวีเณรลุ่มแม่น้ำสาต ซึ่งอยู่ในแคว้นคันธาระโบราณ (ภาคตะวันตกเฉียงเหนือของอินเดียโบราณ ปัจจุบันอยู่ในปากีสถาน) โดยทำเป็นรอยลักษณะเดียวกันที่มีลักษณะค่อนข้างเป็นธรรมชาติ และมีตัวอักษรแบบขอรูปชื่อสัญพุทธศตวรรษที่ 5 - 6 เขียนกำกับไว้ว่า “นี้คือรอยพระบาทของพระพุทธเจ้าสากยมุนี”

ในพุทธศตวรรษที่ 6 นี้เอง เริ่มปรากฏว่ามีการสร้างรูปพระพุทธบาทคู่ไว้ที่ฐานเสารองรับธรรมจักร หรือเสารองรับเครื่องหมายตรีรัตน โดยรวมกันเป็นเครื่องหมายแทนองค์พระพุทธเจ้าในสภาวะที่เป็นรูปปรากฏของลัจชธรรม และเป็นแกนกลางของจักรวาล ลัญลักษณ์นี้นิยมทำกันมากในคิลปะแบบมรดก ที่เจริญรุ่งเรืองขึ้นในแคว้นอาหรับ ทางตะวันออกเฉียงใต้ของอินเดีย เมื่อราชวงศ์ศตวรรษที่ 7-8 คิลปะตั้งกล่าวเริ่มมีการทำแผ่นพิณลักษณ์เป็นรูปพระบาทคู่ เพื่ออุทิศให้พุทธสถาน เช่น ที่เมืองนครราชบูฉนิกอนทะ มัก

จะพบบริเวณทางเข้าลัญลักษณ์ เพื่อให้ผู้ผ่านเข้า-ออก ได้กราบไหว้บูชา เสมือนหนึ่งเป็นการกราบพระพุทธบาทเมื่อมาถึง และกราบลามีประจำลับ นอกจากนี้ ยังพบแผ่นพิณลักษณ์รูปพระพุทธบาทคู่นี้ ในภาคเหนือของอินเดียที่เมืองโกลลัมพี และที่แคว้นคันธาระในสมัยเดียวกันด้วย แต่ไม่แพร่หลายเท่าในแคว้นอันธรรประเทศ

รูปพระพุทธบาทคู่ที่สำคัญจะมีลัญลักษณ์รูปจักรชี้หงาย ถึงพระธรรมจักรปราภกอยู่ที่กลางฝ่าพระบาททั้งสองด้าน ต่อมานิยมในสมัยพุทธศตวรรษที่ 7-8 เริ่มมีรูปมงคลอื่นๆ ที่นิยมในสมัยนั้นปราภกอยู่ด้วย เช่น รูปสวัสดิก (๛) ชี้หมายถึงความหมุนเวียนของกาลเวลาชั่วนิรันดร รูปภารบีสุคือบลลังก์ของพระมหากษัตริย์ชี้ถือเป็นลัญลักษณ์ของอำนาจและยศศักดิ์ และรูปดอกบัว ซึ่งเป็นลัญลักษณ์ของน้ำ ความอุดมสมบูรณ์ ความเจริญรุ่งเรือง และความบริสุทธิ์ จนมาถึงสมัยพุทธศตวรรษที่ 8-9 ก็เริ่มมีการใช้เล็บกรอบแบบรูปทรงเรขาคณิตแบ่งนิ้วพระบาทเป็นเล็บตรง ลั้นพระบาทเป็นวงโค้ง และมีรูปลัญลักษณ์ที่ประกอบอยู่รอบพระธรรมจักรมากขึ้น ส่วนมากจะมีจำนวน 8 ตามคติความคิดเชื่อเรื่องมงคล 8 ที่นิยมกันในอินเดียโบราณ เช่นได้แก่

คันฉ่อง	หมายถึงการรู้แจ้งเห็นจริง การมองเห็นตามความเป็นจริง ไม่มีมายามาปิดบัง
ขอช้าง	เครื่องหมายประจำตำแหน่งสูงสุดของพระมหากษัตริย์ หมายถึงอำนาจและยศศักดิ์ที่สูงสุด
ภัทรบีสุ	เครื่องหมายประจำตำแหน่งสูงสุดของพระ

	มหากษัตริย์ หมายถึงอำนาจและศักดิ์ที่สูงสุด เช่นเดียวกับของชาติ
ปลาครุ่น	ลัญลักษณ์ของน้ำ ชีวิต ความอุดมสมบูรณ์ ความรุ่งเรือง ความเจริญของงาน และความรำรวย
ตรีรัตน์	เครื่องหมายมงคลของอินเดีย ยังไม่ทราบหมายที่แน่ชัด
หม้อน้ำ	ความเจริญและความโชคดีไม่มีลิ้นสุด
ศรีวัตสະ	รูปนามธรรมแทนพระลักษณ์ เทพแห่งโชคลาภ ^๖
สวัสดิภะ	ความยั่งยืน ความเป็นนิรันดร คาดว่า ความนิยมในการใช้รูปฝ้าพระบาทคู่ หรือรอยพระพุทธบาทในอินเดียเป็นลัญลักษณ์แทนพระพุทธเจ้าได้รับความนิยมลดลง หลังจากมีการสร้างพระพุทธรูปเป็นรูปมนุษย์ขึ้น และหมวดความนิยมลงในราพุทธศตวรรษที่ 10 แต่คติการสร้างรอยพระบาทนี้ กลับได้รับความนิยมในประเทศไทยอีก ที่นับถือพระพุทธศาสนาได้แก่ ศรีลังกา พม่า และไทย ฯลฯ
คัมภีร์มหาวงศ์	ซึ่งเชื่อกันว่าเขียนขึ้นในราพุทธศตวรรษที่ 10 กล่าวว่าการบูชาอยพระพุทธบาทในลังกานั้นเริ่มมาตั้งแต่สมัยพุทธกาล เมื่อพระพุทธเจ้าเสด็จมาเยือนประเทศไทยนั้นตามคำถูลเชิญของเหล่าพระยานาคที่อาศัยอยู่ในแม่น้ำกัลยาณี ในโอกาสนี้ ได้ประทับรอยพระบาทไว้บนยอดเขาสุมนภูมิ การประทับรอยพระบาทนี้ทำให้เป็นการประกาศชัยชนะของพระพุทธเจ้าและพระพุทธศาสนาที่มีต่อ

เทพเจ้าและศาสนาพื้นเมืองตั้งเดิมของลังกา

รอยพระบาทนี้มีลักษณะเป็นรอยเว้าในพื้นหินบะกอดเข้าลึกประมาณ 1-2 นิ้ว รูปร่างยาว蔓 มีการเลริมด้วยซีเมนต์จนมีรูปร่างคล้ายรอยเท้าคน ยาว 5 ฟุต 5 นิ้ว ส่วนกว้างที่สุด 2 ฟุต 7 นิ้ว ดูไม่อกร้าวเป็นรอยเท้าของชาติ (แต่รูปจำลองของรอยพระบาทองค์นี้ ที่พับในประเทศไทยและลังกาตั้งแต่ราพุทธศตวรรษที่ 22 ลงมา นักทำเป็นรอยประทับของเท้าช้ำย)

ภูเขาสุมนภูมิเป็นสถานที่ศักดิ์สิทธิ์มากตั้งแต่สมัยก่อนประวัติศาสตร์ นอกจากจะเป็นที่สิงสถิตของวิญญาณบรรพบุรุษที่ล่วงลับไปแล้ว ยังเป็นที่สิงสถิตของ “มหาสุมน” เทพเจ้าพื้นเมือง ซึ่งต่อมายอมรับพระพุทธองค์และพระธรรมคำลั่งสอน และได้กล่าวเป็นผู้พิทักษ์พระพุทธศาสนาในเกาะลังกา ภูเขาสุมนภูมิที่เคยมีความศักดิ์สิทธิ์มากตั้งแต่ก่อนพุทธกาล จึงกลายเป็นสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ในพระพุทธศาสนาไป

ชาวลังกานับถือรอยพระบาทนี้มาก เพราะเชื่อว่าเป็นรอยพระบาทแท้จริงของพระพุทธเจ้า และถือกันว่าเป็นหน้าที่สำคัญอย่างหนึ่งของชาวลังกาพุทธที่จะต้องไปนมัสการรอยพระบาทนี้อย่างน้อยครั้งหนึ่งในชีวิต จึงเกิดประเพณีนมัสการบูชาอยพระพุทธบาทขึ้น

เราไม่รู้แน่ใจว่าประเพณีการบูชาอยพระพุทธบาทในลังกาจะเริ่มมามาตั้งแต่สมัยพุทธกาลดังเช่นที่คัมภีร์มหาวงศ์อ้างหรือไม่ แต่จะประเพณีดังกล่าวก็ได้หยั่งรากฝั่งลึกในลังกามาแล้วอย่างน้อยตั้งแต่พุทธศตวรรษที่ 10

อนึ่ง มีบันทึกของพระเจ้าท่านหนึ่งที่เดินทางไปเยือนลังกา

ประมาณพุทธศตวรรษที่ 10 กล่าวถึงความเชื่อของชาวลังกาที่ว่า พระพุทธเจ้าได้ประทับรอยพระพุทธบาทไว้ในเกาะลังกา 2 แห่งด้วยกัน คือบนภูเขาสูง (หมายถึงภูเขาสูมนกูญ) และทางทิศเหนือของนครอนุราธปุระ และระบุว่ารอยพระพุทธบาทแห่งที่ 2 นี้ กษัตริย์พระองค์หนึ่งทรงสร้างพระสถูปเจดีย์คร่อมไว้ ถึงแม้ว่าจะไม่มีการพบหลักฐานอ้างอิงถึงรอยพระบาทแห่งนี้ แต่ความเชื่อเรื่องนี้ยังคงปรากฏอยู่ในบทลwolfภาษาบาลีที่ใช้กันในปัจจุบันในบ้านเรารชื่อว่า สุวรรณมาลิก⁷ ว่าเป็นสถานที่หนึ่งที่พระพุทธเจ้าได้ประทับรอยพระบาทประทานไว้ให้แก่โลก

ซึ่งเลียงและความคิดเห็นของรอยพระพุทธบาทบนภูเขางูญ ซึ่งมีชื่อเรียกสามัญว่า “ครีบาก” หรือ “ครีบากหลุจน” คงจะเพร่มาถึงเอเชียตะวันออกเฉียงใต้แล้วตั้งแต่พุทธศตวรรษที่ 18 ประเทศต่างๆ ที่นับถือพุทธศาสนา รวมถึงพม่าและไทย ต่างเชื่อว่า รูปรอยบนภูเขางูญคือรอยพระบาทแท้จริงรอยหนึ่งที่พระพุทธเจ้าได้ประทับประทานไว้ให้แก่โลก

การสร้างรอยพระพุทธบาทในประเทศไทยเพื่อเป็นสัญลักษณ์แทนองค์สมเด็จพระลัมมาลัยพุทธเจ้านั้น น่าจะได้รับความเชื่อและรูปแบบคิลปะมาจาก (ครี) ลังกา ซึ่งปรากฏหลักฐานรอยพระพุทธบาทคู่ พับที่ธรรมรากต อำเภอโคลกปืน จังหวัดปราจีนบุรี ที่ทำเป็นรอยลักษณะเว้าลึกลงไปในพื้นศิลาแลง รูปร่างของฝ่าเท้าและนิ้วเท้า มีลักษณะเป็นธรรมชาติ มีธรรมจักรลักษณ์ประดับอยู่กลางฝ่าเท้า แต่ลักษณะ นอกจากนี้มีรอยบางเล็กเป็นรูปภาคบาททับรอยพระบาท น่าจะเป็นรูปสวัสดิภะ และมีช่องตรงกลางซึ่งลับนิษฐานว่าเพื่อรอง

รับฐานของคันฉัตร ลับนิษฐานว่าน่าจะมีอายุประมาณพุทธศตวรรษที่ 11 - 13 (สมัยทวาราวดี) หรือเก่ากว่านี้

ต่อมาในราชพุทธศตวรรษที่ 16-17 จึงมีการสร้างรอยพระพุทธบาทจำลองรอยเดียวกัน ดังปรากฏหลักฐานรอยพระพุทธบาทลักษณ์แผ่นทินทรายสีแดง ซึ่งปัจจุบันประดิษฐานอยู่บูรณะดีลักษณ์ ตำบลดอนคำ อำเภออู่ทอง จังหวัดสุพรรณบุรี รอยพระพุทธบาทนี้ทำเป็นลวดลายมงคล 108⁹ อุปกรณ์ในกรอบวงกลมเรียงกันเป็นແ佗ฯ ละ 8 ดวง มีการจัดระเบียบมงคลและภูมิสูงต่ำตามคติที่ลัมพันธ์กับไตรภูมิในพระพุทธศาสนา

หลังจากนี้ ก็ไม่พบหลักฐานการสร้างรอยพระพุทธบาทจำลองในประเทศไทยอีกจนกระทั่งสมัยพุทธศตวรรษที่ 19 ในสมัยสุโขทัย ดังปรากฏในคิลาราเวกนครชุม ที่กล่าวว่า พระมหาธรรมราชาที่ 1 (พญาลิไท) โปรดให้จำลองรอยพระพุทธบาทบนยอดเขาสูมนกูญ ในเกาะลักษณะประดิษฐานที่เข้าพระบาทใหญ่ สุโขทัย เมื่อ พ.ศ. 1903 และเรียกชื่อภูเขานี้ตามชื่อภูเขางูญ “....เขานั้นชื่อสูมนกูญบรรพต... เรียกชื่อดังนี้เพื่อไปพิมพ์เอกสารยอต้นพระพุทธเจ้าเรอันเหยียบเนื้อจอมเขางูญบรรพต....ในลังกาทวีปพุ่น มาประดิษฐานไว้เนื้อจอมเขាយันนี้....” นอกจากนี้ ยังโปรดให้จำลองรอยพระพุทธบาทบนยอดเขางูญนี้ ไว้บนภูเขากอก 3 แห่ง คือเมืองครีลีชนาลัย บางพาน และที่เมืองพระบาง¹⁰ ทำให้สุโขทัยกล้ายเป็นดินแดนที่พระพุทธองค์เคยเสด็จมาโปรด และจะให้ความคุ้มครองตลอดไป

หลังจากประดิษฐานรอยพระพุทธบาทแล้ว ก็มีการ “นบพระบาท” หรือบูชารอยพระพุทธบาทลีบต่อกันเป็นประเพณี

จนถึงสมัยอยุธยา รัตนโกสินทร์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสมัยอยุธยา คติการบูชาอยู่พระพุทธบาทได้ปรากฏชัดเจนในปลายพุทธศตวรรษที่ 22 เมื่อการค้นพบรอยพระพุทธบาทที่ภูเขาง้าวจัจพันธ์คีรี (เขาสุวรรณบรรพต) ในเมืองสระบุรี ในรัชสมัยสมเด็จพระเจ้าท朗ธรรม (พ.ศ. 2163-2171)

รอยพระพุทธบาทแห่งนี้ ถือได้ว่าเป็นมิ่งขวัญของราชอาณาจักร และเป็นที่มาของศูนย์กลางของอำนาจทั้งทางโลกและทางธรรมของพระมหากัชตริย์ สมเด็จพระนารายณ์มหาราชโปรดให้จำลองรอยพระพุทธบาทดังกล่าวไปประดิษฐานที่เมืองพิษณุโลก เพื่อประกาศอำนาจทางการเมืองและทางธรรมเหนือหัวเมืองฝ่ายเหนือ

ดำเนินและความเชื่อที่แพร่หลายอยู่ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ว่า พระพุทธเจ้าเคยเสด็จมาเยือนแลนนี้ คงจะเกิดขึ้นในสมัยพุทธศตวรรษที่ 22 ซึ่งทั้งพม่าและไทยได้ประกาศว่าแม่น้ำนัมทาและภูเขาง้าวจัจพันธ์คีรีในพุทธประวัติอยู่ในประเทศไทยของตน

หลังจากนั้นมา ในประเทศไทยก็จะเกิดคติความเชื่ออย่างแพร่หลายว่า รอยพระพุทธบาทนั้นยังคงมีปรากฏอยู่ ณ ที่อื่นๆ อีก รอยเว้าหรือรอยกระเทาในพื้นตามภูเขา โขดหิน หรือผึ่งน้ำ ตามความเชื่อของท้องถิ่นนั้นๆ คือรอยพระพุทธบาทที่พระพุทธองค์ได้ประทับไว้เมื่อเสด็จมาเยือนในครั้งพุทธกาล จึงเกิดมีพุทธสถานที่ประดิษฐานรอยพระพุทธบาทขึ้นทั่วๆ ไป และกลายเป็นปูชนียสถานที่มีผู้คนนิยมไปกราบไหว้บูชาสืบมานจนถึงทุกวันนี้

แต่รอยพระพุทธบาทที่สำคัญที่สุดในประเทศไทยที่ผู้คนเลื่อมใสครั้งมากที่สุดก็เห็นจะหนีไม่พ้นรอยพระพุทธบาทบนยอด

เขาสุวรรณบรรพต ในจังหวัดสระบุรีนั่นเอง

ดำเนินพระพุทธบาท

ดำเนินการประทับรอยพระพุทธบาทที่เขาสักจัจพันธ์คีรีหรือเขาสุวรรณบรรพต ในจังหวัดสระบุรีนั้น มีปรากฏอยู่ในปุณโนวาทสูตรว่า ที่หมู่บ้านสุนาปรัตน์ปะ มีฟอค้า 2 คน ผู้พื้นที่ชื่อหมาบุณ น้องชื่อจุลบุณ หมาบุณได้มีโอกาสเข้าเฝ้าพระพุทธองค์ สดับพระธรรมแล้วเกิดความเลื่อมใจจึงออกบวช ต่อมา ก็สำเร็จมรรคผลเป็นพระอรหันต์ วันหนึ่งพระมหาบุณได้มาบิณฑบาตที่บ้านเกิด จุลบุณผู้น้องจึงได้อาราธนาไปฉันภัตตาหารที่เรือนของตน รวมทั้งอาราธนาให้จำพรรษาในวิหารใกล้ๆ นั่นเอง

ขณะนั้นเป็นฤดูฝน ไม่สามารถค้าขายทางบกได้ จุลบุณและฟอค้า 500 คน จึงคิดแต่งเรือลำเก็บรถทุก林คำไปค้าขายต่างเมือง เมื่อถึงวันจะออกเรือลำเก่า จุลบุณก็ได้อาราธนาพระมหาบุณให้ลงไปฉันภัตตาหารที่ท้ายเรือ ณ ที่นั้น จุลบุณได้ขอ威名ศีลห้าและขอให้พระมหาบุณช่วยเหลือหากมีภัยเกิดขึ้นในระหว่างการเดินทาง

เรือลำเก่าแล่นไปได้ 7 วัน ก็มาถึงเกาะแห่งหนึ่ง ประกอบกับเสบียงอาหารหมด เหล่าพ่อค้าจึงพาภันขึ้นเกาะเพื่อหาเสบียงอาหารและได้ตัดต้นไม้เพื่อทำฟืน รวมทั้งได้ตัดไม้จันทน์แดงซึ่งมีค่าเพื่อนำไปขายด้วย

บรรดาปีศาจที่อาศัยอยู่บนเกาะ ต่างพากันโกรธแค้นที่พวกพ่อค้าตัดต้นไม้บนเกาะตามอำเภอใจ แต่จะฝ่าพ่อค้าบนเกาะก็เกรงว่าจะมีกลิ่นโลโครก จึงปล่อยให้เรือลำเก้าทั้งหมดแล่นออกไป พอกลิ่ง

กลางทางก็บันดาลให้เกิดลมพายและคลื่นใหญ่เพื่อให้เรือล่ม พ่อค้าต่างพากันบนบานบวงสรวงเทพยาหารักษาให้ช่วยเหลือ มีแต่จุลบุณเท่านั้นที่นักถึงพระมหาบุณพิชา

พระมหาบุณทราบด้วยญาณ จึงเห่ามาและแสดงตนให้จุลบุณเห็นแต่ผู้เดียว กำจัดเหล่าปีศาจร้ายให้หนีไป และอธิษฐานให้เรือลำเกาทั้งหมดกลับคืนสู่บ้านเมืองโดยสวัสดิภาพ

เมื่อกลับบ้านเมือง จุลบุณจึงบอกแก่บรรดาพ่อค้าว่า ที่รอดกลับมาได้เพราะพระมหาบุณ พ่อค้าจึงถวายไม้จันทน์แดงแด่พระมหาบุณ พระมหาบุณไม่รับ แต่จะอาราธนาพระพุทธเจ้ามาให้บรรดาพ่อค้าได้สักการบูชา และให้แต่งมนต์ 500 องค์ด้วยไม้จันทน์แดงแล้วไปอาราธนาพระพุทธเจ้าและพระภิกษุสงฆ์รวม 500 รูป พระพุทธเจ้ารับอาราธนาแล้ว พิจารณาเห็นอุปนิสัยของลัจฉพันธ์ดาบลที่พำนักอยู่หน้าอโศกเจ้าเลี้ยงสังฆาราม จึงตั้งพระทัยจะไปโปรดลัจฉพันธ์ดาบลด้วย

พระพุทธเจ้าได้แสดงธรรมโปรดลัจฉพันธ์ดาบล ให้บรรดาพชรและให้ตั้งอยู่ในมรรคผล จากนั้น จึงเสด็จไปบินทباتที่หมู่บ้านสุนาปรินตปะ ทรงพำนักอยู่ 2-3 วัน และเสด็จมาอยู่เชาลัจฉพันธ์คิริวิครั้ง มีพุทธภูมิให้พระลัจฉพันธ์เคราะห์ให้อยู่โปรดโดยมุปภัฏาก ณ ที่นี่พระลัจฉพันธ์เคราะห์รับพุทธภูมิ และกราบทูลขอพระเจ้าที่ล้านเพื่อเป็นที่สักการบูชา พระพุทธเจ้าจึงทรงประดิษฐ์ฐานรอยพระพุทธบาทไว้ณ แผ่นคิลามหินอ่อนอุดเชาลัจฉพันธ์คิริ แล้วจึงเสด็จกลับพระเขตร่วนมหาวิหาร

ตามข้อความในบุณโนวาทสูตร จึงเชื่อกันว่ารอยพระ

พุทธบาท บนยอดเขาลัจฉพันธ์คิริ (สุวรรณบรรพต หรือสุวรรณคิริ) ในจังหวัดสระบุรีนี้ นับเป็นบริภาคเจดีย์ เพราะเป็นรอยพระพุทธบาทที่พระพุทธเจ้าเสด็จมากดประทับไว้ด้วยพระองค์เอง

การค้นพบรอยพระพุทธบาทที่เชาสุวรรณบรรพตนี้ ก็ได้ขึ้นในรัชกาลสมเด็จพระเจ้าท朗ธรงธรรมแห่งกรุงศรีอยุธยา โดยมีเรื่องเล่าว่ามีพระเถรกลุ่มนี้จากอยุธยาเดินทางไปลังกาทวีป เพื่อนมัลการรอยพระพุทธบาทนกญาณสุมนกญาณ พระเถระลังกาถามว่า รอยพระพุทธบาทที่มีอยู่ 5 รอยนั้น รอยหนึ่งประดิษฐ์ฐานอยู่บนยอดเขาสุวรรณบรรพตในดินแดนสยามประเทศ ชาวไทยไม่ไปบูชาอยู่พระพุทธบาทที่นั้นหรือ ทำไม่ต้องเดินทางมาบูชาถึงลังกาทวีป พระเถระเหล่านั้นจึงนำความกราบทูลสมเด็จพระเจ้าท朗ธรงธรรม พระองค์โปรดให้มีตัวสั่งหัวเมืองให้เที่ยวตรวจคันดูตามกูเขาว่าจะมีรอยพระพุทธบาทอยู่ ณ ที่แห่งใดหรือไม่

ครั้นนั้น เจ้าเมืองสระบุรีสืบได้ความจากพราณบุญว่า ครั้งหนึ่งได้ไปล่าเนื้อในป่าที่ริมเชิงเขา ยังถูกเนื้อบาดเจ็บ เนื้อหนีขึ้นไปบนไหล่เขาเข้าเชิงไม่ไป สักประเดี้ยวก์เห็นเนื้อตัวนั้นวิ่งออกจากเชิงไม่ไม่มีร่องรอยการบาดเจ็บ นกประหลาดใจจึงขึ้นไปดูบนไหล่เขานั้นเห็นมีรอยเว้าลึกลงในคิลาเหมือนรูปเท้าคน ขนาดยาวลักษณะเช่นและมีน้ำท่วมขังอยู่ ก็เข้าใจว่าเนื้อคงหายบาดเจ็บพระกินน้ำนั้นจึงตักເเอกสารลงลูบด้วย ปรากฏว่ากลากเกลื่อนที่เป็นก์หายหมัด

เจ้าเมืองสระบุรีได้ไปตรวจสอบเห็นรอยมีลักษณะตามที่พราณบุญว่า จึงบอกเข้าไปยังกรุงศรีอยุธยา สมเด็จพระเจ้าท朗ธรงธรรมจึงเสด็จออกไปทอดพระเนตร ทรงมีพระราชน้ำริ่วว่าคงเป็นรอยพระพุทธบาท

ตรงตามที่ทางลังกากบอกมาเป็นแน่ ก็ทรงโสมนัลศรัทธานៅจากทรงเห็นว่าเป็นบริโภคเจดีย์ที่มีความล้มพังหักล้มซึ่ดกับพระพุทธองค์ยิ่งกว่าอุทเทสิกเจดีย์ เช่น พระพุทธธูป และพระสูปเจดีย์ ซึ่งเป็นของที่สร้างขึ้นโดยสมมติ จึงโปรดให้สร้างเป็นมหาเจดีย์สถาน มีมนตปลอมร้อยพระพุทธบาทนั้นไว้ และเล็งไปนมัสการทุกปี

นับตั้งแต่นั้นมา รอยพระพุทธบาท ณ เขาสุวรรณบรรพต แห่งนี้ ก็ได้เป็นที่เลื่อมใสของเหล่ามหาชน พระมหาชัตติย์ในสมัยอยุธยาและรัตนโกสินทร์ได้ทรงทำนบบำรุงมนตปลอมร้อยพระพุทธบาทตลอดมา รวมทั้งมีสิ่งก่อสร้างหลายแห่งที่เกิดขึ้นเนื่องมาจากการค้นพบรอยพระพุทธบาท

พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 4 ได้ทรงมีพระราชหัตถเลขาถึงพระเจ้าลูกยาเธอ กรมหมื่นເគ្គរគិតាល ถึงธรรมเนียมของพระมหาชัตติย์ไทยว่า มนุษย์แต่ทำการประเพลิงป่าเขามีอยู่ 3 ประการคือ เสด็จฯ ไปในการศึกษาความเรียน แสดงฯ ไปวังช้าง และแสดงฯ ไปนมัสการพระ คือพระพุทธบาท และที่อื่นๆ

เทคโนโลยีการร้อยพระพุทธบาท

การไปนมัสการร้อยพระพุทธบาท หรือที่เรียกสั้นๆ ว่า “ไปพระบาท” เป็นเทคโนโลยีงานบุญที่เป็นที่นิยมและมีความสนุกสนานรื่นเริงมากในสมัยก่อน

เทคโนโลยีการร้อยพระพุทธบาทในสมัยอยุธยานั้น เท่าที่ปรากฏหลักฐานจะอยู่ในหน้าแล้ง คือระหว่างเดือน 12 ถึงเดือน 4 ทางลันครอบติ (ประมาณปลายเดือนพฤษจิกายนถึงเดือนมีนาคม)

หลังจากที่ประชาชนหมดภาระการทำไร่นาแล้ว ในสมัยรัตนโกสินทร์ ปีละ 2 ครั้ง คือในวันเพ็ญเดือน 3 และวันเพ็ญเดือน 4¹¹

พระยาอนุมานราชชน “เสลี่ยรโกเศศ” ได้กล่าวถึงคตินิยมในการไปนมัสการร้อยพระพุทธบาทไว้ว่า “เป็นคตินิยมที่มีอยู่ด้วยกันทุกลัทธิศาสนา เพราะเป็นธรรมชาติของผู้ที่มีความเลื่อมใสศรัทธาในสิ่งที่ตนนับถือ ยอมกระตือรือร้นอย่างได้เห็น ได้บูชาสถานที่และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ อันเนื่องด้วยพระคยาสดาผู้เป็นต้นศาสนาของตน ... ทางฝ่ายลัทธิศาสนาพราหมณ์และพุทธศาสนาถือเอาสถานที่และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ในอินเดียซึ่งมีอยู่มากมายหลายแห่งเป็นที่ซึ่งสมควรจาริกเดินทางไปนมัสการ... เรียกผู้ไปนมัสการสถานที่เหล่านี้ว่า “สัตบุรุษ” หรือสัปบุรุษ” แปลว่า “คนดี” และเรียกการไปอย่างนี้ว่า “บุญญาตรรา” คือการไปบุญ

ที่สำคัญคือพุทธศาสนานิกชนชาวไทยยังมีคติความเชื่อว่า หากผู้ใดได้ไปนมัสการร้อยพระพุทธบาท 3 ครั้ง 7 ครั้ง จะไม่ตกนรก

สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระยาดำรงราชานุภาพทรงกล่าวถึงเทศบาลพระบาทว่า “สมัยก่อนนั้น เป็นที่รู้กันโดยทั่วไปว่ากลางเดือน 3 เป็นเวลาพร้อมกันที่พระบาท ทั้งสถานที่และกำหนดเวลาเทศบาลก็เหมาะสม กล่าวคือ ที่หมู่เขาพระพุทธบาทนั้นเป็นเขาอยู่ใกล้กรุงเก่ากว่าเขาหมูอื่นทั้งสิ้นโดยรอบ และอยู่ห่างลำน้ำอันเรือเดินได้ล่วงเพียง 500 เลี้นเศษ มีภูมิลำเนาที่เที่ยวลุกสนานมาก จำเติมแต่ทางที่ซึ้งก็เป็นทางราบ รถและเกวียนเดินได้ทั้งกลางวันกลางคืน จะว่าด้วยบ่า บ่าก็ไม่รักษื จะเที่ยวเตร่เดินเทินก็จ่าย จะว่าด้วยเขา เขาก็งดงามนักหนา เป็นจากชั้นอยู่ใกล้ๆ กัน วันหนึ่งจะ

ເຖິງລັກກີ່ລູກໄມ້ຕ້ອງປືນປ່າຍລຳບາກຍາກເຢັນກີ່ໄປໄດ້ ຈະວ່າດ້ວຍພື້ນທີ່ ກົນເດີນນຳນັ່ງ ດ້ວຍບາງແທ່ງເປັນລຳຮາຣ ບາງແທ່ງກີ່ເປັນຫົນດັດ ບາງແທ່ງກີ່ເປັນຊາຍປໍາ ເດີນລັກເໜີ່ຍ້ອຍໜີ່ສົອງເໜີ່ຍ້ອຍກີ່ໄມ້ເບື້ອ”

ການໄປນັ້ນສັກຮອຍພຣະພຸທົຮບາທໃນສົມຍັກອ່ອນຈຶງເປັນການເດີນທາງໄປແສງບຸນູຫຼືເຕີມໄປດ້ວຍຄວາມສຸກສູນານເພລີດເພລີນໃຈ ຖຸກຄົນໄມ່ວ່າຈະເປັນເຈົ້ານາຍຂຸ້ນນາງ ພົບສາມັນຸ້ນຈົງມູ່ງຫວັງອຍາກໄປແສງບຸນູຫຼືພຣະພຸທົຮບາທ ໂດຍເຂົາພະຜູ້ຫຼົງ ຄົງຂາດທີ່ພຣະບາທສົມເດືອຈົກຈອມເກົລ້າເຈົ້າອູ້ຫ້ວ່າ ຮັ້ງກາລທີ່ 4 ໄດ້ທຽບນັກໄວ້ວ່າ “.....ເປັນລັກທີ່ດຳຕໍ່ຈາກເລົາເປັນນິຍາຍເຍ້າຍກັນ ລືບມາວ່າ ເຈົ້າບ່າງໄປນອນຫອຍ້ລໍາມຄືນແລ້ວເຂົາສົ່ງຕ້ວເຈົ້າສາວ່າ ໄປອາຍນັ່ງກັ້ມໜ້າອູ້ໆ ເຈົ້າບ່າງຈົງປາລໍາໄສວ່າປິນ໌ແມ່ຈະໄປພຣະບາທຄາມ່ນະຈີ່....”

ອ່ານມາດີຕອນນີ້ ເຊື່ອວ່າຫລາຍໆ ດົນ ດົນນິກຄົງ “ສື່ແຜ່ນດິນ” ວຽກຮອມເວົ້ອງເດີນຂອງ ມ.ຮ.ວ. ສຶກຄູທີ່ ປຣາໂມຊ ອົດຕານາກວັດສູມນຕີ ຕອນທີ່ຄຸນເປັນແລະແມ່ພລອຍເຂົ້າຫອ່ທີ່ວ່າ

“ເມື່ອໃຫ້ພຣະລົງຕ້ວເສົງ ເຈົ້າຄຸນພ່ອແລະຄຸນສາຍກີ່ເດີນອອກຈາກທ້ອງໄປເບາງ ປະຕູຫຼອງນັ້ນກີ່ປົດສົນທົງ ທີ່ພລອຍໄວ້ສອງຕ່ວສອງກັບຄຸນເປັນເປົ້າຮັ້ງແກ່ໃຫ້ວິວິດ

ພລອຍນັ່ງກັ້ມໜ້າດູພຣມລືແດງ ເປັນລາຍດອກກຸຫລາບແລ້ວອີງອ່າຍ່າພົນພົມຕົກຕະກຳທີ່ ແມ່ນອັນກັບຈະທຳຄວາມຮູ້ຈັກກັບຂັນສັດວິພຣມນັ້ນທຸກເລື່ນ ທີ່ສອງຄົນຕ່າງນັ້ນນີ້ອູ້ອືກນານ ໃນທີ່ສຸດຄຸນເປັນກີ່ກະຈຸດຕ້ວເຂົ້າໃກ້ອືກນິດໜີ່ ແລ້ວຄາມຂຶ້ນດ້ວຍໜ້າເສີຍທີ່ເບາເກີອບເປັນເລື່ອງກະຈົບແລະດ້ວຍຄ້ອຍຄຳທີ່ພລອຍນິກໄມ້ຄົງເລື່ອງວ່າ “ແມ່ພລອຍຈໍາ ແມ່ພລອຍເຄຍຂຶ້ນພຣະບາທຫຼືອູ້ງ”

ການໄປນັ້ນສັກຮອຍພຣະພຸທົຮບາທໃນສົມຍັກອ່ອນນັ້ນ ເມື່ອຄົງທີ່ຄົນນັ້ນທາງຍັງໄມ້ເຈົ້າ ກົດຕ້ອງເດີນທາງທີ່ທັງນັ້ນແລະທາງນັກ ກລ່ວມື້ອງເດີນທາງທາງເຮົາຈາກບາງກອກໄປຕາມລຳນຸ້າເຈົ້າພຣະຍານຄົງກຽງເກົ່າແລ້ວແຍກໄປທາງລຳນຸ້າປໍາລັກ ຜ່ານອຳເກອນຄຣລວງຜ່ານບ້ານອົຮ່ມງົງກົງຄົງທ່າຈອດເວົ້ອໃນອຳເກອນທ່າເວົ້ອ ຂຶ້ງເປັນຢ່ານປລາຍນຳຂອງການເດີນທາງໃນເຫດກາລພຣະບາທ ຮັ້ງຈາກນັ້ນ ກົດຕ້ອງ ເດີນທາງຕ່ອງໄປດ້ວຍເກວຍນ ຢ້ອງຊ້າທີ່ໜ້າບ້ານໃນຢ່ານນັ້ນນຳມາໃຫ້ເຊົ້າຮັບ-ລົ່ງໄປພຣະບາທ ຢ້ອງຈະເດີນເທົາໄປກີ່ໄດ້ (ໄມ້ວັກນ) ຮະຫາກປະມານ 500 ເລັ້ນ ກົດຈົງພຣະບາທ ຄົງແມ່ວ່າໃນເວລາຕ່ອມາທີ່ສົມເດືອຈົກພຣະເຈົ້າບຣາວົງຄົ່ງເຮົວ ກຣມພຣະນາວີປະປັນຮົງພົງຄົ່ງ ຈະກວດສ້າງທາງຮອັບໄຟເລັກສາຍພຣະພຸທົຮບາທທ່າເວົ້ອ ແລ້ວກົດຕໍ່າມ ຜູ້ຄົນກີ່ຍັງນິຍມຫອບທີ່ວັນກາວະແລະລູກຫລານຂຶ້ນເກວຍນໄປຄົງພຣະພຸທົຮບາທ ເພຣະຄົມໄຟວັງຮາງໄປໄມ້ຄົງເຊິ່ງເຂົາ

ຮອນແຮມເດີນທາງຜ່ານປໍາເຂົາລຳນຸ້າໄພຣດ້ວຍຄວາມຍາກລຳບາກເມື່ອມາດີຕອນນີ້ ກົດຕ້ອງພຣະພຸທົຮບາທ ກົດບັນດາເກີດຄວາມປົກລົງສົມນັ້ນ ເຂົ້າໄປກຣາບໄວ້ພຣະພຸທົຮບາທ ປິດທອງ ເພື່ອເປັນສີຣິມຄລແກ່ວິວິດ ອົບື່ຈຸານຂອງໃຫ້ພານພບແຕ່ລົງທີ່ດີກາມ ແລ້ວກົດຕ້ອກມາຕີຣະໜັ້ງທີ່ແຂວນໄວ້ຕາມຄາລາຮາຍ ເພື່ອປະກາຄນູ້ໃຫ້ເຫວັດທັງໝາຍໄດ້ຮັບທຣາບກັນ ເສົງແລ້ວລົງຈາກພຣະບາທ ມາ ທາກພບພານວັນພົກຂອທານ ກົດໃຫ້ທານແກ່ຄົນເຫັນນັ້ນເພື່ອຂັດຄວາມຕະຫຼາດທີ່ເປັນບາມປິເຫັນເບາງໃຫ້ເບາງລົງ ເມື່ອໄດ້ທຳບຸນູທຳການແລ້ວຈິຕິໃຈກີ່ຈະມີແຕ່ຄວາມຝອງແພ້ສົມດັກຄຳລົງສອນຂອງອົງຄໍລົມເດືອຈົກພຣະລົມມາລົມພຣະເຈົ້າທີ່ວ່າ ໃຫ້ລະຫັ້ວ ທຳມີ ແລ້ວທຳຈິຕິໃຈໃຫ້ຝອງແພ້ວ ຮັ້ງຈາກນັ້ນກີ່ເຫັນວ່າມີຮອມຫາຕີແກວນນັ້ນ ຮູ້ອືກຫາຊື້ອັນຄ້າພື້ນເມືອງ (ທັກເປັນໃນສົມຍັກນີ້ ກົດນິກໄມ້ພື້ນ “ໜີ່ນັ້ນຕຳບລ ໜີ່ນັ້ນພລິຕິກັນທີ່”) ໄປຝາກງູາຕິມິຕຣ (ເພື່ອ

บอกกล่าวให้รู้ว่า ฉันไปไหว้พระบาทมาแล้วนะจ๊ะ)

งานนี้มีสการอยพระพุทธบาท จึงเป็นงานบุญที่สักสานรื่นเริง เป็น “บุญยาตรา” ของพุทธศาสนาไทยในอดีต และเป็นความฝันที่พุทธศาสนาที่ประสังค์จะเดินทางไปกราบพระบาทสมเด็จพระบรมศาสดาสักครั้งหนึ่งในชีวิต

ไม่ใช่เฉพาะพุทธศาสนาชาวไทยที่เลื่อมใสพระพุทธบาท สรรบุรีเท่านั้น พุทธศาสนาจีนยังครัวอีกด้วย

ดำเนินจินได้กล่าวถึงพระพุทธบาท ว่า “ชัยเม่งแหง” ขุนนางผู้ซื่อสัตย์ รับราชการด้วยความเที่ยงธรรมจนเป็นที่ไว้วางพระราชหฤทัยของจักรพรรดิแห่งราชวงศ์เชิง ถึงกับรับลั่งให้ชัยเม่งแหงเข้าไปรับใช้ใกล้พระบรมบาท เป็นเหตุให้ขุนนางกังฉิน (ทรราช) ซึ่งมีจิตใจไม่ซื่อสัตย์ต่อแผ่นดิน เห็นว่าการที่ชัยเม่งแหงเข้ามาบริหารอย่างใกล้ชิดในราชสำนัก เปรียบเสมือนหอกข้างแคร่ อาจมีวันหนึ่งที่หอกนั้นอาจมาทิ่มแทงตัวเองได้ จึงควรกำจัดให้ออกนอกเส้นทางของตนเพื่อตัดไฟเดตันลม ดังนั้นจึงออกอุบายกราบทูลขอให้จักรพรรดิจัดส่งชัยเม่งแหงไปยังดินแดนโน้นทะเลเพื่อถวายผ้าไตรแด่พระครือาริย์ และอัญเชิญพระไตรปีภากลับเมืองจีน

ชัยเม่งแหงรับพระบัญชา แล้วจึงออกเดินทางจากแผ่นดินจีนเพื่อเลาแสวงหาดินแดนดังกล่าว รอนรอมนานานับเดือน ก็ยังหาดินแดนนั้นไม่พบ ระหว่างที่แล่นมาถึงบริเวณพระพุทธบาทสรรบุรี ซึ่งลักษณะนั้นยังคงเป็นน้ำกับไฟ ชัยเม่งแหงจันปัญญาที่จะเลาหา ได้แต่ร้องให้อัญในเรือ พระโพธิสัตว์ที่สถิตอยู่ในสรวงสรรค์ทรายด้วยภูณัท ชัยเม่งแหงกำลังเดือดร้อนด้วยกลอุบายนของขุนนางกังฉิน

หากไม่ช่วย แผ่นดินจีนคงลูกเป็นไฟ ในอนาคต คนตีจะหนีหน้าอันธพาลจะครองเมือง จึงได้สั่งลงมาบังโกลกนุชย์ บันดาลให้ผืนฟ้านั้นกลายเป็นแผ่นดินกว้างใหญ่ และ nemit พระอรามขึ้นหลังหนึ่งเรียกว่า “ลุยอิมยี” แปลว่า อารามเลียงอสนีบạt ซึ่งปัจจุบันคือพระวิหารคลังล่าง ตั้งอยู่ใต้มณฑปครอบพระพุทธบาทด้านบันไดยักษ์

ชัยเม่งแหงได้เข้าไปกราบนมัสการพระโพธิสัตว์ในอารามถวายผ้าไตร และขอประทานพระไตรปีภกเพื่ออัญเชิญกลับไปยังเมืองจีน

จักรพรรดิจีนทรงสอนอย่างยิ่งที่ชัยเม่งแหงสามารถสนองพระบัญชาได้ จึงได้ประทานทรัพย์ลินเงินทองให้เป็นจำนวนมาก ทำให้ขุนนางกังฉินไม่พอใจ จึงได้ทูลจักรพรรดิว่าพระไตรปีภกที่ชัยเม่งแหงอัญเชิญมานี้เป็นของปลอม เพราะว่าสถานที่ดังกล่าวหาได้มีจริงไม่ ชัยเม่งแหงบังอาจหลอกหลวงปลอมแปลงพระไตรปีภก จึงควรถูกประหารชีวิต

ชัยเม่งแหงได้ยินเช่นนั้น จึงทูลเหตุการณ์ตามที่ได้ประสบมาจักรพรรดิทรงเห็นว่า จะรอยฟ้าดินยังคงปราบันจีเมืองจีนและขุนนางซื่อสัตย์ไม่ให้ตายด้วยน้ำมือของคนกังฉิน จึงได้สร้างปภาติหาริย์ช่วยไว้มีฉันนั้น พระองค์คงสูญเสียขุนนางดีๆ ไปแล้ว การที่ขุนนางกังฉินทูลให้ส่งชัยเม่งแหงไปยังสถานที่ที่รู้ว่าไม่มี เท่ากับต้องการส่งชัยเม่งแหงไปตาย ขุนนางเช่นนี้ไม่สมควรซุบเลี้ยงต่อไป จึงมีรับสั่งให้ประหารชีวิตขุนนางกังฉินผู้นั้น

สถานที่พระโพธิสัตว์สั่งลงมาประทับร้อยพระบาทนี้ ชาวจีนเรียกว่า “เชียนคาเจียะ” แปลว่า รอยเท้าเทวดา หมายถึงรอยพระพุทธบาทนั้นเอง

พอถึงเทศกาลนี้มีการรอพระพุทธบาท จังเมืองไทยและชาวจีนหลังไฟหลวงไปกราบไหว้กันมากมาก

ชาวไทยไปกราบไหว้บูชาเรื่องพระพุทธบาท ตามคตินิยมที่ยึดถือมาแต่โบราณ

ในขณะที่ชาวจีนไปกราบไหว้บูชาเรื่องพระพุทธบาท เพราะเชื่อถือในตำนาน นอกจากนี้ ยังเพื่อแสดงทางของวิเศษชั้นหนึ่งที่มีอยู่แห่งเดียวในโลก คือที่พระพุทธบาท สรรบุรี เท่านั้น

ของวิเศษชั้นนี้ก็คือ “หูเตี้ยบ” หนังสือเดินทางสู่เมืองสวรรค์ ในตำนานจีนกล่าวด้วยว่า เมื่อพระโพธิสัตว์ได้เนรมิตแผ่นดิน เนรมิตอาرامลุยอิมยี่แล้ว ได้สร้างหูเตี้ยบหรือหนังสือเดินทางสู่สวรรค์ ไว้เพื่อคุ้มครองมนุษย์ ผู้ใดที่ได้ครอบครองหูเตี้ยบก็จะมีอนาคตดีมา พบร่องค์แล้ว หลังจากที่ลิ้นอายุขัยในโลก ก็จะได้ขึ้นสวรรค์ เพื่อรับใช้พระองค์อย่างใกล้ชิด ซึ่งหูเตี้ยบนี้ มนุษย์ผู้ใดได้ครอบครอง แม้แต่พระยามก็ยังเกรงกลัว

หูเตี้ยบดูหนึ่ง ประกอบด้วยของ 3 ลิ่ง ได้แก่

- ผ้าเช็ดหน้า ถือไว้เพื่อเช็ดคราบเหงื่อ หมายถึงไม่ต้องล้างบาก
- พัด ถือไว้เพื่อคลายร้อน มั่นใจว่าชีวิตมีแต่ความร่มเย็น
- หู สำหรับปิดหน้าอก เพื่อป้องกันภูตผีปีศาจ และขับไล่ลิงอัปมงคล

หูเตี้ยบ หรือหนังสือเดินทางสู่สวรรค์นี้ เมื่อยังมีชีวิตอยู่ ผู้ครอบครองจะต้องนำไปประทับตราที่หารคลังล่างอาرامลุยอิมยี่ทุกปี พร้อมทั้งกราบไหว้บูชาพระผู้เป็นเจ้าเพื่อแสดงตนให้เทพเจ้าเห็นว่า

เป็นผู้มีความเชื่อมั่นในพระโพธิสัตว์ไม่เลื่อมคลาย เมื่อเทพเจ้ารับรู้ก็จะบันดาลให้ผู้ครอบครองมีชีวิตยืนยาวออกแบบไปอีก พร้อมกับครอบบันทึกคุณงามความดีที่ได้กระทำไว้ และเมื่อผู้ครอบครองเสียชีวิตแล้ว ลูกหลานจะผังหรือเผาไปพร้อมกับร่างของผู้ครอบครอง

ถึงแม้ว่าหูเตี้ยบจะไม่ได้ผ่านการปลูกเลก ดังเช่นการสร้างวัดคุ้มคลักตาม แต่เนื่องจากเป็นลิ่งที่ถูกสร้างขึ้นในอาرامลุยอิมยี่ ซึ่งเป็นที่พิยลสถานที่พระโพธิสัตว์บันดาลให้เกิดขึ้น จึงย่อมมีความศักดิ์สิทธิ์อยู่ในตัว นอกจากนี้ บรรดาพุทธศาสนิกชนที่พากันมารกราบไหว้อธิฐานจิตอยู่ไม่ขาดสาย เท่ากับเป็นการแผลิตตา漏ภาพภายในสถานที่แห่งนี้ ดังนั้น ของลิ่งได้สร้างขึ้น ณ ที่นี่ ย่อมเป็นของวิเศษไปในตัว ไม่ เช่นนั้น คงไม่มีผู้คนเชื่อถือกันมานานนับร้อยปี

แต่ผู้ที่ครอบครองหูเตี้ยบนี้ก็ไม่ควรประมาท เพราะถึงแม้ว่าจะครอบครองหนังสือเดินทางสู่สวรรค์ก็ตาม แต่หากขาดวิชา ซึ่งก็คือคุณงามความดีที่ได้กระทำไว้ เมื่อเสียชีวิตไปแล้ว เดินทางไปสู่สวรรค์เจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมือง (สวรรค์) ก็คงไม่อนุญาตให้เดินทางเข้าสวรรค์เป็นแน่ อย่างไรก็ตาม การครอบครองหูเตี้ยบ ก็เท่ากับเป็นการประกันว่าผู้ครอบครอง มีลิทธิ์ที่จะเดินทางไปสวรรค์แน่ !

อ่านมาถึงตอนนี้แล้ว ท่านตัดสินใจแล้วหรือยังจะว่าปีนี้จะไปไหว้พระบាទกับดิฉันไหม?

ເຂົ້າອຣດ

1. ເຊື່ອກັນໂດຍທຳປັວ່າ ແມ່ນ້ຳນັ້ນມາກີ່ອແມ່ນ້ຳເນັ້ນຮຸທະປ່ຈຸບັນທີ່ກັນເບີຕແດນ
ຮະຫວ່າງອິນເຕີຍຝ່າຍໜູ້ອີເລະອິນເຕີຍຝ່າຍໃຕ້ໃນສັນຍາໂບຮານ ແລະງູ້ເຂາ
ສັຈັລັບນັ້ນຮົກຍຸ່ຽງຮ່ວ່າເມືອງສູນາປວັນຕປະສົງເປັນເມືອງທ່າສັກັນຜົ່ງ
ທະເລກາຄຕະວັນຕກຂອງອິນເຕີຍກັບເມືອງສາເທັມາເຫດໃນວັດທີ່ພິຫາຮ
2. ຖູກເຂາສຸມນັກູ້ ພົບ Adam's Peak ນີ້ ໃນບັນທຶກການເດີນທາງຂອງສຸໄລມານ
ນັກເດີນເວົ້າອາຫັນໃນສັນຍາພົກຕວຣະທີ່ 14 ອົບຍາຮອຍເທົ່າກັດລື້ຖື້
ບັນກູ້ເຂາສູງແທ່ນີ້ວ່າເປັນຮອຍເທົ່າຂອງອາດັມ ມນຸ່ຍົ່ງຄົນແຮກຂອງໂລກຕາມຄົດ
ຄວາມເຂົ້ອຂອງສາສາອີສລາມ ລ່ວນຝູ້ທີ່ນັບສືບສາສາພຣາມັນ (ລັກທີ່ໄກ
ນິກາຍ) ກລ່າວ່າເປັນຮອຍພຣະບາທຂອງພຣະຄົວ ເທັກເຈົ້າສູງສຸດໃນສາສາ
ຂອງດັນ ໃນຂັນທີ່ໜ້າຄຣິສຕີຍັນເຂົ້ອວ່າເປັນຮອຍເທົ່າຂອງນັກບຸນູໂຮມ້ລ ຜູ້ນໍາ
ສາສາຄຣິສຕົມາໄພແພຣໃນອິນເຕີຍແລະລັງກາ
3. ຄາດານມີສັກເກີດທີ່ແຕ່ງໄວ້ສຳຫັບສົດທ້າຍບໍລສວດມັນຕ່າງ ມີວ່າ

“ສຸວຸນ່າມາລິເກ ສຸວຸນ່າມປັພຸເຕ
ສຸມນັກູ້ ໂຢນກປຸເຮ
ນມຸນທາຍນທິຢາ ປັບປາກວ່າ
ອ໌ ວຸນທານີ ທູ່ຣົດ”

ແປລວ່າ ຂ້າພເຈົ້າຂອນມີສັກເກີດທີ່ມີຮອຍພຣະບາທອັນປະເລີຣູທ້າສັກເກີດ
ແຕ່ທີ່ໄກລ ອື່ນທີ່ສຸວຸນ່າມາລິກໜຶ່ງ ທີ່ເຂົ້າສຸວຸນ່າມບຣຣົດໜຶ່ງ ທີ່ຍົດເຂາ
ສຸມນັກູ້ໜຶ່ງ ທີ່ໂຢນກປຸ້ຮູ້ໜຶ່ງ ທີ່ແມ່ນ້ຳນັ້ນມາກີ່ອໜຶ່ງ

ຝ່າຍໄທແລະຝ່າຍພຳມໍາມີຄວາມເຂົ້ອດ່າງກັນໃນເວົ້ອນີ້ເກີດ
ສຸວຸນ່າມາລິກ ໄມຮຸບວ່າເກີດທີ່ໄຫ້ ແດ້ກົວທີ່ການປ່ຈຸບັນລັ້ນນິ້ນສູນວ່າ
ນໍາຈະໝາຍສົງສູງປຽວນເວລີ ໃນປະເທດສຸກົນ
ເຂົ້າສັຈັລັບນັ້ນຮົກ ຝ່າຍໄທເຂົ້ອວ່າເກີດສຸວຸນ່າມບຣຣົດ ທີ່ຈັງຫວັດຮະບຸຮົງ

1. ຜ່າຍພຳມໍາເຂົ້ອວ່າເກີດເຂົ້າເຈົ້າສັກເກີດຕ່ອງ ໃນລົກກາພພຳມໍາ
ໃນປະເທດສຸກົນ

ເຂົ້າສຸມນັກູ້	ຝ່າຍພຳມໍາເຂົ້ອວ່າເກີດເຂົ້າເຈົ້າສັກເກີດຕ່ອງ ໃນປະເທດສຸກົນ
ໂຢນກປຸ	ນໍາຈະໝາຍສົງດິນແດນກາກເກີດທີ່ກັນເບີຕແດນ ຕ້ັງຂອງແຄວັນໂຢນກ
ແມ່ນ້ຳນັ້ນມາກີ່ອ	ຝ່າຍໄທແມ່ນ້ຳນັ້ນມາກີ່ອທີ່ໄຫ້ ແຕ່ຝ່າຍພຳມໍາເຂົ້ອວ່າຍູ່ທີ່ເຊິ່ງ ເຂົ້າເຈົ້າສັກເກີດຕ່ອງ
2. ເຈົ້າສົງສູງໃນຂອງພຣະພູທຣີເຈົ້າມີ 4 ປະເທດ ໄດ້ແກ່ ຮາດູເຈົ້າ ບຣຣຸພຣະບຣມ
ສາກົງຮາຕູ, ບຣືໂກໂຈເຈົ້າ ອື່ນທີ່ການທີ່ພຣະພູທຣີເຈົ້າເຄີຍປະທັບທີ່ກົດລົ່ງຂອງ
ທີ່ເຄຍທຽງໃໝ່ສອຍ, ບຣມເຈົ້າ ບຣຣຸພຣະວຣມ ອື່ນ ພຣະພຈນ, ແລະ
ອຸທເກລິກເຈົ້າ ອື່ນພຣະພູທຣູປ
3. ນອກຈາກລັງເວົ້ນ້ຳສັກເກີດທີ່ 4 ແທ່ງນີ້ແລ້ວ ຍັງມີສັກເກີດທີ່ພຣະພູທຣີເຈົ້າທຽງ
ແລດັກທາປາກູ້ທາຍີອີກ 4 ແທ່ງ ຊື່ນີ້ສັກເກີດທີ່ລົກັນທີ່ປຣຣາພຣູທສາກ
ນິຍົມໄປບູ້ຫາເຊັນກັນ ຈຶ່ງອຸ້ນໂລມໃຫ້ເປັນລັງເວົ້ນ້ຳສັກເກີດດ້ວຍ ໄດ້ແກ່ ສັກເກີດທີ່ທີ່
ພຣະພູທຣອົງຄໍເລີດຈົດຈາກດາວຕິດລົ່ງ ຄົນ ເມືອງສົງກໍລະຍະເກີດສົງກໍລະນົມຄວ
ປ່ຈຸບັນຍູ່ໃນຂອງສູ່ຈານໂກຕ ວັດທີ່ປຣຣຸອຸດຕະປະເທດ, ສັກເກີດທີ່ພຣະພູທຣອົງຄໍ
ທຽງທໍາມກົງປາກູ້ທາຍີ ຄົນ ເມືອງສາວັດຕື້ ປ່ຈຸບັນຍູ່ໃນຂອງສາເທັມາເຫດ
ວັດທີ່ປຣຣຸອຸດຕະປະເທດ, ສັກເກີດທີ່ພຣະພູທຣອົງຄໍທຽງໂປຣດ້ານາພາກີ່ ຄົນ ເມືອງ
ຮາຍຄຄູ່ ປ່ຈຸບັນຍູ່ໃນເມືອງປັດຕະນະ ວັດທີ່ພຣະພູທຣີ ແລະສັກເກີດທີ່ພຣະພູທຣອົງຄໍ
ທຽງຮັບຮັງຜົ່ງຈາກວານຮ ຄົນ ເມືອງເວລາລີ ປ່ຈຸບັນຍູ່ໃນຕຳບລັ້ພັກປຸ່ງ
ວັດທີ່ພຣະພູທຣີ
4. ຄຣີວັດສະ ສມເດືອນພຣະມາລັມເຈົ້າ ກຣມພຣະຍາວຊີ່ຣູ່ານວໂຣລ ທຽງອືບຍາຍ
ວ່າ ຄຣີວັດສະ ແປລຕາມພຍັງໝູນວ່າທີ່ຮັກຂອງພຣະຄຣີ ອື່ນພຣະລັກໝົມ ເທັກ
ມເກີດຂອງພຣະນາຍົນ ແປລຕາມຄວາມວ່າອົງຄໍພຣະນາຍົນເອງຍ່າງໜຶ່ງ
ພຣະໂລມາທີ່ພຣະອຸຮ່ອພຣະນາຍົນ ລັ້ນສູານເໜືອນດອກໄມ້ສຶກລືບກາງອອກ
ຍ່າງໜຶ່ງ

7. สุวนันมาลิก มีความหมายตรงกับ “เหมะมาลิก” ซึ่งเป็นชื่อหนึ่งของพระสูป্তรุณเวลิที่เมืองอนุราธปุระ
8. ร.ศ. ครีคกร วัลลิโภดม กล่าวว่า รอยพระพุทธบาทที่เข้าดีลักษณ์ คือรอยพระพุทธบาทที่มีลวดลายมงคล 108 ประการที่เก่าแก่ที่สุดในประเทศไทย และเป็นรอยพระพุทธบาทที่ผู้คนในดินแดนนี้สร้างขึ้น อย่างไรก็ตาม นักประวัติศาสตร์คิดปะหายท่านก็ได้คำเนอยุของรอยพระพุทธบาทนี้ แตกต่างกัน สูปคือ่น่าจะมีอายุสมัยอยู่ประมาณพุทธศตวรรษที่ 15-19
9. มงคล 108 ประการนี้ประกอบด้วย
  - มงคลประเพทที่เป็นลัญลักษณ์ของโชคชะตา ลิริมมงคล ความเจริญรุ่งเรืองและความอุดมสมบูรณ์ เช่น ดอกบัว หน้อน้ำ ปลาคู่ สัสดิกิจ พวงดอกไม้ จักร เป็นต้น
  - มงคลประเพทที่เป็นเครื่องประกอบบารมีพระราชาและพระเจ้าจักรพรรดิ เช่น บลลังก์ เครื่องยศ ฉัตร ขอช้าง ปราสาท มงกุฎ ช้างม้า ฯลฯ
  - มงคลที่เกี่ยวกับภพภูมิและจักรวาล และความเชื่อในพระพุทธศาสนา เช่น พรหมโลก เทวโลก พระอาทิตย์ พระจันทร์ เข้าพระลุ่มรุ่ม ป่าทิมพานต์ ลัตต์มงคล ฯลฯ
10. ปัจจุบันนี้มีการค้นพบแล้ว 3 รอย คือจากเมืองลูໂไขทัย บางพาน (ระหว่างลูໂไขทัยและครีล็ชนาลัย) และพระบาง นครสวรรค์ แต่ไม่พบรอยที่ครีล็ชนาลัย แต่มีผู้ลับนิษฐานว่ารอยพระพุทธบาทจากเมืองครีล็ชนาลัยอาจถูกข้อมูลเชิงไปประดิษฐานที่เมืองพะ夷า (วัดครีໂຄมคำ) ในสมัยสมเด็จพระบรมไตรโลกนาถแห่งอยุธยา
11. ถ้าวันมาฆบูชาตรากับวันเพ็ญเดือนสาม ในช่วงแรกจะมีงาน 15 วัน ตั้งแต่วันขึ้น 1-15 ค่ำ โดยถือวันตรุษจีนเป็นเกณฑ์วันเริ่มงาน ในช่วงที่ 2 มีงาน 8 วัน เริ่มตั้งแต่วันขึ้น 8-15 ค่ำ เดือนลี แต่ถ้าวันมาฆบูชาตรากับวันเพ็ญเดือน 4 จะมีงานในเดือนสาม 8 วัน และเดือนลี 15 วัน

บรรณาธิการ

- กำธรเทพ ภรตต่ายทอง. คติความเชื่อของการสร้างรอยพระพุทธบาทและรูปมงคล. “หนังสือที่ระลึกพระราชพิธียกจุลมงกุฎและสมโภชพระพุทธบาท จังหวัดสรบบุรี พ.ศ. 2542.” กรุงเทพฯ : บริษัทอมรินทร์พรินติ้ง แอนด์พับลิชชิ่ง, 2542.
- ศึกฤทธิ์ ปราโมช, ม.ร.ว. สี่แผ่นดิน. กรุงเทพฯ : ชัยฤทธิ์, 2523.
- แดง เก้าแสง. เล่าขานตำนานและประเพณีจีน. กรุงเทพฯ : อัตราก้าว, 2541.
- ตำนานพระพุทธบาท อธิบายเรื่องพระบาท นิรัศพระบาทและลิลิตศพร. พล.ต.ท. จำเนียร วานะสมลิที แสงภราดา พิมพ์เป็นอนุสรณ์ในงานสถาปัตยศพพระภิกขุวاس พวงร้อย วานะสมลิที และนางมา พวงร้อย วานะสมลิที ณ เมรุตัดเหล็กวินทราวาส วันที่ 8 เมษายน 2511. พระนคร : โรงพิมพ์อักษรประเสริฐ, 2511.
- นันหนนา ชุติวงศ์. รอยพระพุทธบาทในศิลปะเชียงใหม่และเชียงราย. กรุงเทพฯ : ด่านสุทธาการพิมพ์, 2533.
- ปรามานุชิตชื่โนรส, สมเด็จพระมหาสมณเจ้า กรมพระยา. ปัญญาสมโพธิกาน. กรุงเทพฯ : สมใจการพิมพ์, 2539.
- ประชุมพงศาดaru ฉบับกาญจนากิจ เล่ม 2 และเล่ม 3. กรุงเทพฯ : กองวรรณกรรมและประวัติศาสตร์ กรมศิลปากร, 2542.
- พัชรินทร์ คุณประมูล และคณะ. รูปและลัญลักษณ์ แห่งพระศากยพุทธ. (กรมศิลปากรจัดพิมพ์ประกอบการนิทรรศการพิเศษเนื่องในเทศกาลบูรณะเข้าพรรษา ปี 2532 ณ พระที่นั่งอมรินทร์วินิจฉัย พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ พระนคร 19 กรกฎาคม - 30 กันยายน 2532) กรุงเทพฯ : บริษัทอมรินทร์ พรินติ้ง กรุ๊ป จำกัด, 2532.
- มนเทียร ศุภลักษณ์. รอยพระพุทธบาทในประเทศไทย. กรุงเทพฯ : บริษัท

ສູນກາຣີພິມພົມ ຈຳກັດ, 2541.

ມຸລນິວິສາຮານຸກຮມວັດນອຮຽມໄທ ອານາຄາໄທພານິ້ຍໍ. ສາຮານຸກຮມວັດນອຮຽມ
ໄທຢາກຄລາງ ເລີນ 9 . ກຽງເທິພາ : ບຣິ່ນທສຍາມເພຣລ ແມ່ນເນຈເມັນທ
ຈຳກັດ, 2543.

ວິຊີຮູານວົຣຣສ, ສມເຕັຈພະມາສມານເຈົ້າ ກຣມພະຍາ. ປະວັດສາສຕຣີ
ໂບຮານຄື. (ປະມາລພະນິພນົງ). ພຣະນົມ : ຫ້າງທຸນສ່ວນຈຳກັດ
ຕົວພຣ, 2514.

ວິຍະດາ ທອງມິຕຣ. ສາຮານຸກຮມເມືອງໂບຮານ ມະນີປະພຸທອນບາທ ສະບຸຮີ.
ກຽງເທິພາ : ເມືອງໂບຮານ, 2540.

"ຕ່ອກໜັວເສື້ອ"

ເພຣກມາດທີ່ມີກັງຄຸນ-ໂຖໝອນນັ້ນຕີ

ພະເຈົ້າຕັນ ເຊື້ອກວຸກ

ໃນຂ່າງນີ້ມີກົມື້ຂ່າວຄຣາວຝູ້ຄຸນຖຸກຕ້ວ “ຕ່ອກໜັວເສື້ອ” ທຳຮ້າຍ
ຈຸນເລີຍຊີວິຕມາແລ້ວຫລາຍຮາຍ ວັນນີ້ຈຶ່ງຂອນນໍາເວົ່ອງຮາວແລະວິວິປົ້ອງກັນກັຍ
ຈາກຕ່ອທຸວເລືອມາເລ່າສູ່ກັນພິ່ງ ຕ່ອທຸວເລືອມີ່ມີດ້ວຍກັນທັ້ງໝົດ 9 ຊົນດ ແຕ່
ໜົນດທີ່ພົມມາກທີ່ສຸດມັກຈະທຳຮັງອູ່ໄດ້ດິນ ລັງຄາບ້ານຫີອບນັ້ນໄມ້
ໂດຍໃຊ້ດິນ ເຄີ່ມເມື່ອແລະວັດດູອື່ນພລມຄລຸກເຄົາກັນນ້າລາຍ ເຮີມຈາກຕ່ອ
ນາງພູາຈະເປັນຜູ້ເຮີມສ້າງຮັງ ມີລັກຜະນະຄລ້າຍຄນໂທຄວ່າຫວີອຂວັດຄວ່າ
ເຮີຍກວ່າ ຮັງນາງພູາ ກາຍໃນເປັນຂອງວ່າງຮູ່ທີ່ເຫັນພະນັກງານ 15-
20 ວົງເຮີຍຕ່ອກັນ ຕ່ອມາຕ່ອນນາງພູາຈະວາງໄຟໃນຂອງວ່າງເຫັນນັ້ນ ໃນ
ຮະບະແຮກຕ່ອນນາງພູາຕ້ອງທຳໜ້າທີ່ທຸກອ່າງ ຕັ້ງແຕ່ວາງໄຟ ໄກຫາຫວັງ
ດູແລຕ້ວອ່ອນ ປົ້ອງກັນຮັງແລະໜ່ອມແໜ່ງຮັງ ໂດຍຕ້ວອ່ອນເຫັນຈະເລີຣູນ
ເຕີບໂຕເປັນຕ່ອງຈານແລະຮັບໜ້າທີ່ຕ່າງໆ ຕ່ອຈາກຕ່ອນນາງພູາ ໃນຮະບະນີ້

ต่อนางพญาจะทำหน้าที่วางไข่แต่เพียงอย่างเดียว ส่วนต่องานจะทำหน้าที่ขยายรังโดยการเพิ่มจำนวนชั้นให้มากขึ้น

สำหรับรังต่อหัวเลือ เมื่อมีขนาดใหญ่และสมบูรณ์ขึ้น จะมีลักษณะเด่นและแตกต่างจากรังแมลงอื่นๆ คือ มีเปลือกหุ้มที่มีลวดลายสวยงาม รังมีทางเข้าเพียงทางเดียว และมีต่องานจำนวนหนึ่งฝ่าดูแลตลอดเวลา ต่อหัวเลือมีวงจรชีวิตระยะไข่ 5-8 วัน ระยะตัวอ่อน 25-35 วัน ระยะดักแด้ 17-22 วัน ระยะเวลาเริ่มต้นสร้างรังจนถึงรังรังประมาณ 12-15 เดือน อายุเฉลี่ยประมาณ 1 ปี ต่อหัวเลือสามารถทำอันตรายมนุษย์และสัตว์ โดยการใช้เหล็กในต่อย ขณะที่แทงเหล็กในจะปล่อยน้ำพิษออกมาระยะเวลาอันรวดเร็ว จากนั้นต่อหัวเลือจะดึงเหล็กในออก จึงสามารถทำร้ายเหยื่อซึ่งได้อีกหลายครั้ง ที่สำคัญพิษที่ปล่อยออกมามีกลิ่นที่เป็นเลม่อนลัญญาณช่วยเรียกต่อหัวเลือตัวอื่นๆ มาช่วยรุมทำร้ายเหยื่อ

น้ำพิษของต่อหัวเลือที่ฉีดเข้าไปในเหยื่อ จะทำให้เกิดปฏิกิริยาต่างๆ ต่อระบบหายใจ ระบบหมุนเวียนโลหิต ระบบย่อยอาหาร ระบบประสาท และระบบอื่นๆ ขึ้นอยู่กับสภาพทางสรีรวิทยาของเหยื่อ แต่ละราย โดยที่ร้าบคล้ายเมื่อไก่พิษ บริเวณที่ถูกต่อยจะมีอาการบวมแดง แต่อากาศนี้จะทุเลาภายใน 1 ชั่วโมง ในรายที่เกิดอาการแพ้อาจรุนแรงจนถึงชีวิตได้ ดังนั้นผู้ที่ถูกต่อยต้องรีบไปพบแพทย์โดยเร็วที่สุด

วิธีการป้องกันไม่ให้ถูกต่อหัวเลือต่อย เมื่อต้องเข้าไปปฏิบัติงานในสวนป่า โดยให้หลีกเลี่ยงการใส่เสื้อผ้าสีสดฉาดหรือสีสดๆ และไม่ใส่น้ำหอม เพราะคุณสมบัติของสีและกลิ่นเหล่านี้ จะคล้ายกับ

สีและกลิ่นของดอกไม้ ซึ่งเป็นตัวดึงดูดให้ต่อหัวเลือเข้ามาใกล้ ถ้าต้องปฏิบัติงานตามพื้นไม่ยื่งต้องเพิ่มความระมัดระวังและสังเกตให้ดีว่ามีต่อใบอนุวัฒนอยู่บริเวณนั้นหรือไม่ และต้องไม่นำอาหารเข้าไปรับประทาน เพราะกลิ่นของอาหารจะเป็นตัวดึงดูดให้ต่อหัวเลือเข้ามาใกล้ หากพบรังต่อหัวเลือ ไม่ควรข้าว้างปาก แต่ถ้าต้องการทำจัดต้องทำในเวลากลางคืน เมื่อต่อกลับรังหมดแล้ว ลิงสำคัญคือต้องสวมชุดที่รัดกุมและมีดซิด

การทำจัดต่อหัวเลือที่ดีและปลอดภัยที่สุดต้องทำจัดตั้งแต่ยังเป็นรังนางพญา เพราะเป็นรังขนาดเล็กง่ายต่อการทำจัด โดยใช้การเผาทำลายรัง หรือใช้สารฆ่าแมลงฉีดเข้าไปในบริเวณปากทางเข้าออก หากไม่ต้องการทำจัดเองให้ติดต่อขอรับบริการจากหน่วยบรรเทาสาธารณภัย โทร. 199 แต่ถ้าต้องการทราบข้อมูลติดต่อได้ที่กลุ่มงานอนุกรรมวิธานแมลง กองกีฏและสัตว์วิทยา กรมวิชาการเกษตร โทร. 0-2579-3053 ในวันและเวลาราชการ

แม่ต่อหัวเลือ จะเป็นแมลงที่มีพิษสามารถทำอันตรายเหยื่อถึงชีวิต แต่อีกด้านหนึ่งจัดเป็นแมลงที่มีประโยชน์ต่อการเกษตร เพราะจะทำหน้าที่เป็นตัวห้ำจับตัวอ่อนของแมลงศัตรูพืช เช่น หนอนผีเสื้อ เพลี้ยอ่อน กินเป็นอาหารและนำกลับไปเลี้ยงตัวอ่อนภายในรัง อีกทั้งยังช่วยกำจัดลัตต์ที่ตายโดยจะกินเนื้อลัตต์เหล่านั้นเป็นอาหารรวมทั้งยังช่วยผลไม้ลดออกไนเด้วย นอกจากนี้ตัวอ่อนของต่อหัวเลือยังนำมารับประทานเป็นอาหารได้อีกด้วย อย่างไรก็ตามต่อหัวเลือเป็นแมลงที่มีทั้งคุณและโทษ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับว่า เราจะสามารถนำประโยชน์มาใช้โดยหลีกเลี่ยงไม่ให้เกิดอันตรายได้อย่างไร.

เรื่องยุ่งๆ ของ

"ยุงลาย"

ดร.สุวิภา ॥สุธรรมราษฎร์

ในประเทศไทยมียุงลาย (Aedes mosquitoes) มากรกว่า 100 ชนิด (species) ถ้าจะเล่าสู่กันอ่านให้ครบทุกชนิดคงต้องใช้เนื้อที่ทั้งเล่ม ดังนั้น เรื่องยุ่งๆ ของยุงลายในฉบับนี้จึงคัดมาเฉพาะเรื่องของยุงลายบ้าน (Aedes aegypti) ที่เป็นพากะสำคัญนำโรคไข้เลือดออก แต่อาจมีการพาดพิงถึงยุงลายสวน (Aedes albopictus) บ้างเป็นบางประเด็น

ข้อวิทยาและข่าวนิสัยของยุงลาย

เป็นที่ทราบกันดีว่ายุงลายออกหากินในเวลากลางวันตั้งแต่เช้าถึงเย็น แต่อย่างไรคิดมาก...ว่ายุงลายจะออกหากินตั้งแต่กีโมงถึงกีโมง เพราะช่วงเวลานั้นๆ อาจเปลี่ยนแปลงไปตามสถานที่และฤดูกาล นอกจากนี้ยังมียุงลายบางตัวที่ออกหากhey ตั้งแต่เช้าจนถึงเย็นแล้วก็

ยังไม่ได้กินเลือดเลยหรือกินไม่มีอิ่ม หากในบ้านมีแสงสว่างพอเพียงก็อาจถูกยุงลายตัวนั้นกัดดูดเลือดในช่วงplibค่าได้ ดังนั้น ถ้าไม่อยากป่วยเป็นโรคไข้เลือดออก ก็ต้องระมัดระวังตอนเชย่าให้ถูกยุงลายกัดเนื่องจากยุงลายบ้านชอบกินเลือดคนมากกว่าเลือดลัตว์ (anthropophilic) เพราะจะนั่งถึงท่านจะนั่งอยู่ในวงล้อมของแมว เพราฯ ยุงลาย ก็เลือกที่จะกัดท่านมากกว่ากัดแมว ถ้าไม่เชื่อ...ก็ลองไปพิสูจน์ดูนะค่ะ ยุงลายบ้าน (ซึ่งก็ยกเป็นนัยๆ แล้ว) ชอบอาศัยอยู่ภายในบ้านหรืออาคาร (endophilic) รวมทั้งชอบกัดคนในบ้าน (endophagic) ส่วนยุงลายสวนชอบกัดคนนอกบ้าน (exophagic) มีเพียงส่วนน้อยที่เข้ามากัดคนในบ้าน

ยุงลายบ้านมีกว่าไข่ตามผิวน้ำหนึ่นระดับน้ำเล็กน้อย โดยวางไข่ฟองเดียวๆ อยู่ร่วมกันเป็นกลุ่ม ยุงตัวเมียวางไข่ครั้งละประมาณ 100 พอง (อาจมากหรือน้อยกว่านี้ ขึ้นกับขนาดของยุงตัวเมียและปริมาณเลือดที่กินเข้าไป) ยุงลายจะวางไข่มากน้อยเป็นจังหวะใน 24 ชั่วโมง โดยอาศัยจังหวะที่แสงลดน้อยลงในเวลาเย็นจากการศึกษาในห้องปฏิบัติการพบว่ายุงลายจะวางไข่มากที่สุดก่อนพระอาทิตย์ตกดิน โดยปัจจัยที่ควบคุมให้เกิดกิจกรรมนี้ คือการเริ่มนีด

ตัวอ่อนที่อยู่ภายในไข่จะเจริญเติบโตพร้อมที่จะฟกอกเป็นลูกน้ำภายใน 36 ชั่วโมง แต่ถ้าสภาพแวดล้อมไม่เหมาะสม เช่น ขาดความชื้น ไข่ที่มีตัวอ่อนภายในเจริญเติบโตเต็มที่แล้วจะทนต่อความแห้งแล้งในสภาพนั้นได้นานหลายเดือน เมื่อไข่นั้นได้รับความชื้นหรือมีน้ำท่วมไข่ ไข่ก็จะฟกอกเป็นตัวลูกน้ำได้ในเวลาอันรวดเร็wt ตั้งแต่ 20-60 นาที แต่ต่อตราการฟกอกเป็นลูกน้ำจะลดน้อยลงตามระยะ

เวลาที่นานขึ้น นอกจากนี้ ไปบางพองจะต้องอยู่ในสภาพเปียกแล้ว แห้ง...แห้งแล้วเปียกหลายครั้ง ลูกน้ำจึงจะยอมออกมากมีสีสัน ระยะที่เป็นลูกน้ำกินเวลานานประมาณ 6-8 วัน อาจมากหรือน้อย กว่านี้ขึ้นอยู่กับอุณหภูมิ อาหารและความหนาแน่นของลูกน้ำภายในภาชนะนั้นๆ ลูกน้ำจะใช้ท่อหายใจทำการทำงานกับผิวน้ำโดยลำตัวตั้งเกือบตรงกับผิวน้ำ ลูกน้ำยุ่งลายเคลื่อนไหวร่องไว ว่ายน้ำคล้ายยูเลือย ไม่ชอบแสงสว่าง จะกินอินทรียสารและอาหารอื่นๆ ที่มีอยู่ภายในภาชนะนั้นๆ เช่น ตะไคร่น้ำ แบคทีเรีย สตัฟเฟล์เดียวต่างๆ ตลอดจนเศษอาหารที่หล่นลงไป ลูกน้ำยุ่งลายจะลงไปกินอาหารที่กันภาชนะ เรียกว่าเป็น bottom feeder (ลูกน้ำยุ่งก้นปล่องหากินบริเวณผิวน้ำ จัดเป็น surface feeder และลูกน้ำยุ่งรำคำภูกินอาหารที่แขวนลอยอยู่ในน้ำจัดเป็น column feeder) ดังนั้น การเลือกใช้สารกำจัด ลูกน้ำจึงต้องเลือกสูตรให้เหมาะสมกับนิสัยการหากินของลูกน้ำด้วย จึงจะทำให้การควบคุมกำจัดลูกน้ำชนิดนั้นๆ ประสบผลสำเร็จสูงสุด และการควบคุมกำจัดลูกน้ำยุ่งลายจึงควรเลือกสารกำจัดลูกน้ำสูตรที่จะลงสู่ก้นภาชนะ

เมื่อลูกน้ำอยู่ในระยะที่ 1-3 ลอกคราบครั้งสุดท้ายก็จะกล้ายเป็นตัวกลางวัยหรือตัวโน้ม ตัวโน้มนี้จะเคลื่อนไหวช้าลงหรือไม่ เคลื่อนไหวเลยและเป็นระยะที่ไม่กินอาหาร แต่จะมีการเปลี่ยนแปลงภายในประมาณ 1-2 วัน ก็จะลอกคราบกล้ายเป็นตัวเต็มวัยหรือตัวยุ่งลาย วงจรชีวิตของยุ่งลายในแต่ละท้องที่ใช้เวลามากน้อยไม่เท่ากัน ขึ้นอยู่กับปริมาณอาหาร อุณหภูมิ ความชื้น และความลั่นเยาว์ของกลางวัน-กลางคืน ยุ่งตัวผู้มีอายุขัยลั่นประมาณ 6-7 วันเท่านั้น

ส่วนยุงตัวเมียมีอายุขัยนานกว่าหากมีอาหารสมบูรณ์ อุณหภูมิและความชื้นพอเหมาะสม ยุงลายตัวเมียมีอายุได้นานประมาณ 30-45 วัน (โปรดอย่าดึงติดกับตัวเลขนะครับ เพราะยุงลายตัวเมียมีบางตัวที่ผู้เขียนเคยเลี้ยงดูมาได้มีอายุถึง 67 วัน ในขณะที่บางตัวก็ลากไปตั้งแต่อายุได้ 9 วันค่ะ)

ลูกน้ำยุ่งลายเมื่อออกจากคราบตัวโน้มไปใหม่ๆ จะยังไม่สามารถบินได้ทันที ต้องogeneนิ่งอยู่บนผิวน้ำรอเวลาระยะเวลาหนึ่งเพื่อให้ร่างกายต่างๆ บนส่วนหัวยืดออก และเพื่อให้เลือดฉีดเข้าเล็บปีก ทำให้เล็บปีกยืดออกและแข็งจึงจะบินได้ ระยะนี้ใช้เวลา 1-2 ชั่วโมง เมื่อยุงบินได้แล้วก็พร้อมที่จะหากินและผสมพันธุ์ โดยปกติยุงตัวผู้จะลอกคราบออกมาก่อนตัวเมีย 1-2 วัน (จากตัวโน้มในรุ่นเดียวกัน) เนื่องจากยุงตัวผู้ต้องใช้เวลาประมาณ 24 ชั่วโมงเพื่อให้วัยระสีบพันธุ์หมุนตัวไปครบ 180 องศาเสียก่อนจึงจะพร้อมในการผสมพันธุ์ได้ ยุงตัวเมียจะผสมพันธุ์เพียงครั้งเดียวและสามารถวางไข่ได้ตลอดชีวิต หลังจากผสมพันธุ์แล้วยุงตัวเมียจะหาเลือดกิน (ปกติภายใน 24 ชั่วโมงหลังลอกคราบออกมากจากตัวโน้ม) อาหารของยุงลายทั้งตัวเมียและตัวผู้คือ น้ำหวานจากเกรสร่องดอกไม้หรือน้ำจากผลไม้ โดยใช้เป็นแหล่งพลังงานสำหรับการกิน ส่วนยุงลายตัวเมียต้องกินเลือดคนหรือสัตว์เลือดอุ่นด้วย เพื่อนำโปรตีนในเลือดไปพัฒนาไข่ให้เริ่มเติบโต หลังจากกินเลือดแล้ว 3-4 วัน ยุงลายตัวเมียก็จะหาที่วางไข่ วงจรชีวิตของยุงลายก็จะวนเวียนเรื่อยไปเช่นนี้แล

แหล่งเพาะพันธุ์ของยุงลาย

มีผู้สังสัยว่า ยุงลายบ้านชอบวางไข่ในน้ำสะอาดหรือน้ำลอกประณ ตรงนี้ยังฟังดีในด้าบเดียวไม่ได้ เพราะแต่ละท่านอาจตีความชนิดของน้ำไม่เหมือนกัน จากการสำรวจจะพบว่า ยุงลายบ้านตั้งแต่หนึ่งตัวขึ้นไปต่อหนึ่งภาชนะ ผู้เขียนขอให้ท่านพิจารณา (ในใจ และไม่ต้องล่งคำตอบไปชิงโชค) ว่าน้ำที่อยู่ในภาชนะเหล่านั้นจัดว่าเป็นน้ำบริสุทธิ์ (ขนาดน้ำกลั่น) - น้ำสะอาดมาก (ใช้ดีมีได้) - น้ำสะอาดน้อย (ใช้ล้างหน้า แปรงฟันได้ แต่ไม่เหมาะสมที่จะดื่ม) - น้ำสกปรกน้อย - น้ำสกปรกมาก - น้ำเน่าเสีย (แบบว่าน้ำครา น้ำโอลิโครกยังเรียกพี่) ผู้เขียนคิดว่าบางท่านอาจจะมีภูมิที่แตกต่างไปจากนี้ก็ได้

ข้อเท็จจริงประการหนึ่งคือ ลูกน้ำยุงลายต้องกินอาหารซึ่งก็คือสิ่งมีชีวิตขนาดจิ๋ว รวมทั้งอินทรียสารต่างๆ ที่อยู่ในน้ำนั้น ลูกน้ำไม่สามารถมีชีวิตรอดได้ในน้ำบริสุทธิ์ (เนื่องจากไม่มีอาหาร) และลูกน้ำ (โดยเฉพาะวัยที่ 1) ไม่สามารถมีชีวิตรอดได้ในน้ำเน่าเสีย ที่เต็มไปด้วยสารเคมีและมีความเข้มข้นของอินทรียสารสูง แม้ว่ากลิ่นของอินทรียสารในน้ำจะเป็นปัจจัยหนึ่งที่ดึงดูดให้ยุงลายไปวางไข่ แต่กลิ่นอินทรียสารที่ฉุนเกินไปก็ทำให้ยุงลายไม่ไปวางไข่ได้เช่นกัน (หนวดของยุงลายสามารถรับกลิ่นได้ดีกว่าจมูกของคนมาก) ในอ่องที่มีตะไคร่น้ำจำนวนมากจนน้ำนั้นเป็นสีเขียว จึงมักพบว่ามีลูกน้ำยุง รำคาญไปปลดลงไว้หาใช่ลูกน้ำยุงลายไม่ (ต้องขอนลูกน้ำมาตรฐานท่อหายใจ ถ้าท่อหายใจยาวมองเห็นได้ชัดเจน ก็คือลูกน้ำยุงรำคาญ) และข้อเท็จจริง

อีกประการหนึ่ง คือ ยุงลายบ้านจะวางไข่บนผิวสุดที่มีความชื้น ไม่ใช่บนผิวน้ำหรือผิวดิน

ณ บรรทัดนี้ ผู้เขียนขอเรียนว่ายุงลายเป็น container-breeding mosquito ซึ่งจะวางไข่ตามภาชนะขึ้นมาที่มีน้ำนึงและใส่น้ำนั้นอาจจะสะอาดหรือไม่สะอาดก็ได้ แต่เมื่อไข่น้ำเน่าเสีย ส่วนจะชอบน้ำสะอาดหรือน้ำลอกประมากกว่ากันนั้น ผู้เขียนขอทิ้งคำรามไว้ให้ทำวิทยานิพนธ์กันต่อไป แหล่งเพาะพันธุ์ของยุงลายบ้านมักอยู่ตามโถ่งน้ำดีมีและน้ำใช้ที่ไม่ปิดฝา (หรือปิดฝาไม่มีดีดพอ) ถังพลาสติกเก็บน้ำ ป้อซีเมนต์ในห้องน้ำ จากรองชาตุกัมมด จากรองกระถางต้นไม้ แจกนัน พลูด่าง ถادرองน้ำทิ้ง ยางรถยนต์ ให้ภาชนะใส่น้ำเลี้ยงสัตว์ เชเช ภาชนะ เช่น โถ่แตก เศษกระป่อง กะลา เป็นต้น ในขณะที่ยุงลายส่วนชอบวางไข่ตามภาชนะของพืชจำพวก มะพร้าว กล้วย พลับพลึง ต้นบอน ถัวร่องน้ำยาง โพรงไม้ กะลา กระบอกไม้ไผ่ที่มีน้ำขัง ฯลฯ

การแพร่กระจายของยุงลายบ้านในประเทศไทย

เชื่อกันว่ายุงลายบ้านเป็นยุงที่มีแหล่งกำเนิดเดิมอยู่ในทวีปแอฟริกา ต่อมายุนี้ได้แพร่ไปยังประเทศต่างๆ ระหว่างเลี้นรุ้งที่ 40° เหนือและใต้ โดยติดไปกับพาหนะที่ใช้ในการคุมน้ำโดยเฉพาะอย่างยิ่งทางเรือ สำหรับประเทศไทยไม่มีใครทราบแน่นอนว่ายุงลายได้เข้ามาแพร่พันธุ์ตั้งแต่เมื่อใด แต่มีรายงานปรากฏในวารสารวิทยาศาสตร์เกี่ยวกับการพวยยุงลายในประเทศไทยเป็นครั้งแรกเมื่อปี พ.ศ. 2450 โดย F.V. Theobald เข้าใจว่าในระยะต้นๆ ยุงลายจะแพร่พันธุ์อยู่เฉพาะเมืองใหญ่ ต่อมานี้ปี พ.ศ. 2508 จากรายงานของ

J.E. Scanlon ระบุว่าบุญลักษณ์ได้จำกัดอยู่เฉพาะในเมืองใหญ่ แต่พบอยู่ทั่วไปทุกเมืองรวมทั้งในชนบทตามภาคต่างๆ ของประเทศไทย จะยกเว้นก็แต่เฉพาะชนบทที่แยกตัวออกจากเลี้นทางคุณนาคมเท่านั้น และ ณ วันนี้ ในปีพ.ศ. 2545 บุญลักษณ์บ้านคงแทรกซึมไปทุกพื้นที่ของประเทศไทยแล้ว gramm

เรื่องบุญลักษณ์ ของบุญลักษณ์มีอีกมากหมายค่า หากมีโอกาสและท่านยังไม่เบื่อเลียก่อน ก็จะนำมาเล่าสู่กันอ่านอีกนะครับ.

บรรณานุกรม

1. สมเกียรติ บุญญาบัญชา, 2535. ชีววิทยาและนิเวศวิทยาของบุญลักษณ์ในประเทศไทย. (เอกสารประกอบการบรรยาย), กองกีฏวิทยาทางการแพทย์, กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์.
2. กองโรคติดต่อทั่วไป. 2533. รายงานการสำรวจความชุกชุมของบุญลักษณ์. (เอกสารประกอบการบรรยาย), กรมควบคุมโรคติดต่อ.
3. กองโรคติดต่อทั่วไป. 2535. โรคไข้เลือดออก. ใน: งานควบคุมโรคติดต่อทั่วไป. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
4. คณะผู้เชี่ยวชาญด้านโรคติดต่อที่นำโดยแมลง. 2532. ไข้เลือดออก. ใน: ชุดคัดต์ ประสิทธิสุข, กรองทอง ทิมาสาร, มาลินี ประสิทธิสุข, ปัญจมา ชัยประสิทธิกุล. บรรณาธิการ. รายงานวิชาการโรคติดต่อที่นำโดยแมลง. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: กองมาลาเรีย.
5. องอาจ เจริญสุข. 2520. รายงานการพบลูกน้ำบุญลักษณ์ในท่อระบายน้ำ โลโคร์ก. วารสารกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์, 19 (4) : 253-254.
6. Benenson, A.S., Editor. 1990. Dengue Fever. In: Control of Communicable Diseases in Man. 15th Edition, American Public Health Association, Washington, D.C.
7. James, M.T., and Harwood, R.F. 1979. Entomology in Human and Animal Health. 7th Edition, Toronto : Macmillan Publishing.

จาก จุลสารก้าวทันโรคติดต่อ ปีที่ 13 ฉบับที่ 2 กุมภาพันธ์ 2545

យູນລາກ

ຂໍ້ມູນບັນຫຼຸງເມືອງສານໄກອົດ

9 ໄທ່ວ່າ

ຄະນະກຽມາວິກາຮຍູນລາກໂປຣະກຳໃຫ້ໂບຮານສານອັນທຽນຄຸນຄ່າທາງວັດນຮຣມແລະປະວັດຕົກສາດຖ້ວນທີ່ລຳຄັ້ງອີກ 9 ແທ່ງ ອູ່ໃນບັນຫຼຸງເມືອງສານໄກອົດ ທີ່ຮັມຄິດວັດທາໂພຊື່ ສານທີ່ຕັດສູ່ຂອງພະພຸທອເຈົ້າໃນອິນເດີຍດ້ວຍ

ເມື່ອວັນທີ 27 ມີຖຸນາຍັນ 2545 ສໍານັກຂ່າວເອເພີ່ມຮ່າງຈາກກຽມາວິກາຮຍູນລາກ ເມື່ອລວງຂອງຮັກກົງວິວ່າຄະນະກຽມາວິກາຮຍູນລາກ ໄດ້ປະກາດໃຫ້ສານທີ່ລຳຄັ້ງທຽບຄຸນຄ່າທາງວັດນຮຣມແລະປະວັດຕົກສາດຖ້ວນທີ່ອີກ 9 ແທ່ງ ໄດ້ເປັນມຽດກໂລກ ໄດ້ແກ່

1. ທອກຍ່າຈາມ ໃນອັພການສານ ກ່ອນື້ນຈາກອີສູ ເປັນຮູ່ປະກົງທຽບ
ເຮັດຄົນຕໍ່ວຍື່ມືອັນປະນິຕິໃນປີ ດ.ສ. 1194 ເປັນທອຍອດແຫລມທີ່
ສູງທີ່ສຸດໃນໂລກຮອງຈາກທອດບຸກຕະນິນາຮ້ອງອິນເດີຍ ອັນສະຫຼອນຄິດ

ສາກົດປັດຕິກຽມອັນຮູ່ເຮືອງໃນສັນຍາຮາຈວັງສົງກົງວິດ ທີ່ປັກຄອງອັພການສານແລະທາງຕອນເໜືອຂອງອິນເດີຍໃນຫຼວງຄຣິສຕົກຕວຣະທີ່ 12 ປຶ້ງຕົກຄຣິສຕົກຕວຣະທີ່ 13

2. ທຸບເຂົາສູງຕອນກລາງແມ່ນໍ້າໄຣນ໌ ເປັນແຫລ່ງອາຍຮຣມທີ່
ກິນພື້ນທີ່ເລີຍແມ່ນໍ້າໄຣນ໌ໃນປະເທດເຍອມນີ້ ຍາວັດ 65 ກິໂລເມືຕ ເປັນທີ່
ຕັ້ງຂອງເມືອງເກົ່າແກ່ຄື່ງ 60 ແທ່ງ ແລະເປັນທີ່ຕັ້ງຂອງໂບຮານສານລຳຄັ້ງ
ອາທີ ປຣາສາທ ວັດ ປ້ອມປະກາດ ໄຮ່ອງຸ່່ນ ປ້າລະເມາະ ທຸບເຂົາ ແລະທິນ
ລອເຮົໄລ

3. ເມືອງປະວັດຕົກສາດຖ້ວນ ແລະ ວິສມາຮ້ ໃນເຍອມນີ້
ກ່ອນື້ນເມື່ອຄຣິສຕົກຕວຣະທີ່ 13 ທາງຕະວັນຕກເລີຍງເໜືອຂອງ
ໝາຍື່ງທະເລບອລຕິກ ເປັນຄູນຍົກລາງການພາຜົນຍື່ງແທ່ລັນນິບາດແອນຊີ
ແອທອົກ ໃນຄຣິສຕົກຕວຣະທີ່ 14 ແລະ 15

4. ເຂດເຊັນຕໍ່ ແຄເວອັນ ຕັ້ງອູ່ປະກົງທະເລທຣາຍໃໝ່ໃນ
ປະເທດອີຍີປີ່ ເປັນທີ່ຕັ້ງຂອງຄາສນສານລຳຄັ້ງຂອງໝາຄຣິສເຕີຍນ
ອີສລາມ ແລະຍົວ ວິຫາຣເຊັນຕໍ່ ແຄເວອັນ ຕັ້ງອູ່ຕື່ນເຂົາໂຂເຮັບ ເປັນ
ອຸນຸສຣນ໌ຮໍາລືກເພີຍງແທ່ງເດືອຍຂອງໝາຄຣິສເຕີຍນໄປເຊັນໄກ້ທີ່ຢັງຄງມື
ການໃຊ້ອ່າຍ່າງຕ່ອງເນື່ອງ ນັບແຕ່ລວັງຂຶ້ນເມື່ອ 1,500 ປຶ້ກ່ອນ ທີ່ຕາມພວ
ຄົມກົງໄປເປີລເກົ່າຮະບຸວ່າເປັນສານທີ່ທີ່ຄາສດາໂມເສລໄດ້ຮັບແຜ່ທິນບັນຫຼຸດ
10 ປະກາດພະເຈົ້າ

5. ແຄວັນໄວນ໌ໂທຄາຍ ແຫລ່ງວັດນຮຣມທີ່ມີປະເພີກາ
ພລິຕໄວ່ນໍາຍາວານາຂອງພື້ນທີ່ທາງຕະວັນອອກເລີຍງເໜືອຂອງໝັ້ງກົງວິດ
ທີ່ມີການປຸກຕົນອຸ່ນຕົນແຮກໆ ລັ ທີ່ແກ່ນື້ນີ້ໃນຄຣິສຕົກຕວຣະທີ່ 12 ໂດຍ
ມີໄວນ໌ທີ່ຈິ້ນຊື່ອ ຄື່ອໄວນ໌ໂທຄາຍ ອັສ້ງ

6. ວັດມາໂພຣີ ທີ່ພຸທໂຄຍາ ປະເທດອິນເດີຍ ອັນເປັນລສານທີ່
ຕຽບສູງຂອງພຣະພຸທທີ່ເຈົ້າ ເມື່ອ 531 ປີກ່ອນຄຣິສຕົກກຣາຊແລ້ວເປັນວັດທີ່
ເກົ່າແກ່ທີ່ສຸດຂອງອິນເດີຍ

7. ນະຄຣຳຄັນ 8 ນະຄຣແທ່ງຢຸກບາໂຮກ ທີ່ເຮັດວຽກ ວາລ ດີ ໂນໂຕ
ຕັ້ງຢູ່ໃນເມືອງຊີຊີລີ ປະເທດອິຕາລີ ນະຄຣທັງ 8 ນີ້ ໄດ້ຮັບການບູຮະຈົ້ນ
ໃໝ່ໜ່າຍເກີດເຫດຸແຜ່ນດິນໄຫວເມື່ອປີ ດ.ສ. 1963 ຜົ່ງກໍາພົບຕົກຮັງນີ້
ຄວ່າມືວິດຜູ້ຄົນໄປເຄີ່ງ 93,000 ດາວ ມີຂຶ້ນເສີ່ງອ່າງມາກໃນເຮືອງຂອງ
ສາປັຕິກຣມ ຢຸກບາໂຮກ

8. ເມືອງຄາລາກມຸລຂອງໜັນເພົ່າມາຍາ ໃນເຂດປ່າໂຫຼນຮ້ອນທາງ
ຕອນໃຕ້ຂອງເມັກຊີໂກ ເປັນແຫ່ງອາຮຍອຮຣມຂອງໜັນເພົ່າມາຍາ ກ່ອຕັ້ງຈິ້ນ
ເມື່ອ 300 ປີກ່ອນຄຣິສຕົກກຣາຊ ແລ້ວເປັນທີ່ໃນເມືອງເກົຂອງໜັນເພົ່າ
ມາຍານານກວ່າ 12 ສຕວະຮັບ

9. ເມືອງປະວັດຕົກສຕົກຂັ້ນໃນປາຣາມາຣີໂບ ເປັນອາຄານີຄມ
ເກົ່າຂອງໜັວດັດໜີ ຕັ້ງຢູ່ໃນປະເທດແອຟຣີກາໃຕ້ ສ້າງຂັ້ນເມື່ອປີ ດ.ສ. 1667
ເປັນເນື້ອທີ່ມີການຈັດວາງຜັ້ງເມືອງແລ້ວສິ່ງປຸກສ້າງໄດ້ພົມກລານກລືນກັນດີ
ຮະຫວ່າງສາປັຕິກຣມຂອງໜັວດັດໜີແລ້ວເຄີນີກວັດດຸທ້ອງຄືນ.

ຄຸນ ຖໍ່ກ່າຍເປັນ ໂກຫ

ໂວ. ເອບສ
ແປຕົວຍ່າຍາ*

ມີສມາຮົຮາ ມີແໜົນ ມີຮ້ານຂາຍຂນມປັ້ງແລະຂນມຫວານ
ເລັກໆ ອູ້ຕຽບທັງມຸນຄົນ (ຮ້ານໃໝ່ຈີ່ຈົ້ນບັນໄດ້ປະສາມຂັ້ນ ແລະເມື່ອທ່ານເປີດ
ປະຕູຈະມີເສີ່ງກະດີ່ງໜາດເລັກດັກງົງໆ)

ມີສມາຮົຮາ ອາຍຸສື່ສີບ ບັນຍື່ນາຄາຮອງໜັກລົກຕົວເລີນແສດງ
ວ່າໜັກລົກມີເງິນຝາກໄວ້ສອງພັນເຮົ້າຍຸ ພັນເປັນເຈົ້າຂອງພັນປລອມລ່າງ
ແລະບັນລອງຊຸດ ແລະຫຼາຈົມຕາກຮູ້ນາ ຜູ້ຫຼົງມາກມາຍຕ່າງໃດແຕ່ງງານ
ທັງໆ ໜັກລົກແລ້ວນໜັກມີໂຄກສັນຍົກວ່າ ມີສມາຮົຮາ

ໜັກລົກໄທ້ຄວາມສົນໃຈແກ່ລູກຄ້າຜູ້ທີ່ຈີ່ເຂົ້າມາໃນຮ້ານລັບປາທ໌
ລະສອງສາມຄັ້ງ ເຂົ້າເປັນຫາຍອາຍຸກລາງຄນ ສ່ວນແວ່ນຕາແລະເຄຣາແຫລມ
ເລັກສື່ນໍ້າຕາລ

* ຈາກເຮືອງ ‘Witches’ Loaves

เข้าพูดภาษาอังกฤษด้วยลำเนียงเยอร์มัน โดยมีเลียงหนักๆ เลือดผ้าของเขาก่าและชุนในบางแห่ง ยับและพองในอีกบางแห่ง แต่ หน้าตาของเขานอกกว่าเป็นคนมีรสนิยมสูง และกิริยารบรรยายที่สุภาพ เรียบร้อย

เข้าซื้อขนมปังค้างที่ล่องก้อนเป็นประจำ ขนมปังใหม่ ปอนด์ละห้าเซ็นต์ ขนมปังค้างสองปอนด์ห้าเซ็นต์ เขามีเศษขนมปังอย่างอื่นนอกจากชนิดค้าง

มือถือครั้งหนึ่ง มิสมาร์ธा เห็นรอยเบื้องแดงและน้ำตาลบนนิ้วมือของเข้า หล่อนเกิดความมั่นใจว่าเขานะเป็นจิตรกรและฐานะแร้นแค้น แหลก เขายังต้องเช่าห้องเพดานอยู่ ที่นั่นเขาคงจะใช้เป็นที่วัดภาพและกินขนมปังค้างโดยไม่กำลังซื้อของดีๆ ในร้านขายขนมปังของมิสมาร์ธ่า

บ่อยๆ เมื่อมิสมาร์ธ่า นั่งลงกินเนื้อ ขนมเค้ก ขนมปัง ทาแยมและน้ำชา หล่อนจะถอนหายใจ และอย่างให้จิตรกรรมร้ายท้อถอย โน่นผู้นั้นได้ลิมรสอาหารอร่อยๆ กับหล่อน แทนที่จะกินแต่ขนมปังค้างเนื้อแข็งบนห้องเพดานที่ทำงานภาพ หัวใจของมิสมาร์ธ่า ดังได้บอกท่านไว้แล้ว เมตตากรุณา

เพื่อทดสอบความรู้ของเขานี้ด้านภาพและอาชีพ วันหนึ่ง หล่อนเอารูปเลี่ยงหนึ่งของมาจากการห้องนอนและแขวนไว้กับชั้นหลัง เคาน์เตอร์ขายขนมปัง หล่อนซื้อรูปนี้มาจากร้านแห่งหนึ่งนานแล้ว

เป็นภาพเมืองเวนีซ วังทินอ่อนแห่งหนึ่ง (มีตัวหนังสือเขียนบอกไว้ เช่นนั้น) ตั้งเด่นอยู่บนพื้นดินด้านหน้าหรือค่อนข้างจะริมแม่น้ำภาพที่เด่นเป็นเรือกอนโดลาหลายลำ (มีสุภาพสติผู้หนึ่งใช้มือระนำ)

ก้อนเมฆ ห้องฟ้า และการให้แสงและเงาอย่างพุ่มเพิ่อย มันลับดุดตา จิตรกรทุกคนจnodมองเลียบได้

สองวันต่อมาลูกค้าผู้นั้นเข้ามาในร้าน

“ขอซื้อขนมปังค้างลักษณะปอนด์ครับ” ขณะหล่อนกำลังห่อขนมปัง เข้าพูดขึ้นอีก “คุณมีภาพสวยงามมาก, มาダメ”

“รีคัส?” มิสมาร์ธ่า พุด ยิ้มแก้มบานที่การกระทำอย่างมีชั้นเชิงของหล่อนเกิดผล “ฉันชอบศิลปะ” (หล่อนเห็นว่าเร็วเกินไปที่จะใช้คำ “จิตรกร”) “และภาพสีน้ำมัน” หล่อนใช้คำนี้แทน “คุณคิดว่า เป็นภาพที่ดีไหมคะ?”

“วัง” ชายลูกค้าพูด “วادไม่ค่อยดี ความลึก ความตื้น ผิดความจริง อรุณสวัสดิ์, มาダメ”

เขายืนห่อขนมปัง โคง และรีบเดินออกจากร้าน

ใช้แล้ว เขายังเป็นจิตรกร มิสมาร์ธ่า ปลดรูปเอาไปแขวนไว้ในห้องของหล่อนตามเดิม

นัยน์ตาของเขายังแสลงสุภาพและกรุณาอะไรเช่นนั้น! หน้าพากกิกว่างเสียจริงๆ! เขายังสามารถวินิจฉัยความลึกความตื้น เพียงชำนาญแล็บเดียว - และดำรงชีวิตอยู่ด้วยขนมปังค้าง! แต่ ผู้เป็นอัจฉริยะมักจะต่อสู้อย่างหลังพิงกำแพงก่อนประชานจะรู้จักเข้า

ผู้เป็นอัจฉริยะจะสร้างงานศิลปะได้ดีขึ้นและความลึกความตื้นของภาพจะไม่ใช่ที่ติดหนอนถ้าเขายังไม่เป็นเจ้าของเงินสองพันเหรียญ ในธนาคาร ร้านทำขนมปังและขนมหวานร้านหนึ่ง และหัวใจดวงหนึ่ง ซึ่งมีความเห็นอกเห็นใจ - นี่คือผู้กล่าววันของ มิสมาร์ธ่า

เวลานี้ เมื่อเข้ามาในร้านเขาจะคุยประเดิ่นว่าหนึ่งข้ามตู้
ไล่นมปั่นและนมหวาน ดูคล้ายกับเขาระหายที่จะฟังคำพูดเล่นๆ
ของมิ坐落ร์ ให้เป็นที่ชื่นอกชื่นใจ

เข้ายังคงซื้อขนมปังค้างต่อไป ไม่เคยซื้อเค้ก พาย หรือ
ขนมหวานอื่นๆ

หล่อนรู้สึกว่าเข้าใจมูลงและมีอาการท้อใจ หล่อนพยายามจะ
แกล้งของกินอร่อย และมีประกายน้ำตาลุกๆ ให้เข้า หากหล่อนไม่
กล้าทำลงไป เกรงว่าจะเป็นการลบประมาทเข้า หล่อนรู้ดีว่าพากศิลปิน
ขาดภาพไว้ตัวอย่างไรบ้าง

มิสมาร์ธ่า ขายขนมอยู่หลังเคาน์เตอร์โดยส่วนเลือกเวลาลับ
ใหม่มีตอกเป็นจุดสีฟ้า ในห้องข้างหลังห้องต้มยาลิกลับขานหนึ่ง
โดยใช้เมล็ดควินซ์และผงใบแรกซ์ ยاخنانนี้มีผู้หญิงมากมากใช้ทำ
ยิ่งใหญ่

วันหนึ่งลูกค้าผู้นั้นเข้ามาและวางแผนสถาบันต์บันถือไว้ พลางบอกว่าขอซื้อของปั้งค้างเช่นเคย ขณะมี小姐 หยิบเพื่อเอามาห่อ มีเสียงแต่รรและเสียงระฆังดังลั่นไปตามถนน ปรากฏว่ารถด้วยเหลืองคันหนึ่งแล่นโกรಮความผ่านหน้าร้าน

ชายลูกค้ารีบไปที่ประตูเพื่อดูว่าเกิดอะไรขึ้น มิสมาร์ธ ได้ความคิดบางอย่างโดยฉับพลันและถือโอกาสกระทำโดยไม่รู้ชา

ที่กันชั้นหลัง Kearns เดอร์มีเนย์สุดอยู่หนึ่งปอนด์ซึ่งคนเลี้ยงวัว
นำมาส่งเมื่อสิบนาทีมาแล้ว ด้วยมีดสำหรับหั่นนมปั่นคุมกริบ มิล
มาร์รา หยิบขันนมปั่นค้างสองก้อนมาเฉือนข้างๆ ลิกเข้าไปกว่าครึ่ง
ตักเนยก้อนโตใส่โดยไม่เลียดาย แล้วบีบหั่งสองก้อนให้เรียบดูไม่อาก

ว่ามีสิ่งใดเพิ่มเติมอยู่ข้างใน

เมื่อเข้าหันหน้ามาทางหล่อนเป็นเวลาเดียวกับหล่อนกำลังท่อง

ภัยหลังเขากลับออกไปถัดจากคุยกันไม่เกี่ยวก็ตามเดีย มิล
มาร์วา ยิ่งให้แก่ตัวเองพร้อมกับหัวใจทั่วโลกน้อย

หล่อนกล้าเกินไปไหม? เขายจะไม่พอใจหรือเปล่า? หล่อน
แน่ใจว่าเขาก็จะไม่เป็นเช่นนั้น การให้ข้อของกินแปลความหมายไม่ได้
และเนี่ยมีได้เป็นสัญญาที่จะนับถ้วน แห่งความเสียอกหักลึกลับๆ ที่ต้องการจะรักษา

วันนั้นจิตใจของหล่อนจดจำอยู่กับเรื่องนี้เป็นเวลานาน
หล่อนนึกเห็นภาพของเขามีพบรความจริงว่าหล่อนได้แอบทำบาง
อย่างเล็กๆ น้อยๆ เพื่อเขา

เข้าจะวางแปรรุงและจานสีลง เปื้องหน้าเขามีผึ้นผ้าใบบน
ข้ายัง นั่นคือภาพที่เขาวาดอย่างได้ลัดส่วนและความตื่นลึกหาที่ติด
มือ

เขากำลังจะเตรียมกินอาหารกลางวัน ซึ่งมีแต่ข้าวมันปังกระด้าง และน้ำเปล่า เขายังตัดก้อนข้าวมันปัง-ได้การ!

มิสมาร์ธ้า แก้มแดงเรื่อ เขางะคิดถึงหล่อนที่ใส่เนยลงไป
ขณะเขากินไหม? เขางะ---

กระดิ่งที่ประดูหน้าดังขึ้นอย่างเกรี้ยวกราด โครคนหนึ่ง
กำลังพรวดพรادเข้ามาจึงเกิดเสียงดังเช่นนั้น

มิสมาร์ธा รีบกระไว้กระวาดไปหา พบชายสองคนยืนอยู่บน
ธรณีประตู คนหนึ่งเป็นชายหนุ่มปากคำบากล้อง-ชาวยิ้งหล่อนไม่เคย
เห็นหน้า ส่วนอีกคนหนึ่งคือจิตรกรของหล่อนผู้นั้น

ใบหน้าของจิตรกรแดงก่า หมวดเพล่ออยู่ทางท้ายทอย ผู้
ย่างเหยิง เขากำหมัดทั้งสองเขย่าอย่างโถมโหโถลที่หน้า มิสมาร์ชา

“ดัมเม็กอปต์!” เขาระโคนดังเต็มที่เป็นภาษาเยอร์มัน
“เทาเซ็นดอนเฟอร์!”

ชายหนุ่มพยาภยามจุดเขากลับไป

“ฉันจะไม่ยอมไป” เขapultดอย่างเดือดดาล “จนกว่าจะได้
บอกหล่อนเลี้ยงก่อน”

เขายุบเครื่องเตอร์ของ มิสมาร์ชา ปั่งใหญ่

“คุณทำผมเป็นปี้หมด” เขapultดเลียงดัง นัย์ตาลีฟ้านในแวน
ของเขากลูโพลงอย่างน่ากลัว “ผมจะบอกอะไรให้ คุณเป็นอีกนางแมว
แก่ที่เลือกแท้ๆ!”

มิสมาร์ชา พิงร่างอย่างอ่อนระโยกับพื้นวางขนมปัง และ
แนบมือข้างหนึ่งลงบนเสื้อเอวลันใหม่มีดอกเป็นจุดลีฟ้า

ชายหนุ่มจับคอลาร์ของชายอายุกลางคนและพูด

“ไปกันเถอะ คุณพูดพอแล้ว”

ต่อจากนั้นเขากล่าวที่มีโทสะออกประตูปสู่ทางเท้า แล้ว
ตัวเขากลับเข้ามาอีกครั้งหนึ่ง

“ควรจะบอกให้คุณรู้เรื่อง, มาดาม” เขapultด “ว่าเกิดอะไรขึ้น
เขางานอะไรอย่างนั้น เขายังคงเป็นคนเขียนแบบการก่อสร้าง ผู้
ทำงานในสำนักงานเดียวกับเขา

เขาระบุนหักตลอดเวลาสามเดือนในการวางแผน
สำหรับ ซิตี้ ออฟ หลังใหม่ แข่งขันชิงรางวัลกันด้วยครับ เขางลอมกี
เสร็จเมื่อวานนี้ คุณควรรู้ด้วยว่า คนเขียนแบบเขียนด้วยดินสอทำ

ก่อนแล้วจึงลงหมึก คราวนี้ขันต่อไปก็คือลบเล่นดินสอออกด้วยขนม
ปังค้างปืนเป็นก้อน มันลบได้ดีกว่ายางลบมาก

บลัมเบอร์เกอร์ ชื่อของปังค้างจากที่นี่ ครั้นวันนี้ - อ้า
คุณรู้ไหม, มาดาม ว่า-ว่าขนมปังที่มีเนยอยู่ด้วย เมื่อลบเข้าทำให้
เหลาเหลาเลี้ยงใหญ่ แปลนของบลัมเบอร์เกอร์เลี้ยงหมด-เลี้ยงนิดໃใช้
การอะไรไม่ได้นอกจากขี้ทั้ง”

มิสมาร์ชา เข้าไปยังห้องหลังร้าน หล่อนถอดเสื้อเอวลัน
ใหม่มีดอกเป็นจุดลีฟ้าและสวมเสื้อผ้าเซอร์ทเก่าๆ ลิน้ำตาลแทน
ครั้นแล้วหล่อนเทยาซึ่งมีส่วนผสมเมล็ดควินช์และผงโนเบร์ก์ออก
ทางหน้าต่างลงในกระปองขี้เล้า.

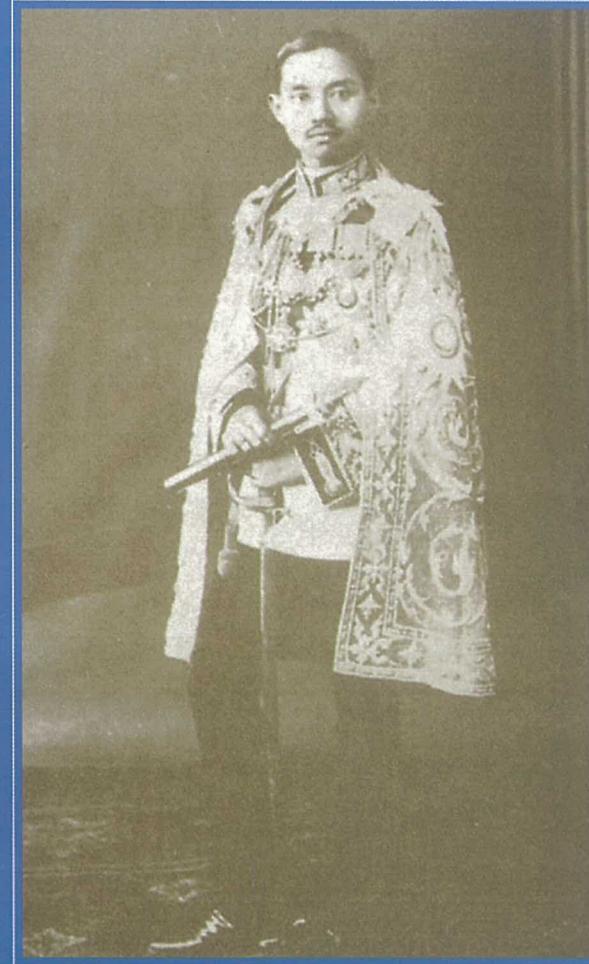
จาก หนังสือชุด ประกายดาว (พ.ศ. 2525)

บทเพลง: ราชบุพเนศ

ในพระมหาสมเด็จพระปกาเกล้าเจ้าอยู่หัว

ในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระปกาเกล้าเจ้าอยู่หัว เป็น
ระยะที่เกิดภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ ซึ่งจำเป็นต้องมีการยุบและปรับปรุง
เปลี่ยนแปลงหน่วยงานราชการเพื่อประทัดดงบประมาณแผ่นดิน แต่
แรกทรงคิดจะยุบกรมทหารพิเศษ ซึ่งรุ่งเรืองอย่างที่สุดในสมัยรัชกาลที่ 6
แต่เนื่องจากได้รับการกราบบังคมทูลว่า “ดนตรีไทย” เป็นเครื่อง
ราชบุปโภคอย่างหนึ่งของพระมหากษัตริย์ มีความจำเป็นสำหรับ
พระราชพิธีต่างๆ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้เลือกสรรเฉพาะ
ผู้ที่มีความรู้ ความสามารถ ในการดนตรีหลายอย่าง มาบูรณะการ
ในวงปีพาทย์หลวงและวงดนตรีรังสรรค์ โดยให้มีจำนวนคนน้อย
แต่สามารถทำหน้าที่ได้ทุกอย่างครบถ้วนที่สำคัญคือในรัชกาลนี้ได้ทรง
พระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ทำการบันทึกทำงเพลงไทยเป็นโน้ตสากล¹
เป็นครั้งแรก นับว่าเป็นการอนุรักษ์ศิลปะ “ดนตรีไทย” ไว้ให้ลุณหาย

ในช่วงที่วิทยาการสมัยใหม่จากนานาอารยประเทศหลัง
ให้เลเข้ามาสู่ประเทศไทย ในเวลานั้นพระองค์ทรงมีส่วนสำคัญอย่าง
ยิ่งในการสร้างเสริม สืบทอด ศิลปวัฒนธรรมไทย โดยทรงตั้งวงดนตรี
ไทยส่วนพระองค์ขึ้นในปี พ.ศ. 2470 ประกอบด้วยเจ้านาย และ
ข้าราชการที่ใกล้ชิดพระยุคลาภทั้งฝ่ายหน้า และฝ่ายใน ส่วนพระองค์
เองทรงคึกข่าวริบการบรรเลง “ซอตัวง” จากหลวงไฟเราะเสียงซอ
(อุ่น ดูรยชีวิน) และวิธีการแต่งเพลงจากหลวงประดิษฐ์ไฟเราะ (คร
ศิลปบรรเลง) ซึ่งเป็นหัวหน้าวงและครูผู้สอนเครื่องบรรเลงอื่นๆ (ดัง
ที่ หมอมเจ้าการวิก จักรพันธุ์ ราชเลขาธุการได้ประทานลักษณะไว
เมื่อวันที่ 5 ตุลาคม 2536)

พระตำแหน่งที่ประทับก่อนเสวยราชสมบัตินั้น คือ วังศูachoทัย
พระบาทสมเด็จพระมหาภูษาเจ้าอยู่หัวทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ
ให้สร้างขึ้นเพื่อพระราชทานเป็นเรือนหอสมเด็จเจ้าฟ้าประชาธิปก
ศักดิ์เดชน์ และหมอมเจ้าหญิงรำไพพรรณี สวัสดิวัตນ์ เมื่อพระองค์
เสวยราชสมบัติแล้ว ได้ทรงมีพระราชประสงค์จะหาที่ประทับแปร
พระราชฐานให้ห่างจากพระนคร เพื่อใกล้กับวัดราชเทวารามต่างๆ
และเนื่องจากทรงโปรดเสด็จประพาสทะเล จึงทรงสร้างพระราชฐาน
เพื่อเป็นที่ประทับแรม ที่อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
พระราชทานนามว่า สวนไอกังวล ประกอบด้วย พระตำแหน่งเปี่ยม
สุข พระตำแหน่งน้อย ตำแหน่งปลูกเกษตร ตำแหน่งเอิบเปรม ตำแหน่ง
เอมปรีด์ และ คานาเริง เป็นต้น หมอมเจ้าอิทธิเทพรังสรรค์ กฤดากร
ทรงเป็นสถาปนิกผู้ออกแบบและอำนวยการสร้างระหว่างปี พ.ศ. 2469
ถึง 2471 มีลักษณะเป็นสถาปัตยกรรมที่ได้รับอิทธิพลจากประเทศ

ตะวันตก แต่ดัดแปลงให้สอดคล้องกลมกลืนกับสภาพภูมิอากาศร้อนชื้นของเมืองไทยได้อย่างเหมาะสม

ในช่วงเวลาของการเสด็จประทับแรม ณ พระตำหนักเปี่ยมสุข ล้วนไกลกังวล นั้น นับเป็นช่วงเวลาที่พระองค์ทรงพระลำรำญ พระราชหฤทัยอย่างแท้จริง นอกจากจะทรงออกแบบภายใต้การทรงกีฬา เช่น เทนนิส กอล์ฟ สควอช และ ยังทรงโปรดการถ่ายทำ และทดสอบเครื่องภาพยนตร์ และโปรดการทรงดนตรี และที่พระตำหนักเปี่ยมสุขนี้เองที่พระองค์ทรงพระราชินพธ์เพลงไทยที่มีความไฟเราะ งดงามทั้ง “บหร่อง” และ “ห้องเพลง” พระราชทานไว้ เป็นมรดกทางศิลปวัฒนธรรมที่น่าภาคภูมิใจและเป็นเพลงออมตะยอดนิยมของนักดนตรีไทยตลอดมา คือ เพลงราตรีประดับดาว (ເກາ) เพลงเขมรละออองค์ (ເກາ) และเพลงໂທมโງเคลื่อนกระทบผึ่ง 3 ชั้น และยังมีทำนองเพลงกบเต็น 3 ชั้น ที่ทรงแต่งค้างไว้ รวมเป็นสามเพลงครึ่ง

เพลง ราตรีประดับดาว (ເກາ)

ทรงพระราชินพธ์ชื่นจาก เพลงมอญดูดาว 2 ชั้น ของเก่า เมื่อ พ.ศ. 2472 พร้อมทั้งบหร่อง มีพระราชประสงค์ที่จะใช้หน้าทับ ปรับไก่ จึงต้องทรงพระราชินพธ์ทำนองเพิ่มเติมให้ครบถ้วนหน้าทับ เพลงนี้เป็นเพลงแรกรที่ทรงพระราชินพธ์ และเมื่อทรงพระราชินพธ์ชื่นใหม่ๆ ยังมิได้ทรงตั้งชื่อ มีเจ้านายและผู้ที่ทรงคุ้นเคยหลายท่าน เสนอชื่อเพลงถวาย เช่น ดาวประดับฟ้า ดาวรามัญ ฯลฯ เป็นต้น แต่พระองค์ทรงมีชื่อเพลงไว้ในพระทัยแล้วว่า “ราตรีประดับดาว”

เพราะทำนองเติมมาจากเพลงมอญดูดาว และในบหร่องที่ทรงพระราชินพธ์มีความหมาย เปรียบเทียบคุณค่าความงาม และความดีของ “สตรี” กับ “ดอกไม้” ที่มีกลิ่นหอมถึง 6 ชนิด คือ ดอกราตรี และ ดอกชมนดา (ในบหร่อง 3 ชั้น) ดอกแก้ว และดอกมะลิกลีบช้อน (ในบหร่อง 2 ชั้น) ดอกกระดังงา และดอกจำปี (ในบหร่องชั้นเดียว) ความหมายในบหร่องที่ทรงพระราชินพธ์ในเพลงนี้ แสดงถึงค่านิยมความงามของสตรีในยุคหนึ่งว่ามิได้อยู่ที่ความสวยงามของรูปร่างหน้าตา แต่อยู่ที่คุณค่าความดี ความงาม ของกิริยา วาจา และจิตใจ

ม.ร.ว. ถนนศรี สวัสดิวัตน์ เล่าว่า พระบาทสมเด็จพระปูกเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงพระราชินพธ์เพลง “ราตรีประดับดาว” พระราชทานแด่พระมหาเสนาผู้ทรงเป็นที่รัก

ซึ่งแสดงว่า แม้พระลิริโฉมจะทรงดงามอย่างยิ่งอยู่แล้ว แต่สิ่งที่งดงามและมีคุณค่ามากยิ่งกว่า คือ กิริยา วาจา และจิตใจ ในพระองค์สมเด็จพระนางเจ้ารำไพพรรณี

ระหว่างที่ยังมิได้ทรงเลือกที่จะใช้ชื่อเพลงนี้ ที่มีผู้คิดถวายว่า ชื่อใด วงมหาหริหลาง ซึ่งได้รับพระราชทานต่อเพลงนี้มา และทราบดีว่าพระองค์ทรงมีชื่อเพลงนี้อยู่ในพระทัยแล้ว ก็นำไปบรรเลงออก กระจายเสียงที่สถานีวิทยุ 11 พ.ล. ณ ศาลาแดง และประกาศชื่อเพลงว่า “ราตรีประดับดาว”

บทร้อง เพลงราตรีประดับดาว (ເດາ)

ສາມຊັ້ນ

ວັນນີ້
ຂອເຊີ່ງສາຍໃຈ ເຈົ້າໄປນັ່ງເລື່ນ
ທອນດອກຮາຕີ
ເໜື້ອນຈານນໍ້າໃຈ ແມ່ໄໝ່ຂໍາຄມ
ໜຸ້ມແຕ່ດວງເດືອນ
ພຶ່ງແດດເດືອນ ເປົ່ງໄວຈະໜ່າມ່ອງ
ທອນດອກໝາມນາດ
ເໜື້ອນນໍ້າໃຈດີ ປຣານີປຣາສະຍ

ສອງຊັ້ນ

ຂອເຊີ່ງເຈົ້າຝຶ່ງເພັງວັງເວງໃຈ
ທອນດອກແກ້ວຍາມເຢັ້ນ
ດວງຈັນທົ່ງຫັ້ນດເກືອບໝົດດວງ
ທອນມະລິກລົບຊັ້ນ

ເພັງຂອງທ່ານແຕ່ງໃໝ່ໃນວັງຫລວງ
ໄມ່ເຫັນໃຈຝຶ່ງເສີຍເລຍເອຍ
ໄວ້ຫນາວທຽງຍອດຊີ້ວາໄປປຣານີ
ອ້ອນວອນເຈົ້າຝຶ່ງເພັງເອຍ

ຊັ້ນເດືອນ

ຈານຈະຮູ່ງແລ້ວນະເຈົ້າຝຶ່ງຂອລາ
ທອນດອກຮະດັງຈາ
ໜຸ່ມງ່າມຮວ່ອນຫາຊ່ອມາລີ
ທອນດອກກຳປີ

ແສງທອງລ່ອງຝຶ່ງສ່າງສ່າງ
ຫຼີ້ຈະໜ່າເຈົ້າເຈົ້າໃຈຮົງຈົງ
ແຕ່ຕັ້ງພື້ຈຳຈາກພຣາກໄປໄກລ
ນີ້ແນ່ພຶ່ງນີ້ຈະກັບນາເອຍາ

ເພັງ ແຂມຮລະອອງຄົ້ນ (ເດາ)

ທັງຈາກທີ່ພຣະບາທສົມເດົຈພຣະປົກເກົ້າເຈົ້າອຸ່ງຫວຽກປະສົບ
ຄວາມສໍາເຮົາຈາກເພັງພຣະຮາຜົນພົນ “ຮາຕີປະດັບດວງ” ແລ້ວ ເຂົ້າໃຈ
ວ່າເປັນຮະຍະເວລາທັງຈາກເສົດົຈເຢືນປຣະເທົກໃນກລຸ່ມອິນໂດຈິນ ຄືອ
ລາວ ກັມພູ້າ ແລະ ນຸ່ວນ (ພ.ສ. 2473) ແລ້ວ ກົງທຽມມີພຣະຮາຜົນດຳວິຈະທຽງ
ພຣະຮາຜົນພົນທຳນອງເພັງທີ່ມີສໍາເນົາຢືນເຂມຮັບ້າງ ເນື່ອເສົດົຈແປປຣະ
ຮາຜົນໄປປະທັບທີ່ພຣະດຳທັກເປີ່ມສຸຂ ສວນໄກລກັງວລ ໃນປີ ພ.ສ. 2473
ຈຶ່ງໄດ້ທຽງເລືອກເພັງເຂມຮອວບ້າງ 2 ຊັ້ນ ທີ່ເປັນເພັງໂປຣານກາຍ
ມາຈາກເຂມຮແທ້ເພັງທີ່ ມາທຽງພຣະຮາຜົນພົນຂໍຢາຍອັຕຣາຂຶ້ນເປັນ
ທຳນອງສາມຊັ້ນກ່ອນ ແລ້ວທຽງຕັດທຳນອງສອງຊັ້ນລົງເປັນຊັ້ນເດືອນ ຄຽນ
ເປັນເພັງເດາ ສ່ວນບທຣ້ອງໄດ້ທຽງເລືອກຈາກທະຄຣວິ່ງພຣະວ່າງ
ພຣະຮາຜົນພົນໃນພຣະບາທສົມເດົຈພຣະມົກງຸກູເກົ້າເຈົ້າອຸ່ງຫວ່າ ແຕ່ໄດ້
ທຽງແກ້ໄຂເພີ່ມເຕີມບາງຄຳ ແລະ ທຽງພຣະຮາຜົນທານເຊື້ອເພັງໃໝ່ໄໝວ່າ
ເຂມຮລະອອງຄົ້ນ (ເດາ) ດັ່ງຕ້ອໄປນີ້

บทຮ້ອງເພັງເຂມຮລະອອງຄົ້ນ (ເດາ)

ສາມຊັ້ນ

ເນື່ອນັ້ນ
ໄທຍຄນີ້ມີບຸ້ນຍູ້າກລ້າຈົງຈົງ
ຈຶ່ງມີພຣະຮາຜົນບຸ້ນຫາ
ຕົວເຮົານີ້ມີບຸ້ນຍູ້າທີ່

ທ້າວພັນຮຸມທຽງຝຶ່ງແກ້ວນັ້ນິ່ງ
ຈະລະທີ້ໜ້າໄວ້ໄໝເປັນກາ
ແດ່ພູ້າເຕີໂຍດທ່າຮ
ໄມ່ມີຄືເປົ່ງປານແຕ່ເດີມນາ

สองชั้น

บัดนี้พระร่วงເນື້ອງລະໄວ
ໄມ່ເກຮງຊື່ງຮາຍອາຫຸນ

ມີປັນຍາອັກໂທັ້ງໃຈກຳລຳ
ທີ່ໄວ້ຂ່າຈະທຳວ່າຄູນໃຈ

ชั้นเดียว

ຈະຕັ້ງທີ່ບັນດາເປັນຜົວເສັນ
ແນ່ພູນາເດືອນຈຸນ

ກ່ອເຫດຸກໍາເຮັບເຕີບໃຫຍ່
ຈະຮັບໄປກຸມຈັບຄົນສຳຄັນ

ในบทกลอนบทสุดท้าย พระบาทสมเด็จพระปกาเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงแก้ไขบทพระราชนิพนธ์ในพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว 2 แห่ง คือ เพิ่มคำว่า ແນະ ແລະเปลี่ยนคำเดิมที่ว่า อ້າຍສຳຄັນ เป็น คนສຳຄັນ ແລະເນື້ອເສດີຈັບพระนครຈຶ່ງໂປຣດເກລ້າ ໃຫ້ ข້າราชการกองປີພາຫຍ່າລວງຕ່ອພັນນີ້ຈາກພຣະອງຄໍ ລ ພຣະທີ່ນັ້ນອັນພຣສຖານ ພຣະຈັກຈຸດສຸດ ຕ່ອມພຣະອງຄໍທຽງປັບປຸງແກ້ໄຂທຳນອງພັນເຂມຮລະອອອງຄໍ 3 ຊັ້ນ ອັນຕັ້ນອົກທາງໜຶ່ງ ແຕ່ຂ້າราชการໃນວັງປີພາຫຍ່າເລີຍດາຍທຳນອງທີ່ທຽງພຣະพระราชນີ້ໄວ້ໃນຄັ້ງແຮກ ເນື້ອນໄປບຣເລງຄວາຍຈຶ່ງໄດ້ໃຫ້ 2 ທຳນອງ ຄື່ອ ບຣເລງທຳນອງທີ່ທຽງເປັນເປົ້າໃຫ້ໃຫ້ ແລະບຣເລງທຳນອງທີ່ພຣະທານໄວ້ເດີມເປັນເທິ່ງແລ້ວ ທີ່ຈົງກີ່ເປັນທີ່ພຣະທານທີ່ມີຫຼຸດສຸດທ້າຍ ແລະຢືດຄື່ອເປັນທຳນອງທີ່ຖຸກຕ້ອງສືບຕ່ອກນຳມາສຶກປ້ອງຈຸບັນ

ພັນເຂມຮລະອອອງຄໍ (ເຕົາ) ນັບເປັນພັນພຣະพระราชນີ້ໃນพระบาทสมเด็จพระปกาเกล้าเจ้าอยู่หัว ອັນຕັ້ນທີ່ສອງ ເປັນພັນທີ່ທຽງ ຄົດປຣະດີໜຸ້ງໃຫ້ແນ່ງອນ ຄມຄາຍ ສອດແທກໄວ້ຢ່າງແນບເນື້ອນ ຈັດ

ເປັນພັນທີ່ອູ້ໃນຄວາມນີ້ມະນີ້ອັນນັກດັນຕີໄທຢາດມາ

ເພັນ ຄລື່ນກະທບັນດັ່ງ 3 ຂັ້ນ

ເນື້ອຄັ້ງທີ່ພຣະບາທສມເຕັ້ງພຣະປກເກລ້າເຈົ້າອູ້ຫົວເສດີຈ
ປຣພາສັດທີບທາງໝາລມາຮັກ ພຣະອງຄໍໄດ້ທອດພຣະເນຕຣໝາຮ່າຕີ
ຄວາມຈາມຂອງທ້ອງທະເລ ຈຶ່ງທຽງມີພຣະທານດຳວິລະທຽງພຣະພຣະຈັກນີ້ພັນ
ທຳນອງພັນໄທຍ່ໃຫ້ມີທຳນອງທຳນອງຄຳລ້າຍຮລອກຄລື່ນ ແລະໄດ້ທຽງເລືອກ
ພັນຄລື່ນກະທບັນດັ່ງ 2 ຂັ້ນ ມານຍາຍອັຕຣາຂຶ້ນເປັນ 3 ຂັ້ນ ໂດຍໄດ້ທຽງ
ນຳແນວຄົດໃນເຮືອກເລີຍນເລີຍຮຣມ່າຕີ (ແບບຂອງຜົ່ງ) ເຂົ້າມາ
ພັນດ້ວຍ ເພັນພຣະພຣະຈັກນີ້ ຄລື່ນກະທບັນດັ່ງ 3 ຂັ້ນ ນັບເປັນອັນຕັບ
ທີ່ສາມ ລຳເວົ້າເຮົຍບ້ອຍໃນປີ ພ.ສ. 2474 ລຳນຳຂອງເພັນເປົ້າປະເລີນ
ເລີຍຄລື່ນທີ່ກຳລັງທຍອຍເຂົ້າມາກະທບັນດັ່ງສົມດັ່ງຊື່ເພັນ ໃນທອນຕັ້ນມີ
ລູກລ້ວລູກຂັດ ເປັນເລີຍຄລື່ນແຕກກະຈາຍເນື້ອກະທບໜະ່າງອັນທິນ ໃນ
ຕອນທ້າຍຂອງທອນສອງເທິ່ງແຮກ ແສດຄົງຄລື່ນໄດ້ນໍ້າທີ່ຫຸນເນື້ອງຂ້ອນ
ກັນເຂົ້າມາລູກແລ້ວລູກເລ່າ ພສມກັບຄລື່ນເໜີ້ອນ້າ ສ່ວນໃນຕອນທ້າຍຂອງ
ເພັນທີ່ດຳເນີນໄປປະໜີ້ຄລື່ນລູກເລົກໆທີ່ພລິ້ວພຣາຍໄລ່ມາຕາມກະຮະແລລມ
ອ່າງຮວດເຮົວ

ເພັນຄລື່ນກະທບັນດັ່ງ 3 ຂັ້ນ ຕັ້ງພຣະທ້າຍຈະທຽງພຣະພຣະຈັກນີ້
ໄທ້ຄຽບເປັນພັນເຕົາ ແຕ່ເນື້ອຈາກຍັງມີໄດ້ທຽງພຣະພຣະຈັກນີ້ຮັບທ່ວ່ອງແລະ
ທຳນອງຮ່ວງ ຈຶ່ງໂປຣດເກລ້າ ໃຫ້ໃຫ້ເປັນພັນໂໜ້ໂປກ່ອນ ຕ່ອຈາກນັ້ນ
ກີ່ໄມ້ທຽງມີເວລາຈະທຽງພຣະພຣະຈັກນີ້ພັນນີ້ຕ່ອໄປ ຈຶ່ງນີ້ມີໃຫ້ບຣເລງ
ເປັນພັນໂໜ້ໂປກ່ອນທີ່ໄໝ ໄມມີບທ່ວ່ອງ

เพลง กบเต็น 3 ชั้น

เมื่อฤดูร้อน ต้นปี พ.ศ. 2475 พระบาทสมเด็จพระปกาเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงแปรพระราชฐานไปประทับแรม ณ พระราชวังไกลกังวล ได้ทรงเริ่มพระราชนิพนธ์ เพลงกบเต็น 2 ชั้น ขึ้นเป็นทำนองเพลงกบเต็น 3 ชั้น ได้เพียงท่อนแรกเท่านั้น ซึ่งเพลงนี้มี 2 ท่อน และพระองค์ยังมิได้ทรงตรวจแก้ไข ก็เกิดวิกฤตการณ์ของบ้านเมืองเลี่ยงก่อน จึงมิได้ทรงพระราชนิพนธ์ต่อไป ค้างอยู่ครึ่งเพลง

บทสรุป

บทเพลงพระราชนิพนธ์ในพระบาทสมเด็จพระปกาเกล้าเจ้าอยู่หัว รวมแล้วมีสามเพลงครึ่ง แต่ละเพลงล้วนมีความไพเราะ คมคาย แสดงถึงพระอัจฉริยาภิปนในพระองค์ท่าน ด้านดุริยางคศิลป์ และศิลป์อย่างสูง

รัชสมัยที่แสนลับ ท่ามกลางวิกฤตการณ์ และปัญหาต่างๆ ที่ทรงรับไว้เป็นพระราชภาระและต้องทรงทนทุกข์ในพระสุขภาพ พลานามัยที่ไม่สมบูรณ์ แต่ยังคงมีเลิ่งดอนตรีที่หวานแหววมาจากการเครื่องสายไทยที่มีพระมหากรุณาธิคุณและพระบรมราชนิพนธ์ทรงร่วมบรรเลง ดุจจะส่งกระเสลความอบอุ่น เชื่อมั่น แผ่ซ่านเข้าปลอบประโลมใจ ประชาชนให้คลายทุกข์ และแพร่เชื้อชีวิณฑุกครั้งที่รະสึกถึงยามวัตถิกาล ที่ดงดามด้วยดวงดาวพราพราย และอบอวลด้วยกลิ่นหอมรายริน ของมวลบุปผานานาพันธุ์ จากเพลงพระราชนิพนธ์ รأتى بـ ประดับดาว

จาก จดหมายข่าว มสธ ปีที่ 24 ฉบับที่ 9 ปักษ์ที่ 1 พฤษภาคม 2545

แคลเซียม กับ โรคกระดูกพรุน

ปัจจุบันแคลเซียมเป็นแร่ธาตุที่อยู่ในความสนใจของนักวิชาการและผู้บริโภคทั่วไป ทั้งนี้ เพราะว่า ปัญหาของการเกิดโรคกระดูกพรุนในผู้สูงอายุ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งในหญิงวัยหมดประจำเดือน แคลเซียมจึงเข้ามายังมาก เหตุผลอาจมาจาก ภัยคือ แคลเซียมที่อยู่ในตัวเรานั้นจะอยู่ในส่วนที่เป็นโครงสร้างของร่างกายซึ่งภัยคือ กระดูกทั้งหมด ดังนั้น จะเห็นได้ว่าปัจจุบันมีการรณรงค์ให้เดินมม (วว) ซึ่งถือว่าเป็นแหล่งที่ดีของแร่ธาตุชนิดนี้ รวมทั้งการรับประทานอาหารที่เป็นแหล่งของแคลเซียมตั้งแต่วัยเด็ก เพื่อการเจริญเติบโตและการมีโครงสร้างของกระดูกที่แข็งแรง เพื่อรักษาสภาพที่ดีของกระดูกไว้ รวมกับการออกกำลังกาย ดังนั้น วันนี้ เราจึงจะคุยกันในเรื่องของแคลเซียมกับโรคกระดูกพรุน

โรคกระดูกพรุนคืออะไร โรคกระดูกพรุนก็คือภาวะที่มวลของกระดูกลดลง โดยมีความผิดปกติของกระดูกเข้ามาร่วมด้วย

ทำให้กระดูกที่เคยแข็งแรงทนทาน เปราะบาง และแตกหักได้ง่าย ซึ่งการเกิดกระดูกหักได้ง่ายนี้เกิดได้ทุกที่ของร่างกาย แต่บริเวณที่พบมากคือ สะโพก ข้อเมือ และกระดูกสันหลัง ซึ่งน่าจะต้องได้วับการระมัดระวังเป็นพิเศษสำหรับคุณผู้หญิงทั้งหลาย เพราะโรคนี้จะพบในผู้หญิงมากกว่าผู้ชาย เหตุผลคือ การขาดฮอร์โมนเพศหญิง หรือ เอสโตรเจน สำหรับผู้หญิงวัยหมดประจำเดือน ทำให้มวลกระดูกลดลงเร็ว และอีกปัจจัยหนึ่งคือ อายุยิ่งมากขึ้น การเกิดโรคก็มากขึ้นตามไปด้วย

สาเหตุสำคัญของโรคกระดูกพรุน ตามปกติแล้วกระดูกของคนเรามีการสร้างและ слายอย่างสมดุลกันอยู่ตลอดเวลา แต่ถ้ามีการ слายมากกว่าการสร้าง มวลกระดูกก็จะลดลงทำให้เกิดโรคกระดูกพรุน ความหนาแน่นของกระดูกจะเพิ่มถึงจุดสูงสุดเมื่ออายุประมาณ 20-35 ปี พอยเลี้ยกันนั้นความหนาแน่นก็จะลดลงร้อยละ 6-8 ทุกๆ 10 ปี ดังนั้น การที่ผู้สูงอายุมีความสูงลดลงหรือมีหลังที่โค้งงอ นั่น เพราะว่าความอ่อนแอของกระดูกที่เป็นโครงสร้างของร่างกาย แต่ในกรณีของผู้หญิงวัยหมดประจำเดือน ความหนาแน่นของกระดูกจะลดลงอย่างรวดเร็วอาจถึงร้อยละ 5-10 ต่อปี ดังนั้นสาเหตุสำคัญของโรคกระดูกพรุนก็คือ การขาดสารอิหร์โมนเอสโตรเจน ที่ช่วยในการรักษาความหนาแน่นของกระดูกไว้ เมื่อขาดเอสโตรเจน การ слายของกระดูกจะเพิ่มขึ้น อีกสาเหตุหนึ่งก็คือ การใช้ยาหรือสารที่ประกอบด้วยพาวสเตียรอยด์ เพราะสารกลุ่มนี้สามารถกระตุนให้มีการ слายของกระดูกมากขึ้น และมีฤทธิ์ยับยั่งการสร้างกระดูกด้วย และอีกสาเหตุหนึ่งก็คือ โรคไอกีโอเรอร์ธรอยด์

คือผู้ป่วยที่มีการสร้างฮอร์รอยด์สูงผิดปกติ ออร์โมนพากนี้จะไปกระตุ้นการ слายกระดูก

แคลเซียมสำคัญอย่างไร การสร้างและการ слายกระดูกคือ การนำแคลเซียมไปสะสมในกระดูกนั้นคือการสร้างกระดูก การ слายเอาระดับแคลเซียมออกจากกระดูกนั้นคือการ слายกระดูก แคลเซียมที่ถูกออกมานี้จะไปอยู่ในกระแสเลือดและถูกนำไปตามอวัยวะอื่นเพื่อทำหน้าที่ต่างๆ กันตามความจำเป็น เมื่อเราได้รับแคลเซียมจากอาหารไม่เพียงพอ แต่ร่างกายจำเป็นต้องใช้จังต้องเอาจากโครงสร้างของเราก็คือมาจากกระดูกของเรารอกร่างกายใช้นั่นเอง ถ้าโครงสร้างของเราราดแคลเซียมบ่อยๆ กระดูกก็จะอ่อนแอลง ความหนาแน่นต่างๆ ก็จะน้อยลง ดังนั้นเราจึงต้องรับประทานแคลเซียมเพื่อการสร้างกระดูกของเราให้แข็งแรงและมีความหนาแน่นให้ได้มากที่สุด

เราจะได้แคลเซียมจากไหน ต้องยอมรับว่าแหล่งอาหารที่มีแคลเซียมของบ้านเรามีมาก และแหล่งอาหารที่สำคัญคือ นม และผลิตภัณฑ์ที่ทำมาจากนม หรือถ้าหากท่านดื้มน้ำไม่ได้ ในบ้านเราก็ยังมีแหล่งอาหารอื่นที่มีแคลเซียมอีก เช่น ปลาเล็กปลาน้อย หรือปลาอะโกรได้ที่กินได้ทั้งก้าง อาหารเหล่านี้ล้วนเป็นแหล่งของแคลเซียมที่ดีเช่นกัน

แต่ก็มีอาหารบางอย่างที่มีสารจำพวกออกซชาเลทสูง ที่ขัดขวางการดูดซึมแคลเซียมได้ เช่น ผักพื้นบ้านบางชนิด พวงผักโภชนาดกระถิน นอกจากนี้ การได้รับโปรตีน โซเดียม คาเฟอีนมากเกินไป ก็ยังมีผลทำให้ร่างกายต้องสูญเสียแคลเซียมโดยการขับถ่ายออกมานี้เป็นปัลสภาวะอีกด้วย

จะเห็นได้ว่า โรคกระดูกพรุนนั้น เป็นโรคเรื้อรังชนิดหนึ่ง ที่ทำความเสียหายให้กับเราไม่น้อยเลย การที่ร่างกายได้รับแคลเซียมจากสารอาหารอย่างพอเพียงเป็นประจำตั้งแต่วัยเด็กไปจนกระทั่งเติบโตเป็นผู้ใหญ่ และเรื่อยไปตลอดชีวิตของเรานั้นเป็นปัจจัยที่สำคัญในการป้องกันโรคกระดูกพรุนได้เป็นอย่างดี แต่ท่านต้องไม่ลืม ออกกำลังกายเป็นประจำทุกวันด้วย เพราะการออกกำลังกายจะช่วยในการชะลอการลดลงของความหนาแน่นของกระดูกได้

และทั้งหมดนี้เป็นข้อมูลจาก “อาหารเพื่อสุขภาพ” ของ ดร.อรudit นิติธรรมยงค์.

รายการ “กินทั่วไทย” ออกอากาศทางสถานีวิทยุสราญรมย์ กระบวนการต่างประเทศ

ความเชื่อ-ค่านิยม

นำสู่การกำลังล้างพ่าพันธุ์ ลับ

ในระยะนี้เจ้าหน้าที่จับกุมผู้ลักลอบนำ ‘ลิน’ ออกนอกราชอาณาจักรได้จำนวนมาก แต่ละครั้งจับกันได้เป็นคันธนู ทำไม้สตั่วหน้าประหลาดพันธุ์นี้จึงเป็นที่ต้องการของต่างชาตินักหนา?

“ลินเป็นสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมและเป็นสัตว์เลือดอุ่น มีชื่อภาษาอังกฤษว่า Malayan, Pangolin และ Chinese ซึ่งแต่ละชื่อเรียกตามลินที่ลินอยู่ Malayan และ Pangolin พบได้มากในแถบประเทศไทยและเชียร์ลิงภาคใต้ของไทย ส่วน Chinese พบได้ในประเทศไทย พม่า จีน และตอนเหนือของประเทศไทย

เจ้าสัตว์ชนิดนี้มีขาลี่ขา ชุดรูเป็นที่อยู่อาศัย กลางวันมันจะอยู่ในรู ออกหากินในตอนกลางคืน อาหารของมันได้แก่ ปลวกและมด ลินเป็นสัตว์ไม่มีฟัน หลังจากที่มันเอามือซึ่งแหลมคมชุดเดียวที่ปุ่มคล้ายหัวเข็มทิ่มเข้าไปในเนื้อของเหยื่อแล้วจึงจะเออลินที่ค่อนข้างเหนียวตัวไปกับร่างกายของเหยื่อ

มดบ้างเข้าปาก แต่เนื่องจากมดและปลวกหาได้ไม่ง่ายนัก ลินจึงต้องปรับตัวเองเพื่อความอยู่รอด ด้วยการทำให้อุณหภูมิภายในตัวต่ำกว่าปกติ เพราะถ้าตัวมันมีอุณหภูมิสูงอย่างลัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมประเภทอื่นๆ มันจะต้องใช้พลังงานสูง และการได้มาของพลังงานก็ได้มาจากอาหาร จากการที่อาหารหมายความว่าต้องปรับอุณหภูมิให้ต่ำลงเพื่อใช้พลังงานให้น้อยที่สุด” รศ.ดร.สมโภชน์ ครีโกลามาตร อาจารย์ประจำภาควิชาชีววิทยา มหาวิทยาลัยมหิดล รองหัวหน้าโครงการพัฒนาองค์ความรู้และศึกษาโดยการจัดการทรัพยากรชีวภาพในประเทศไทย (BRT) อธิบาย

การที่ลินปรับชีวิตเพื่อให้ตัวเองอยู่รอด ส่งผลถึงการขยายพันธุ์ เป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ลินมีลูกน้อย แต่มุขย์ก็ยังจับมันตลอดเวลา

ตามประวัติศาสตร์ มุขย์ล่าลินมานานแล้ว สมัยอยุธยาจนถึงรัตนโกสินทร์นิยมเอา ก้อนรอดที่อยู่ในกระเพาะลินไปผสมยา เนื่องจากเชื่อว่ารอดที่อยู่ในกระเพาะลินมีฤทธิ์เป็นยาชากำจัง อีกทั้งหาได้ไม่ง่ายนัก เรียกกรวดเหล่านั้นว่า “ปีช้ำ” นอกจากลินที่เรานิยมเอารอดมาจากการแพทย์แล้วยังมีกรวดในกระเพาะของเม่นที่ผู้คนสมัยนั้นนิยมด้วย ต่อมาไม่นานความนิยมกรวดในกระเพาะลินเริ่มน้อยลงไป แต่กลับมีความนิยมเรื่องของยาจีนเข้ามาแทนที่

ช่วงที่ลินตายเป็นจำนวนมากเห็นจะเป็นช่วงที่มีการทำสนธิสัญญาเบوارิ่ง ไทยส่งเกล็ดลินออกขาย ส่วนใหญ่นิยมเอาไปทำยา รักษาโรคผิวหนัง ลันนิชฐานกันว่าจากการที่ลินอาคายอยู่ต่ำพื้นดินจึงทำให้เกล็ดของมันเป็นแหล่งสารเโรราตุและมีฤทธิ์ทางยา แต่เมื่อ

ฝรั่งเริ่มเข้ามายึดทรัพยากรด้านการค้าขาย โดยเฉพาะกับประเทศไทย จะพบว่าเครื่องหนังในประเทศไทยมีคุณภาพดีเยี่ยม ซึ่งล้วนแล้วแต่ใช้หนังลินแทบทั้งลิน

ลินจึงเป็นลัตว์ที่มุขย์ต้องการไม่ว่าจะเป็นเกล็ดใช้ทำยา เนื้อที่กินได้ และหนังนำไปแฟ่เกลือและเอาไปฟอก จะให้หนังที่มีคุณภาพดีมาก

นั่นเป็นจุดหนึ่งที่ทำให้ลินเริ่มลดจำนวนลงอย่างรวดเร็ว ปัจจุบันนี้ยังพอมีลินอยู่ตามพื้นที่ต่างๆ แต่ถ้าครั้งใดที่มุขย์เห็นลินโซคจะตามองมันก็จะอยู่ในกำมืออนุษัญหันที่แม่ลินจะมีวิธีการป้องกันตัวเองแล้วก็ตาม

ปฏิกริยาที่ลินใช้ป้องกันตัวเองเมื่อมีศัตรูเข้ามารบกวนมัน ปฏิกริยาที่ลินตอบสนองคล้ายกับกิงกือยามที่เจอกับศัตรู นั่นคือ มันจะม้วนตัวกลมซึ่งถือเป็นการตอบสนองสัตว์ผู้ล่าแบบทุกชนิดที่มุ่งร้ายต่อมัน ซึ่งได้แก่ หมาป่า แมวป่า เกล็ดที่อยู่บนตัวมันถือเป็นเกราะป้องกันตัวเองได้เป็นอย่างดี ซึ่งมีลักษณะทั้งแหลมและคม และถ้ามันม้วนตัวได้นานเท่าไรร โอกาสที่ลัตว์ผู้ล่าจะเอาชีวิตมันก็ย่อมน้อยลงตามไปด้วย แต่กรณีที่เช่นไม่ได้กับมุขย์ เพราะขณะที่ลินม้วนตัวก็เป็นการง่ายที่มุขย์ซึ่งได้เชื่อว่านักล่าผู้ใหญ่จะจับทางและยกมันขึ้นมาอย่างง่ายดาย ปัจจุบันนี้ลินถูกล่าเพื่อนำมาเป็นอาหารอย่างต่อเนื่อง

“ดูสถิติในช่วง 5-6 เดือนที่ผ่านมาแล้วมาก คนจีนตอนใต้ในมณฑลยูนนาน คุนหมิง นิยมอาหารป่าและลินก์เป็นลินคำนำเข้าที่สำคัญของพื้นที่นั้น” รศ.ดร.สมโภชน์ระบุ

ประเทศเวียดนามถือเป็นผู้ค้าลินรายใหญ่ โดยคนเวียดนามซึ่งได้ชื่อว่ามีหัวการค้าและมีเครือข่าย จะมีออร์เดอร์ไปยังประเทศลาว มาเลเซีย ซึ่งทั้งสองประเทศนี้ยังมีลินให้ได้จับกันมากพอสมควร ลินจากประเทศลาวเมื่อข้ามไปยังประเทศเวียดนามราคาเพิ่มสูงขึ้น เป็น 10 เท่า จากประเทศเวียดนามส่งต่อไปกว่าจะถึงจีนตอนใต้ ราคากองลินยังสูงขึ้นๆ ดังนั้นเมื่อได้ราคาดี จึงมีการลักลอบส่งลินข้ามแดนกันอย่างต่อเนื่อง แค่ค่ายๆ ขนครั้งละ 5-10 ตันก็เกินคุ้ม

จากขบวนการลักลอบที่ค่ายๆ ทยอยส่งออกลินในประเทศลาว ช่วง 4-5 ปีที่ผ่านมา มีการวิจัยสำรวจตัวป่าในประเทศลาว พบร่องรอยลัดจำนวนลงถึงร้อยละ 98 จากลัตต์ 100 ชนิด ปัจจุบันในประเทศลาวเหลือลัตต์เพียง 2 ชนิด จากขบวนการลักลอบค้าลัตต์แบบเครือข่าย เวลาเพียงแค่ 5 ปีพบว่าลัตต์ป่าในประเทศลาวลดลงเหลืออยู่ไม่ถึง 10% ของเดิม ทำให้ต้องหันมาลักลอบลิน ก็อปปี้ หรือสูญพันธุ์ ขณะที่ลินในเมืองไทยนั้นยังพอมีเหลืออยู่บ้างแต่ก็น้อยมาก ในขณะเดียวกันน้ำหนักของลินที่ยังคงมีให้เห็น ซึ่งส่วนใหญ่จะหลบซ่อนอยู่ตามเขายืนปุ่น

เมื่อลัตต์ป่ารวมไปถึงลินในประเทศลาวเกือบสูญพันธุ์ ผู้ค้าอย่างเวียดนามจึงหาแหล่งซื้อขายลินแห่งใหม่ โดยมุ่งไปยังประเทศมาเลเซีย ทุกครั้งของการลักลอบนำลินเข้าประเทศเวียดนาม จุดในการลำเลียงลินต้องผ่านประเทศไทย

ปอยครั้งที่มีการจับผู้ลักลอบค้าลินได้ ทั้งนี้พบว่าลินที่จับได้ส่วนใหญ่จะเป็นลินมาเลเซีย ลักษณะเด่นอยู่ที่ทางซึ่งยาวกว่าลำตัว มันจะขาดตัวเป็นวงกลมอยู่นาน ซึ่งการขาดตัวของมันไม่ได้ทำให้มันมีความสุขมากนัก เพราะขณะที่มันขาดตัวมันจะเกิดภาวะเครียด ยิ่งขาด

อยู่นานเท่าไรความเครียดก็จะเพิ่มขึ้นมากเท่านั้น

“ถ้าจับลินได้ก็น่าจะปล่อยไปสู่พื้นที่ของมัน แต่หากจะให้มีการจับคนที่ลักลอบค้าลัตต์ให้ต่อเนื่อง ในส่วนของลินที่จับมาได้นั้น อย่างจะให้มีการอนุบาลลินเหล่านั้นก่อนจะนำไปปล่อย เนื่องจากตอนที่มันถูกจับตัวมานั้นมันขาดตัวอยู่เป็นเวลานานเกิดภาวะอ่อนเพลีย สภาพร่างกายอ่อนแอกว่าเดิมมาก เราต้องช่วยชีวิตมันก่อนอย่างน้อยการอนุบาลลินต้องไม่ต่ำกว่า 1 เดือน 产品经理ว่าหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องมาพูดคุยและพร้อมยินดีเข้ามาร่วมแก้ปัญหา ถ้าดูจากคนที่มีหน้าที่รับผิดชอบซึ่งมีศักยภาพที่จะทำงานได้แก่ กรมป่าไม้ สวนลัตต์ รวมไปถึงเอ็นจีโอ ที่มีความเป็นห่วงลัตต์ซึ่งถูกทารุณ” รศ. ดร.สมโภชน์ เลโน.

จาก สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.)

สวนมนต์บ้าน

ก. กอบกาญจน์ อุตสาหะ

ด้วยพระบารมีสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ รัชกาลได้ย้ายเรือนจำลหุโทษที่ถนนมหาชัยออกไปที่อื่น และมอบพื้นที่ให้แก่กรุงเทพมหานครดำเนินการสร้างสวนสาธารณะเพื่อเป็นที่พักผ่อนหย่อนใจของประชาชนในละแวกนั้น ซึ่งอยู่กันอย่างคับคั่งเต็มไปด้วยอาคารพาณิชย์และพักอาศัย สวนนี้เป็นสวนเฉลิมพระเกียรติที่เป็นคุณประโยชน์แก่ประชาชนอย่างแท้จริง และความจริงบปริเวณอันเป็นที่ตั้งของสวนสาธารณะแห่งใหม่นี้ นับว่าเป็นดินแดนวัฒนธรรมของกรุงเทพมหานครแห่งหนึ่ง เพราะประกอบไปด้วยวัดสุทัศน์เทพาราม โบสถ์พราหมณ์ เสาชิงช้า ถนนบำรุงเมืองอันเก่าแก่ และเคยเป็นที่ตั้งของวังพระเจ้าบรมวงศ์เธอมากรามนับลิบวัง ผู้เชี่ยวชาญจึงขอพาท่านผู้อ่านทัศนารถไปรับชมฯ สวนรวมถึงกันลักษณะ

สถานที่สำคัญที่สุดข้างสวนรวมถึงกันคือ วัดสุทัศน์เทพาราม เป็นพระอารามหลวงชั้นเอกชนิดราชวรมหาวิหาร วัดนี้เป็นวัดที่วางผังการก่อสร้างไว้อย่างดีเยี่ยม ถ้ามองหน้าวัดจากระยะไกล จะเห็นพระวิหารหลวงตั้งหันหน้าไปทางทิศเหนือ และมีพระอุโบสถ ซึ่งยาวที่สุดในประเทศไทยตั้งขวางอยู่ด้านหลังจากทิศตะวันออกไปทิศตะวันตก ดูเชื่อมเป็นอาคารตรีมุขหลังเดียวกันโดยมีพระพุทธตรีโลกเชษฐ์ เป็นพระประธานในพระอุโบสถ และเป็นวัดที่ไม่มีพระเจดีย์ใหญ่ เป็นประธานของวัดผิดกับวัดอื่นๆ ซึ่งคงเป็นพระเจ้าอัญเชิญพระคริศาภิมุนีมาเป็นพระประธานในพระวิหารหลวงอยู่แล้ว และในวัดก็เต็มไปด้วยคิลปสถานและคิลปวัตถุอันงดงามล้ำค่าของชาติครัวแก่การศึกษาอีกด้วย

เดิมวัดนี้พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราชทรงสถาปนาขึ้นในที่ใจกลางพระนครเมื่อ พ.ศ. 2350 ใกล้จะสิ้นรัชกาลเต็มที่ พระเลดีจัสรรคตเมื่อ พ.ศ. 2352 พระราชนอนمامวัดໄว้แล้ว ว่า วัดมหาสุทธาวาส โดยโปรดให้สร้างพระวิหารขึ้นก่อนเพื่อประดิษฐานพระโต๊ะจะอัญเชิญมาจากพระวิหารหลวงวัดมหาธาตุเมืองเก่าสู่ที่ที่พอก่อสร้างพระวิหารเตรียมฐานซุกซีที่จะประดิษฐานพระเรียบร้อย ก็อัญเชิญพระประธานพระวิหารหลวงวัดมหาธาตุมาทางน้ำโดยล่องแม่น้ำ มีมหรสพสมโภชเป็นระยะๆ เมื่อผ่านเมืองต่างๆ พอแพมาถึงท่าช้างวังหลวงก็ต้องเจาะกำแพงพระนครเชิญพระขึ้นทะเบื้องดูแลกมา ท่านนั้นจึงเรียกว่าท่าพระอีกชื่อหนึ่ง พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าฯ ทรงพระชรรามากแล้ว แต่มีพระราชศรัทธาแรงกล้าเด็ดขาด พระดำเนินด้วยพระบาทเปล่าตามขบวนซักพระมา เมื่อถึงวัดซึ่งมีแต่

รากฐานพระวิหารหลวงเกิดเชพระองค์ เจ้าฟ้าเมืองหรือเจ้าฟ้าสุพันธวงศ์ กรมขุนกษัตรานุชิต พระราชโกรสสมเด็จพระเจ้ากรุงธนบุรี ซึ่งเป็นพระราชบุตรด้วยสถาปัตยกรรมแบบไทยที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวของรัชกาลที่ 1 ที่ทรงพระเส่น่าหaoอยู่ ใกล้ชิดพระองค์ถลับเข้าไปรับพระองค์ไว้ได้ มีพระราชดำรัสว่า เสร็จลินธุระแล้ว มีนาคนึงเดือนกันยายนมีได้สร้างอะไรต่อ ประชาชนจึงเรียกว่า วัดพระโตบ้าง วัดพระใหญ่บ้าง หรือวัดเสาชิงช้าบ้าง

เมื่อถึงช่วงสมัยพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย ทรงสนองพระคุณสมเด็จพระบรมชนกนาถสร้างวัดนี้ต่อ โดยทรงวางผังบริเวณไว้กว้างขวางสวยงาม และจัดการก่อสร้างพระวิหารหลวงให้แล้วเสร็จ มีพระราชศรัทธาร่วมกับคณะช่างจำหลักบ้านทวารพระวิหารหลวงนั้นด้วยพระองค์เอง โดยทรงจำหลักเป็นลายป้าทิมพานต์ ประกอบไปด้วยพุกช้าติและไม้เครื่อสถา มีลักษณะตุบๆ กว้างๆ 3 ชั้น จนรูปไม้รูปสัตว์นั้นลอยตัว กล่าวกันว่าเมื่อเสร็จงานแล้วโปรดให้นำเครื่องมือแกะสลักเหล่านั้นทิ้งลงกันแม่น้ำเจ้าพระยา ก็คงจะหมายความว่างานฝีพระหัตถ์นั้นงามล้ำเลิศไม่มีสอง เปรียบเหมือนกับทรงให้ทิ้งเครื่องมือช่างให้หมดแล้วไม่มีช่างผู้ใดทำขึ้นดงามเท่า แต่น่าเสียดายที่สุด เมื่อปลายปี 2502 ได้เกิดเพลิงไหม้บันทวารพระวิหารหลวงอันเป็นแผ่นฝีพระหัตถ์นี้เสียหายไปบางส่วน จึงได้ถอดมาเก็บรักษาไว้ที่พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติพวนคร และย้ายบ้านทวารด้านหลังมาเปลี่ยนแทน

ส่วนพระประธานพระวิหารหลวงวัดมหาธาตุที่อัญเชิญมานั้น ต่อมา พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้ายหัวได้ถวายพระนามว่า

พระครีศากยมุนี เป็นพระพุทธรูปหล่อด้วยโลหะ ปางมารวิชัย หน้าตักกว้าง 3 วา กับ 1 ศีบ นักจิจารณ์คิดปางคนลึกลับว่า เป็นพระพุทธรูปขนาดใหญ่ที่สุดในประเทศไทย เมื่อไม่กี่วันมานี้ผู้เชิญได้เดินอยู่บนถนนทักษิณข้างพระวิหารมองพระครีศากยมุนีด้านข้าง ผ่านหน้าต่างเข้าไป ก็เห็นองค์พระงดงามแปลงตาไปอีกมุมหนึ่ง

ต่อมา พระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้ายหัวได้ทรงก่อสร้างพระอารามแห่งนี้จึงเรียบร้อยตามผังที่รัชกาลที่สองทรงวางไว้ คือ สร้างพระระเบียงล้อมพระวิหารหลวง สร้างพระอุโบสถ ภูฏะเสนาสนะ ศาลาการเปรียญ หอระฆัง ศาลาราย และพระราชทานนามวัดใหม่ว่า วัดสุทัคป์เทพราราม อันเป็นการแสดงพระราชประสงค์ว่า ทรงย้ำเรื่องชื่อพระนครว่า เป็นเมืองของพระอินทร์ เพราะเมืองของพระอินทร์บนสรวงสวรรค์นั้นชื่อเมืองสุทัคป์แปลว่าม่องงามดี และหน้าบันพระวิหารหลวงก็เป็นรูปพระอินทร์ทรงช้างเอราวัณ ดังนั้นการที่กรุงเทพมหานครใช้ตราพระอินทร์ทรงช้าง 4 ขา ซึ่งเป็นรูปหนึ่งของช้างเอราวัณ จึงเป็นการสอดคล้องกับปรัมปราคติที่ว่า พระอินทร์เป็นหัวหน้าเทวดามีหน้าที่สอดคล้องดุและทุกข์สุขของชาวโลก เมื่อนอกกับที่กรุงเทพมหานครมีหน้าที่ต้องบริการสนองความต้องการในชีวิตประจำวันของประชาชนชาวกรุงเทพฯ

ถ้ามีโอกาสผู้เชิญขอซักชวนท่านผู้สนใจศึกษาและชมธรรมของชาติ เข้าไปชมวัดสุทัคป์เทพราราม ไปถวายบังคมพระบรมรูปพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาอาณาจักรที่ดินพระอัฐมรามาธิบดินทรรัชกาลที่ 8 ซึ่งประดิษฐานอยู่ในบริเวณระหว่างพระวิหารหลวงกับพระระเบียง และเข้าไปนั่งสักการพระครีศากยมุนีอิชชานขอให้

ประกอบแต่กรรมดีรับใช้ประเทศไทยและสังคมตามสติปัญญา และชุมภาพจิตกรรมฝาผนัขอันดงามยิ่งในพระวิหารหลวงนั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาคกินรีทั้งครอบครัว อันเป็นภาคกินรี กินรี ที่น่ารักสวยงามที่สุดในประเทศไทย

ที่ланหน้าวัดสุทัศน์เทพารามมีเสาชิงช้าสูงใหญ่อยู่แห่งหนึ่ง มีลักษณะพิเศษที่ไม่ปรากฏในประเทศไทยเดิม ดังนั้น ถ้าจะถือว่าเป็นเอกลักษณ์อย่างหนึ่งของเมืองไทยก็เห็นจะใช่ได้ และเสาชิงช้านั้น เดิมมีงานพิธีโล่ชิงช้าเป็นงานประจำพระนคร มีที่มาแห่งประวัติและความหมายคู่กับกรุงรัตนโกสินทร์ จึงนำทำความรู้จักสถานที่แห่งนี้ พอกล่าวคราว

ประเพณีโล่ชิงช้า เป็นประเพณีของศาสนาพราหมณ์ เมื่อถึงต้นฤดูหนาวเก็บเกี่ยวพิชผลแล้วทางศาสนาพราหมณ์พิธีให้รำขู่ภรรยาบนต่อพระผู้เป็นเจ้าขอให้หายจากเจ็บไข้หรือล้มothิกผลกิจการที่หวังไว้ได้บวกรวงแก้บนนั้นในรอบปีหนึ่งๆ และเหตุที่ถือว่าพระเจ้าแผ่นดินเป็นส่วนหนึ่งที่พระผู้เป็นเจ้าได้อวตารมา จึงแก้บนต่อพระเจ้าแผ่นดินแทนพระผู้เป็นเจ้าวิธีแก้บนนั้นทำได้หลายอย่างตาม คัมภีร์ไตรภูมิของพราหมณ์ แต่ที่ปฏิบัติกันในเมืองไทยคงมีแต่การໂหนตัวบนชิงช้า เมื่อเสร็จพิธีแก้บนแล้วจึงมีการรำเล่น คือ เข้า cavity ที่บ่อบรุณน้ำมนต์ สาดน้ำมนต์ให้แก่กันเพื่อความสวัสดี

เสาชิงช้า เป็นของเก่าแก่คู่บ้านคู่เมืองอย่างหนึ่งของกรุงรัตนโกสินทร์ เพราะสร้างหลังกรุงเทพมหานครเพียง 2 ปีเท่านั้น ตั้นเหตุที่จะมีเสาชิงช้า เพราะพราหมณ์เมืองสุโขทัยผู้หนึ่งซื้อ กระต่ายได้กราบบังคมทูลพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช

ขอให้ทรงอุปถัมภ์ศาสนพราหมณ์ด้วยการสร้างเทวสถานและเสาชิงช้า เพื่อใช้ในการประกอบพิธีตรีมพaway ตระป่วย คือ พิธีที่พระผู้เป็นเจ้าเสด็จมาเยี่ยมโลกปีละครั้ง มีเทพยดาમาประชุมพร้อมกัน โลกบาลทั้ง 4 มาเล่นโล่ชิงช้าภายใน พระยานาคก์มารำเล่นพ่นน้ำถวายพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวซึ่งเป็นเอกอัครศาสนบุปถัมภก คือ ผู้อุปถัมภ์ศาสนานั้นที่ประชาชนนับถือ ก็โปรดให้ตั้งพระมหาณ์กระต่ายเป็นพระครุฑิชัย ตำแหน่งพระมหาณ์พิธี สร้างเทวสถานขึ้น 3 หลังอยู่เรียงกัน และสร้างเสาชิงช้าที่หน้าโบสถ์พระมหาณ์นั้นลำเร็วเมื่อวันที่ 8 เมษายน พ.ศ. 2327

เสาชิงช้าที่พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราชโปรดให้สร้างขึ้นจะขนาดสูงใหญ่เท่าใดไม่มีหลักฐานเอกสารบันทึกไว้ ต่อมาก็รับรู้ว่าเป็นเสาชิงช้านั้นคงจะผุพังเต็มที่ บริษัทหลุยล์ ที่ เลียวโนเวนล์ ผู้รับลัมปทานป้าไม่ภาคเหนือได้อุทิศชุงไม้ลักษมาทำเสาชิงช้าใหม่ เพื่อเป็นที่รำลึกถึงนายหลุยล์ รองแม่ส ลีย์โนเวนล์ ผู้ก่อตั้งบริษัทและเป็นบุตรแท้แน่นา ครุฑวายพระอักษรภาษาอังกฤษแด่สมเด็จเจ้าฟ้าจุฬาลงกรณ์ ซึ่งต่อมาก็ได้เสวยราชย์เป็นพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว การเปลี่ยนเสาชิงช้าได้ทำเสร็จเมื่อวันที่ 12 มกราคม พ.ศ. 2463 ในรัชกาลพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ต่อมา พ.ศ. 2502 เกิดพายุใหญ่พัด渺กระจังซึ่งเป็นลวดลายส่วนยอดของเสาชิงช้าแตกลงมาแตกหัก เทศบาลนครกรุงเทพฯ จึงได้ซ่อมแซมทำขึ้นใหม่เป็นเครื่องส่วนตัวตามเดิม โดยมีฐานสูง 0.75 เมตร ความสูงจากฐานถึงคาน 18.70 เมตร และจากคานถึงยอดกระจังสูงอีก 1.70 เมตร ปลายเสาตอนบนห่างกัน 4.05 เมตร ตอนล่าง 5.70 เมตร

เดิมพิธีตรียัมพวาย ตรีป่วย เป็นพิธีพราหมณ์ธรรมด้า
พระเจ้าแผ่นดินเป็นแต่พระราชาท่านเงินและขี้ผึ้งช่วยงาน และมีการ
แห่แห่นกันตามลุมคvar ต่อพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว
ทรงเห็นว่าพิธีนี้มีความสำคัญเหมือนกับพิธีมะหะหรำของแขกเจ้าเชน
และพิธีวิสาขบูชาของชาวพุทธ จึงทรงอุดหนุนให้เป็นพิธีใหญ่ลำหรับ
พระนคร ในการพระราชพิธีนี้โปรดเกล้าฯ ให้ข้าราชการชั้นผู้ใหญ่
ท่านใดท่านหนึ่งรับสมมติว่าเป็นพระอิครลงมาเยี่ยมโลก เดิมได้แก่
เจ้าพระยาพลเทพ เสนาบดีกรรณานา ต่อมาเปลี่ยนเป็น พระยาพาณทอง
ผลัดกันยืนชิงช้าປีลคน เพื่อจะได้แห่นแห่เป็นเกียรติยศ มีคนเข้า
กระบวนการแห่ของหลวง 800 คน และพระยาอืนชิงช้าก็คิดตกแต่งเพิ่ม
เติมกระบวนการของตนให้เวเศษพิสดารแข่งขันกัน ประเพณีล้อซังช้า
ได้ปฏิบัติสืบมาจนเปลี่ยนแปลงการปักครองเมื่อ พ.ศ. 2475 จึงยุติลง
และสมัยต่อมาองค์การส่งเสริมการท่องเที่ยวหรือจะเป็นรัฐมนตรี
ผู้ควบคุมองค์การนั้น ผู้เขียนก็จำไม่ได้ darüberที่จะฟื้นฟูประเพณีล้อซังช้า
ขึ้นมาอีก นัยว่าเป็นเพื่อหลอกเอาเงินจากฝรั่งนักท่องเที่ยว แต่เดชะบุญ
ดำรินั้นได้เงียบท้ายไปไม่มีการปฏิบัติ จึงทำให้คิดได้ว่าประเพณีนั้นมี
เพื่อสอนความต้องการของสังคม เมื่อสังคมไม่ต้องการแล้วประเพณี
นั้นก็อยู่ไม่ได้ ตรงข้ามกับการที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงพระ
กรุณาให้ฟื้นฟูพระราชพิธีจุดพระนังคัลแรกนาขวัญและพระราชพิธี
พิชmontคลื่นมาใหม่ ยังความยินดีปราโมทย์แก่ชาวไทยเป็นผู้เกษตรกร
เป็นอย่างยิ่ง แม้จะไม่ได้เงินจากฝรั่งนักท่องเที่ยวแต่ก็เป็นประเพณีที่
มีคุณค่าแก่จิตใจของคนไทยเป็นล้นพ้น

ปัจจุบันเสาซึ่งช้าได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นโบราณวัตถุและ

โบราณสถานเป็นลัญลักษณ์ที่สวยงามแห่งหนึ่งของกรุงรัตนโกสินทร์ ควรแก่การรักษาไว้ให้อนุชนภายหลังได้ศึกษาตลอดไป

อีกเรื่องหนึ่งที่น่าจะเล่าไว้ในที่นี้คือเรื่องถนนบำรุงเมือง อันมีประวัติเก่าแก่คู่กับกรุงเทพมหานคร เดิมถนนนี้ชื่อ ถนนเจริญช้า มีมาแต่รัชสมัยพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช มีลักษณะเป็นถนนดิน เมื่อจะมีงานมีการก่อขอนบัญหรือเกณฑ์อาชีวหัก กากปูนและทรายมาโดยหน้า ใช้สามเกลօกระทุ่งให้เรียบ ใช้งานได้ดี เป็นคราวหนึ่งๆ เท่านั้น ต่อมาในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงนำประเทคโนโลยีสู่โลกภารຍ ทำการปรับปรุงเส้นทาง คมนาคมจากการใช้เรือเป็นพาหนะหลัก เริ่มมีถนนลมยใหม่ใช้รถม้าเป็นพาหนะ และได้รับความนิยมมากขึ้นๆ เมื่อ พ.ศ. 2406 จังโปรดให้ปรับถนนเจริญช้าเป็นถนนลมยใหม่มีท่อระบายน้ำและไม่ปล่อยให้หญ้าขึ้นรกรุ่งรังเหมือนก่อน พระราชทานนามว่าถนนบำรุงเมืองอันอยู่ในชุดเจริญกรุง-บำรุงเมือง-เพื่องนคร เมื่อแรกสร้างนั้น “ยังคับแอบอยู่แล้วโคนค้อมไป หาตรงໄไม” พอกล่าวเสร็จเจ้าของที่ดินริมถนนก็สร้างตึกแกรบ้าง ห้องแกรบ้าง ร้านบ้าง สำหรับทำการค้าหรือให้เช่า ทำการค้า เพราะเป็นถนนสายสำคัญมีคนลัญจรอปามาก

ต่อมา ในรัชสมัยต้นรัชกาลพระบาทสมเด็จพระปูเจ้าจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ซึ่งยังไม่ทรงบรรลุนิติภาวะ หนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษชื่อไซแอนรีโพธิboro ปี 1870 ได้รายงานถึงการซ้อมและสร้างถนนในกรุงเทพมหานครว่า ท่านผู้สำเร็จราชการ (คือ สมเด็จเจ้าพระยาบรมมหาศรีสุริวงศ์ - ช่วง บุนนาค) ได้ออกประกาศเมื่อวันที่ 6 ตุลาคม 2413 ว่าจะซ้อมถนนเก่าและสร้างใหม่เพิ่มขึ้นหลายสาย เพื่อให้

พระนครสวางามยิ่งขึ้น หนังลือพิมพ์ฉบับนี้ได้รายงานว่าทางราชการกำลังจะลงมือรื้อบ้านเรือนริมถนนบำรุงเมืองและแก้ถนนให้ตรงในต้นเดือนธันวาคม 2413 นี้ พร้อมทั้งซ่อมสะพาน 2 แห่ง และกำลังสร้างตีกแควรสองชั้นริมถนนอย่างรีบเร่ง จากการศึกษาเอกสารอื่นประกอบทำให้ทราบว่า การปลูกตีกแควรให้ประชาชนเช่าค้าขายได้เริ่มที่ถนนเจริญกรุงตอนใน แต่ถนนบำรุงเมืองนั้นเป็นถนนเก่ามีมาตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 1 มีตีกแควรและร้านโรงราษฎร์ตั้งค้าขายอยู่มากแล้วผิดกับถนนเจริญกรุง การขยายถนนต้องรื้อตีกแควรของเดิมมาก จึงโปรดให้ว่ากล่าวกับเจ้าของที่ ใจจะปลูกตีกแควรเองตามแบบของหลวงก็ได้ หรือมิฉะนั้นก็จะออกเงินพระคลังข้างที่สร้างตีกแควรและเก็บเงินค่าเช่าใช้จันคุณเงินตันก่อนจึงคืนให้เจ้าของที่ดินเดิม ตีกแควรแบบของหลวงดังกล่าวได้ลอกมาจากตีกแควรที่ลิงค์ปอร์ คือ มีทางเท้าเดินได้ชั้นสองทะลุกันตลอด ทำให้กันเดดกันฝนไปในตัว ต่อมาเจ้าของอาคารเห็นแก่ตัวได้อุดทางเดินนี้เลี้ยหงดซึ่งยังมีรอยโคงของผังให้เห็นอยู่จนปัจจุบัน

ที่นี้ก็มาถึงที่ดินซึ่งเป็นที่ตั้งของสวนรมณีนาถในปัจจุบัน อันเคยเป็นเรือนจำทันตโทชื่นรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว พระบิญหาราชผู้ทรงคุณธรรมอันประเสริฐ มีพระราชดำเนินว่า “การคุกการตะรางเป็นการลำบากชูของประเทศสมควรจะได้สร้างสถานที่และจัดระบบให้เป็นบีกแห่น” จึงโปรดให้พระยาอินทราริบดีสิหารชร่องเมือง (เนียม) เจ้ากรมกองตระเวนไปดูแบบอย่างคุกและโรงพยาบาลที่เมืองลิงค์ปอร์ เพื่อนำมาสร้างในกรุงเทพฯ ต่อไป ในครั้งนั้นได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้เชื้อที่ดินตำบลตรอก

คำ ถนนมหาชัย สร้างคุก และเชื้อที่ดินข้างศาลพระราชอาญารวมกับที่หลวงซึ่งมีอยู่แล้วสร้างตะราง เป็นอันเป็นได้ความว่า คุก คือที่คุมชั้นนักโทษที่ถูกศาลพิพากษาแล้ว ส่วนตะราง คือที่คุมชั้นจำเลยที่อยู่ระหว่างพิจารณาคดีของศาล การสร้างคุกและตะราง มีสเตอร์แกรซิน นายห้างชนชาติอังกฤษเป็นผู้รับเหมา ก่อสร้าง และมีพระราชหัตถเลขาพระราชทานกรรมมหินเนรศวรฤทธิ์ คอมมิटตีกรมพระนครบาล ลงวันที่ 31 มกราคม ร.ศ. 109 (พ.ศ 2433) ความว่า “ถึง กรมมหินเนรศวรฤทธิ์ ด้วยເຮືອດໝາຍວ່າດ້ວຍລະຍ້ານັກໂທໄປໄວ້ຄຸກໃໝ່ໃນເດືອນກຸມພາພັນທຶນ 109 200 ດົນນັ້ນ ອຸນຫຍາຕແລ້ວໃຫຍ້ໄປເຄີດ”

การย้ายนักโทษจากคุกเก่าหน้าวัดพระเชตุพนคือบริเวณกรรมรักษาดินแดนในปัจจุบัน ไปยังคุกใหม่ตроверกคำ ถนนมหาชัย ได้มีธรรมเนียมอันดีงามเกิดขึ้นอย่างน้อย 2 ประการ คือ ผู้คุมได้รับพระราชทานเงินเดือนแทบทุกการ หากประภัยน้ำมันและน้ำดื่ม คือ นักโทษสมัยโบราณต้องหาอาหารเลี้ยงตัวเองและต้องเสียเงินค่าต้องโทษให้แก่ผู้คุมด้วย ประการที่สองมีระบุยกข้อบังคับในการควบคุมนักโทษ และยกเลิกการลงโทษด้วยการทำธุณ เมื่อไหร่ เป็นการลงโทษแบบใหม่ เช่น ขังคุกมีดระยะลั้นๆ หรือขังเดียวตามกำหนดเวลา

สุดท้ายที่อยากจะเล่าคือ เรื่องเชือกนน ชือคล่อง ข้างสวนรมณีนาถ ถนนมหาชัยนั้น มาจากเชือกป้อมปราการบนกำแพงเมืองซึ่งปัจจุบันรื้อไปแล้ว ส่วนถนนคิริพงศ์อันเป็นคลองแม่น้ำที่ด้านหน้าสวนนั้น ตามโครงสร้างไม่ทราบประวัติ จึงขอสันนิษฐานเอาว่าคงมาจากพระนามพระเจ้าบรมวงศ์เธอ พระองค์เจ้าคริสติธิชัย กรมขุน

คิริชลังกาศ ซึ่งทรงเคยเป็นเสนาบดีกระทรวงประคลัง เป็นอธิบดีคลังสินค้า เป็นราชเลขานุการฝ่ายกฎหมาย และมีวังอยู่บริเวณตึกแ阁ร้านค้าข้างโรงเรียนเบญจมราชาลัยมาจนถึงปัจจุบัน สำหรับชื่อนี้ ส่วนคลองข้างสวนคือ คลองหลอดด้วดราชบพิธ คลองหลอดนั้นเป็นคลองที่ต่อจากคลองน้ำในแม่น้ำเจ้าพระยา คือเป็นลักษณะคลองไม่ใช่คลอง เช่น คลองธรรมชาติคลองชุด คลองลัด คลองตัน คลองหลอด คือ คลองที่ชุดเป็นเลี้นตรงเข้ามาระหว่างคลองใหญ่ 2 คลอง ซึ่งจะต้องมีเชื่อมกับต่อไปว่าคลองหลอดที่ไหน ส่วนคลองหน้ากรุงเทพมหานครไทยกรุงณาเรียกให้ถูกกว่าคลองคุเมืองเดิม คือ คุเมืองธนบุรี นั่นเอง

การนำทัศนารส่วนรวมถึงภาคต้องขออยู่ดีไว้เพียงนี้ และหวังว่าท่านผู้อ่านคงจะมีโอกาสได้ไปชื่นชมคิลป์วัฒนธรรมอันล้ำค่าของชาติตัวอย่างในเร็ววันนี้ แล้วท่านจะเกิดความรักบ้านเมืองของเรามากกว่าเดิมอย่างแน่นอน.

מִן 'TWBS' וּמִן 'fmw' n:ſciа: 9 מְאֻמָּן

ສືບຕະຫຼາດ ປະເທດລາວ ເປົ້າໃຈການປະເມີນ ແລະ ດັ່ງນີ້ແມ່ນພົບວິທີ
ທຳມະນຸຍາ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ໃນການປະເມີນ ແລະ ດັ່ງນີ້ແມ່ນພົບວິທີ
ທຳມະນຸຍາ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ໃນການປະເມີນ

เมื่อวันที่ 22 สิงหาคม รอยเตอร์รายงานว่า นายเกร็ก เออร์โร เจ้าของบริษัทเพชรไลฟ์ เจม เมมโมเรียล (Life Gem Memorials) ในนครซีคากิ สหรัฐอเมริกา ออกมาประกาศความสำเร็จ ในการลังเคราะห์เพชรจากศพมนุษย์ที่ผ่านการบำบัดกิจจนเหลือแต่ เหล้าถ่านเป็นครั้งแรกในโลก โดยให้尼ยามเพชรนี้ว่า เป็นเพชรแห่ง ความทรงจำชั่วนิรันดร์ และเป็นการเสนอทางเลือกใหม่ให้แก่ผู้ สูญเสียบุคคลอันเป็นที่รัก ให้สามารถนำอัญมณีทำเป็นเพชรเครื่องประดับที่จะคงอยู่ไปตราบนานเท่านาน

นายเออร์โรเปิดเผยว่า ทีมงานของบริษัทประสบความสำเร็จในการลังเคราะห์เพชรจากศพมนุษย์เมื่อเดือนกรกฎาคมที่ผ่านมา หลังจากใช้เวลาค้นคว้าและปรับแต่งกรรมวิธีลังเคราะห์เพชรจากศพมนุษย์อุ่น 3 ปี ด้วยพื้นฐานความคิดที่นายเออร์โรกล่าวว่า ลังเคราะห์เพชรขึ้นมาด้วยพื้นฐานความจริงง่ายๆ ที่ว่า สิ่งมีชีวิตทุกอย่างล้วนมีรากฐานบนเป็นองค์ประกอบพื้นฐาน เช่นเดียวกับเพชร ที่มีรากฐานเป็นส่วนประกอบพื้นฐาน

ทั้งนี้ เจ้าของบริษัทไลฟ์ เจม เมมโมเรียล กล่าวว่า ได้ตั้งราคาขายไว้กิรรัตละ 22,000 ดอลลาร์ หรือรา 924,000 บาท ขณะที่เพชรน้ำหนัก 0.25 กะรัต ตั้งราคาขายที่ 4,000 ดอลลาร์ หรือรา 168,000 บาท

ไลฟ์ เจม เมมโมเรียล ได้เปิดเผยแพร่กรรมวิธีลังเคราะห์เพชร ว่า เริ่มจากการนำอัฐุของคนตายไปทำให้บริสุทธิ์ โดยอบในเตาหลอมสูญญากาศ ด้วยความร้อน 3,000 องศาเซลเซียล จากนั้นจึงนำไปให้ความร้อนภายใต้แรงกดดันสูง ซึ่งเป็นการจำลองสภาพแวดล้อมเดียวกับที่ทำให้เกิดเพชรตามธรรมชาติโดยขั้นตอนทั้งหมดใช้เวลาาราว 16 สัปดาห์ หรือ 4 เดือน นอกจากนี้จากศพของคนแล้ว ไลฟ์ เจมฯ ยังประสบความสำเร็จในการสร้างเพชรจากขยะหมู่ด้วย

นายเออร์รูม บลูมเบิร์ก ศาสตราจารย์สาขาวิชาเคมีแห่งมหาวิทยาลัยเดอพอล ในนครซีคาโก กล่าวว่า มีความเป็นไปได้ที่จะลังเคราะห์เพชรที่มีคุณภาพสูงจากสารcarbอนในถ้วยอัฐุของมนุษย์ถ้าหากค่อยๆ ทำ ไม่เร่งรีบ และมีความระมัดระวังในทุกๆ ขั้นตอน การผลิต

นายเออร์โรกล่าวว่า เพชรจากบริษัทของตนมีคุณภาพระดับเดียวกับเพชรซึ่งสามารถหาซื้อได้ในร้านทิพฟานี ร้านจำหน่ายเพชรระดับโลก ทั้งยังคุยว่ามีเพชรกร้านตน 2 เม็ดแล้วที่ผ่านการรับประทานคุณภาพจากห้องปฏิบัติการด้านอัญมณีแห่งยุโรป (อีจีแอล) ซึ่งเป็นห้องปฏิบัติการอิสระที่ทำหน้าที่ตรวจสอบคุณภาพเพชรและอัญมณี โดยทุนล้วนคนหนึ่งของนายเออร์โรได้ส่งเพชรไปให้ห้องปฏิบัติการที่นั่นตรวจ โดยไม่ระบุรายละเอียดของเพชรว่าลังเคราะห์มาจากอะไร เพื่อเลี่ยงอคติในการประเมินราคาเพชร

นายเออร์โรยังกล่าวด้วยว่า อีจีแอลจะทำการรับประทานคุณภาพลินค้าให้แก่ไลฟ์ เจม เมมโมเรียล ทุกชิ้น อย่างไรก็ตาม นายมาร์ก เกิร์ชเบิร์ก ผู้อำนวยการอีจีแอล สาขาสหราชอาณาจักร เผยว่า ยังไม่สามารถให้ความเห็นได้ ต่อเพชรของไลฟ์ เจมฯ เนื่องจากทางอีจีแอลสหราชอาณาจักรไม่มีข้อมูลของลินค้าใหม่ที่เพียงพอที่จะให้ความเห็นได้

รายงานข่าวระบุว่า เป้าหมายสำคัญในการผลิตเพชรสร้างจากชากระดองไลฟ์ เจมฯ ก็คือการจำหน่ายเพชรดังกล่าวให้กับญาติพี่น้องหรือครอบครัวของผู้เสียชีวิต ในเว็บไซต์ของบริษัทมีการลงข้อความเชิญชวน เสนอทางเลือกให้มีการนำอัฐุของคนตายมาทำเป็นเพชร เพื่อเป็นเครื่องประดับแห่งความทรงจำที่สามารถทำให้บุคคลอันเป็นที่รักอยู่กับเราไปชั่วนิรันดร์ โดยมีรายชื่อของสุสานในสหราชอาณาจักรจำนวนหนึ่งซึ่งพร้อมที่จะประกอบพิธีเผาศพอันเป็นกระบวนการเริ่มต้นของการสร้างเพชรจากศพ เป็นการให้บริการต่อประชาชนทั่วไปอีกด้วย หนึ่งในส้านเหล่านี้คือเฟอร์เกอร์สัน พิวนอร์ล

โอม ในซีรีส์ มลรัฐนิวยอร์ก ซึ่งผู้อำนวยการสุสานระบุว่า แม้จะยังไม่มีความขอให้ทำพของคนที่ตัวเองรักให้เป็นเพชร แต่เชื่อว่า การให้บริการดังกล่าวเนี้ยสามารถเป็นไปได้ในเชิงธุรกิจ ไลฟ์ เจมฯ ระบุว่า ปัจจุบันในสหรัฐอเมริกามีการเผาศพกันมากขึ้น โดยมีการเผาศพมากกว่า 700,000 ราย เมื่อปี พ.ศ. 2543 เพิ่มขึ้นจากปี 2516 ถึง 3 เท่า โดยในช่วงปีที่ผ่านมา มีการเผาศพเพิ่มขึ้นร้อยละ 26

อย่างไรก็ตาม นายเออร์โรยอมรับว่า พุ่งเป้าไปที่ตลาดที่มีโอกาสเติบโตที่ใช้วิธีเผาศพคนตาย อาทิ ประเทศญี่ปุ่น ซึ่งมีการเผาศพถึงร้อยละ 98.

จาก นิติชน วันคุกร์ที่ 23 สิงหาคม 2545

108 วิธี

ในการเติมความสุข ให้กับชีวิต

มนพันโน ภปตเกย
สอก. ณ กรุงปารีส

การใช้ชีวิตในแต่ละวันให้มีความสุข มีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะเราไม่สามารถสั่งเวลาได้ อนกลับไปตามที่ต้องการได้ ดังนั้น เวลาของชีวิตในทุกนาทีของเรางึงมีความหมายควรแก่การใช้มันให้คุ้มค่าเต็มไปด้วยความสุข ลงบและสบายนิ “108 วิธีการเติมความสุขให้กับชีวิต” นี้ เป็นทางเลือกในหลายพันวิธีที่ผู้เขียนได้รวบรวม จากหนังสือต่างๆ ที่เคยอ่าน ประสบการณ์ของบุคคลรอบข้าง และจากประสบการณ์ส่วนตัว ซึ่งผู้เขียนหวังว่าจะช่วยเติมความสุขเล็กๆ น้อยๆ และให้แบ่งคิดในการดำเนินชีวิตลำหรับใครบางคนได้ไม่มาก ก็น้อย

108 ວິທີໃນການເຕີບຄວາມສຸຂິໂທກັບເຈົດ

1. ยอมรับความจริงไม่ว่าอะไรเกิดขึ้น
  2. อย่าไปเสียเวลาแม้เพียงวินาทีเดียวคิดลึกลงที่เราไม่ชอบ
  3. นึกไว้ว่าทุกสิ่งที่เกิดขึ้นเนื่องจากมันต้องเป็นเช่นนั้น จะเป็นอย่างอื่นไม่ได้
  4. อย่ากลัวความทุกข์ก่อนที่มันจะมาถึง เพราะมันอาจจะไม่เกิดขึ้นก็ได้
  5. Tout est pour le mieux ทุกสิ่งที่เกิดขึ้นกับคุณคือสิ่งที่ดีที่สุดสำหรับคุณ
  6. รู้จักปล่อยวาง
  7. อ่ายุ่งมากกลางคนที่รักคุณ
  8. สามตัวเองว่ารักนี้คุณได้ทำให้ใครลักษณ์มีความสุขหรือยัง
  9. หมั่นพูดคำว่า ขอบคุณ ขอโทษ และไม่เป็นไร ให้ติดปาก
  10. เปลี่ยนทรงผม การแต่งตัว และการแต่งหน้าใหม่ๆ ให้ตัวเองสดชื่นอยู่เสมอ
  11. หาทางบอกให้คนที่คุณรักรู้ว่าพวกเขามีความหมายต่อคุณ เพียงได้
  12. อย่าจริงจังกับเรื่องต่างๆ มากเกินไป
  13. ไปออกกำลังกายเลี้ยงบ้าง
  14. เชิญเพื่อนๆ มาทานอาหารที่บ้านบ้าง
  15. รับประทานอาหารดีที่มีประโยชน์ต่อร่างกาย เพราะ You are what you eat

16. หัวเราะอย่างน้อยวันละสามครั้ง
  17. ลองหัดขึ้นมาลักครั้งในชีวิต
  18. เมื่อทำอะไรให้ใครแล้ว อย่าหวังลิ่งตอบแทน เพราะลิ่งที่คุณทำนั้นดีในตัวมันอยู่แล้ว
  19. ซ่อนกระดาษแผ่นเล็กที่เขียนถ้อยคำหวานๆ ไว้ใต้จานอาหารของคนที่คุณรัก
  20. ใช้ชีวิตอย่างเรียบง่าย
  21. ลงมือทำสิ่งที่คุณฝันอยากจะทำเดียวันนี้ มีฉะนั้นแล้วอึกยี้ลิบปีต์มาคุณอาจเลียใจที่ไม่ได้ทำมันก็ได้
  22. อย่ากังวลในเรื่องไม่เป็นเรื่อง
  23. มองให้ไกล
  24. ความสุขเป็นเหมือนโรคติดต่อ พาตัวเองไปอยู่ใกล้ๆ กับคนที่มีความสุข
  25. พิงเพลงหวานโรแมนติกในบางโอกาส
  26. ยิ้มให้กับโลกแล้วโลกจะยิ้มให้คุณ
  27. คิดให้ดีก่อนที่จะทำหรือพูดลิงใดออกไป
  28. เปลี่ยนความเปรี้ยวของมานาให้กลายเป็นน้ำมานาที่แสนอร่อย
  29. เอาใจใส่ต่อผู้อื่นทุกวัน
  30. อย่าโทรศัพท์แคนค์ตtruongเรา
  31. show your care
  32. เรียนรู้ที่จะนับถือตัวเอง
  33. คิดถึงแต่ความสุขสำราญใจ

34. เป็นตัวของตัวเอง อย่าเลียนแบบผู้อื่น เพราะแต่ละคนมีความพิเศษในตัวของตัวเอง
35. มีชีวิตอยู่ในวันนี้เท่านั้น
36. ทำให้คนอื่นมีความสุข
37. การทำงานเป็นยาระงับความทุกข์ที่ดีที่สุด
38. หากคุณคิดว่าได้ทำสิ่งที่ดีที่สุดแล้ว จงรอผลที่ตามมาอย่างสงบเส靛
39. อย่าอยู่ว่าง
40. ทำอาหารให้คนที่คุณรักรับประทาน
41. รู้จักชื่นชมคนอื่นให้เป็น
42. จำไว้ว่าคุณไม่ใช่ศูนย์กลางของจักรวาล ทำในสิ่งที่คุณอยากจะทำโดยไม่ต้องกังวลว่าจะมีใครเคยจับตามองหรือจับผิด เพราะจริงๆ แล้วไม่มีใครสนใจเรื่องของคนอื่นเท่ากับเรื่องของตัว
43. กอดคนที่คุณรักไว้ในอ้อมแขน
44. ยอมรับความผิดพลาดที่เกิดขึ้น และปรับปรุงใหม่
45. อย่าทำหนติเตียนผู้อื่น
46. ให้ทิปแก่พนักงานบริการในร้านอาหาร
47. ไปชมสวนดอกไม้ในวันว่าง
48. เชื่อในความดีและการทำดี
49. พาคุณพ่อคุณแม่ไปเที่ยวเบิดทุบเบิดตามอกบ้าน
50. ความพยายามอยู่ที่ไหน ความสำเร็จย่อมอยู่ที่นั่น
51. รู้จักให้กับตัวเองและผู้อื่น

52. อย่าเปรียบเทียบตัวเองกับผู้อื่น
53. พูดแต่ถ้อยคำหวานๆ
54. ไปบริจาคโลหิต
55. โทรศัพท์หาคนรักโดยไม่มีโอกาสพิเศษเพื่อบอกเขาว่าคุณรักเขามากเที่ยงได้
56. ซื้อดอกไม้ให้แก่คนรัก
57. อย่าเสียเวลาให้กับคนที่ไม่อยากเสียเวลา กับคุณ
58. อย่าเปิดโอกาสให้การกระทำของคนที่ไม่รักคุณมาทำให้คุณหม่นหมอง
59. จัดบ้านให้เป็นระเบียบสวยงาม
60. ให้ความสำคัญกับคนที่ดีกับคุณ
61. ทำตัวเองให้สวยงามด้วยอยู่เสมอแม้ขณะที่มีความทุกข์
62. อ่านหนังสือบ้าง
63. หัดเป็นคนใจกว้าง
64. หากคุณเป็นทุกข์ ให้ถามตัวเองว่าทุกข์เรื่องอะไร และมีวิธีใดบ้างที่จะผ่อนคลายความทุกข์นั้นและปฏิบัติทันที
65. รักตัวให้มากๆ
66. จัดโต๊ะทำงานของคุณอย่าให้กรุงรังไปด้วยสรรพภาระ
67. งดต้อนรับสิ่งที่หนีไม่พ้นหรือเปลี่ยนแปลงไม่ได้
68. อย่ายอมให้เรื่องเล็กๆ น้อยๆ ในชีวิตมาทำลายความสุขของคุณ
69. เมื่อเกิดความทุกข์ ให้ตัดสินใจว่าความเดือดร้อนนั้นควรจะเป็นจำนวนเท่าใด อย่ายอมให้เกิดขึ้นเกินไปกว่า้นั้น

70. อดทนเมื่อถึงคราวจำเป็น
71. คิดว่า “เมื่อวานฉันยินได้ วันนี้ฉันก็ต้องยินได้”
72. หัดนั่งสมาธิ
73. หัมเพลงให้เป็นนิสัย
74. เลี้ยงสุนขลักษณะดีๆ
75. หาเวลาไปนอนเร่นร่มทະเลกับคนที่คุณรัก
76. ไปเยี่ยมคนชราที่บ้านพักคนชรา
77. เข้าไปดูดวงชะตาของคุณในเว็บไซต์ keen.com ซึ่งจะมีข้อความที่สร้างกำลังใจให้คุณในแต่ละวัน
78. เป็นเพื่อนแท้ของใครลักษณ์
79. อ่านนิตยสาร
80. อายัดโดยตัวเอง
81. ปลูกดอกไม้ไว้ริมรั้วบ้าน
82. ให้ของขวัญวันเกิดแก่เพื่อนร่วมงาน
83. ซื้อน้ำหอมขาดใหม่เป็นของขวัญให้แก่ตัวเอง
84. เป็นเพื่อนที่ดี ไม่มีใครลืมเพื่อนที่ดีได้
85. ยอมรับในความแตกต่างของมนุษย์
86. จงอยู่กับ “ลิงที่มีอยู่” อย่าอยู่กับ “ลิงที่สูญหายไป”
87. อายาเป็นคนขี้อิจฉา
88. พร้อมจะเข้าใจและให้อภัยผู้อื่น
89. เรียนรู้การเป็นผู้ให้
90. แสดงความสนใจต่อผู้อื่นอย่างจริงใจ

91. การทำงานหนักไม่เคยทำให้คุณตาย
92. ทำงานไปให้เพื่อนบ้าน
93. หัดเล่นสเก็ตบอร์ด
94. จบการศึกษาทางโทรศัพท์ด้วยถ้อยคำอันอ่อนหวานเสมอ
95. จำไว้ว่า คนที่รักคุณจะไม่มีวันทำให้คุณร้องไห้
96. รักษาภาระของคุณเอาไว้
97. ใช้วันว่างของคุณอ่านหนังสือดีๆ ลักษณะนิยายฟานมูชา เปิดเพลงคลอเบาๆ พร้อมกับน้ำชาดีๆ ลักษณะ
98. ซื้อเครื่องประดับให้ตัวเองในโอกาสพิเศษ
99. ใช้เวลา กับคุณพ่อคุณแม่ให้มากขึ้น
100. เปลี่ยนคติฐานให้เป็นมิตรให้ได้
101. ไม่มีสิ่งใดมีค่าพอที่จะต้องใช้ความพยายามมากเกินไป
102. หากคุณยังไม่ได้ในสิ่งที่ต้องการ ให้คิดเลี้ยงว่า หากสิ่งใดจะเป็นของคุณ ชาหรือเร็วๆ จะต้องเป็นของคุณวันยังค่ำ
103. อายาเป็นคนจุกจิกจุลจิบปั่น
104. เมตตาไว้ให้มาก
105. ให้เกียรติและยกย่องผู้อื่นเสมอ
106. จุดเทียนหอมก่อนนอนทุกคืน
107. ทำหน้าตาให้สดชื่นแล้วใส่օญี่เงมอ
108. มองเฉพาะส่วนที่ดีของคนอื่น จำไว้ว่าไม่มีใครในโลกนี้ที่ดีสมบูรณ์แบบ.

การประชุมผู้นำอาเซียน-ยุโรป ครั้งที่ 4

รูป ระบบหก

การประชุมผู้นำอาเซียน-ยุโรป หรือที่เรียกว่า อาเซม (ASEM) ซึ่งมีขึ้นเมื่อวันที่ 22-24 กันยายน ศกนี้ ที่กรุงโคเปนเฮเกน นับเป็นการประชุมระดับผู้นำครั้งที่ 4 โดยมีเดนมาร์กในฐานะเจ้าภาพ ฝ่ายยุโรปเป็นผู้จัดการประชุมครั้งนี้ ทั้งนี้ในอดีตที่ผ่านมา ASEM ได้มีการประชุมระดับผู้นำมาแล้ว 3 ครั้ง กล่าวคือ การประชุมระดับผู้นำ ASEM ครั้งที่ 1 ที่กรุงเทพฯ ในปี 2539 การประชุมระดับผู้นำ ครั้งที่ 2 ที่กรุงลอนדוןในปี 2541 และการประชุมระดับผู้นำครั้งที่ 3 ที่กรุงโซล ในปี 2543

จากล่าสุดได้ว่า การประชุมระดับผู้นำอาเซียน-ยุโรป เป็นกลไกสูงสุดของการบูรณาการ ASEM ในช่วงทุกๆ 2 ปีที่ผู้นำของ การประชุมสุดยอดของฝ่ายอาเซียน ซึ่งประกอบด้วยอาเซียน 7 ประเทศ ร่วมด้วยญี่ปุ่น จีน และสาธารณรัฐเกาหลี กับยุโรป ซึ่งประกอบ

ด้วยประเทศสมาชิกสหภาพยุโรป 15 ประเทศ และคณะกรรมการอาเซียน ยุโรป ได้ร่วมหารือ ทบทวนและประเมินผลความร่วมมือระหว่างเอเชีย-ยุโรป ในลักษณะหุ้นส่วนที่ผ่านมาทุกๆ 2 ปี ซึ่งดำเนินการโดยผ่านความร่วมมือ 3 เสาหลักในกรอบ ASEM อันได้แก่ การหารือด้านการเมือง ความร่วมมือด้านเศรษฐกิจ และด้านลังค์

การประชุมระดับผู้นำครั้งที่ 1 ที่กรุงเทพฯ ในยุคเศรษฐกิจ พองสบู่ ในปี 2539 เป็นการสถาปนาความสัมพันธ์ของภูมิภาค เอเชียและยุโรปครั้งใหม่ สู่รูปแบบความสัมพันธ์อันหุ้นส่วนโดยการเติบโตร่วมกันระหว่างสองภูมิภาคบนพื้นฐานของความร่วมมือ 3 เสาหลักในด้านการเมือง เศรษฐกิจ และลังค์ นอกจากนี้ การประชุมครั้งแรกยังได้ริเริ่มกลไกการประชุมในระดับต่างๆ ของเอเชียและยุโรป และโครงสร้างความร่วมมือในด้านต่างๆ ที่สำคัญคือ การจัดตั้งสภาธุรกิจเอเชีย-ยุโรป เพื่อส่งเสริมความร่วมมือของภาคเอกชนทั้งสองฝ่าย และการจัดตั้งมูลนิธิเอเชีย-ยุโรป เพื่อส่งเสริมความร่วมมือด้านวัฒนธรรมและประชาชัณฑุ์ประชาชน

การประชุมระดับผู้นำ ASEM ครั้งที่ 2 ได้จัดขึ้นหลังจากนั้น 2 ปีที่กรุงลอนדוןในปี 2541 ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าเป็นช่วงเวลาแห่งการทดสอบความเป็นพันธมิตรของยุโรปและปฏิริยาของ ASEM เลยทีเดียว เนื่องจากผลกระทบจากการณ์ทางเศรษฐกิจและการเงินในเอเชียที่มีต่อบรรยากาศการประชุม อย่างไรก็ตาม การประชุมระดับผู้นำครั้งที่ 2 pragmatically เป็นที่สร้างสรรค์ต่อความสัมพันธ์เอเชีย-ยุโรป ภายใต้ความร่วมมือในกรอบ ASEM กล่าวคือ การเสริมสร้างความร่วมมือทางเศรษฐกิจตามแผนปฏิบัติการส่งเสริมการลงทุนและ

แผนปฏิบัติการอำนวยความสะดวกด้านการค้า การจัดกรอบความร่วมมือเอเชีย-ยุโรป (AECF) การจัดตั้ง ASEM Trust Fund ภายใต้ธนาคารโลกเพื่อนำเงินช่วยเหลือแก่ไขปัญหาสังคมและการเงินของประเทศที่ได้รับผลกระทบจากวิกฤตการณ์การเงินรวมทั่วไทย และการจัดตั้งศูนย์เทคโนโลยีสิ่งแวดล้อมเอเชีย-ยุโรปที่ปักธงชาติเป็นต้น

การประชุมระดับผู้นำครั้งที่ 3 ที่สาธารณรัฐเกาหลี ในปี 2543 จัดขึ้นในช่วงที่โลกกำลังหมุนสู่ทศวรรษใหม่ภายใต้คำนิยามของโลกาภิวัตน์ เศรษฐกิจของเอเชียกำลังอยู่ในช่วงพื้นตัว และปัญหาความมั่นคงใหม่ๆ อาทิ อาชญากรรมข้ามชาติ ยาเสพติด การค้าผู้หญิงและเด็ก การฟอกเงินและการอพยพขบวนการล้วนเป็นภัยคุกคามมากขึ้น ดังนั้น ผู้นำเอเชียและยุโรปได้ร่วมกันเริ่มกิจกรรมใหม่ๆ ในการแก้ไขปัญหาเหล่านี้ ตลอดจนการลดช่องว่างความเหลือล้ำทางเทคโนโลยีสารสนเทศ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งการจัดทำกรอบความร่วมมือเอเชีย-ยุโรป 2000 เพื่อเป็นแผนงานในการกำหนดทิศทางกระบวนการ ASEM ทั้งในเรื่องความร่วมมือ 3 เสาหลัก การจัดกรอบกิจกรรม ASEM และการติดตามประเมินผล การรับสมาชิกใหม่ของ ASEM จนไปถึงเรื่องการมีส่วนร่วมในกระบวนการ ASEAN ของประชาชน

การประชุมระดับผู้นำครั้งที่ 4 นี้ จึงมีความสำคัญยิ่งสำหรับการเติบโตของ ASEM การประชุมระดับผู้นำ 3 ครั้งที่ผ่านมาหนึ่ง มีข้อลังเกตที่น่าสนใจ 5 ประการดังนี้

1. สภาพแวดล้อมทางการเมืองและเศรษฐกิจโลกมักครอบ

จำกัดรายการและประเด็นหารือของผู้นำเป็นส่วนใหญ่

2. ฝ่ายยุโรปมาเป็นผู้กำหนดประเด็นหารือตามความประสงค์ของตนโดยเน้นปัญหาที่แต่ละประเทศของตนประสบอยู่มากกว่าจะให้ความสำคัญต่อประเด็นที่เป็นปัญหาหรือมีความสนใจร่วมกัน อีกทั้งฝ่ายยุโรปมักให้ความสนใจต่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจ น้อยลงไปเรื่อยๆ

3. ภาคเอกชนและประชาชนยังมีส่วนร่วมในกระบวนการ ASEM น้อยมาก โดยเฉพาะคนยุโรปส่วนใหญ่ยังไม่ค่อยรู้จักว่า ASEM คืออะไรโดยวัยซึ้ง

4. ฝ่ายยุโรปยังมองว่า ASEM เป็นเวทีการหารือ (dialogue) โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเด็นด้านการเมืองและความมั่นคง ขณะที่ฝ่ายเอเชียมองว่า ASEM เป็นความร่วมมือ (cooperation) และควรให้ความสำคัญต่อด้านเศรษฐกิจและสังคมอย่างเท่าเทียมกับด้านการเมือง

5. อาเซียนซึ่งเคยเป็นผู้ขับเคลื่อนสำคัญ (driving force) ใน ASEM เริ่มลดบทบาทลงไป ขณะที่จีน ญี่ปุ่น และสาธารณรัฐเกาหลีทวีบทบาทมากขึ้นเรื่อยๆ

ดังนั้น การประชุมระดับผู้นำครั้งที่ 4 นี้ นับเป็นช่วงเวลาอันเหมาะสมที่ ASEM จะหันมาให้ความสำคัญต่อการสร้างความเข้าใจร่วมกันและสร้างความเข้มแข็งของกระบวนการ ASEM โดยผ่านเอกสารท่าทีของเอเชียและท่าทียุโรปต่อกระบวนการ ASEM ประเด็น เรื่องการรับสมาชิกใหม่โดยข้อเสนอฝ่ายเอเชียในการรับ ลาว กัมพูชา และพม่า เป็นสมาชิกใหม่ยังถูกประวิงโดยฝ่ายยุโรปซึ่งมี

จำนวนสมาชิกมากกว่าครึ่งใน ASEM การให้ความสำคัญต่อ 3 เสาหลัก ASEM อย่างเท่าเทียมกัน การมีส่วนร่วมของภาคเอกชนและสังคมทุกระดับในกระบวนการ ASEM และการสร้างจิตสำนึกและความสำคัญของ ASEM สู่ประชาชน ตลอดจนการจัดตั้ง Virtual Secretariat เพื่อช่วยบริหารงานและจัดกรอบกิจกรรมต่างๆ นอกจานนี้คาดว่าที่ ประชุมครั้งนี้จะหารือเกี่ยวกับประเด็นความมั่นคงระหว่างประเทศโดยเฉพาะเรื่องการก่อการร้าย และประเด็นด้านสังคมต่างๆ ที่มีความร่วมมือตั้งแต่การประชุมระดับผู้นำครั้งที่ 3

ทั้งนี้ นับเป็นครั้งแรกที่รัฐมนตรีต่างประเทศเอเชียและยุโรปได้มีการพบปะหารือในช่วงการประชุมสมัชชาใหญ่สหประชาชาติระหว่างวันที่ 11-18 กันยายน 2545 เพื่อประสานท่าที่ร่วมระหว่างเอเชียและยุโรปในประเด็นต่างๆ ในเวทีสหประชาชาติโดยเฉพาะด้านสิ่งแวดล้อมในเรื่องการลดมลพิษจากโรงงานอุตสาหกรรมตามความตกลงเกียวโต ซึ่งทั้งเอเชียและยุโรปต่างมีท่าที่ร่วมกัน ฉะนั้น การประสานท่าที่ร่วมก่อนหน้าการประชุมระดับผู้นำเอเชีย-ยุโรปที่โคลเปนເ夷ເກນຍ່ອມສັງຄົມດີຕ່ອງການສານຕ່ອທ່າທີ່ຮ່ວມໃນປະຊຸມຮັບຜູ້ນໍາ

ในส่วนความร่วมมือด้านเศรษฐกิจนั้น มีความสำคัญไม่ใช่หย่อนไปกว่ากันโดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงที่หลายประเทศในเอเชียกำลังอยู่ในช่วงพื้นตัวทางเศรษฐกิจ ในปี 2543 การค้าและการลงทุนระหว่างเอเชียและยุโรปได้ขยายตัวขึ้นมาก โดยเอเชียเป็นตลาดล่งออกของสหภาพยุโรปทั้งหมด ทำให้เอเชียเป็นคู่ค้าอันดับสามของสหภาพฯ สำหรับด้านการลงทุนเอเชียเป็นแหล่งทุนอันดับที่ 4 ของสหภาพฯ

คิดเป็นร้อยละ 6.8 ของการลงทุนทางตรงในต่างประเทศของสหภาพฯ ฉะนั้น ในที่ประชุมระดับผู้นำเอเชีย-ยุโรป ครั้งที่ 4 นั้น นับเป็นโอกาสที่เหมาะสมสำหรับการส่งเสริมความร่วมมือด้านเศรษฐกิจและการค้า ซึ่งจะมีการประชุมระดับรัฐมนตรีเศรษฐกิจ ASEM และรัฐมนตรีค้า ASEM ก่อนหน้าการประชุมระดับผู้นำด้วยเช่นกัน โดยมีประเด็นที่น่าสนใจ อาทิ ความร่วมมือด้านการเงินและการธนาคาร ความร่วมมือในด้านหนี้สาธารณะ การส่งเสริมความร่วมมือระหว่างบริษัทขนาดกลาง-เล็ก การปรับปรุงประสิทธิภาพสหราชรัฐกิจเอเชีย-ยุโรป และการติดตามประเมินผลแผนปฏิบัติการส่งเสริม การลงทุน และแผนปฏิบัติการอำนวยความสะดวกด้านการค้า เป็นต้น

โดยสรุปแล้ว การประชุมระดับผู้นำเอเชีย-ยุโรปครั้งนี้จะเป็นการก้าวย่างที่สำคัญสำหรับการเจริญเติบโตของ ASEM ที่จะเป็นสภาพเชื่อมเอเชียและยุโรปให้ใกล้ชิดกันยิ่งขึ้นตามปฏิญญากรุงเทพฯ ในปี 2539 ในช่วง 7 ปีที่ผ่านมา ASEM ได้ผ่านร้อนผ่านหนาวและเผชิญอุปสรรคนานับประการ ทั้งในเรื่องสภาพแวดล้อมทางการเมืองและเศรษฐกิจโลก ปัญหาภายในประเทศหรือปัญหาในแต่ละภูมิภาค ข้อคิดเห็นที่แตกต่างของฝ่ายเอเชียและยุโรปในเรื่องต่างๆ ความเหลือมล้ำทางวัฒนธรรมหรือแม้แต่เวลาที่แตกต่างของสองทวีป แต่ถึงกระนั้น ASEM จะยังคงพัฒนาต่อไปให้เป็นกลุ่มความร่วมมือสำคัญของโลกต่อไป โดยมิใช่เพื่อแข่งขันให้ก้าวหน้าให้เท่าทันความร่วมมือในกรอบ APEC หากแต่เป็นการพัฒนาความร่วมมือ 3 เสาหลัก ทั้งในด้านการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม อย่าง

เท่าเทียมกันและค่อยเป็นค่อยไปในลักษณะ slow but sure มา กกว่า และที่สำคัญการประชุมระดับผู้นำครั้งนี้น่าจะช่วยตอบคำถาม 3 ประการได้คือ ทำอย่างไรที่จะให้ออเซียและยุโรปมีความเข้าใจตรงกัน และร่วมพัฒนา ASEM ให้มีความก้าวหน้าบนพื้นฐานของความร่วมมือ 3 เสาหลักอย่างสมดุลย์ ทำอย่างไรจะให้ ASEM ก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชน และจะทำอย่างไรที่จะทำให้ ASEM ช่วยประสานท่าทีของออเซียและยุโรปและสร้างอำนาจต่อรองในเวทีระหว่างประเทศ ทั้งในสหประชาชาติและองค์กรการค้าโลกหรือเวทีอื่นๆ ต่อไปอย่างมีประสิทธิภาพ.

หนังสือวิทยสารัญญมย ฉบับที่ 16 ได้รับพระมหากรุณาธิคุณอย่างหาที่สุดมิได้ จากสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ โปรดเกล้าฯ พระราชทานพระฉายาลักษณ์เป็นภาพปก รวมทั้งภาพชุดการเสด็จพระราชดำเนินเยือนสาธารณรัฐประชาชนจีนอย่างเป็นทางการ เมื่อพุทธศักราช 2543

ในหนังสือวิทยสารัญญมยฉบับนี้ ได้นำเสนอสารคดี เทิดพระเกียรติ เรื่อง “สวนรมณีนาถ” ของ ทองต่อ กล่าวไม่น้อย อยุธยา และสารคดีเรื่อง “ทรงส่งเสริมการศึกษา เพื่อชีวิตที่ดีกว่าของราชภูร” นอกจากนั้นยังมีบทความด้านความลัมพันธ์ระหว่างประเทศที่นำเสนอโดย ณ จิตาธาร และการประชุมผู้นำออเซีย-ยุโรป โดย สุวนันธ์ ธรรมรงค์

ในฉบับนี้อีกเช่นกัน ที่คุณจะได้พบกับบทลัมภาษณ์
อาจินต์ ปัญจพรรค์ คิลปินแห่งชาติ สาขาวรรณศิลป์ ประจำ
ปี พ.ศ.2533 นักเขียนผู้ยิ่งใหญ่ และบรรณาธิการผู้สร้างนักเขียน
ประดับฟ้าวรรณกรรมไทย

สำหรับหนังสือวิทยุสารัญรมย์ ฉบับหน้า เป็นฉบับ
เฉลิมพระชนมพรรษา 75 พรรษาพะบາทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
ซึ่งกองบรรณาธิการทุมเทความสามารถจัดทำอย่างเต็มที่

ด้วยความปรารถนาดี

นร: ภัสสร ใจดี

(ประภัสสร เลิวิกุล)

บรรณาธิการ